ESTUDIS ELECTORALS / 9

A cura de l'**EQUIP DE SOCIOLOGIA ELECTORAL** (U.A.B.)

Atlas electoral de Catalunya 1982-1988

Equip de sociologia electoral
U.A.B.

Barcelona, 1990

Col·lecció Estudis Electorals

1. **Equip de Sociologia Electoral (U.A.B.).** *SOBRE LES ELECCIONS LEGISLATIVES DEL 1977.* 360 pàgs. 1979.
2. **Equip de Sociologia Electoral (U.A.B.).** *LES ELECCIONS DE 1977 A CATALUNYA.* 488 pàgs. + diversos napes fora de text. 1981.
3. **Equip de Sociologia Electoral (U.A.B.).** *ATLAS ELECTORAL DE CATALUNYA 1976-1980.* 256 pàgs. 1981.
4. **Albert Balcells, Joan B. Culla i Conxita Mir.** *LES ELECCIONS GENERALS A CATALUNYA DE 1901 A 1923. Relació dels resultats electrorals de 1869 a 1899.* 684 pàgs. 1982.
5. **Mercè Vilanova.** *ATLAS ELECTORAL DE CATALUNYA DURANT LA SEGONA REPÚBLICA.* 390 pàgs. 1986.
6. **Josep M. Vallès.** *REFORMA ELECTORAL I COORDENADES POLÍTIQUES.* 72 pàgs. 1982.
7. **Equip de Sociologia Electoral (U.A.B.)** *EL COMPORTAMENT ELECTORAL A L'ESTAT ESPANYOL.* 360 pàgs. 1984.
8. **Equip de Sociologia Electoral (U.A.B.).** *DECISIÓ ELECTORAL I CULTURA POLÍTICA.* 368 pàgs. 1986.

ESTUDIS ELECTORALS / 9

A cura de l'**EQUIP DE SOCIOLOGIA ELECTORAL** (U.A.B.)

Atlas electoral de Catalunya 1982-1988

Ramon M. Canals / Joaquim M.ª Molins
Francesc Pallarès / Josep M. Valls
Rosa Virós

Cartografia: Pere Peñaranda

Informatització
Dades: Josep Rucabado / Joan Sureda

Publicacions de la **FundacióJaumeBofill**

Barcelona, 1990

© by Fundació Jaume Bofill
Propietat d'aquesta edició (incloent-hi la coberta):
Publicacions de la Fundació Jaume Bofill, Provença 324 1r. 08037 Barcelona
Disseny de la Coberta: Narcís Comadira
ISBN: 84-85557-17-4
Dipòsit legal: B-30727-90
Fotocomposició i Producció: MASTER-GRAF, S.A. Trilla 8, 08012 Barcelona
Prohibida la reproducció total o parcial per qualsevol mitjà,
sense l'autorització escrita de l'editor.

ÍNDEX

Presentació 11

1. — *La vida electoral a Catalunya: eleccions i referèndum entre 1982 i 1988* 15

I. — Les eleccions legislatives del 28 d'octubre de 1982 15
I.1. — *El Panorama polític* 15
I.2. — *Les forces polítiques i les seves posicions* 18
I.3. — *Els resultats electorals* 19

II. — Les eleccions municipals del 8 de maig de 1983 23
II.1. — *El Panorama polític* 23
II.2. — *Les forces polítiques i les seves posicions* 25
II.3. — *Els resultats electorals* 26

III. — Les eleccions al Parlament de Catalunya del 29 d'abril de 1984 27
III.1. — *El Panorama polític* 27
III.2. — *Les forces polítiques i les seves posicions* 29
III.3. — *Els resultats electorals* 31

IV. — El referèndum sobre la permanència d'Espanya a l'OTAN del 12 de març de 1986 35

IV.1. — *L'objectiu de la consulta i el context polític* 35
IV.2. — *La posició de les forces polítiques durant la campanya* 37
IV.3. — *Els resultats* 40

V. — Les eleccions legislatives del 22 de juny de 1986 42
V.1. — *El panorama polític* 42
V.2. — *Les forces polítiques i les seves posicions* 44
V.3. — *Els resultats electorals* 45

VI. — Les eleccions municipals i europees del 10 de juny de 1987 49
VI.1. — *El panorama polític* 49
VI.2. — *Les forces polítiques i les seves posicions* 51
— En relació amb les eleccions municipals
— Les coalicions a les eleccions europees
VI.3. — *Els resultats electorals* 53
— les eleccions municipals 53
— les eleccions europees 55

VII. — Les eleccions al Parlament de Catalunya del 29 de maig del 1988 55
VII.1. — *El panorama polític* 55
VII.2. — *Les forces polítiques i les seves posicions* 57
VII.3. — *Els resultats electorals* 58

2. — *Electorats i Geografia electoral de Catalunya* 63

A) LES ELECCIONS 67

I. — Aspectes generals del comportament electoral a Catalunya 1982-1988 67

II. — L'abstenció 72
II.1. — *Evolució general* 72
II.2. — *Perspectiva territorial* 73
II.3. — *Característiques de l'electorat abstencionista* 74

III. — Coalición Popular / Alianza Popular 79
III.1. — *Evolució general* 79
III.2. — *Implantació territorial* 79
III.3. — *Característiques de l'electorat* 80

IV. — Centre Democràtic i Social 85
IV.1. — *Evolució general* 85
IV.2. — *Implantació territorial* 85
IV.3. — *Característiques de l'electorat* 85

V. — Convergència i Unió 87
V.1. — *Evolució general* 87
V.2. — *Implantació territorial* 88
V.3. — *Característiques de l'electorat* 88

VI. — Esquerra Republicana de Catalunya 94
VI.1. — *Evolució general* 94
VI.2. — *Implantació territorial* 94
VI.3. — *Característiques de l'electorat* 94

VII. — Partit del Socialistes de Catalunya 100
VII.1. — *Evolució general* 100
VII.2. — *Implantació territorial* 100
VII.3. — *Característiques de l'electorat* 101

VIII. — Partit Socialista Unificat de Catalunya/Unió de l'Esquerra Catalana/Iniciativa per Catalunya . 107
VIII.1. — *Evolució general* 107
VIII.2. — *Implantació territorial* 107
VIII.3. — *Característiques de l'electorat* 108

B) EL REFERÈNDUM 113

I. — El Referèndum sobre la permanencia d'Espanya a l'OTAN 113

3. — *Geografia Electoral de la ciutat de Barcelona* 117

A) LES ELECCIONS 119

I. — Aspectes generals del comportament electoral a Barcelona 119

II. — L'Abstenció 129

III. — Coalición Popular/Alianza Popular 138

IV. — Centre Democràtic i Social 146

V. — Convergència i Unió 149

VI. — Esquerra Republicana de Catalunya 157

VII. — Partit dels Socialistes de Catalunya 161

VIII. — Partit Socialista Unificat de Catalunya, Unió de l'Esquerra Catalana, Iniciativa per Catalunya . 169

B) EL REFERÈNDUM 174

I. — El referèndum sobre la permanència d'Espanya a l'OTAN a la ciutat de Barcelona 174

4. — Quadres de resultats 179

Advertiments 181

I. — RESULTATS ELECTORALS A CATALUNYA . 183

1. — Eleccions legislatives 185
a) Participació-Abstenció 187
— resultats per circumscripcions . . . 187
— resultats per comarques 188
b) Blancs i Nuls 192
— resultats per circumscripcions . . . 192
c) Les forces polítiques parlamentàries . . 193
— resultats per circumscripcions . . . 193
— resultats per comarques (classificats per partits) 196
— resultats per comarques (classificats per elecció) 208
2. — Eleccions Municipals 219
— resultats per circumscripcions 220
— resultats per comarques 227

3. — Referèndum OTAN 235
— resulats per circumscripcions 236
— resultats per comarques 236

II. — RESULTATS ELECTORALS A LA CIUTAT DE BARCELONA 239

1. — Eleccions 241
— resultats per districtes (classificats per opció) 242

2. — Referèndum OTAN 257
— resultats per districtes 259

III. — RESULTATS ELECTORALS DE LES CANDIDATURES NO PARLAMENTÀRIES . . 261
— resultats per circumscripcions 263

IV. — DISTRIBUCIÓ D'ESCONS: ELECCIONS LEGISLATIVES 267

V. — ALCALDES I REGIDORS: ELECCIONS MUNICIPALS 271
— dades per circumscripcions 272
— dades per comarques 276

VI. — RESULTATS ELECTORALS A ESPANYA . 285
— Congrés de Diputats (1982 i 1986) . . . 287

— Parlament Europeu 1987 287
— Referèndum OTAN 288

APÈNDIX I. — Fonts dels Resultats 291
APÈNDIX II. — Sigles dels partits i coalicions 293
APÈNDIX III. — Perfil dels electorats segons algunes variables sòcio-demogràfiques 295

PRESENTACIÓ

Amb aquest Atlas Electoral de Catalunya (1982-1988) l'Equip de Sociologia Electoral de la Universitat Autònoma de Barcelona i la Fundació Jaume Bofill han aconseguit completar la Història Electoral catalana des dels anys trenta. L'Atlas Electoral de la Segona República, l'Atlas Electoral de Catalunya (1976-1980) i aquest que presentem ara són una recuperació històrica necessària i una eina de treball que facilita la interpretació de la dinàmica política al nostre país no solament als investigadors, partits i institucions sinó també a tots els ciutadans.

La finalitat primera d'aquest atles que és l'aportació de dades fidedignes per a copçar l'evolució de les forces polítiques en l'espai i en el temps, condiciona la forma de presentació dels resultats. Ens movem deliberadament en el terreny de la cartografia i de les anàlisis estadístiques més senzilles ja que elaboracions més complexes tot i ser força interessants poden presentar dificultats d'interpretació.

Aquest volum està dividit en quatre parts. En la primera es fa una síntesi de totes i cadascuna de les consultes electorals del període analitzant el context polític general, la posició de les diferents forces polítiques que hi participen i un breu comentari dels resultats. En la segona es cartografien els que obtenen les forces amb representació parlamentària a les comarques de Catalunya i en la tercera es fa la mateixa anàlisi per als districtes de la ciutat de Barcelona. En darrer terme s'aporten

taules de resultats de les eleccions generals, autonòmiques i municipals per circumscripcions, comarques i districtes barcelonins. També hi figuren les eleccions europees de 1987 i el referèndum de la OTAN.

Els autors desitgen amb aquest Atlas contribuir a informar els electors i facilitar a través de l'expressió cartogràfica la comprensió de la dimensió col·lectiva de les decisions individuals.

EQUIP DE SOCIOLOGIA ELECTORAL (UAB)
Barcelona, desembre 1989

1.- LA VIDA ELECTORAL A CATALUNYA ELECCIONS I REFERÈNDUM ENTRE 1982 I 1988

LA VIDA ELECTORAL A CATALUNYA
ELECCIONS I REFERÈNDUM
ENTRE 1982 I 1988

Josep M. Vallès
Joaquim M. Molins

I. LES ELECCIONS LEGISLATIVES DEL 28 D'OCTUBRE DEL 1982

1. EL PANORAMA POLÍTIC

Després d'uns mesos d'incertesa i rumors sobre una possible dissolució anticipada de les Corts, el Govern Calvo-Sotelo dissipava el dubte en dissoldre —per R.D. 2057/1982, de 27 d'agost— les Corts elegides el 1979 i convocar noves eleccions per al 28 d'octubre següent, que es regirien per la normativa provisional de 1977, per inexistència de la llei electoral exigida per la Constitució. Tant la data com la normativa es convertirien en objecte de polèmica. La data perquè coincidia amb una visita programada del Papa Joan Pau II, que va ser immediatament ajornada perquè no coincidis amb la campanya electoral. L'aplicació de la normativa provisional perquè anava contra una interpretació escrupolosa de la Constitució, que les urgències polítiques van fer sofocar ràpidament.

Aquestes circumstàncies són símptoma de la complexitat del context que havia portat a la dissolució anticipada de la segona legislatura de la democràcia. A Cataluya, a més, aquestes eleccions seran les primeres celebrades amb un Parlament i Executiu autonòmics en funcionament.

Per primer cop, per tant, s'imbriquen d'aquesta forma la dinàmica política espanyola general i la dinàmica política específica de Catalunya.

Vegem els trets principals del panorama polític.

a) La crisis política del centre-dreta

Des de 1980 es tenen indicis del canvi d'estratègia propugnat pels sectors sòcio-econòmics dominants, que volen fer girar cap a la dreta el partit majoritari en el Govern: la UCD.

Aquest moviment s'expressa públicament en la tesi de la «majoria natural» de dretes sustentada per Fraga, a la qual s'oposa la visió «centrista» de Suárez. El president Suárez perdrà gradualment el suport dels sectors que li havien confiat la gestió de la transició pactada, però que consideraven ara esgotada la seva funció. Sotmès a una operació denominada en el seu moment d'«*acoso y derribo*», Suárez acabarà abandonant la direcció de la UCD i la Presidència del Govern a primers de 1981.

La desintegració d'UCD havia d'anar —en teoria— en benefici de Fraga i el partit que dirigia —AP—, ampliant-lo cap a una fórmula de coalició preelectoral de dretes: la «Coalición Popular», on tindrien lloc també grups conservadors, demòcrata-cristians i liberals, provinents d'UCD. Per la seva part, Suárez mantingué la seva estratègia de «centre», amb la creació del CDS (juliol 1982).

La repercussió a Catalunya de la crisi del centre-dreta estatal és important, pel fet que afebleix més encara la posició de «Centristes de Catalunya-UCD» davant de CiU, el seu competidor directe en l'espai de centre-dreta.

b) La feblesa del Govern Calvo-Sotelo

L'ambiguïtat que el president Calvo-Sotelo demostra en la conducció de la crisi del partit del Govern —sense revelar si pretén protagonitzar l'operació de la «majoria natural» o enfrontar-s'hi amb una estratègia alternativa de «gran coalició» amb els socialistes que aquests li proposen en un determinat moment— també es manifesta en l'acció del Govern. En el Congrés, el Govern minoritari de la UCD depèn, en bona part, de l'actitud tolerant dels socialistes i no defineix una política econòmica clara davant la crisi, que afecta cada cop més amb intensitat el país. L'escàndol de la «síndrome tòxica» i la ineficiència d'alguns ministres erosionen també la imatge del Govern, que només adopta una posició decisiva en dues qüestions: fer aprovar l'ingrés d'Espanya a la OTAN (juliol-1982) i revisar la política autonòmica en sentit limitatiu per la via del projecte de la LOAPA (primavera de 1982).

c) L'amenaça colpista

La percepció del Govern Calvo-Sotelo com a govern feble és alimentada por l'actitud vacil·lant que l'Executiu adopta davant sectors militars i civils considerats afins al colpìsme i, en alguns casos, vinculàts a l'in-

tent de cop d'Estat de febrer de 1981. L'exculpació sense procés dels participants subordinats en el cop d'Estat frustrat i la llarga durada del procés contra els seus dirigents principals té com a resultat immediat el desgast d'unes institucions democràtiques, que són considerades molt vulnerables a la pressió militar.

La circulació de rumors i les «intoxicacions informatives» arriben a posar en qüestió la viabilitat de la consulta electoral o, si més no, l'«admissibilitat» d'una majoria d'esquerres.

d) La LOAPA com a rectificació de la política autonòmica

Entre els factors de la crisi de centre-dreta ja esmentada, cal tenir en compte la tímida política autonòmica que el Govern UCD porta a terme en aplicació de la Constitució de 1978. La dificultat de combinar un tractament especial per a les nacionalitats històriques amb la consideració de les altres comunitats ja s'havia fet palesa en la crisi provocada pel cas andalús durant l'any 1979 i 1980, en la qual havien tingut un paper detonant el radicalisme «andalusista» del PSA al qual s'afegiria després el mateix PSOE.

La pressió de sectors econòmics i burocràtics —arran del cop d'Estat de febrer de 1981— farà que UCD i PSOE intensifiquin immediatament unes negociacions per pactar el ritme i l'abast del desplegament de les autonomies (març 1981). Aquest «pacte autònomic» buscarà la seva legitimació en el denominat «Informe Enterría» —obra d'un grup de professors de Dret Administratiu. Del «pacte»; de l'Informe, en sortirà després la LOAPA —«Ley Orgànica de Armonización del Proceso Autónomico»—, com a instrument legislatiu per reinterpretar en sentit restrictiu les possibilitats constitucionals en matèria autonòmica (març 1983).

La repercussió d'aquesta rectificació política dels dos grans partits de l'Estat serà, a l'escenari català, considerable. Donarà un argument de pes als qui han negat de principi les possibilitats obertes per la Constitució de 1978 i per l'Estatut de 1979. Justificarà la posició permanentment reinvindicativa del Govern Pujol i erosionarà de manera crítica la credibilitat nacionalista dels socialistes catalans, arrossegats per la seva aliança amb el PSOE a donar suport públic i sense reserves al projecte de la LOAPA.

e) La consolidació dels socialistes espanyols i la crisi comunista

La crisi i disgregació del centre-dreta espanyol contrasten amb la creixent imatge de solidesa donada pels socialistes espanyols, que moderen les seves posicions programàtiques però mantenen una enèrgica i calculada oposició al Govern de la UCD (moció de censura de 1980, oferta de col·laboració amb el Govern després del cop d'Estat frustrat de 1981). Les primeres eleccions autonòmiques andaluses (juny 1982) donen als socialistes el seu primer Govern autonòmic, amb una victòria esclatant.

En canvi, és el fracàs comunista en aquestes mateixes eleccions el factor que agreuja una crisi d'aquest partit, incubada per causa de l'escassa rendibilitat electoral de l'actitud moderada i de consens que la direcció de Carrillo havia adoptat durant la transició. És paradoxalment a Catalunya on els resultats havien estat els millors, on la crisi esclata espectacularment en el 5è Congrés del PSUC (gener 1981), amb la caiguda de la direcció «eurocomunista» i la posterior escissió de la tendència «prosoviètica», que funda el PCC (abril 1982). Durant la primavera de 1982, el PCE es debat igualment en polèmiques internes, provocades per l'oposició a la gestió de Santiago Carrillo i reforçada pel fracàs dels comunistes andalusos en les autonòmiques del seu país.

2. LES FORCES POLÍTIQUES I LES SEVES POSICIONS

Les forces polítiques principals que concorren a les eleccions són, en general, les mateixes que ho havien fet en les eleccions anteriors. Però la seva situació de partida és diversa, tant per raons de política general, com de política catalana. Aquesta nova oferta política influirà en la reacció dels electors.

a) El centredreta es presenta dividit en tres formacions estatals —AP-PDP-UL, CC-UCD i CDS— i una coalició catalana —CiU—. A la dreta, AP —en coalició amb el PDP, escindit de la UCD— intenta capitalitzar la crisi de la UCD, i alhora renova el seu lideratge a escala catalana i intenta exportar el model de «bipartidisme» AP-PSOE, com a ùnic vàlid. El seu feble punt de partida i la presència de CiU fan més incertes les seves expectatives. Per la seva part, Centristes-UCD, que potser ha patit amb menys intensitat la crisi de la UCD, n'ha rebut l'important impacte negatiu. Finalment, el CDS improvisa una candidatura d'última hora i sense capacitat de campanya.

b) La posició de sortida de CiU ha variat de manera substantiva respecte de les anteriors eleccions generals de 1979. Compta ara amb el Govern de la Generalitat, amb la visibilitat i influència que això comporta. Davant de l'electorat de centre-dreta, es presenta amb una imatge de solidesa i coherència que contrasta amb les dificultats del centre-dreta estatal per ordenar la seva proposta. I, davant d'un electorat de centre-esquerra. ofereix una trajectòria de reivindicació nacionalista, que es contraposa a la posició dels socialistes espanyols i dels seus aliats catalans, compromesos en la defensa de la LOAPA, vista com un atac a l'autonomia. La defensa de Catalunya «a Madrid» és el fil conductor de la seva campanya en aquesta oportunitat de consolidar o millorar la seva presència en el terreny de la política estatal.

c) Per la seva banda, Esquerra Republicana procura identificar un perfil propi respecte al radicalisme nacionalista, tot i haver de compensar la imatge borrosa i ambigua a què l'ha duta la seva col·laboració amb CiU, en el Parlament català.

d) A l'esquerra, el PSC reprèn la temàtica electoral del PSOE. Subratlla la capacitat socialista per governar amb estabilitat i potencial de «canvi», amb una rectificació de la política econòmica contra la crisi i amb l'enfortiment de les institucions de la democràcia, qüestionada por l'intent de cop d'Estat de 1981 i per la inestabilitat del govern de la UCD. Per contrapartida, el PSC ha de presentar-se davant d'una part de l'electorat català amb el llast del seu suport a la LOAPA, cosa que fa vulnerable la seva legitimitat nacionalista.

e) Finalment, els comunistes aniran dividits a les eleccions. Per una part, el PSUC, afeblit per les seves tensions internes, reclama, no obstant això, la unitat de l'esquerra —que els socialistes ignoren— i pretén integrar en una proposta de «catalanisme popular» un projecte diferenciat del model conservador de CiU. Per altra part, el PCC, en fase de formació i consolidació, apel·la a les propostes més ortodoxes de la tradició comunista.

f) També participen en la lluita electoral altres grups menors: d'extrema dreta, d'extrema esquerra i del nacionalisme independentista, juntament amb el PSA que —malgrat la seva presència al Parlament català— ha travessat un període de crisi.

3. ELS RESULTATS ELECTORALS

Els resultats d'aquesta consulta electoral constitueixen —a escala estatal— un canvi profund en la breu història de les consultes democràtiques. La victòria rotunda dels socialistes significa la primera majoria absoluta de les Corts democràtiques. Amb ella, es formarà —per primer cop des de la República— un govern d'esquerres. I amb aquesta alternança en l'Executiu es posarà a prova la solidesa de la nova democràcia espanyola: per alguns comentaristes, s'hauria consumat la «transició».

Alguns comentaristes apunten també a la configuració d'un model bipartidista —segons les aspiracions d'AP— o, si més no, d'un model que marca una tendència cap a aquesta estructura de partits.

Aquests canvis dramàtics en el panorama electoral tenen a Catalunya una repercussió important, però matisada, que sintetizarem tot seguit.

a) L'augment de la participació

La participació a Catalunya segueix la tònica d'increment considerable experimentada a tot Espanya. La diferència amb les eleccions autonòmiques de 1980 és de gairebé 20 punts; amb les darreres eleccions generals de 1979 és de 12 punts. La participació en aquestes elecciones és encara (1989) el rècord de participació electoral a Catalunya des del restabliment de la democràcia.

Aquest augment de la participació es distribueix de forma general, però amb molta més intensitat i superior a la mitjana en les àrees d'allò que hem denominat la Catalunya Novíssima, integrada per les comarques

de forta densitat demogràfica i estructura industrial que se situen entorn de Barcelona i Tarragona, especialment.

Les raons d'aquest increment són tècniques i polítiques. Podem considerar factors tècnics els que depenen de la renovació del cens electoral: la correcció de molts dels seus errors elimina per primera vegada «abstencionistes aparents» de les eleccions anteriors.

Però són més importants els factors polítics. No solament les eleccions generals són percebudes com a més importants que les d'altre nivell institucional. A més a més, en el cas de l'elecció de 1982 domina la visió que la fa d'importància decisiva per a la consolidació del sistema democràtic —hem escrit en un altre lloc que adquireix un «caràcter plebiscitari» a favor de la democràcia (Vallès 1983)—, i mobilitza electors apàtics en altres circumstàncies.

Per altra part, la campanya del PSOE estimula de manera important un sector popular, generalment poc integrat en la vida política i que participa ara en l'expectativa de tons mítics del «canvi»: un «canvi» que ha de resoldre els problemes provocats per la crisi econòmica i ha de posar remei a la tradicional ineficiència dels serveis públics de l'administració.

b) La importància dels desplaçaments de vot

També a Catalunya es produeixen molt importants desplaçaments de vot, que alteren la posició relativa de les forces polítiques.

— El guanyador indiscutit és també el PSC, primer en vots i escons, que dobla els obtinguts per CiU, segon classificat. Per primer cop, el PSC obté a Catalunya una quota del vot emès equivalent a la que els socialistes guanyen a nivell d'Estat. Això el situa a gran distància del segon classificat —CiU— i inverteix la posició de les darreres eleccions autonòmiques de 1980.

Aquest increment —gairebé el doble dels seus millors resultats anteriors— és degut principalment a un doble motiu: la mobilització d'electors nous o d'abstencionistes en consultes anteriors, per una part, i la caiguda del vot comunista a Catalunya, del qual es beneficia clarament segons revelen els estudis locals.

— Juntament amb UCD, el gran perdedor d'aquestes eleccions a Catalunya és el PSUC. És abandonat per gairebé el 60 per cent dels seus votants de les eleccions anteriors, privat ara de la seva important posició que ocupava en el mapa partidista català a diferència del mapa polític espanyol. La seva representació parlamentària queda reduïda a un sol diputat.

El feble suport obtingut pel PCC i les anàlisis de distribució de vot mostren que l'antic electorat comunista s'ha desplaçat fonamentalment cap el PSC, de manera que a Catalunya es conforma un mapa de l'esquerra més pròxim al model espanyol.

— Al centre-dreta, CiU —segona formació en vots i en escons— es demostra capaç de conservar en unes eleccions generals un suport equi-

valent al que havia obtingut en les eleccions autonòmiques. La seva oferta és, doncs, «competitiva» entre l'electorat català, tant en les consultes internes, com en les d'àmbit estatal. Se situa, a més, com a primera força entre les que componen la gamma de centre-dreta, i es beneficia de la caiguda de la UCD, tal com ho revela la geografia electoral.

— Per primera vegada, AP obté a Catalunya una presència electoral de certa envergadura —8 diputats al Congrés i un 14 per cent dels vots emesos—, tot i que molt inferior a la mitjana de l'Estat. La seva ofensiva contra els altres grups de centre-dreta ha tingut un èxit parcial —només ha recuperat una part del vot d'UCD— i no pot desbancar CiU del seu lloc d'antagonista principal dels socialistes.

— Centristes de Catalunya-UCD participen de la desfeta general del seu soci estatal. La seva força electoral queda reduïda a una presència grupuscular, per la fugida de vots en totes direccions i especialment, cap a AP, CiU i, fins i tot, PSC. No obté cap escó al Congrés.

— Les altres forces polítiques no superen el llindar del 2 per cent dels vots emesos, amb l'excepció d'ERC que obté el 4 per cent i aconsegueix un escó.

c) El manteniment d'un model específic de sistema de partits

Els importantíssims nivells de canvi de força electoral experimentats per gairebé tots els partits provoquen igualment una alteració substantiva del sistema de forces polítiques. Però aquesta alteració no es mou en la direcció del model general de l'Estat, sinó que conserva una especificitat pròpia.

— El model esbossat en les eleccions anteriors s'acostava al pluripartidisme moderat, amb presència de quatre forces polítiques de pes —UCD, CiU i PSUC— i decantant-se lleugerament cap a l'esquerra.

La dramàtica davallada d'UCD i PSUC alteren aquest panorama, en benefici del PSC i CiU, fonamentalment. Ara, el model que es dibuixa presenta dos antagonistes principals: PSC i CiU, afavorits per l'electorat amb més o menys intensitat segons el tipus d'elecció: generals o autonòmiques. Els dos altres partits que segueixen ocupen per ara una posició secundària: AP, a la dreta, i el PSUC —tot i que molt més disminuït—, a l'esquerra.

Així, doncs, el model relativament equilibrat entre quatre forces polítiques es transformava en un model amb dues forces principals, de potència desigual segons les eleccions.

— Però, malgrat les aparences, aquest format no coincideix amb el nou model estatal. La presència de CiU com a antagonista dels socialistes, en substitució d'AP, confirma l'especificitat de la situació catalana, on la posició relativa dels partits i la mobilització dels seus respectius electorats sembla haver-se de posar en relació a dos eixos: el d'identificació ideològica (dreta-esquerra) i el d'identificació nacional (catalanisme-espanyolisme).

d) La implantació territorial del vot i la seva nacionalització

La participació s'incrementa —des d'una perspectiva territorial— a tot arreu, però especialment en les zones rurals i en la ciutat de Barcelona: la influència del factor tècnic a què ja hem al·ludit podria explicar en bona part aquesta variació. Però també hem de tenir present la major mobilització de l'electorat del cinturó de Barcelona i de Tarragona, com a més proper a les posicions socialistes.

La distribució territorial del vot queda sensiblement afectada per l'afebliment dels electorats centrista i comunista, però no altera tampoc excessivament els mapes ja coneguts.

A l'esquerra, el vot socialista s'incrementa a totes les comarques i, especialment, a les de la Catalunya Novíssima, on recupera el vot del PSUC, i a algunes parts de la Catalunya Nova. En correlació, el vot PSUC cau de manera intensíssima a les comarques de les àrees metropolitanes de Barcelona i Tarragona.

Al centre-dreta, el vot convergent es manté a la Catalunya Vella, especialment a les comarques de Girona i Barcelona interior, però li costa de penetrar a les comarques de la Catalunya Novíssima. El vot d'AP es reforça sobretot a les terres de l'Ebre, la Vall d'Aran i els nuclis urbans més importants: en tots aquests llocs recupera part de l'antic electorat d'UCD. En canvi, el vot aliancista no penetra a la Catalunya Vella.

Sembla mantenir-se, doncs, un model geogràfic de distribució de les grans tendències polítiques, si bé han canviat en aquesta ocasió els beneficiaris principals de cadascuna d'aquestes tendències pel fet que partits com UCD o PSUC s'han afeblit.

Tanmateix, aquesta conservació del model geogràfic de distribució del vot encobreix una tendència a la homogeneïtzació de la pauta de distribució del vot en tot el territori català: es produeix, per tant, una «nacionalització» gradual del comportament electoral, sobre el qual semblen influir menys les circumstàncies locals i més les condicions generals de la lluita política (Canals-Vallès-Virós 1984).

e) Els efectes parlamentaris de l'elecció

Reprenem, a efectes de confirmació, la comparació entre resultat electoral i distribució d'escons, que posen de manifest la capacitat «desproporcionalitzadora» de la normativa electoral, favorable als partits més forts i més ben situats en cadascun dels districtes, tot i que en aquesta ocasió els vots per escó dels tres primers partits —PSC, CiU, AP— són sensiblements iguals.

Partits i Coalicions	*% Vots*	*% Escons*	*Diferència*	*Vots per Escó*
AP	14.4	17.0	+ 2.6	62.926
CiU	22.2	25.5	+ 3.3	64.389
ERC	4.0	2.1	– 1.9	138.219
PSC	45.2	53.2	+ 8.0	63.010
PSUC	4.6	2.1	– 2.4	158.536

II. LES ELECCIONS MUNICIPALS DEL 8 DE MAIG DE 1983

1. EL PANORAMA POLÍTIC

Vuit mesos després de la victòria socialista d'octubre de 1982, el Govern del president González convoca les eleccions per a la renovació ordinària de les corporacions locals —Ajuntaments i Diputacions. Simultàniament i un cop acabada l'aprovació dels Estatuts d'Autonomia de les 13 Comunitats instituïdes per la via de l'article 143 de la Constitució, es convoquen les eleccions dels seus Parlaments autonòmics. A Catalunya, les eleccions són només de caràcter local.

El context polític de la convocatòria és encara influït pel triomf del PSOE, com a inici d'etapa nova de la democràcia espanyola i malgrat els primers signes de rectificació o resistència a les propostes del Govern socialista.

En el cas català, es tracta de les primeres eleccions locals que se celebren sota l'autonomia estatutària i, per tant, amb participació d'una força política —CiU— que mobilitza des de la Generalitat recursos materials i simbòlics importants.

a) La revàlida dels Ajuntaments «democràtics»

L'administració local —especialment a les zones urbanes— havia experimentat des de les eleccions de 1979 un canvi de primera magnitud. Les corporacions elegides s'havien vist enfrontades a un doble repte: el de trencar amb una tradició de govern local protegit de les demandes de l'opinió i el de la pròpia inexperiència dels nous responsables polítics.

La primera etapa del mandat municipal iniciat el 1979 va ser, per tant, de rodatge i descobriment de les importants deficiències de les estructures municipals, en els seus aspectes humans, organitzatius i financers. Tot i així, les propostes de renovació i els signes de canvi de forma de governar no van faltar. Les eleccions de 1983 havien, per tant,

de constituir una mena de «revàlida» de la gestió dels primers equips de govern local elegits democràticament.

A Catalunya, les eleccions locals de 1979 havien configurat en alguns municipis coalicions pre-electorals —el «bloc de progrés»— que agrupava socialistes, comunistes i convergents, enfront dels sectors representatius del poder municipal de l'etapa franquista. En altres casos, la mateixa coalició va prendre forma després de les eleccions com a «pacte de progrés». Aquesta experiència va durar poc i, a partir de 1981, es trenquen aquestes coalicions i es configura generalment un esquema d'antagonisme dreta-esquerra que s'imposa en la major part dels municipis.

b) Una breu però potent tradició «presidencialista»

L'ordenació interna del govern municipal —pendent d'una llei de bases de règim local—, el sistema electoral de la llei de 1978 i el mimetisme del joc polític a escala estatal van donar als alcaldes una posició rellevant en la vida política local.

En alguns Ajuntaments, comencen a aparèixer líders locals amb capacitat de mobilització que supera la dels partits als quals en teoria pertanyen. Això portarà a «personalitzar» molt l'elecció municipal, perquè la figura del candidat a alcalde es converteix en un dels principals actius de cada partit o força política.

La majoria dels alcaldes de les ciutats grans i mitjanes repetiran la seva candidatura. Entre les excepcions, el canvi més important és el del candidat socialista a l'Alcaldia de Barcelona: Pasqual Maragall, elegit alcalde el 1982 en substitució del nou ministre de Defensa Narcís Serra, serà ara el candidat del PSC.

c) La «partidificació» de les eleccions locals

Per superar la feblesa de les organitzacions partidàries, la legislació electoral vigent atorga als partits un paper principalíssim en la presentació de candidatures, fins i tot en els «micromunicipis» amb població inferior als mil habitants, i a diferència d'allò que preveuen els sistemes electorals d'altres països on els candidats individuals tenen més possibilitats en els municipis petits.

Les «agrupacions d'electors» enteses com a llistes locals disminueixen respecte de les eleccions de 1979 i els partits, especialment, CiU, fan un esforç per ser presents amb candidatures pròpies en el major nombre de municipis. Aquesta intervenció és en general més induïda des del «centre», que no pas des d'una base partidària local sovint inexistent. Això farà que siguin menys freqüents ara les agrupacions d'orientació conservadora, on s'han refugiat en alguns casos els antics membres de Centristes UCD.

A l'esquerra també disminueixen les «agrupacions d'electors». Els socialistes presenten ara més candidatures pròpies, tot i que continuen mantenint —com a «agrupacions d'electors»— algunes candidatures de

coalició amb els comunistes, allí on les forces d'esquerra tenen una presència més reduïda (Vall d'Aran, Berguedà, Garrotxa, Osona, etc.).

2. LES FORCES POLÍTIQUES I LES SEVES POSICIONS

Hem fet esment de la «partidificació» de les eleccions locals. En aquesta situació, cada partit ha de combinar estratègies globals —vinculades a la política autonòmica i estatal— amb les estratègies exigides per les condicions locals del municipi.

Des del punt de vista de la campanya i a diferència de les eleccions de 1979 on pràcticament tots els competidors eran «aspirants» al govern local, en aquesta ocasió es manifesta ja la crítica de l'oposició contra el govern sortint.

a) En el centre-dreta, CiU fa un esforç considerable per ser la formació amb candidatura pròpia a més municipis de Catalunya: un 75 per cent de municipis comparat amb el 46 per cent de 1979. La seva proposta programàtica general és vincular el govern local amb el seu projecte de reconstrucció nacional de Catalunya, que intenta dur a terme des del Govern de la Generalitat.

AP —ara segon partit de l'Estat i tercer a Catalunya— fa per primer cop un esforç per ser present en totes aquelles poblacions on té alguna possibilitat d'obtenir representació municipal: la seva participació en llista pròpia arriba a gairebé el 26 per cent dels municipis, mentre que el 1979 ho havia fet només al 2,4 per cent (22 municipis).

b) A l'esquerra, el PSC vol aprofitar l'empenta de les eleccions generals de 1982 i la seva vinculació amb el Govern socialista —en el qual compta amb tres ministres— per tal de millorar la seva ja forta implantació a escala municipal. Per això, reforça igualment la presentació de candidatures pròpies: en presenta al 37 per cent dels municipis, en comparació amb el 23 per cent de 1979.

El PSUC intenta remuntar la davallada de les generals, recolzant-se en la personalitat d'alguns dels seus dirigents locals i intentant defensar-se tant dels socialistes, com —en alguns antics feus propis— del PCC. Però la crisi comunista es manifesta ja en el nombre de candidatures que presenta i deixa de fer-ho a un terç dels municipis on ho havia fet en les eleccions locals anteriors.

c) Altres partits minoritaris mantenen la seva proposta en termes similars als de 1979. Hi ha canvis significatius, per contra, en les candidatures «independents» o agrupacions d'electors, que disminueixen en general, com hem dit més amunt.

3. ELS RESULTATS ELECTORALS

Els resultats de les eleccions generals de 1982 produeixen un impacte d'importància en aquestes eleccions municipals, tant pel que fa a la força dels partits com al seu ordre. En primer lloc, podem afirmar que es manté el domini de l'esquerra sobre les poblacions més importants, però aquest domini és ara bàsicament socialista i, només marginalment, comunista. En segon lloc, cal subratllar la importància de la presència de CiU, que consolida i incrementa les seves posicions en determinats àmbits de la política local, malgrat l'onada socialista de les eleccions de 1982. Finalment, les eleccions locals de 1983 confirmen —a escala local— la posició central del PSC i de CiU, en el sistema de partits català.

Els trets més específics dels resultats poden sintetitzar-se de la manera següent:

a) La participació electoral augmenta respecte de les eleccions locals de 1979, però és inferior a la participació rècord de les eleccions generals de 1982. L'increment respecte de 1979 pot explicar-se gràcies a la renovació del cens ja esmentada i a la incorporació d'electors nous. En canvi, el descens respecte de les generals segueix la tònica normal de tots els sistemes polítics, on les eleccions locals són menys mobilitzadores que les generals.

La distribució de la participació té tendència a homogeneïtzar-se, seguint la pauta de «nacionalització» del comportament electoral. Però es conserven unes diferències territorials ja conegudes: màxima participació a les comarques de Girona i la Barcelona interior, és a dir, la Catalunya Vella, i —com a contrast— mínima participació a les comarques de Lleida i Tarragona. Segueixen una tònica de major abstenció les àrees suburbanes de Barcelona, si bé en aquestes eleccions s'ha moderat aquesta tendència, en benefici generalment dels socialistes.

b) A l'esquerra —hegemònica en els nuclis mitjans i grans—, el PSC continua com a vencedor en nombre de vots, que incrementa de manera substantiva respecte de les eleccions locals de 1979, especialment en les zones de predomini de l'esquerra on s'aprofita de la transferència de vot comunista. La distribució territorial de la seva implantació segueix les pautes ja conegudes. És particularment fort en municipis de més de 30.000 habitants i en les grans ciutats de l'àrea metropolitana de Barcelona i capitals de província, en les quals obté l'Alcaldia.

El PSUC retrocedeix de manera important a causa de la pèrdua de gairebé el 40 per cent del vot i la meitat dels alcaldes aconseguits en les eleccions locals de 1979. Aquesta pèrdua beneficia els socialistes i, en menys intensitat, el PCC. Aquesta reducció de força electoral intensifica la concentració del vot del PSUC en àrees territorials molt delimitades. Resisteix en alguns municipis importants de l'àrea metropolitana de Barcelona, gràcies a la força dels seus líders locals: Sabadell, Santa Coloma de Gramenet, Sant Feliu de Llobregat, etc. Això fa que, en conjunt, recuperi una petita part del vot perdut en les eleccions generals de

l'any anterior, tot i que tampoc ara no aconsegueix el segon lloc que li havien donat els electors els anys 1977 i 1979.

c) Al centre-dreta, la desaparició de la UCD altera significativament el panorama. CiU rep bona part del vot centrista, i també d'antigues «agrupacions d'electors» o candidatures locals de dreta. Amb això reforça la seva posició en vots, però sobretot en regidors —ara n'aconsegueix el 40 per cent de tots els de Catalunya— i alcaldes —el 46 per cent—, com a efecte de la prima atorgada als municipis petits i mitjans —menys de 10.000 habitants—, on CiU fa els seus millors resultats. Aquest reforçament del «poder local convergent» esdevé una base política molt sòlida, capaç de neutralitzar l'onada socialista de 1982. Aquesta posició és especialment forta a la Catalunya Vella, que concedeix a CiU una situació hegemònica en totes les consultes electorals.

AP millora substancialment la seva gairebé nul·la presència de les eleccions locals de 1979. Es manifesta, per tant, com a capaç de conservar una part no menyspreable del vot que havia obtingut a les eleccions generals de 1982 recollint una part de l'antic electorat centrista. Això és especialment visible a les terres de Lleida i Tarragona, i també a nuclis urbans mitjans i grans.

d) Diguem finalment que els partits menors i les «agrupacions d'electors» reben menys vots i obtenen menys regidors que a les eleccions locals anteriors, amb l'excepció del PCC que s'estrena en aquestes eleccions locals amb resultats discrets i que no recuperen les pèrdues del PSUC.

Quant a les «agrupacions d'electors», el seu afebliment respon, en primer lloc, a la disminució de les candidatures d'aquest tipus, com ja hem indicat abans. Però es manifesta també una menor adhesió dels votants a aquestes opcions d'aparença independent: el fet que els dos grans partits de Catalunya —PSC i CiU— hagin presentat candidatures pròpies a la majoria dels municipis ha debilitat el suport a aquestes llistes, tant per part dels electors centre-dreta, com dels electors d'esquerres.

III. LES ELECCIONS AL PARLAMENT DE CATALUNYA DEL 29 D'ABRIL DE 1984

1. EL PANORAMA POLÍTIC

Convocades per Decret de la Presidència de la Generalitat de 5 de març de 1984, aquestes segones eleccions al Parlament de Cataluya són, sobretot, un signe de continuïtat i estabilitat autonòmica, si tenim en compte que la Generalitat Republicana només va poder elegir el seu Parlament una sola vegada i que la vigència de l'Estatut de 1932 va quedar suspesa durant gairebé dos anys.

Tot i així, des del punt de vista legal i malgrat els quatre anys de legislatura, les eleccions s'han de celebrar novament sota la normativa provisional —Disposició Transitòria Quarta de l'Estatut—, ja que ni el Govern de CiU ni l'oposició han fet ús de la iniciativa per a legislar sobre aquest punt.

Des del punt de vista polític, les eleccions se celebren en un context, les característiques principals del qual poden sintetitzar-se de la manera següent:

a) Tensió permanent sobre l'aplicació de l'Estatut i ànsia de la majoria absoluta

La primera legislatura autonòmica, dedicada a la posada en marxa de les institucions i competències estatutàries, ha patit la manca de majoria parlamentària clara. La majoria relativa de CiU l'ha obligada a governar amb l'assistència de centristes de Catalunya-UCD i d'ERC. Aquest caràcter contradictori —un partit nacionalista radical i republicà, un partit estatalista i moderat— del suport que CiU ha necessitat per governar ha estat jugat hàbilment pel president Pujol, però hipoteca la seva llibertat d'acció a Catalunya i la seva força negociadora a Madrid, en la lluita permanent per donar contingut competencial i financer a l'autonomia catalana: traspassos de serveis, problemes de finançament, litigis constitucionals, polèmica de la LOAPA. L'estratègia de la tensió —alimentada tant des de Barcelona, com de Madrid— sobre la qual es construeix l'aplicació de l'Estatut requereix una sòlida posició en les institucions autonòmiques.

Per la seva banda, el PSC —i l'esquerra catalana en general— no renuncia a la majoria parlamentària que se li escapà inesperadament el 1980, quan la considerava al seu abast. El triomf socialista de 1982 i la sòlida posició en els Ajuntaments més importants de Catalunya alimenten l'esperança d'obtenir ara aquesta majoria, amb el nou candidat a la presidència i primer secretari del PSC, Raimon Obiols. No obstant això, els socialistes han de remuntar un triple i gravós hàndicap: la imatge de manca d'energia en l'exercici de la seva oposició parlamentària al govern Pujol; la pèrdua de credibilitat nacionalista pel fet d'acceptar la política autonòmica del PSOE, xifrada en la fracassada LOAPA; i, finalment, el desgast de gairebé any i mig de gestió socialista en el govern de l'Estat, intentant una impopular política d'estabilització econòmica per mitigar els efectes de la crisi.

b) Un test per a la política estatal

Un cop més, les eleccions catalanes transcendeixen el seu objectiu immediat i adquireixen la naturalesa de test per a la política espanyola. En primer lloc, poden ser considerades com a ocasió per enregistrar un presumpte descens de suport al govern socialista, enfrontat a problemes importants en el seu període de control de l'Executiu.

En segon lloc, les eleccions catalanes actuen com a banc de proves per a les dues possibles estratègies d'alternativa al PSOE: la que creu en la majoria «natural» conservadora organitzada per Fraga entorn d'AP i la que reputa necessari reconstruir una opció de «centre», en base a l'«operació reformista» preparada per Roca Junyent des de 1982 amb la intenció de recuperar l'espai electoral moderat cedit als socialistes.

Aquest aspecte d'assaig general anticipat d'unes futures eleccions a Corts justifica l'atenció de l'opinió i la mobilització de tots els líders polítics estatals que participen en la campanya.

c) Més estil «presidencialista» i menys contingut ideològic

La campanya electoral, extremament abundosa en recursos materials, reincideix en la dinàmica personalitzadora ja constatada en les eleccions de 1980. La majoria governant té en la figura del seu dirigent —Jordi Pujol— un actiu poderosíssim i, com a tal, l'explota a fons en la seva acció propagandística, insistint en la seva trajectòria nacionalista i en la seva capacitat de gestió executiva. En aquest sentit, la crisi de Banca Catalana —intervinguda pel Fons de Garantia de Dipòsits des de l'any 1982—, més que com un fracàs empresarial és percebuda com a expressió de fidelitat patriòtica davant els atacs «centralistes».

El PSC —que havia evitat l'estil personalista en la seva campanya de 1980— juga ara el mateix joc i s'esforça per ressaltar el perfil del seu nou candidat, Raimon Obiols. Fins i tot, els partits amb nul·les probabilitats per al seu cap de llista —com és el cas d'AP o d'ERC— insisteixen en aquesta mateixa direcció.

Ha disminuït en canvi el contingut ideològic de la campanya de 1980, marcada per l'«antimarxisme» de la propaganda de la patronal catalana. La referència genèrica a la fidelitat als interessos de Catalunya és el *leit-motiv* de la proposta del govern sortint, que obliga els altres grups —i molt especialment els socialistes— a la prova de la seva catalanitat.

2. LES FORCES POLÍTIQUES I LES SEVES POSICIONS

Entre 1980 i 1984 s'han produït modificacions notables en el quadre de forces polítiques en concurrència, tant en l'espai de dreta com en el d'esquerra.

a) A la dreta, la desaparició política de la UCD permet el rellançament d'una dreta estatal, encarnada en la «Coalición Popular». Des de les eleccions generals de 1982, aquest grup s'esforça per construir una base organitzativa i, especialment, per identificar un líder amb capacitat d'atracció a escala catalana. Després d'intents infructuosos, la designació correspon a Eduard Bueno, un empresari relativament poc conegut i incorporat a la política de nou. Presentarà la seva «inexperiència» com un avantatge respecte de la «professionalitat» dels altres candidats. Al mateix temps, Coalición Popular catalanitzarà la seva imatge —en sím-

bols, llengua, etc. Escollirà com a adversaris, tant els socialistes que són el seu contrincant natural, com els convergents, dels quals afirma compartir el «model de societat», però als quals retreu la seva «marginalitat» en la política general espanyola.

b) En el centre-dreta, CiU actua ara com a partit de govern, que pot exhibir «l'obra feta» en els seus anys de gestió. Critica els «populars» per la seva manca d'arrelament a Catalunya i perquè divideixen el vot moderat en les eleccions autonòmiques. Ataca durament els socialistes: davant d'un sector de l'electorat, els desqualifica des del punt de vista «nacionalista», pel seu suport a la política del PSOE; davant d'un altre sector, alimenta el desencís que el govern del PSOE ha generat respecte de les seves promeses de «canvi» econòmic i social.

Amb tot el reforçament que suposa ara la plataforma d'una nova administració autonòmica, CiU rebaixa els continguts programàtics de la seva proposta, centrada fonamentalment en la figura de Jordi Pujol com a dirigent indiscutible en el seu nacionalisme i com a administrador eficaç en la seva obra de govern.

c) A l'esquerra, el PSC es presenta com l'antagonista natural de CiU, de qui ha de resquitar-se del fracàs de 1980. La campanya vaga i desdibuixada d'aquelles primeres eleccions autonòmiques s'ha convertit ara en una censura intensa de CiU i del seu dirigent principal, als qui acusen d'apropiació partidista de la Generalitat i responsabilitzen, a més, del risc de fractura de la comunitat catalana, entre catalans d'origen i catalans d'immigració. Amb això, s'intenta mobilitzar la part de l'electorat considerada poc sensible als arguments nacionalistes i poc interessada en les eleccions autonòmiques, l'abstenció de la qual perjudica els resultats dels socialistes.

Però simultàniament el PSC ha de contrarestar la contínua erosió de la seva imatge nacionalista, la seva associació a la política del govern socialista de Madrid i l'escassa popularitat del seu candidat a la Presidència.

d) Per la seva banda, el PSUC —juntament amb la desapareguda UCD— és la força política que més situacions crítiques ha patit entre 1980 i 1984: 5è Congrés i desfeta de la direcció «eurocomunista», escissió del PCC, crisi del PCE i, com a conseqüència de tot, «debacle» en les eleccions generals de 1982 i locals de 1983.

Amb pocs recursos, la seva campanya s'esforça per recuperar espai polític, criticant el tebi nacionalisme dels socialistes i el conservadorisme de CiU, als quals contraposa el seu «catalanisme popular» com a proposta nacional d'esquerres. Però el seu intent ha de compensar la seva feblesa i, com a conseqüència, la poderosa inèrcia del «vot útil d'esquerres» que ja ha arrossegat cap als socialistes una part principalíssima del seu electorat de 1980.

e) Entre les altres forces concurrents, ERC —afeblida pels seus resultats de 1982, afectada per una escissió interna que impugna la direcció històrica de Barrera— s'esforça per conservar un espai nacionalista propi, que costa de distingir del de CiU, amb la qual ha participat en la majoria de 1980.

Ha desaparegut del mapa el PSA —partit amb representació en el Parlament de 1980—, eliminat de l'escena política catalana per una presència imperceptible durant la legislatura i per la crisi de la seva pròpia organització a Andalusia.

Entre els altres grups, el PCC vol competir pel vot comunista de perfil més ortodox, mentre que la coalició electoral Entesa de l'Esquerra Catalana es presenta com a plataforma del nacionalisme independentista, abans representat pel BEAN o per Nacionalistes d'Esquerra.

3. ELS RESULTATS ELECTORALS

Els resultats de les eleccions del 29 d'abril de 1984 poden ser analitzats dels de dos punts de referència: les eleccions autonòmiques de 1980, amb les quals comparteixen l'objectiu institucional d'elecció del Parlament català, i les eleccions generals de 1982 com a episodi més recent —i més fàcilment comparable que no les eleccions locals— de la confrontació entre forces polítiques.

Tot i que és més pertinent la comparació entre eleccions autonòmiques, no es pot ignorar el caràcter de «*mid-term elections*» que en part tenen aquestes eleccions. Tampoc cal oblidar la necessitat d'aprofitar totes les dades sobre comportament electoral de què disposem.

Les característiques generals d'aquesta elecció són dues. En primer lloc, la confirmació de l'escassa capacitat mobilitzadora de les eleccions autonòmiques —fins i tot en comparació amb altres Comunitats espanyoles. La segona i principal és la victòria rotunda de CiU, que li confereix una àmplia majoria absoluta i que la col·loca com a força hegemònica a bona part del territori català.

a) La confirmació del baix nivell de participació

La participació —entorn del 64 per cent del cens— torna a registrar un índex molt baix, si bé lleugerament superior al de les eleccions autonòmiques de 1980. Se situa molt per sota de l'índex de participació en les eleccions generals i, en comparació amb les eleccions autonòmiques d'altres Comunitats, revela una mobilització electoral inferior.

Com a explicació d'aquest comportament, l'any 1980 s'havia invocat el «cansament» d'un elector sotmès a una sèrie de consultes molt freqüents des de 1976. L'explicació podria ser també utilitzada ara, si constatem el ritme anual de consultes: eleccions generals el 1982, eleccions locals el 1983, eleccions autonòmiques el 1984. Però aquest ritme és també el que segueixen els electorats d'altres països, amb índexs de participació més elevada.

Cal pensar ara en la valoració diferent de l'electorat —o d'una part important— de cara als diferents tipus d'elecció, que jerarquitzen de manera que les eleccions autonòmiques ocupin el darrer lloc.

La distribució territorial de la participació no presenta diferències

substantives respecte de la comprovada en eleccions anteriors, tot i que s'incrementa en les comarques industrials de la perifèria de Barcelona i Tarragona, on la població treballadora i d'origen immigrat és més abundant i on el vot d'esquerres té una millor acceptació. Aquesta doble característica és molt important per explicar els resultats electorals globals.

b) La «nova majoria» de CiU i la modificació del sistema de partits

— CiU obté el suport electoral del 46 per cent dels vots, corresponent a gairebé el 30 por cent dels electors. Supera la barrera del milió de vots i duplica la seva quota del cens electoral. Això li confereix una majoria absoluta confortable al Parlament, pel fet de passar de 43 a 72 diputats.

Si comparem aquests resultats amb els de les eleccions de 1980, comprovarem que CiU es beneficia de vot procedent de la UCD de 1980, de vot d'ERC i, en menor quantitat, de vot del PSC i PSUC. Respecte de les eleccions de 1982, recupera vot d'AP i n'arrenca igualment del PSC i del PSUC.

Però la característica d'aquest triomf —inesperat ara en la seva magnitud— és la considerable homogeneïtat del seu excel·lent resultat: a totes les províncies i a totes les comarques, a bona part de les grans ciutats, inclosa la capital del país. Aquesta implantació del vot autonòmic de CiU reforça i és reforçat per la ja comentada bona implantació del seu vot local.

Aquesta «nova majoria» electoral —originada en la conversió de CiU en una opció amb tan àmplia acollida— porta a reinterpretar la posició convergent en el mapa polític català, en el qual s'havia col·locat inicialment com a força definida per la seva afirmació nacionalista. La seva capacitat per substituir UCD o fins i tot AP en la preferència electoral d'una part molt important dels votants altera en part aquesta col·locació inicial i fa més important la situació en la dimensió dreta-esquerra tradicional del mapa polític de l'Europa occidental.

— El triomf de CiU modifica —un cop més— el perfil del sistema de partits d'àmbit català. Deixant de banda l'esquema quatripartit del primer període electoral (1977-1980), el vot ens confirma ara un esquema amb dues forces principals (PSC i CiU), que alternen la desigualtat relativa de la seva força segons es tracti d'eleccions generals —molt favorables al PSC— o d'eleccions autonòmiques —molt favorables a CiU.

La concentració de vot en aquestes dues forces —les úniques que superen el llindar del 20 per cent del cens electoral— les situa com a hegemòniques en els espais de dreta —o centre-dreta— i esquerra —o centre-esquerra—. La tendència a la concentració —o simplificació— del mapa polític s'aguditza a Catalunya entre 1982 i 1984, amb pèrdua de pes electoral dels partits secundaris respecte dels dos principals ja esmentats i amb reducció a la insignificància dels grups extraparlamentaris.

Factors explicatius d'aquesta tendència a la concentració bipolar podem trobar-los en la dinàmica «presidencialista» ja anunciada, en la

pressió pel «vot útil» que s'imposa en una percepció «antagonística» de la política i en la influència de la dinàmica política estatal que genera una cultura política comuna, amb inducció d'un mimetisme en el comportament de les élites i en el comportament de masses.

Finalment —i entre les novetats aportades per aquesta elecció—, cal remarcar el canvi de signe en l'orientació política global de l'electorat. mentre que fins a 1982 el vot d'esquerres —inclosa ERC— mantenia una lleugera primacia, les eleccions de 1984 inverteixen l'orientació a favor del vot de dretes —o de centre-dreta—, ja que l'avenç dels socialistes no compensa ni de bon tros el retrocés dels comunistes.

Explicar aquest canvi de signe de l'orientació només pot fer-se amb una anàlisi conjunta de les dimensions sobre les quals és percebuda la política catalana i la seva interpretació pels seus protagonistes. Aquestes dues dimensions —examinades en l'assaig introductori— són la general de l'escala «dreta-esquerra» i l'específica de l'escala «catalanisme-espanyolisme». Les modificacions del context polític general des de la transició poden explicar —com hem escrit més amunt— la diferent influència d'aquestes dimensions.

c) Les alteracions en la distribució del vot i la seva distribució territorial

L'allau de vot cap a CiU modifica correlativament la posició de les altres forces polítiques, tant respecte de les eleccions de 1980, com de les eleccions de 1982.

— A la dreta, la Coalición Popular —articulada entorn d'Alianza Popular— conserva el seu tercer lloc de les eleccions generals de 1982, tot i que perd gairebé el 40 per cent del seu vot, sensible probablement a la crida al «vot útil» moderat que fa CiU. Per primer cop obté representació en el Parlament Català, amb una presència similar a la que deixava Centristes-UCD. La seva força es distribueix de manera bastant homogènia, amb més intensitat a la perifèria de les terres de l'Ebre i de la vall d'Aran. Es fa notar en els gran nuclis urbans i, en canvi, és molt feble tant a les comarques industrials de l'àrea barcelonina com a les comarques de la Catalunya Vella.

Sembla, doncs, que conserva un nucli d'electors procedents d'UCD i molt resistents al catalanisme moderat de CiU.

— Pel que fa al PSC, conserva el segon lloc de les eleccions de 1980, incrementa el seu vot d'aquella consulta, però en perd una part considerable si el comparem amb les generals de 1982. No es beneficia de tot el vot perdut pels comunistes, malgrat que en conserva una part del que ja havia rebut en les eleccions generals.

Tant el seu augment respecte de 1980, com la seva davallada respecte de 1982 se situen bàsicamente a les comarques amb predomini de vot de l'esquerra socialista i comunista. L'increment, doncs, pot atribuir-se al transvasament de vot del PSUC, mentre que les pèrdues són degudes fonamentalment a l'important increment de l'abstenció i, en una part menor, a un desplaçament cap a CiU.

Aquesta «volatilitat» d'una part crítica del vot socialista constitueix la seva principal feblesa de cara a conservar com a disponibles per a d'altres eleccions els seus guanys de les eleccions generals.

— El PSUC no aconsegueix ni conservar el vot de 1980, ni remuntar de manera significativa la davallada de 1982, ja que el lleuger increment en el percentatge sobre vots emesos es converteix en estancament quan comparem els percentatges sobre cens electoral.

El vot comunista del període 1977-1980 es concentrava de manera molt intensa en les àrees metropolitanes de Barcelona i Tarragona: és aquí on experimenta precisament la seva gran davallada, tot i que són les que encara li ofereixen els millors resultats relatius. En resum, pot afirmar-se que les eleccions autonòmiques tampoc han permès al PSUC de recuperar vot perdut en favor del PSC, l'abstenció i, en molt menys proporció, de CiU.

El canvi de posició del PSUC en el sistema de partits català sembla confirmar-se ara, no solament com a quantitatiu —oscil·lació en la seva força electoral—, sinó com a qualitatiu —reducció per ara a una situació marginal en el mapa polític de Catalunya.

— Quant a altres partits menors, ERC pateix un importantíssim retrocés —en termes relatius— pel fet de veure reduïda a la meitat la seva força electoral de 1980, malgrat tractar-se d'eleccions catalanes, en les quals compta en principi amb més possibilitats d'èxit. Sembla clar que ERC perd vots en favor de CiU, com a preu de la seva ambigüitat de donar suport al govern durant la primera legislatura autonòmica. Són pocs, en canvi, els vots transvasats a l'Entesa de l'Esquerra Catalana, que obté un resultat molt pobre.

Per la seva part, el PCC veu novament frustrades les seves expectatives de guanyar espai electoral en el camp comunista tradicional: la seva quota electoral —menys del tres per cent dels vots— el deixa sense representació parlamentària.

d) La proporcionalitat corregida del sistema electoral

L'aplicació per segona vagada del sistema electoral provisional previst en la Disposició Transitòria Quarta de l'Estatut confirma la proporcionalitat bàsica del sistema, superior a la del sistema electoral per a les eleccions generals. Tot i així, es confirma la prima que beneficia les formacions polítiques en funció directa a la seva força i a la distribució equilibrada del seu vot. Així ho posa de manifest el quadre següent:

Partits i coalicions	*% Vots*	*% Escons*	*Diferència*	*Vots per Escó*
AP	7.7	8.1	+ 0.4	20.145
CiU	46.6	53.3	+ 6.7	18.707
ERC	4.4	3.7	– 0.7	25.394
PSC	30.0	30.4	+ 0.4	21.132
PSUC	5.6	4.4	– 1.2	26.771

IV. EL REFERÈNDUM SOBRE LA PERMANÈNCIA D'ESPANYA A L'OTAN DEL 12 DE MARÇ DE 1986

1. L'OBJECTIU DE LA CONSULTA I EL CONTEXT POLÍTIC

Després d'un llarg període d'incertesa, un R.D. amb data de 6 de febrer de 1986 convocà un referèndum sobre la permanència d'Espanya a l'OTAN, sota determinades condicions polítiques i militars.

Amb aquesta convocatòria s'estrenava el procediment constitucional de referèndum consultiu sobre decisions polítiques de transcendència especial, previst en l'article 92 de la Constitució de 1978. Aquesta possibilitat de consulta directa va haver de superar —en el moment constituent— les fortes reserves de l'esquerra que temia l'ús plebiscitari del mecanisme. Per aquest motiu, la forma adoptada de referèndum quedà sotmesa a rigoroses clàusules restrictives, entre les quals es destaca que només el Govern té la facultat de convocar-lo i excloent, per tant, la iniciativa popular existent en altres sistemes polítics.

L'objectiu d'aquesta primera consulta era, en principi, una qüestió de política exterior: la continuïtat d'Espanya en l'Organització político-militar del tractat de l'Atlàntic Nord. Però la dinàmica generada per tot el procés antecedent a la mateixa convocatòria va convertir-la també en bona part en una consulta sobre política interior i, més en concret, sobre la posició del Govern socialista. Això féu aquest referèndum un tombant important en la política general espanyola.

a) Una adhesió a l'OTAN discutida i precària

Espanya va adherir-se al Tractat de l'Atlàntic Nord el mes de maig de 1982, per iniciativa del Govern d'UCD, que presidia el senyor Calvo-Sotelo, i amb el suport d'una majoria de centre-dreta —integrada per Coalición Popular, CiU i Partit Nacionalista Basc— que l'havia aprovada en el Parlament el mes d'octubre de 1981.

Els socialistes —juntament amb els comunistes i altres forces d'esquerra— s'havien oposat a l'adhesió per raons programàtiques i per raons

d'oportunitat. Quant a les raons programàtiques , era clar que el 29è Congrés del PSOE, celebrat el 1979, havia rebutjat la vinculació d'Espanya a la política de blocs i a les seves grans aliances militars, com a poc útils per a la pau mundial. Quant a les raons d'oportunitat, el PSOE considerava improcedent i poc legítim que un Govern d'UCD amb una majoria precària i pendent d'unes eleccions generals prengués aquesta responsabilitat transcendental sense un debat suficient. Aquesta oposició socialista va traduir-se en una intensa campanya publicitària i en la promesa del líder de l'oposició Felipe González de convocar un referèndum sobre la qüestió, si les properes eleccions generals li donaven la majoria, tal com va succeir el 28 d'octubre de 1982.

b) Un referèndum controvertit

Entre la formació del Govern del senyor Felipe González (novembre de 1982) i el compliment de la seva promesa de referèndum (març de 1986), s'intercala un llarg període d'incertesa, durant el qual l'opinió pública i l'oposició interroguen el Govern sobre les seves intencions i el Govern respon amb ambigüitat «calculada».

— L'opinió pública és, segons tots els sondatges, majoritàriament contrària a l'adhesió a l'OTAN. Aïllada dels dos grans conflictes mundials i amb el trauma de l'experiència d'una llarga guerra civil, la societat espanyola rebutja la implicació en les tensions militars d'un món que considera llunyà i estrany.

— Enfront d'aquesta opinió majoritària, els partits de centre-dreta partidaris de l'adhesió —AP i el que resta de la UCD, CiU i el PNB— insisteixen que la decisió no ha de ser revisada. Per a aquestes forces, el referèndum és innecessari —perquè la decisió parlamentària de 1981 va resoldre la qüestió— i pertorbadora —perquè l'opinió pública no pot ser consultada directament en temes tan complexos com són els de seguretat i defensa.

— Per la seva banda, l'oposició d'esquerres —els comunistes i diverses formacions nacionalistes d'esquerres (ERC, EE, HB i altres)— afirmen la necessitat de celebrar el referèndum per poder rectificar una decisió precipitada del Govern Calvo-Sotelo i contrària a l'opinió majoritària del país. Reclamen, doncs, del Govern socialista el compliment del seu compromís i una definició coherent amb el seu programa polític.

c) L'evolució de l'actitud socialista i la transformació de l'objectiu de la consulta

El mes de juny de 1983 la cimera europea celebrada a Stuttgart desbloqueja el lent itinerari d'Espanya i Portugal cap a la integració a la CE. En aquell moment alguns dirigents socialistes afirmaven que CE i OTAN eran dues qüestions sense relació i que el PSOE faria campanya a favor de la sortida espanyola de l'OTAN.

Això no obstant, les preses de posició socialistes perden definició, com

si l'avenç cap a la Comunitat Europea —que culmina amb la signatura del Tractat d'adhesió el juny de 1985— obligués a precaucions. El mes d'octubre de 1984 —i sense consulta ni debat previ amb el Partit ni, segons sembla, amb el govern com a tal— el president González fa pública la nova política exterior espanyola en matèria d'aliances guiada per un «decàleg» que inclou la permanència, d'Espanya a l'OTAN, la reducció de la presència militar dels Estats Units a Espanya i el manteniment de la desnuclearització formal del seu territori.

Aquest canvi de posició té un doble efecte sobre l'actitud de les altres forces polítiques. La dreta considera ara que el Govern del PSOE s'ha adherit a la posició atlantista i, per tant, el referèndum és més supèrflu encara. Per a l'esquerra, en canvi, aquest gir en la política socialista exigeix més que mai sotmetre l'assumpte a consulta popular i, per tant, comença a organitzar-se per reclamar la convocatòria del referèndum.

La posició més complicada és la del PSOE i de les seves organitzacions afins, particularment la UGT. La declaració unilateral del president González —que compta amb gran autoritat política i moral— els força —i en algun sentit— els commina a rectificar un punt central del programa socialista. Així es fa de manera pacífica —i sense més oposició que la de la minoritària tendència d'«Izquierda Socialista»— en el 30_3 Congrés del PSOE celebrat el desembre de 1984.

Des d'aquest moment, tot el Govern i, en especial, el president González inicien una campanya oberta per modificar l'opinió majoritària contrària a l'OTAN, entre la qual es compta una bona part de l'electorat socialista de 1982. Amb l'auscultació permanent de les oscil·lacions d'aquesta opinió en base als sondatges i amb la utilització dels mitjans de comunicació, s'intentarà trobar el moment més favorable per a la convocatòria del referèndum, la data i el contingut precís del qual no seran concretats fins un any després.

2. LA POSICIÓ DE LES FORCES POLÍTIQUES DURANT LA CAMPANYA

El mes de gener de 1986 és anunciada formalment la celebració de la consulta i el text de la pregunta, que demana pronunciar-se sobre la permanència d'Espanya a l'OTAN, en les condicions de reducció de presència militar americana i desnuclearització anunciades pel president González.

La campanya serà molt activa, tant en el clima polèmic, com en l'ús intensiu dels líders polítics, mitjans de comunicació, personalitats del món intel·lectual i, fins i tot, de discussió de carrer on es recupera un clima de debat polític que no es coneixia des del moment de la transició i de les primeres eleccions democràtiques de 1977.

La justificació d'aquesta intensitat rau en el doble component del debat. Tot i que es tracta, en principi, de pronunciar-se sobre la perma-

nència d'Espanya a l'OTAN, el procés previ ha convertit aquesta consulta en un «test» important per al Govern i el seu president, en dates properes al termini de la legislatura.

a) Els socialistes faran un esforç intensíssim per sol·licitar el vot afirmatiu a la permanència a l'OTAN i persuadir el seu electorat que el canvi de rumb de la seva política és correcte. Tot i que en etapes anteriors els líders socialistes havien manifestat que el Govern es mantindria neutral i deixaria al partit el pes de la campanya, el fet és que la participació dels ministres és intensíssima, tant contra els adversaris de la seva nova política, com per contrarestar la consigna abstencionista dels grups conservadors que —si fos seguida— podria facilitar la victòria de la oposició a la adhesió atlantista.

El president González assumeix un protagonisme fonamental i assumeix la responsabilitat personal del canvi de postura socialista. Utilitza tota la seva autoritat moral i la seva provada capacitat comunicativa per intentar modificar l'opinió de l'electorat socialista tradicional que —segons les enquestes— no segueix la nova política del partit.

L'«europeïtzació definitiva d'Espanya», la «inviabilitat de les antigues tesis neutralistes» i les «repercussions negatives per a l'economia espanyola i el seu futur europeu» són alguns dels arguments utilitzats.

A Catalunya, el PSC ha seguit amb una certa fredor el canvi de rumb del president González, atesa la posició tradicionalment més esquerrana dels seus líders que faran una campanya intensa, però menys aparatosa, i que —en alguns casos destacats— se'n mantindran al marge.

b) Quant al centre-dreta integrat per Coalición Popular i els nacionalistes de CiU i PNB —des de sempre partidaris de la presència espanyola a l'OTAN—, manifesten el seu desinterès per una consulta que consideren innecessària. Però aprofiten l'oportunitat per atacar el PSOE i el Govern, acusant-los d'arriscar l'estabilitat de la política exterior espanyola amb l'únic objectiu de resoldre una qüestió interna entre els dirigents socialistes i el seu electorat.

Coalición Popular opta per donar la consigna de l'abstenció, tot i manifestar «comprensió» pel vot negatiu com a forma de castigar el Govern. Aquesta posició és durament criticada com a inconseqüent i perillosa per alguns dirigents del partit, per sectors sòcio-conòmics de la dreta i per alguns líders conservadors estrangers.

CiU —com també fa el PNB— donarà als seus electors llibertat de vot, com a senyal formal del seu desinterès pel resultat de la consulta. Però aquesta posició oficial presenta matisos importants: el líder del partit i president de la Generalitat, Jordi Pujol, anuncia públicamente la seva intenció de votar afirmativament, en coherència amb la seva tradicional actitud pro-atlantista. Més ambigua és la posició d'altres dirigents i, entre ells, el secretari general adjunt, Roca i Junyent que denuncia amb insistència «la manca d'ètica» del president González i incita a una «censura moral» del líder socialista que alguns observadors tradueixen com una invitació al vot negatiu de caràcter tàctic.

A Catalunya, un sector de l'electorat pot ser particularment sensible a

l'argument «ètic», quan encara és oberta la polèmica per l'intent de processament del president Pujol per la seva implicació en la crisi de Banca Catalana, interpretant-la com un atemptat del Govern socialista contra la identitat nacional catalana. Per altra banda, un fracàs del president González podria beneficiar les expectatives futures de l'«operació reformista» que el senyor Roca ha posat en marxa com a alternativa de centre als socialistes. En aquest sentit, algunes informacions han assenyalat l'existència —públicament desmentides— de recomanacions confidencials de la direcció a quadres i militants de CiU en favor del vot negatiu.

Per la seva banda, el CDS i el seu dirigent Adolfo Suárez, tot i criticant el canvi del socialistes, no defineixen postura pròpia sobre la consulta.

c) Amb recursos limitats i poca presència parlamentària, els adversaris de l'OTAN —comunistes i nacionalistes d'esquerra— es coaliguen amb organitzacions pacifistes de signe divers, que havien constituït des del 1983 un actiu moviment d'oposició a la presència espanyola a l'OTAN. Amb aquest grups, es constitueix la Plataforma Cívica per a la sortida espanyola de l'OTAN.

Els arguments d'aquests grups són els tradicionals de l'esquerra —inclòs el PSOE— en favor d'una política exterior contrària a la consolidació dels dos grans blocs, a la dependència militar i tecnològica dels Estats Units i al cost econòmic elevat que significarà per a Espanya la contribució al sistema militar occidental. La seva campanya compta inicialment amb el suport majoritari de l'opinió al «no».

Finalment, cal esmentar que alguns dirigents de l'esquerra no socialista esperen aprofitar aquesta ocasió per reconstituir una alternativa política d'esquerres al predomini del PSOE, tot i que l'heterogeneïtat de la seva composició li resta credibilitat.

d) A més dels partits, altres actors participen en la campanya, tant a l'interior com a l'exterior del país.

— A l'interior del país, cal esmentar la declaració formal dels representants de la gran banca —el «set grans»—, que donen suport al vot afirmatiu propugnat pel Govern socialista. Aquest pronunciament sense precedents de la Banca espanyola entra en contradicció amb la consigna abstencionista de Coalición Popular, i és interpretat com una desautorització de la postura del partit conservador.

El segon fet d'interès és la posició favorable a les tesis del Govern que adopten els mitjans de comunicació més influents. Entre els de propietat privada, tant «La Vanguardia», com «El País» adopten una actitud editorial favorable al Govern. Quant als mitjans públics —i, especialment, TVE—, la seva orientació és —segons els observadors— més parcial que de costum en la presentació favorable de la posició governamental.

Des de l'exterior, cal tenir present la intervenció oberta que dirigents polítics estrangers fan respecte del debat, en favor de les tesis del govern socialista. El canceller alemany Kohl, el primer ministre holandès Lubbers, el primer ministre italià Craxi i el seu ministre de Defensa, Spadolini, l'ex-canceller alemany Brandt o el vice-president nord-americà Bush

es manifesten obertament en favor de la permanència espanyola a l'OTAN i les seves declaracions són utilitzades durant la campanya. En una actuació sense precedents en visites d'Estat, el canceller alemany Kohl i el primer ministre bavarès, Strauss, aprofiten els actes d'una visita dels reis d'Espanya a l'Alemanya Federal per intervenir en la polèmica interna espanyola, no sense provocar algunes reacciones oficioses de malestar per aquesta ingerència.

Aquesta pressió externa de reforç dels líders polítics comunitaris confirma la interpretació d'una vinculació entre l'opció atlantista del Govern socialista espanyol i l'ingrés a la CE.

e) La dinàmica general de la campanya —provocada tant pel plantejament del Govern, com pel de l'oposició— converteix la consulta en un plebiscit sobre la legitimitat del mateix Govern socialista.

El Govern, per la seva part, reforça el to alarmista de les seves intervencions i insisteix que una victòria del «no» conduiria a l'aïllament internacional, la decadència econòmica i el creixement de l'atur, ja molt elevat. Però afegeix, a més, el perill de continuïtat política, pel fet de no precisar la reacció del president i del seu Govern —¿acceptació o rebuig d'una majoria desfavorable, que només té un caràcter consultiu?, dimissió?, eleccions anticipades? S'especula amb el «buit de poder» —que no podria ser ocupat per l'heterogènia coalició que propugna el vot negatiu— i amb la inestabilitat política derivada d'una impossible «gestió del no».

L'oposició de centre-dreta ha convertit el referèndum en una operació de càstig a l'hegemonia socialista dels darrers anys i de desgast del seu dirigent, el president González, que ha assumit de manera molt personal la responsabilitat i el control del canvi de política. El debat se centra sovint més en la incoherència socialista, en la seva incapacitat de complir promeses o en la seva «manca d'ètica», que no pas en la qüestió específica que és objecte del referèndum.

3. ELS RESULTATS

El resultat del referèndum constituí una sorpresa política: contra pronòstic triomfava el vot favorable a la permanència d'Espanya a l'OTAN per un marge clar: gairebé 13 punts de diferència entre el vot SI —53 per cent dels sufragis— i el vot NO —40 per cent—. Aquesta victòria es produïa quasi a la totalitat de Comunitats Autònomes i Províncies.

L'anàlisi comparat de la sèrie de sondatges assenyalava una tendència a l'augment del vot favorable a l'opció del govern socialista, però sense arribar a invertir el signe del resultat fins aleshores previst. L'esforç de la campanya del Govern i del seu president sembla, doncs, haver estat molt important en la victòria del SI.

Catalunya fou, en canvi, una de les 4 Comunitats Autònomes —juntament amb el País Basc, Navarra i Canàries— que oferí un resultat de signe invers, en el qual el vot favorable al NO superava clarament el vot

favorable al SI. Vegem, doncs, alguns aspectes d'aquest resultat i la seva distribució territorial.

a) L'abstenció catalana fou del 37 per cent, inferior al 40 per cent estatal, cosa que altera la tònica de comportament que, en general, és més participatiu a la resta d'Espanya que no pas a Catalunya.

Tot i així, i per centrar-nos en el comportament català, l'increment de l'abstenció és important. L'explicació pot trobar-se tant en el tipus de consulta —els referèndums són menys mobilitzadors que les eleccions— com en la seva qüestió objecte —la política exterior constitueix un assumpte que una part important dels ciutadans troba allunyat de les seves preocupacions. Finalment, un tercer factor explicatiu específic de la consulta que analitzem pot ser —en alguns electors— l'efecte desorientador de les postures dels partits més importants a Catalunya, amb el canvi d'actitud dels socialistes i amb l'ambigüitat de CiU, però també dels més «petits»: consigna abstencionista de Coalición Popular i inhibició del CDS.

b) El vot guanyador —contrari a la permanència espanyola a l'OTAN— aconsegueix un 50 per cent aproximat dels sufragis, que supera en uns 10 punts la mitjana estatal —39 per cent.

El vot negatiu s'imposa com a majoritari a totes les 4 províncies, a 33 de les 38 comarques catalanes, i també a la ciutat de Barcelona i a tots els seus districtes.

Anàlisis territorials i estadístiques apunten que la composició política d'aquest vot és força heterogènia, és a dir, procedeix d'electors de partits diferents i no únicament dels que feien campanya en favor del vot negatiu.

El fet rellevant és, però, que el percentatge del vot negatiu és més alt a les comarques de la Catalunya Vella —de predomini electoral de CiU— i menys fort a les comarques de vot d'esquerres —socialista i comunista. Una distribució territorial anàloga presenten a la ciutat del Barcelona els seus districtes municipals: aquells més orientats al vot de dreta i centre-dreta —AP i CiU— donen paradoxalment un resultat més «anti-atlantista» —major percentatge de vot negatiu— que els orientats tradicionalment al vot d'esquerres —socialista i comunista.

Cal, doncs, pensar que el triomf de l'opció contrària a la permanència d'Espanya a l'OTAN és deguda a la confluència de l'acumulació d'un electorat d'esquerres contrari a l'OTAN i una opinió de centre-dreta —CiU i Coalición Popular— que en aqueta ocasió deixa en segon terme el seu tradicional atlantisme per «castigar» el govern socialista.

c) El vot favorable al SI representà a Catalunya un 43 per cent dels vots emesos, inferior en 10 punts a la mitjana estatal.

La distribució d'aquest vot favorable al SI demostra que és més fort a la Catalunya del litoral mediterrani, on és sempre també més alt el vot tradicional d'esquerres. La divisió d'aquest vot —el més important en comarques d'alta densitat demogràfica— entre partidaris de SI, sensibles a la nova postura del PSOE, i a partidaris del NO, aferrats a la tradicional actitud antiatlantista de l'esquerra, explicaria a Catalunya tant la victòria del NO, com la seva implantació territorial.

d) Finalment, cal tenir en compte la presència del vot blanc, en percentatge superior al tradicional en altres eleccions. Tot i ser una mica inferior al de la resta de l'estat, el vot en blanc supera a Catalunya el 5 per cent dels sufragis emesos, quan generalment no arriba a l'1 per cent.

La seva distribució sembla apuntar a un vot d'electors de dreta i centre-dreta que, no acceptant consignes abstencionistes o d'inhibició dels partits més afins, tampoc han volgut donar un vot SI que semblés una aprovació de la política del Govern socialista.

Com a conclusió, direm que l'heterogeneïtat política dels electors del vot SI i del vot NO —tant a Espanya, com a Catalunya— és resultat de l'ambigüitat de la consulta quant al seu objetiu polític principal: per una part, pronunciament sobre un aspecte de la política exterior espanyola i, per altra, plebiscit sobre la política general del Govern socialista.

Per això, no pot interpretar-se el resultat d'aquest referèndum com una possible «realineació» en les seves preferències partidàries dels electors espanyols o catalans, per altra part més aviat volàtils en els seus compromisos partidaris si els comparem amb els electors d'altres països. Així, doncs, que el resultat del referèndum no era indici de cap canvi substancial en la orientació partidària de l'electorat quedaria confirmat en les eleccions generals celebrades 3 mesos després.

V. LES ELECCIONS LEGISLATIVES DEL 22 DE JUNY DE 1986

1. EL PANORAMA POLÍTIC

Els resultats del referèndum sobre la permanència d'espanya a l'OTAN pre-anuncien una nova convocatòria d'eleccions legislatives malgrat que la legislatura durava fins al mes d'octubre del mateix any.

El triomf de la proposta governamental al referèndum, el procés de reestructuració de les forces polítiques estatals a la dreta, centre i l'esquerra del PSOE i la necessària convocatòria de les eleccions al Parlament andalús al mes de juny són factors que conflueixen en l'escurçament de la legislatura uns quatre mesos i la convocatòria d'eleccions legislatives per al 22 de juny —per el R.D. 794/1986.

Per primera vegada, aquestes eleccions se celebren amb una nova normativa —Llei orgànica 5/85 sobe règim electoral general— que substitueix la normativa provisional de 1977. No obstant això, els canvis són mínims i no afecten els elements principals del sistema electoral, condicionats per la normativa constitucional. A Catalunya, les eleccions tenen un significat especial per la participació —encara que de manera indirecta— de la coalició governamental catalana de CiU en l'impuls d'una nova força política estatal de centre-dreta.

Les característiques principals del context polític d'aquestes eleccions són les següents.

a) La lluita per l'espai polític de «centre»

Des del mateix moment de conèixer els resultats de les eleccions legislatives de 1982, sectors importants del centre-dreta qüestionen la viabilitat de Coalició popular com a alternativa al PSOE i s'apunta la necessitat de construir una nova força política que pogués arrossegar una part dels vots del PSOE que es consideren «prestats» per l'excessiu escorament de CP cap a la dreta. En aquesta tasca s'observen dues estratègies diferenciades. Per un part l'impuls personalitzat en el portaveu de Minoria Catalana al Congrés de Diputats —«operació Roca» en l'argot periodístic— de construcció d'una nova força política —Partido Reformista Democrático— a partir d'ex-membres de l'extinta UCD, alguns grups polítics regionals —Coalició Gallega i Unió Mallorquina principalment—, i personalitats independents, amb un eficaç aparell de propaganda i mitjans econòmics importants des de la seva constitució formal l'any 1984. Per l'altra banda, i malgrat els seus reduïts resultats electorals, el CDS comença l'anomenada «travessa del desert» tot remarcant que l'espai polític corresponia a aquesta força. Les eleccions autonòmiques gallegues de novembre de 1985 mantenen la situació de tensió en el centre-dreta. La victòria relativa de Coalició popular es transforma políticament en derrota per a aquesta i el seu líder Manuel Fraga, pel fet de no aconseguir, com era el seu propòsit a l'inici de la campanya electoral, la majoria absoluta dels escons al parlament gallec. El fracàs de l'anomenada «majoria natural» va afectar notablement la credibilitat de Fraga per a les eleccions generals. Per part dels dos projectes centristes, el relatiu èxit de Coalició Galega —soci electoral del PRD— i el fracàs del CDS donen empenta al projecte «reformista» en la seva projecció estatal.

b) L'intent de construcció d'una alternativa a l'esquerra del PSOE

La crisi del moviment comunista s'agreuja després de les eleccions generals de 1982, amb les escissions successives del sector pro-soviètic estatal —PCPE— i del grup seguidor de l'ex-secretari general Santiago Carrillo, juntament amb el pas al PSOE d'alguns destacats militants. Per altra banda, el pes d'altres forces d'esquerra en algunes nacionalitats històriques —País Basc i Galícia principalment— augmenta la pluralitat de grups en aquest espai polític.

La dispersió es manté fins al referèndum sobre la permanència a l'OTAN, que possibilita la construcció d'organismes que coordinen l'activitat opositora. Malgrat la derrota al referèndum i l'anàlisi ambivalent dels vots «NO» les forces d'esquerra intenten traduir políticament aquests resultats en una plataforma unitària —Izquierda unida— que agrupa dos dels tres sectors del moviment comunista junt a altres grups menors i personalitats independents.

c) L'aprofitament de la conjuntura política per part del govern del PSOE

En tot decret de dissolució anticipada de la legislatura hi ha implícit per part del govern convocant la convicció que aquestes es produiran en el moment més favorable als seus interessos. Diversos fets interns i externs indiquen la concurrència d'una conjuntura favorable. Per una banda, el resultat del referèndum és presentat com un triomf personal del cap de govern davant d'unes consignes abstencionistes o de llibertat de vot del centre-dreta que són contestades per importants sectors sòcioeconòmics del país. El procés de reconstrucció de les forces polítiques abans esmentat contrasta amb la consolidació del projecte governamental, que pot presentar l'ingrés d'Espanya a la CEE —materialitzat el gener de 1986— com un triomf de la seva política. Finalment, l'argument que la legislatura estava políticament exhaurida i que d'aquesta manera les noves Corts gaudirien de temps suficient per a la elaboració dels nous pressupostos generals per a 1987 poden servir per reafirmar la seva voluntat de continuar amb nou impuls la seva tasca governamental. Per altra banda, les projeccions de les intencions de vot dels darrers mesos confirmaven la repetició de la majoria absoluta.

2. LES FORCES POLÍTIQUES I LES SEVES POSICIONS

La concurrència a aquestes eleccions generals representa una variació important de les principals forces polítiques, produïda per l'impacte de la victòria socialista al 1982.

a) En el centre-dreta a nivell estatal es produeix una forta competició entre dues forces ja presents al 1982 —Coalició Popular i el CDS— i la nova del PRD. La primera continua presentant-se com a única alternativa al socialisme, però té problemes en el moment de la confecció de les llistes electorals entre els seus tres socis, AP, PDP i PL, i veu com algun petit grup regionalista —Unió Valenciana i Partido Aragonés Regionalista— es presenten de forma autònoma. El CDS es presenta en solitari com a única alternativa veritablement de centre i fa una campanya electoral de caire «populista» (recordem els tres mesos per al servei militar i la denúncia de la parcialitat de la banca en l'atorgament dels crèdits electorals). El Partit Reformista Democràtic és la principal novetat a la campanya electoral, amb el missatge de ser una força moderna i europea. El seu candidat a la Presidència de Govern no és un membre del partit sinó el cap de llista de Convergència i Unió, Miquel Roca. Aquesta peculiaritat serà objecte d'un gran debat al llarg de la campanya electoral.

b) Per a la coalició Convergència i Unió aquestes eleccions presenten un doble repte. A Catalunya consolidar l'acció de govern de la Generalitat i a la vegada contribuir a impulsar una nova força política de caràcter estatal, actuant coordinadament però mantenint la seva independència. Segons el seu manifest electoral es tracta de valorar l'aportació de CiU en la futura correlació de forces polítiques en el Parlament espanyol.

L' existència del nou «aliat» en la política espanyola serà l'argument utilitzat per la coalició per consolidar la seva presència a Catalunya.

c) El PSC es presenta com a copartícep de l'èxit del PSOE en la política governamental, cosa que potencia la presència a les llistes electorals dels seus tres membres al govern de Madrid i explica la repercussió a Catalunya del programa de canvi i modernització. També aprofita la presència del PRD per subratllar la necessitat de gaudir d'un soci electoral a nivell d'Estat.

d) Per la seva banda, Esquerra Republicana intenta consolidar el seu espai polític, remarcant el caràcter de força política catalana sense lligams estatals. La seva presència al govern autonòmic dificultarà la seva imatge de força autònoma.

e) El procés de convergència electoral de l'esquerra del PSOE a nivell estatal —Izquierda Unida— no té trasllació a Catalunya. L'acord entre el PSUC i el PCC no és possible i el primer forma una coalició amb l'Entesa dels nacionalistes d'Esquerra —Unió de l'Esquerra Catalana— mentre que els segons es presenten en solitari (a diferència del PCPE a nivell estatal). Per completar l'espectre comunista, es presenten també a Catalunya els seguidors de Santiago Carrillo —Mesa para la Unidad de los comunistas.

f) També participen en la lluita electoral altres grups menors: d'extrema dreta, d'extrema esquerra. Apareixen nous grups de caràcter ecologista i desapareix momentàniament el Partit Andalusista (antic PSA).

3. ELS RESULTATS ELECTORALS

Els resultats globals a tot l'Estat d'aquestes eleccions suposen per segona vegada en la nostra història electoral el triomf del PSOE amb majoria absoluta. Si bé la sorpresa és menor que la que es va produir al 1982, la repetició en les seves tendències generals dels resultats de les principals forces polítiques desmenteixen afirmacions d'alguns comentaristes sobre l'«excepcionalitat» de la situació. Sembla més acurat definir-les com a eleccions amb «continuïtat sense consolidació». Potser allò més destacable és el descens en la participació —nou punts percentuals— i el triomf del CDS en la batalla per l'espai de centre, juntament amb l'estancament de la Coalició Popular i l'estrepitós fracàs del «projecte Roca».

A Catalunya però, els resultats globals estan condicionats per una competència interpartidista força diferent —l'enfrontament per l'espai del centre té altres protagonistes—, per la qual cosa les tendències més destacables són les següents.

a) El descens de la participació

La participació a Catalunya continua la tònica de descens produïda a tota Espanya, però de manera més acusada (onze punts en comparació als nou a tot l'Estat). És una participació semblant a les eleccions legis-

latives de 1979 i continua essent superior a la registrada a les darreres eleccions autonòmiques (6 punts). Aquestes xifres indiquen que les eleccions amb «continuïtat» (1979 i 1986) suposen descens en la participació, i a la vegada que les eleccions legislatives tenen unes xifres de participació més alta que les autonòmiques i municipals. Per altra banda, el major descens a Catalunya la situa en una posició relativament abstencionista respecte a altres Comunitats Autònomes, al contrari d'allò que succeïa en les darreres consultes legislatives.

La distribució territorial de la participació té, però, canvis qualitatius importants que repercutiran en els resultats globals. Si bé es mantenen els territoris tradicionalment més abstencionistes —comarques del nord de Lleida i sud de Tarragona juntament amb la conurbació barcelonina—, l'augment percentual respecte a les darreres eleccions legislatives és molt més gran en allò que hem anomenat la Catalunya Novíssima— especialment el Baix Llogregat. La desmobilització electoral és menor en les zones rurals amb predomini conservador que en les comarques més industrialitzades amb predomini socialista. Sembla que la mobilització de sectors polítics populars menys integrats en la vida política disminueix, mentre que sectors d'àmbits menys urbanitzats i industrials participen electoralment més que en altres consultes legislatives.

b) Dues forces polítiques hegemòniques amb exercici del poder

La majoria d'estudis sobre els resultats a Espanya assenyalen la forta distància existent entre les dues primeres forces (més de 18 punts). A Catalunya, aquestes eleccions legislatives suposen un triomf del PSC, partit derrotat a les eleccions autonòmiques de 1984, però amb un fort augment del vot de la coalició Convergència i Unió i un descens dels socialistes. La distància entre aquests dos partits es redueix a 12 punts. Per a CiU els resultats globals són els millors si exceptuem les eleccions autonòmiques de 1984 i suposen la seva consolidació com a força hegemònica del centre-dreta a Catalunya, en detriment de Coalició Popular, el poc impuls del CDS i la pèrdua de la representació parlamentària d'ERC.

Per la seva banda els vots perduts dels socialistes semblen anar majoritàriament a l'abstenció. La nova coalició de la Unió de l'Esquerra Catalana no aconsegueix mantenir els resultats del PSUC al 1982.

c) Consolidació d'un subsistema de partits d'àmbit català

Encara que des de 1977 els resultats de les eleccions legislatives a Catalunya han dibuixat un mapa polític diferent a l'espanyol, en el transcurs de les diferents consultes algun dels seus elements s'ha acostat al model estatal —feblesa de l'opció comunista— mentre que altres han configurat un model específic.

Les opcions majoritàries —PSC i CiU— aconsegueixen el primer lloc en funció del tipus de consulta —legislativa o autonòmica— i aquesta

«alternança» no té traducció a nivell estatal.

Coalició Popular, tot ocupant una posició secundària en l'àmbit de la dreta, aconsegueix en les eleccions legislatives un resultats que —encara que inferiors a la seva mitjana estatal— són superiors en relació a les autonòmiques o municipals. L'existència d'un soci estatal per a CiU en aquestes eleccions no aconsegueix convertir en marginal la força electoral d'aquesta opció en les consultes legislatives.

El PSUC —en aquestes eleccions amb coalició amb ENE— s'estabilitza en la seva debilitat i ja no constitueix la principal aportació al vot comunista de tot l'Estat. Madrid, Astúries i Andalusia són ara els principals reductes del vot comunista.

El CDS, partit que en àmbit estatal té un èxit relatiu i supera clarament el PRD en la lluita pel centre, té a Catalunya uns resultats inferiors en la meitat al seu percentatje estatal. Per primera vegada té representació parlamentària a Catalunya i substitueix com a cinquè partit ERC, que perd la representació aconseguida des de 1977.

d) La implantació territorial del vot

La distribució territorial del vot segueix les pautes de les eleccions generals de 1982, amb diferent intensitat per a cadascuna de las dues principals forces polítiques i per als espais de centre-dreta i esquerra, si bé podem constatar variacions menors per a les altres forces amb representació parlamentària.

El PSC obté els seus millors resultats a les comarques industrialitzades del litoral i també al Vallès, però amb percentatges inferiors a les eleccions de 1982. És la zona d'hegemonia tradicional de l'esquerra des de les eleccions de 1977. La pèrdua a la resta de les comarques es produeix de manera bastant homogènia però la seva combinació amb l'ascens de CiU fa que el seu predomini comarcal quedi bastant reduït en relació amb anteriors consultes, cosa que afecta especialment les comarques que envolten la seva àrea d'hegemonia —comarques d'estructura econòmica mixta i població majoritàriament autòctona.

Obté el primer lloc a nivell comarcal, a més a més de l'esmentada zona hegemònica, al Segrià i les comarques de l'Ebre. Les seves àrees de més feble implantació són les comarques del nord i centre —la Catalunya Vella. A Barcelona ciutat es produeix un equilibri entre les dues forces majoritàries.

La implantació de CiU constitueix, a moltes comarques, el negatiu de la força socialista. Per una banda es consolida la seva hegemonia en les comarques del nord i centre del país, i s'observa una ampliació de la seva influència en les comarques contigües a aquell territori, convertint-se en primera força a nivell comarcal en detriment dels socialistes. Des del punt de vista de l'augment quantitatiu del seu vot, resulta significatiu l'avenç en les comarques industrials del litoral —que suposen els dos terços de l'electorat català—. En altres zones —les comarques de l'Ebre— l'increment es produeix en detriment de l'extinta UCD. També s'obser-

ven augments del vot convergent en zones de cert pes de la Coalició Popular.

L'ampliació del mapa convergent es fa, per una part, en detriment d'antics espais hegemònics, d'altres forces del centre-dreta, i, per l'altra, en comarques «mixtes» d'antiga hegemonia socialista.

Els resultats de la Coalició Popular situen aquesta força a mig camí entre els resultats de les eleccions generals de 1982 —màxim grau d'implantació electoral— i la pèrdua de més del 40 per cent del seu electorat en les eleccions autonòmiques de 1984. Sembla confirmar-se per a aquesta coalició un context més favorable en les eleccions legislatives, mentre que en les autonòmiques el mecanisme del vot útil en l'àmbit del centre-dreta li és perjudicial. A les comarques de Lleida i del sud de Tarragona aconsegueix una certa implantació, mentre que a les gironines i de l'interior de Barcelona es recupera amb més dificultat. També obté uns bons resultats —sempre en termes relatius— en l'àrea metropolitana de Barcelona.

Els resultats de la nova coalició Unió de l'Esquerra Catalana són, amb una tendència a la baixa, molt semblants territorialment als obtinguts pel PSUC el 1982, concentrant-se en les comarques del litoral amb predomini industrial. A la resta del territori la seva implantació és molt feble i resulta difícil apreciar a nivell territorial l'aportació de vots del nou soci electoral. Per altra banda, els resultats del PCC i de la Mesa para la Unidad de los Comunistas tenen, en la seva feblesa, una implantació territorial concentrada en la conurbación barcelonina.

El CDS, com hem dit abans, obté per primera vegada representació parlamentària. Des del punt de vista territorial, la seva implantació segueix bastant la d'UCD al 1982, cosa que fa pensar que gran part del seu electorat prové d'aquella força.

Per a ERC aquestes eleccions suposen la pèrdua de la representació parlamentària obtinguda des de 1977 i un descens a totes les comarques catalanes. Certes comarques lleidatanes i gironines continuen essent les seves zones de màxima implantació.

e) Els efectes parlamentaris de l'elecció

La comparació entre els resultats electorals i la distribució d'escons ens permet veure els efectes de la fórmula electoral i de la grandària del districte en relació a la distribució de la representació. Queden afavorits els partits i coalicions més forts i millor situats a cadascun dels districtes —PSC i CiU— i també AP com a tercera força i amb representació a tres dels quatre districtes electorals.

Partits i coalicions	*% Vots*	*% Escons*	*Diferència*	*Vots per escó*
AP	11.3	12.7	+ 1.4	60.500
CDS	4.1	2.1	– 2.0	131.222
CiU	31.8	38.3	+ 6.5	56.527
PSC	40.6	44.7	+ 4.1	62.033
UEC	3.9	2.1	– 1.8	124.551

VI. LES ELECCIONS MUNICIPALS I EUROPEES DEL 10 DE JUNY DE 1987

1. EL PANORAMA POLÍTIC

Les eleccions del mes de juny de 1987 suposen una convocatòria triple a la major part d'Espanya i doble a quatre Comunitats Autònomes —és el cas de Catalunya.

En primer lloc se celebren eleccions a tots els municipis per fer la tercera renovació dels Ajuntaments. Si les de 1979 representaren la primera via d'accés al poder institucional de les forces polítiques d'esquerra (socialistes i comunistes principalment), les de 1983 suposaren, en termes generals, la consolidació d'un poder municipal socialista d'ampli abast, en molts casos amb majoria absoluta. En aquestes terceres eleccions es tractava de saber si el poder municipal socialista es consolidaria o es produirien modificacions —pèrdua de la posició hegemònica— que obligaria a una nova política de pactes postelectorals i, per tant, afectarien la governació d'aquestes institucions —governs minoritaris o de coalició.

En segon lloc, se celebren eleccions autonòmiques a tretze Comunitats Autònomes, que elegiran per segona vegada els seus Parlaments. Malgrat que la consulta no afecti Catalunya, eren importants per saber la distribució partidista dels governs autonòmics i el possible canvi del signe polític d'alguna Comunitat.

Finalment, es convoca, per primera vegada en la nostra història electoral eleccions directes per elegir 60 representants espanyols al Parlament Europeu, conseqüència de la nostra adhesió a la Comunitat Econòmica Europea el 1986. La principal especificitat d'aquestes eleccions és, pel que fa a Catalunya, l'existència en la normativa electoral (Llei Orgànica 1/1987) d'una circumscripció electoral única a nivell d'Estat, cosa que planteja la possibilitat d'acords entre forces polítiques d'àmbit no estatal en les quals les catalanes, per la seva força electoral en el conjunt de l'Estat, podien ser protagonistes.

Com a fets detacables en el panorama polític des de les eleccions de 1986 cal destacar:

a) La crisi de Coalició Popular i la substitució del seu líder

Ja a la mateixa nit de conèixer-se els resultats de les eleccions generals, es produeixen manifestacions dels principals coaligats d'Aliança Popular senyalant els límits electorals de la coalició i la necessitat d'obrir-se al «centre polític». Amb la constitució de les cambres legislatives es produeix la separació dels parlamentaris electes del Partit Demòcrata Popular i del Partit Liberal, que constitueixen agrupacions parlamentàries pròpies. Això representa una disminució important de la força parlamentària del principal partit de l'oposició i el benefici indirecte a nivell parlamentari d'altres grups polítics (CDS i Minoria Catalana principalment).

Al novembre de 1986, i a conseqüència dels febles resultats d'Aliança Popular en les eleccions autonòmiques del País Basc, es produeix la dimissió del líder del partit Manuel Fraga, substituït en un congrés extraordinari pel líder d'aquesta força política a Andalusia, Hernández Mancha. El trencament de la coalició i la consolidació d'un nou lideratge seran els dos principals reptes de la nova direcció del partit.

b) El replegament de CiU de la política espanyola i la consolidació del CDS com a força de centre

El fracàs de l'operació reformista a les eleccions generals de 1986 suposa un replegament del seu líder en relació a una intervenció directa en la política espanyola i la seva dedicació al partit per a les properes eleccions municipals, que són concebudes com un mitjà per aconseguir la sintonia política entre el poder autonòmic i els poders locals, que CiU ha preparat amb l'aprovació parlamentària i sense pactes de les noves lleis d'ordenació administrativa local de Catalunya, que —entre altres reformes— constitueixen les comarques i suprimeixen la Corporació Metropolitana de Barcelona. En el cas de la ciutat de Barcelona, l'equilibri dels resultats a les elecciones de 1986 entre convergents i socialistes deixa oberta l'anomenada «batalla de Barcelona» i per tant la disputa amb certes possibilitats de l'Alcaldia més important.

Per la seva banda el CDS, lliure de la competència reformista i afavorit per els seus avenços, es planteja convertir-se en partit «frontissa» en molts municipis i Comunitats Autònomes. A Catalunya, la principal preocupació estarà en la recerca de candidats a les principals ciutats.

c) La revalidació de l'hegemonia municipal socialista

Les eleccions municipals de 1987 són també decisives per als socialistes per consolidar el seu poder municipal i preparar-se per a les eleccions autonòmiques del 88. En aquesta direcció, les llistes del PSC s'amplien amb independents, provinents alguns d'ells d'antics càrrecs municipals del PSUC.

d) Aparició d'un nou agrupament de forces polítiques a l'esquerra del PSC

Si bé a nivell de l'Estat Izquierda Unida representa un primer intent de reagrupament de forces liderat pel PCE, a Catalunya el procés no es va produir fins al 1987 amb la constitució d'Iniciativa per Catalunya. Aquesta pren l'estructura de federació de partits —PSUC, PCC i ENE— i independents. La seva presència vol consolidar els reductes de poder municipal i aturar el procés de davallada del seu electorat des de 1982.

e) Canvis a Esquerra Republicana de Catalunya

Després de la seva davallada de 1986, el seu congrés de gener de 1987 suposa el canvi de lideratge —Hortalà substitueix Barrera en la secretaria del partit— i la incorporació d'un sector de la «Crida a la Solidaritat», presentat com un intent d'ampliar la seva base electoral en el camp de l'independentisme no violent.

2. LES FORCES POLÍTIQUES I LES SEVES POSICIONS

a) En relació a les eleccions municipals

En aquestes eleccions es consoliden alguns factors importants que es van produir el 1983.

— La consolidació del presidencialisme en la vida local i la importància per a cada partit de gaudir de l'alcaldia fa que la majoria d'aquests es presentin a la reelecció i que les forces de l'oposició cerquin de trobar una «personalitat» que pugui contrarestar la popularitat de l'alcalde. En aquesta direcció podem situar l'elecció de candidats opositors per part de CiU a les principals ciutats: un ex-conseller —Cullell— per disputar l'Alcaldia de Barcelona; el president d'una Diputació —Gomis— per la de Tarragona, i un alt càrrec de l'Administració autonòmica —Oranich— per a la de Lleida. Ex-alcaldes i alts funcionaris estatals i autonòmics es troben a les diferents candidatures.

— La presència de llistes de partits als diferents municipis és superior a la de 1983 mentre que, i correlativament, les llistes independents disminueixen —569 al 1983 i 350 al 1987—. Els partits intenten consolidar la seva influència i la seva implantació a molts municipis, i així les llistes electorals de molts petits municipis són de partits malgrat que tots o la majoria dels seus components figuren amb el caràcter d'«independents». Cal tenir en compte que aquesta política és també motivada per l'elecció indirecta de les diputacions provincials i el desig de les forces majoritàries, en especial CiU, d'aconseguir el domini d'aquestes institucions.

CiU serà la força política que presenti un major nombre de llistes electorals —a més del 90 per cent dels municipis de Catalunya. Per a la coalició, aquestes eleccions tenen com a objectiu prioritari trencar l'hegemonia socialista a les grans ciutats del Principat —i particularment la consecució de l'Alcaldia de Barcelona i d'altres capitals provincials i

comarcals. També volen consolidar la seva hegemonia a les seves tradicionals zones d'influència i en aquest sentit cal destacar que a 275 municipis és l'única llista concurrent. Aquesta posició serà important en el moment de constitució dels nous Consells Comarcals, elegits en base als resultats de les eleccions locals. En definitiva es tracta de traslladar la seva hegemonia del nivell autonòmic al local.

Els socialistes si bé són la segona força en nombre de llistes que presenten —a prop del 40 per cent del total de municipis—, queden lluny de les llistes de CiU. A les grans ciutats i municipis del cinturó industrial presenten els seus batlles a la reelecció sobre la base d'una gestió eficaç. En alguns municipis de l'interior (Palafrugell, Seu d'Urgell, Ripoll) incorpora a les seves llistes, com a independents, membres d'altres grups d'esquerra. En zones de feble implantació de l'esquerra participa en diferents agrupacions d'electors —Progrés del Berguedà, Progrés municipal d'Osona, Plataforma Progressista de les Comarques Gironines.

La seva estratègia electoral té un doble front: lluita amb CiU per evitar la reducció del seu poder municipal i disputa amb Iniciativa per Catalunya per alguns municipis de la conurbació barcelonina.

La presència electoral d'AP té com a objectiu fonamental consolidar-se com a tercera força i evitar el mecanisme de vot útil favorable a CiU i similar a les convocatòries autonòmiques. Presenta però llistes a un nombre de municipis inferior al de 1983 —20 per cent del total—, cosa que demostra la seva difícil competència amb la força hegemònica al centre-dreta.

El seu principal objetiu és constituir-se en força necessària per trencar la majoria socialista als ajuntaments més importants. La crisi de la coalició i la renovació de la direcció del partit a Catalunya ocasiona la fugida d'alguns regidors a les llistes de CiU i la renovació total de la seva llista a la ciutat de Barcelona.

Amb la constitució d'Iniciativa per Catalunya els seus components tracten de consolidar les seves alcaldies i aconseguir-ne alguna de nova gràcies al procés unitari. Això produeix un lleuger augment del nombre de llistes presentades —12 per cent dels municipis de Catalunya—, però també dificultats entre els seus integrants a alguns municipis —la ciutat de Tarragona principalment—. Fora de la seva àrea tradicional d'influència participen en les agrupacions d'electors juntament amb socialistes i independents. A la circumscripció de Tarragona impulsen agrupacions sense participació socialista —Unió de Progrés Municipal.

Les altres forces minoritàries —ERC i CDS— tracten per una banda d'ésser presents en la lluita als municipis més importants —en especial a la ciutat de Barcelona— i per l'altra consolidar els seus petits nuclis d'influència local —ERC— o augmentar la seva implantació —CDS.

b) Les coalicions a les eleccions europees

La convocatòria europea tenia com a peculiaritat, com hem dit abans, l'existència d'una circumscripció única. En relació a les possibles coali-

cions per afrontar amb garanties d'èxit i aprofitament del seus vots, les forces polítiques catalanes adoptaren els següents posicionaments:

CiU es presentà en solitari a tot l'Estat però la seva campanya electoral va quedar reduïda a Catalunya.

ERC va constituir la coalició «Per l'Europa del Pobles», juntament amb EA i el PNG, amb Garaicoetxea com a cap de llista. ENE es va incorporar a la coalició "Esquerra dels Pobles", juntament amb EE i altres forces perifèriques, mentre que els seus socis a Iniciativa —PSUC i PCC— van incorporar-se a les llistes d'Izquierda Unida, igual com el PSC a les llistes del PSOE.

AP i el CDS van concórrer amb els seus homònims estatals.

Cal destacar també que l'elector català podia votar en aquestes eleccions totes les llistes que es presentaven a la resta de l'Estat, però, excepte Herri Batasuna, les altres no van fer campanya electoral a Catalunya.

3. ELS RESULTATS ELECTORALS

a) Les eleccions municipals

A Catalunya, les eleccions municipals consoliden algunes de les pautes de comportament de les darreres eleccions legislatives: descens dels socialistes, que perden llocs importants de poder municipal, i nou ascens de CiU. La diferència entre les dues primeres forces és solament de quatre punts. Als municipis de més de 50.000 habitants la diferència a favor del PSC és de 14 punts, mentre que als de menys de 5.000 habitants CiU és la primera força amb una diferència de 30 punts. La posició hegemònica d'aquestes dues forces es produeix paral·lelament al descens d'AP en l'espai del centre-dreta —perd la meitat dels vots respecte a les darreres eleccions municipals— i Iniciativa es manté a la baixa respecte a les darreres eleccions municipals, amb pèrdues en alguns municipis de l'àrea metropolitana de Barcelona.

Els trets més específics poden resumir-se de la següent manera.

— L'afluència a les urnes es manté estable en relació a les darreres eleccions locals de 1983 i les legislatives de 1986. Continua essent superior a la participació en les eleccions autonòmiques però inferior a la que es produeix per al mateix tipus d'elecció a la resta de l'Estat. Malgrat la dificultat en unes eleccions locals de comparar territorialment xifres de participació —donat el diferent grau de competitivitat als diferents municipis—, podem afirmar que les comarques de l'interior, com havíem constatat a partir de 1982, són més participatives, i que la participació disminueix en els municipis de més de 20.000 habitants.

— El PSC perd vots a la majoria de comarques —excepte en alguns llocs on ha incorporat antigues agrupacions d'electors d'esquerra. El nombre de regidors total que obté és molt semblant al de les eleccions municipals de 1983 però disminueix en les seves alcaldies. Manté l'alcal-

dia de Barcelona —majoria relativa— i la de Girona —majoria absoluta—, però perd la de Lleida i queda en situació inestable a Tarragona. A altres ciutats de mida mitjana perd l'alcaldia —Manresa— o no l'aconsegueix —Igualada— i en general el seu retrocés es més acusat a les grans ciutats de les zones «mixtes» on ja s'havia produït a les eleccions de 1986. Per contra aconsegueix alcaldies en detriment d'Iniciativa —Molins de Rei, Mollet, Palafrugell— i en general consolida el seu poder municipal a les ciutats del cinturó industrial. A la resta del territori «resisteix» a alguns municipis —Ripoll, Seu d'Urgell, Vilafranca del Penedès entre altres— però es configuren com a «illots» de zones de clara hegemonia de CiU.

— Convergència i Unió torna a ser la força que millora els resultats en relació a les darreres eleccions municipals. Els seus regidors augmenten en mil i arriben a més de 4.300 i les seves alcaldies arriben a prop de sis-centes. Però no és solamente un avenç quantitatiu, sinó també qualitatiu, ja que aconsegueix l'hegemonia en noves ciutats d'estructura mixta —Blanes, Lloret, Manresa— i també de la conurbació barcelonina —Martorell, Pallejà, Vallirana—. No aconsegueix desbancar els socialistes a Barcelona malgrat augmentar els seus regidors en detriment d'AP. L'alcaldia de Lleida, l'obté amb els vots d'AP i d'un grup d'independents, i a Tarragona l'abstenció del CDS permet un govern minoritari socialista. La seva hegemonia és aclaparadora en petits municipis, cosa que li permet el domini a totes les diputacions —excepte la de Barcelona— i a 33 de les 38 comarques. Per contra, l'existència d'alguna petita dissidència al centre-dreta li provoca la pèrdua d'alguna alcaldia tradicional —com el cas de Berga—. Podem afirmar que amb aquestes eleccions, CiU ha aconseguit avenços importants en el seu poder municipal i que segments dels seu electorat compartit amb AP i PSC en altres tipus d'eleccions es decanten ara per aquesta coalició.

— Aliança Popular disminueix també a la meitat els seus regidors i alcaldies en relació a la consulta de 1983, amb pèrdues significatives a la ciutat de Barcelona. Resisteix millor a municipis del cinturó industrial i de les comarques del sud de Tarragona. En alguns municipis els seus vots són decisius per a una majoria de govern del centre-dreta.

— Iniciativa per Catalunya no aconsegueix retenir el nombre total de regidors i alcaldies que tenien els seus integrants al 1983. Malgrat les pèrdues abans esmentades en benefici dels socialistes, consolida les seves alcaldies més importants —Sabadell, Santa Coloma de Gramenet— i assegura la majoria d'esquerres a la ciutat de Barcelona i a la Diputació Provincial, cosa que constituirà un element negociador important en la política de pactes postelectorals.

— Les dues forces polítiques més minoritàries —ERC i CDS— malgrat no aconseguir representació a Barcelona ciutat, obtenen un cert augment en el nombre de regidors i, sobretot la darrera, posicions claus en alguns municipis —Tarragona— que poden decantar l'alcaldia per qualsevol de les dues forces majoritàries.

b) Les eleccions europees

Els resultats de les eleccions al Parlament Europeu a Catalunya segueixen els mateixos trets generals que la resta de l'Estat: dismunició del vot de les forces polítiques majoritàries i lleuger augment de les minoritàries i de les noves coalicions, juntament amb una important dispersió del vot. En aquest sentit segueixen les pautes generals de «eleccions de segon ordre» observades als altres països de la Comunitat. Igualment un notable segment de l'electorat ha votat de manera diferent als dos tipus de consulta —escissió del vot.

Tant el PSC con CiU disminueixen en relació a les generals de 1986 (4 punts) i, respecte a les eleccions municipals, el PSC es manté mentre que CiU baixa 4 punts. Les pèrdues es produeixen en les seves zones de més forta implantació. AP es manté amb el mateix percentatge de 1986 i sembla que en les eleccions d'aquest àmbit el comportament del seu electorat segueix les mateixes pautes que en les eleccions legislatives i diferent de les eleccions municipals de la mateixa convocatòria.

En relació als resultats de les noves coalicions electorals en aquestes eleccions i als grups que els donaven suport a Catalunya, els millors resultats són per la coalició «Per la Europa dels Pobles», tant de forma absoluta com en relació als vots obtinguts per ERC al 1986. Sembla que el cap de llista d'aquesta coalició —Garaicoetxea— ha atret el vot de sectors del nacionalisme moderat. També cal destacar —relativament— els vots obtinguts a Catalunya per Herri Batasuna, superiors als obtinguts per l'altra coalició —«Esquerra del Pobles», que comptava amb el suport d'ENE.

Finalment, tant IU com el CDS obtenen uns resultats molt semblants a les darreres eleccions generals.

VII. LES ELECCIONS AL PARLAMENT DE CATALUNYA DEL 29 DE MAIG DEL 1988

1. EL PANORAMA POLÍTIC

Les terceres eleccions al Parlament de Catalunya representen, en primer lloc, un important grau de continuïtat i consolidació de l'autonomia catalana. Els mecanismes previstos a l'Estatut d'Autonomia respecte a la renovació periòdica de la institució parlamentària es posen en marxa per tercera vegada, en contrast amb l'experiència autonòmica republicana, quan només es van celebrar unes eleccions autonòmiques.

Malgrat aquesta consolidació, les eleccions se celebren amb la mateixa normativa provisional que les dues anteriors —Disposició Transitòria Quarta de l'Estatut— ja que el Parlament encara no ha elaborat la llei electoral catalana.

Això comportà problemes en l'assignació de diputats a elegir en cadascuna de les circumscripcions catalanes deguts als canvis de població des que es va elaborar la normativa al 1979. Finalment, es va mantenir el mateix nombre i distribució provincial dels diputats a elegir, malgrat la inconsistència legal de la normativa provisional de 1979.

Des del punt de vista polític, els trets més importants poden resumir-se de la següent manera:

a) Relacions conflictives entre el Govern de l'Estat i el Govern de la Generalitat

Les relacions entre els dos governs —socialista i convergent— van ser molt conflictives en els dos primers anys de la segona legislatura, quan l'anomenat «cas Banca Catalana» constituí un obstacle insalvable des de l'inici d'unas actuacions judicials (maig 1984) que no van concloure fins la decisió de no processament del president Pujol (novembre de 1986). En la segona part es van produir acords importants entre les dues institucions —acord per al finançament autonòmic (1986) i constitució d'una comissió de cooperació per evitar el recurs al Tribunal Constitucional— i coincidència en les mesures de política econòmica i política exterior (OTAN). La proximitat de noves eleccions autonòmiques obre nous contenciosos. El govern de la Generalitat i la coalició que li dóna suport consideren l'Estatut com un pacte d'Estat i plantegen públicament que si del text no es fa la lectura autonomista que inspirava els acords de 1979, es considerarien deslligats del text estatutari. Si hem de fer un balanç, les etapes conflictives superen clarament les de cooperació.

La principal força d'oposició parlamentària —els socialistes— es troba en una situació difícil. Les possibilitats de portar a terme una política d'oposició en un parlament amb majoria absoluta queden molts cops reduïdes a la denúncia de determinades actuacions puntuals sense definir un programa clar d'alternativa del govern. En el seu darrer congrés el PSC, per evitar la dinàmica d'enfrontament institucional, presenta un nou model de relacions entre el govern central i autonòmic —la seva proposta federalista— que suscita recels en el mateix PSOE i a la vegada no aconsegueix l'adhesió d'altres forces polítiques catalanes.

b) Les eleccions catalanes i la política espanyola

Un cop més les eleccions catalanes no solament tenen un efecte directe en el referent a la continuïtat o canvi en el govern català sinó que incorporen una segona lectura en relació a la política estatal. Des dels sectors del centre-dreta espanyol es veu la coalició CiU com una força capaç de guanyar els socialistes i la personalitat de Jordi Pujol és considerada un actiu important per a la construcció de l'alternativa estatal al govern socialista. Oblidada l'operació reformista de 1986, el centre-dreta espanyol veu en la reafirmació de l'hegemonia pujolista a Catalunya un pas decisiu per a la construcció d'una alternativa del centre-dreta per a les properes eleccions legislatives.

c) Absència de concertació social

Cal destacar així mateix la crisi en les relacions entre el govern socialista i els sindicats —en especial la UGT— i la impossibilitat d'acords en l'àmbit sòcio-econòmic. Malgrat que el protagonisme en l'enfrontament ultrapassa l'àmbit estrictament català, no cal oblidar que el govern autonòmic abona la política econòmica governamental i que són els sectors socials més susceptibles de donar suport a una alternativa al govern de CiU els que protagonitzen els conflictes socials.

2. LES FORCES POLÍTIQUES I LES SEVES POSICIONS

La campanya electoral té com a protagonistes les mateixes forces que a les dues darreres eleccions però amb unes peculiaritats pròpies de la convocatòria autonòmica.

a) Per a Aliança Popular, aquestes eleccions suposen un repte difícil en relació a la seva pròpia identitat a Catalunya i a les seves relacions amb CiU. Per una banda, són les primeres eleccions autonòmiques en què es presenten sense coalició amb altres forces, amb un cap de llista pertanyent a l'aparell del partit —Fernández Díaz— i amb la necessitat de demostrar que la seva presència és útil al centre-dreta. S'oposen òbviament als socialistes, però també al govern autonòmic, i assenyalen que són els interlocutors més adients a l'àmbit espanyol i europeu i el soci ideal en el cas de pèrdua de la majoria absoluta de CiU. En definitiva, intenten consolidar-se com a dreta no nacionalista i evitar el «vot útil» cap a la coalició CiU.

b) CiU presenta aquestes eleccions com una ratificació a la seva obra de govern i la necessitat de la seva consolidació amb una nova majoria absoluta. La imatge de Jordi Pujol —«el President»— i la seva posició clarament favorable en les enquestes d'opinió prèvies a l'elecció els fan sortir com a clarament favorits i obliguen que l'objectiu de la majoria absoluta estigui present al llarg de tota la campanya electoral, fins a incorporar un to de caràcter plebiscitari. La seva proposta programàtica combina l'aprofitament dels indicis de recuperació econòmica junt a noves propostes —nou canal televisiu— i la seva fidelitat al país —«Tot per Catalunya».

L'experiència de govern i el seu líder constitueixen el seu principal capital polític, a la vegada que denuncien la inexistència de propostes alternatives.

c) Els socialistes, que es presenten amb el mateix candidat que el 1984, construeixen la seva campanya en la formulació de «una nova majoria nacional i de progrés» que comportaria acords postelectorals amb altres forces d'esquerra per construir una alternativa al pujolisme. Enfront el personalisme dels seus principals contrincants, la seva proposta es basa en un equip de govern alternatiu —incorporen a les seves llistes batlles de ciutats importants, l'antic candidat Reventós i indepen-

dents vinculats al projecte socialista— i en una crida als sectors tradicionalment abstencionistes en aquest tipus d'elecció.

d) Per a Esquerra Republicana de Catalunya aquestes eleccions estan lligades a la seva pròpia supervivència com a projecte polític —després dels fracassos de 1986 i 1987—, en un context de crisi entre el sector tradicional del partit i el nou equip dirigent sorgit del darrer congrés. La radicalització del seu programa intenta diferenciar la seva proposta de la coalició governamental —el seu cap de llista (Hortalà) va ocupar una conselleria durant dos anys— i es declara partidari de la reforma de l'Estatut d'Autonomia per augmentar la capacitat d'autogovern de la Generalitat.

e) La novetat en aquestes eleccions autonòmiques és la concurrència del CDS, que per primera vegada es presenta a uns comicis al Parlament de Catalunya. Després d'obtenir representació parlamentària a Catalunya el 1986 i una certa presència municipal a les de 1987, l'objectiu del partit és la consolidació de la seva presència a Catalunya amb la consecució d'un grup parlamentari propi. Es presenten com una força de centre no nacionalista i equidistants tant de CiU com del PSC. El seu cap de llista és el diputat Fernández Teixidor.

f) La federació encapçalada pel PSUC —Iniciativa per Catalunya es presenta a aquestes eleccions amb l'objectiu de sumar la força electoral dels seus tres socis al 1984 i superar la davallada de vots produïda a les eleccions legislatives i autonòmiques des de 1982. Volen impulsar un nou model participatiu —Ciutadans amb Iniciativa— que incorpori els sectors disconformes tant de la política sòcio-econòmica dels socialistes com de l'actuació del govern autonòmic.

En l'aspecte programàtic, la seva proposta de l'«Acord nacional per l'Autogovern» suposa un aprofundiment de l'autonomia catalana diferent de les propostes del PSC i CiU. El seu cap de llista es Rafael Ribó.

g) En relació a altres llistes menors presents a la convocatòria electoral, cal destacar la presència de llistes «verdes», un nou Partido Andaluz en Cataluña i altres grups de l'extrema esquerra.

3. ELS RESULTATS ELECTORALS

Els resultats d'aquestes noves eleccions autonòmiques suposen la confirmació d'algunes de les característiques de comportament de l'electorat català al llarg de les darreres convocatòries electorals. En primer lloc, una estructura de vot amb dues forces majoritàries que s'alternen en el primer lloc en funció del tipus d'elecció. El nou triomf de CiU per majoria absoluta ratifica la capacitat d'aquesta coalició d'atreure vots procedents d'altres forces en altres tipus d'elecció. En segon lloc l'existència amb caràcter minoritari de les altres forces parlamentàries, que ocupen també llocs diferents en funció del tipus d'elecció. En tercer lloc una participació electoral a les autonòmiques sensiblement menor que a les legislatives i que afecta amb més força zones tradicionals de vot socialista.

a) Unes eleccions amb un baix índex de participació

Si comparem les xifres de participació del període per a tots els tipus d'eleccions examinades, observem que les eleccions autonòmiques de 1988 constitueixen un «rècord» d'abstencionisme que supera en 5 punts el de les anteriors autonòmiques i per sobre també de les dues eleccions municipals. Respecte a les legislatives, les diferències encara son més grans i l'abstenció dobla la de 1982.

Per a alguns sectors de l'electorat, les eleccions autonòmiques ocupen el darrer lloc en l'ordre d'importància, igual com en altres països europeus en eleccions regionals/federals.

Geogràficament la major abstenció es produeix a les comarques del litoral, des del Barcelonès fins al Montsià, i a altres de l'interior, sobretot a les comarques de ponent. El mapa abstencionista coincideix en part amb zones de tradicional predomini de l'esquerra i no experimenta grans variacions respecte al de 1984. En relació a les eleccions de 1986, els majors increments percentuals de l'abstenció es produeixen tant en zones de forta implantació de CiU (Alt Camp, Bages, Solsonès) com a les zones de predomini de l'esquerra —especialment la conurbació barcelonina.

b) La consolidació de la posició hegemònica de CiU i d'un subsistema de partits d'àmbit català

La consecució per segona vegada de la majoria absoluta d'escons al parlament català per part de CiU, que arriba al 45 per cent dels vots i al 27 per cent del cens electoral, suposa la confirmació d'una posició hegemònica d'aquesta coalició en les elecciones autonòmiques. Els increments de vots a les eleccions de 1986 i 1987 indicaven ja una tendència que ara, malgrat el seu lleuger descens, es confirma. El seu primer lloc a les quatre circumscripcions, a totes les comarques excepte al Baix Llobregat, i a gairebé totes les grans ciutats indica una àmplia implantació i força d'atracció. No solament atrau quasi tot el vot de dreta i centre-dreta, sinó que incideix també en l'àmbit del centre-esquerra.

En relació a les altres forces polítiques, el PSC consolida el seu segon lloc però amb una considerable distància (16 punts) que és una diferència semblant a la que existeix entre les dues primeres forces a l'àmbit estatal. El seu descens en vots respecte a la convocatòria de 1984 és inferior al que alguns sondeigs d'opinió auguraven, i percentualment s'estabilitza, però la seva diferència respecte de CiU no presenta els socialistas com a alternativa de govern.

La resta de les forces amb representació parlamentària no arriben al 8 per cent dels vots vàlids; aquesta vegada ocupa el tercer lloc la nova coalició Iniciativa per Catalunya. Malgrat el seu ascens respecte als resultats del PSUC al 1984, no aconsegueix sumar els vots dels tres components de la coalició. Aliança Popular és la força que percentualment perd més vots en relació a la consulta de 1984, en favor de CiU i el CDS, que

per primera vegada obté representació al Parlament Català. ERC aconsegueix estabilitzar-se, després de la seva tendència a la baixa des de 1986.

c) La distribució territorial del vot

CiU, la coalició guanyadora obté una àmplia implantació a nivell territorial. Les seves zones de predomini continuen situant-se a la zona interior del principat, sobretot a les comarques interiors de Barcelona, Girona i Lleida. Per contra, les seves zones de més feble implantació estan situades a la conurbació barcelonina i a les comarques del sud de Tarragona. En relació al 1984, les pèrdues percentuals més importants se situen en zones de forta implantació (Solsonès, Garrotxa, Bages). Els seus avenços a nivell territorial es produeixen en comarques on la tradició de vot convergent és més feble (les de l'Ebre, Segarra, Urgell), on ha anat capitalitzant l'antic vot d'UCD i substituint la implantació de la dreta estatal. A les zones costaneres i de forta immigració obté uns resultats superiors als de les eleccions legislatives i municipals, cosa que demostra també una capacitat d'incidència en l'àmbit del centre-esquerra.

El PSC obté els seus millors resultats a les circumscripcions de Barcelona i Tarragona. La seva implantació territorial és bàsicament coincident amb la de 1984 i 1986 i concentra el seu electorat a les comarques del litoral; una zona intermèdia a les comarques contigües a la seva zona d'influència i les zones més febles a la que anomenem Catalunya interior. En relació a CiU només obté el primer lloc a la comarca del Baix Llobregat i a la capital catalana cedeix la majoria a la coalició nacionalista.

El PSC no ha aconseguit mobilitzar un segment de l'electorat concentrat geogràficament a les seves zones de màxima influència, i que ha tingut un comportament tradicionalment abstencionista en aquest tipus d'elecció. Des d'aquesta perspectiva, no ha aconseguit un dels seus objectius de la campanya electoral. Per altra banda, tampoc no ha estat capaç de recuperar un sector de l'electorat, identificat amb l'espai del centre-esquerra, que es mostra favorable a CiU en les eleccions autonòmiques.

Iniciativa per Catalunya és, després d'aquestes eleccions, la tercera força al Parlament Català. És difícil establir uns paràmetres de comparació dels seus resultats amb eleccions anteriors, ja que es presentava per primer cop com a tal —si exceptuem les eleccions locals i, en part, les europees—. En relació als vots obtinguts per als seus tres components el 1984, en perd uns 50.000. Si la comparació es fa amb els resultats de les eleccions europees, el seu increment se situa en uns 45.000 vots. La seva implantació territorial coincideix amb la que històricament ha estat la del PSUC —Barcelonès, Baix Llobregat i Vallès Occidental.

Aliança Popular és el partit que perd més vots percentualment —2 per cent respecte a 1984 i 4,6 per cent respecte a 1986— i el segon respecte a vots absoluts. La seves pèrdues es reparteixen al llarg de tot el territori. Les seves zones de més forta implantació continuen sent les grans ciutats i algunes comarques del sud de Tarragona.

Esquerra Republicana de Catalunya es recupera de la seva davallada

de 1986 i quasi arriba als vots obtinguts a les europees de 1987; respecte a les autonòmiques de 1984, pràcticament estabilitza el seu percentatge amb una pèrdua mínima de vots. Des del punt de vista territorial, perd vots a les comarques de la conurbació barcelonina però es manté o àdhuc augmenta en algunes comarques lleidatanes i tarragonines, que coincideixen amb territoris d'implantació tradicional (Ribera d'Ebre, Priorat, Pallars Sobirà i les Garrigues).

Els resultats del CDS es poden considerar d'un èxit relatiu en relació al seu objectiu d'aconseguir representació parlamentària. Absents de les eleccions autonòmiques de 1984, els seus vots són lleugeraments inferiors als de les eleccions legislatives de 1986. Amb una distribució del vot molt homogènia a tot el territori, les seves zones de més forta implantació no sempre coincideixen amb les antigues d'UCD.

d) Els efectes de la fórmula electoral

El manteniment de l'antiga distribució dels diputats a les quatre circumscripcions malgrat l'evolució de la població als darrers anys ha provocat un augment de la desproporcionalitat del sistema en relació a les eleccions de 1984, tot i que es manté una proporcionalitat bàsica superior a les elecccions generals. És interessant ressaltar el baix cost dels diputats obtinguts per ERC, gràcies a la distribució més homogènia dels seus vots per tot el territori i en relació amb AP, segons podem veure en el quadre següent:

Partits i coalicions	*% Vots*	*% Escons*	*Diferència*	*Vots per escó*
AP	5.3	4.4	– 0.9	23.873
CDS	3.8	2.2	– 1.6	34.450
CiU	45.5	51.1	+ 5.6	17.862
ERC	4.1	4.4	+ 0.3	18.607
PSC	29.6	31.1	+ 1.5	19.114
IC	7.7	6.6	– 1.1	23.245

2.- ELECTORATS I GEOGRAFIA ELECTORAL DE CATALUNYA

ELECTORATS I GEOGRAFIA ELECTORAL DE CATALUNYA

Francesc Pallarès

A les planes que segueixen incloem una breu anàlisi de la implantació territorial i de determinades característiques dels electorats de les principals forces polítiques catalanes, igualment que del comportament abstencionista.

L'estudi s'ha basat en la utilització de dues metodologies d'anàlisis, a fi i efecte de poder donar una visió més completa del comportament electoral.

En primer lloc, l'anàlisi estadística dels resultats electorals a nivell de circumscripció, de comarca, de municipi i, en alguns casos, de Secció, ha estat la base per a realitzar la descripció de la implantació territorial. A nivell de presentació hem mantingut els criteris de l'Atlas 1976-80 per tal de permetre comparacions sobre bases el màxim d'homogènies possible. En aquest sentit, acompanyem cartografia de base comarcal per a totes les eleccions, tot i els problemes «d'impacte visual» si no es tenen en compte les enormes desigualtats en la distribució territorial de la població. Igualment, atès que el nostre estudi se centra en la implantació real de cada opció i no només en la mútua correlació de forces entre els partits, els mapes s'expressen en percentatges sobre el total d'electors

1. Amb la col·laboració de Jordi Argelaguet, Luis Arguedas, Ladislau Baró, Antoni Marín, Jordi Sánchez i Emilia vila.

censats. Cada mapa es complementa amb un breu quadre estadístic on es recullen determinats valors de referència per facilitar una millor interpretació.

En segon lloc, hem utilitzat dades provinents de l'anàlisi de diferents Enquestes d'Opinió Pública durant el període 1984-88.[2] Sobre la base d'una àmplia anàlisi d'aquestes dades hem elaborat la breu descripció de les característiques dels diferents electorats.

Atès el nivell bàsicament descriptiu no incloem les dades quantitatives sinó els trets qualitatius més rellevants i comuns a totes les Enquestes.

Les variables utilitzades han estat, per una banda, les més corrents en una perspectiva de descripció sociogràfica: Sexe, Edat, Lloc de naixement, Nivell d'Estudis, Situació Laboral i Categoria professional. Per altra banda, i atesa la seva rellevància en el comportament i en l'estructuració de la competència electoral, hem incorporat al text els trets fonamentals sobre dues variables actitudinals, també clàssiques, de percepció subjectiva de l'entrevistat: l'autoubicació en un eix entre l'Extrema Esquerra i l'Extrema Dreta, i la pròpia identificació sobre diferents possibilitats entre Només Català i Només Espanyol.[3]

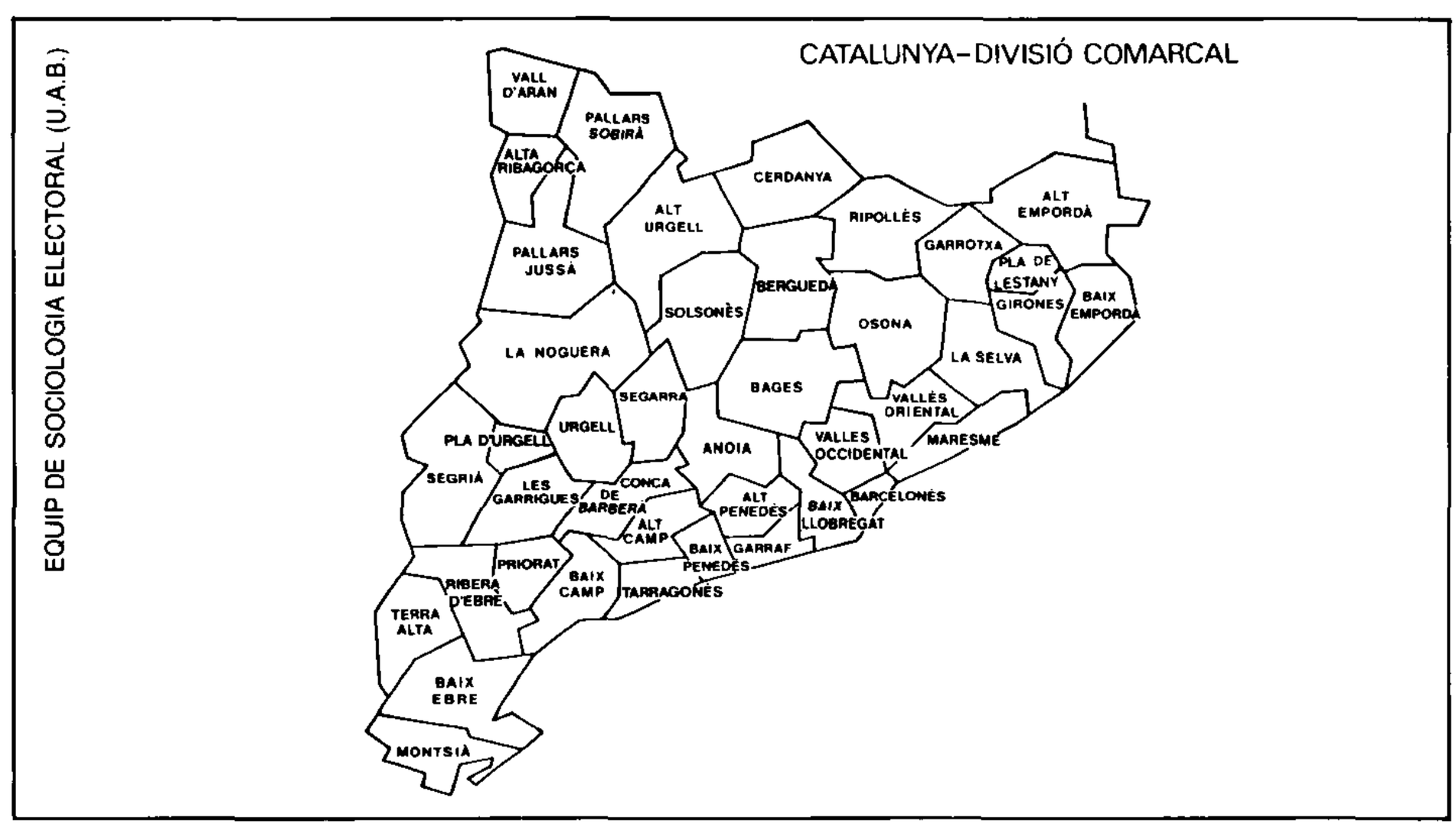

2. Les Enquestes utilitzades són específiques per a Catalunya del Banco de Datos del Centro de investigaciones Sociológicas: *Estudio CIS 1413* (pos-electoral Maig 1984); *Estudio CIS 1706* (Octubre 1987); *Estudio CIS 1750* (Pos-electoral Juny 1988).

3. L'autoubicació en l'eix Dreta/Esquerra és un indicador de llarga tradició a nivell comparat, basat en una percepció molt arrelada a la cultura política europea dels termes Dreta i Esquerra. La qüestió sobre la indentificació català/espanyol, que pretén ésser un indicador d'identificació nacional, s'utilitza en forma similar en altres contextos (País Basc, Irlanda del Nord, Quebec) on existeixen actituds diverses —a vegades molt conflictives— sobre la relació política entre la comunitat considerada com a pròpia i la definida en funció de l'Estat on està inserida.

A) LES ELECCIONS

I. ASPECTES GENERALS DEL COMPORTAMENT ELECTORAL A CATALUNYA 1982-1988

I.1. L'EVOLUCIÓ ELECTORAL

A l'hora d'establir una comparació evolutiva dels resultats de les eleccions, l'evolució de l'estructura del Sistema de Partits proporciona una primera visió general.

Recordem que en la fase 1977-1980, la més pròpiament de transició, el format va ésser clarament multipartidista: PSC, PSUC, PDC/CiU i UCD, com a partits principals, amb ERC i AP en posició secundària. El PSC va guanyar a les generals del 1977 i 1979, mentre CiU era l'opció més votada a les autonòmiques del 1980.

Des de 1982 a Catalunya s'han realitzat 7 eleccions i 1 referèndum: 2 eleccions *generals* (Octubre de 1982, Juny de 1986), 2 eleccions *autonòmiques* (Abril de 1984, Maig de 1988), 2 eleccions *municipals* (Maig de 1983, Juny de 1987), 1 elecció al *Parlament Europeu* (Juny de 1987, conjuntament amb les municipals), i el *Referèndum* sobre la permanència d'Espanya a la OTAN (Febrer 1986).

Resultats Eleccions Generals a Catalunya
(% sobre votants)

	1977	*1979*	*1982*	*1986*
Votants	79,3	68,5	80,7	68,9
AP/CD/PP	3,5	3,6	14,4	11,3
CiU/PDC	16,8	16,1	22,2	31,8
UCD/CDS	16,8	19,0	4,0	4,1
ERC	4,5	4,1	4,0	2,7
PSC	28,4	29,2	45,2	40,6
PSUC/IC	18,2	17,1	6,0	5,5

* 1982: PSUC + PPC ; 1986: UEC + PCC.

A partir de les eleccions de 1982 es defineix un *nou format* del sistema de partits, articulat al voltant de dues forces principals —PSC i CiU— que alternen la condició de partit dominant, segons l'elecció sigui estatal o catalana. Les crisis internes de CC-UCD i PSUC, amb la seva posterior desfeta electoral, són elements clau per a aquesta nova estructuració. En posició clarament secundària, i com a tercera força, es va situar inicialment AP, que no ha estat capaç d'ocupar i retenir l'espai d'UCD, absorbit cada vegada més per CiU. Aquest ha estat un dels elements que ha permès a IC/PSUC situar-se com a tercera força a les darreres autonòmiques. Finalment l'ERC continua situada en una posició gairebé marginal igualment que l'emergent CDS.

Sobre aquest esquema global, el comportament diferencial en funció del tipus d'elecció fa necessària una visió específica de cada bloc d'eleccions, sense perdre de vista, però, el procés de conjunt.

I.1.1. Les eleccions generals:

L'opció guanyadora ha estat sempre la Socialista, seguint la tendència de la fase 77-80.

A les eleccions de 1982, i paral·lelament a l'avenç socialista en el conjunt d'Espanya, el PSC va donar un espectacular salt endavant (45 % dels vots), sobretot en capitalitzar la major part de les pèrdues del PSUC. En segon lloc va quedar CiU, que consolidava els evenços de les autonòmiques del 1980 a les quals ja havia aconseguit captar un sector de l'electorat UCD-79. Per la seva banda, AP recuperava bona part de l'espai d'UCD i es convertia en la tercera força —clarament distanciada per sota de CiU i per sobre del PSUC i de l'ERC— però va ésser incapaç de mantenir aquest bon nivell l'any 86. CiU en fou la gran beneficiada.

En una tendència de continuada evolució a l'alça, a les eleccions de 1986 CiU presenta el seu màxim d'implantació i la distància mínima en relació amb el guanyador PSC.

S'ha de tenir en compte, a més a més, que un sector important de l'electorat d'AP constitueix un espai potencial de creixement per a CiU, mentre que a l'esquerra ni el baix nivell d'implantació ni la progressiva consolidació de IC/PSUC no ofereixen la mateixa perspectiva al PSC; i no sembla —si es mantenen les línies de comportament electoral— que l'emergència del CDS pugui ésser un element rellevant.

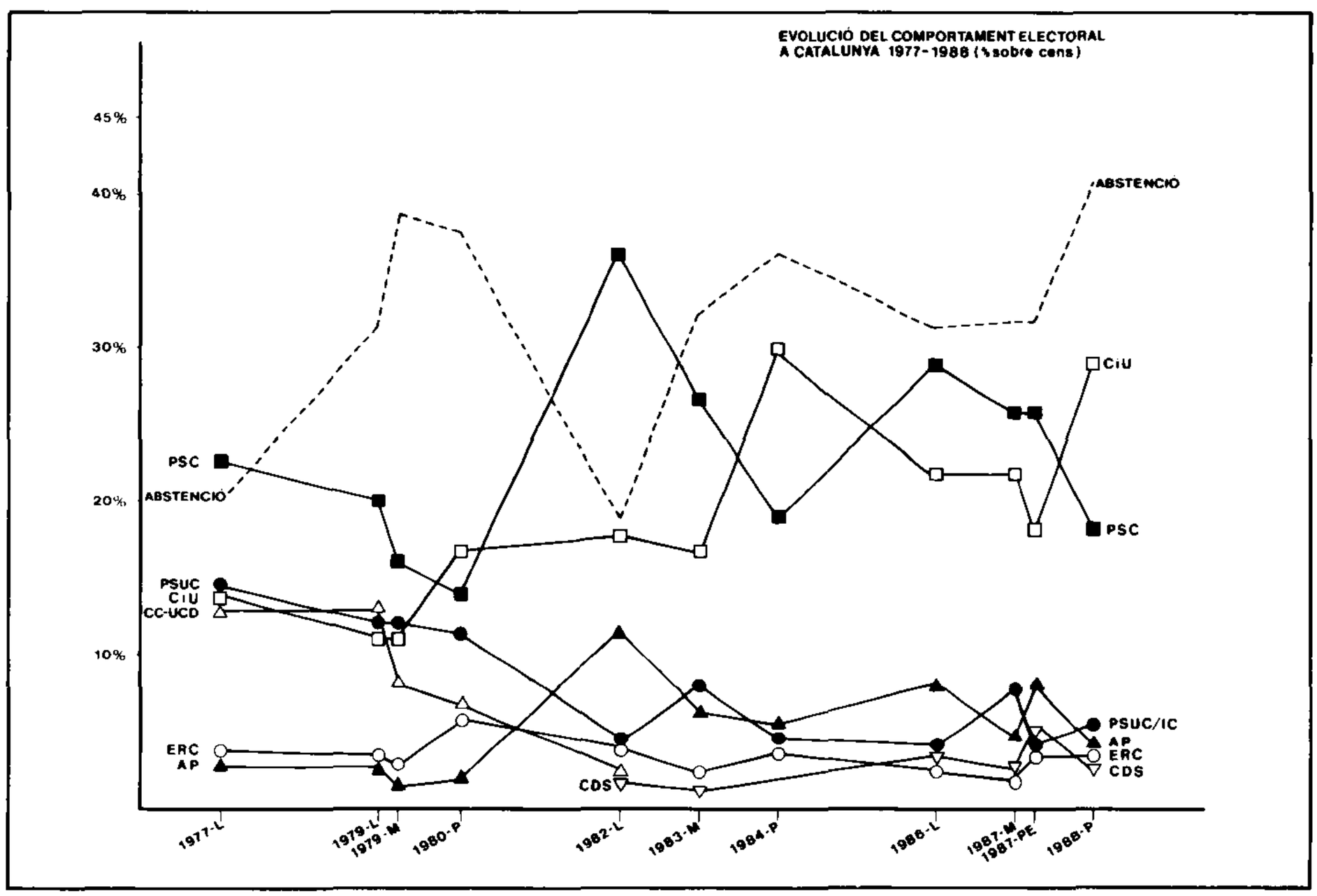

I.1.2. Les eleccions autonòmiques

A les eleccions de 1980 CiU es va imposar amb relativa sorpresa, i va rebre el primer important trasvassament de vot «centrista» mentre CC-UCD perdia la meitat del seu electorat en relació amb les generals de l'any anterior.

Resultats Eleccions Autonòmiques a Catalunya
(% sobre votants)

	1980	*1984*	*1988*
Votants	61,4	64,3	59,4
AP/PP	2,4	7,7	5,3
CiU	27,7	46,6	45,5
UCD/CDS	10,6	—	3,8
ERC	8,9	4,4	4,1
PSC	22,3	30,0	29,6
PSUC/IC *	18,7	8,0	7,7

*1984: PSUC + PCC.

Situada al Govern de la Generalitat, a les eleccions del 1984 CiU va tornar a avançar espectacularment tot arribant al 46,5 % dels vots, mentre el PSC es quedava amb el 30 %. Per la seva banda AP, que perdia 7 punts i baixava al 7,5 %, el PSUC (5,5 %) i l'ERC (4,5 %), quedaven en posició quasi-marginal.

Aquesta correlació de forces s'ha mantingut pràcticament inalterada a les darreres eleccions del 1988. Les variacions han estat de to menor: el retrocés d'AP (2 punts) i de CiU (1 punt), l'aparició del CDS amb el 4 % dels vots i la col·locació d'IC (8 % dels vots) com a tercera força.

I.1.3. Les eleccions municipals:

L'opció que ha recollit més vots a les 3 eleccions municipals realitzades fins ara ha estat sempre la Socialista.

Això no obstant, atès que el PSC obté la correlació de forces més favorable a les ciutats i CiU als municipis petits (dels quals n'hi ha un nombre molt superior al de grans, a més de tenir atribuïda una relació més favorable entre nombre de regidors/nombre d'habitants), aquesta darrera opció ha estat la guanyadora en major nombre de Municipis, i també ha obtingut el major nombre de Regidors.

Per altra banda s'ha de tenir en compte la presència de candidatures independents —Agrupacions d'Electors— en molts municipis petits —i alguns de mitjans— com a conseqüència de les dificultats d'arrelament dels partits a les zones rurals, així com de les especificitats locals. El

nombre d'aquestes candidatures ha anat decreixent, d'elecció en elecció, amb la normalització del joc partidista.

Recordem com a les eleccions del 1979 el bloc de candidatures de les Agrupacions d'Electors és el que obté el major nombre de regidors: 3499. Això no obstant, el PSC era l'opció més votada (27 % dels vots), marcant una certa distància en relació amb el PSUC i CiU, mentre UCD quedava més endarrerida.

Resultats Eleccions Municipals a Catalunya
(% votants)

	1979	*1983*	*1987*
Votants	60,9	67,6	68,5
AP/PP	1,3	9,3	5,8
CiU	18,6	25,0	32,5
UCD/CDS	13,3	0,6	3,1
ERC	3,8	2,9	2,4
PSC	26,6	39,2	37,0
PSUC/IC	20,2	11,1	10,5

L'any 1983, la competició ja va quedar centrada en PSC i CiU. Els socialistes (39,5 %), amb un fort increment malgrat no arribar al nivell del 82, obtenien altra vegada el major nombre de vots i amb un marge superior al del 79, tot i que CiU (25 %) també millorava el seu nivell de vots. En posició secundària quedaven el PSUC (11 %) —que a nivell municipal experimenta un impacte menys negatiu de la seva crisi— i AP (9 %) que no pot arribar als nivells d'UCD. L'ERC no sortia de la seva posició marginal.

Pel que fa al nombre de regidors, l'opció guanyadora torna a ésser CiU (3328), seguida de les Agrupacions d'Electors (2275) i del PSC (1739).

Finalment, les eleccions del 1987 van donar com a resultat una correlació de forces més equilibrada entre PSC (37 %) —que retrocedia lleument— i CiU (32,5 %) que obté un altre important avenç. Per la seva banda, IC/PSUC es mantenia relativament estable com a tercera força, mentre AP continuava la davallada (6 %).

Com a les anteriors eleccions locals CiU torna a obtenir el major nombre de regidors (4365) molt per sobre del PSC (1707), diferència que reflecteix els moviments experimentats pels resultats electorals en comparació a 1983.

I.2. PAUTES DEL COMPORTAMENT ELECTORAL

I.2.1. Les actituds polítiques bàsiques

La decisió de vot i la competició interpartidària s'han d'interpretar a Catalunya sobre l'espai definit principalment pel joc de dues actituds polítiques bàsiques: el referent ideològic de Dreta/Esquerra i la identificació nacional Catalana/Espanyola.

En els processos electorals del primer període (1977-80) predomina la interpretació de l'elecció en clau de «franquisme/democràcia» assimilat a un eix «dreta/esquerra».

A partir de les eleccions de 1980 aquest eix va perdent les connotacions anteriors per aparèixer més nítidament els seus paràmetres propis d'interpretació ideològica. Però a més a més, apareix amb força un eix fins llavors només latent: la «identificació catalana/espanyola», o bé en un altre nivell: «independentisme/centralisme», que s'instal·la conjuntament amb l'eix «dreta/esquerra» en les estructures de percepció de les opcions i de decisió de vot de l'electorat.

En els dos eixos definidors d'aquestes actituds polítiques bàsiques, l'electorat de Catalunya es defineix com majoritàriament inclinat cap al Centre i Centre-Esquerra i cap a posicions d'identificació Preferentment Catalana o bé indistinta (espanyola i catalana).[1]

I.2.2. Tipus d'elecció i comportament

Un segon aspecte bàsic és el diferent comportament d'un ampli sector d'electors segons el tipus d'elecció: general, autonòmica o municipal. Es tracta d'un sector d'electors prou nombrós com per arribar a provocar canvis espectaculars en la correlació de forces tal com hem vist anteriorment.

Les tendències principals d'aquests canvis de comportament són: 1) electors que voten partits d'àmbit estatal a les generals (i en bona part també a les municipals) mentre *s'abstenen a les autonòmiques*. Afecta sobretot al PSC, però també a AP i UCD/CDS. 2) Electors que voten partits d'àmbit estatal a les generals (i en bona part a les municipals) mentre *voten CiU les autonòmiques*. Afecta també a PSC, AP i UCD/CDS. 3) Votants de diverses opcions (fonamentalment PSC, però també CiU i ERC) a les generals i autonòmiques que *voten PSUC a les municipals*. Es produeix fonamentalment als municipis industrials de Barcelona.

---

1. Les dades sobre Actituds i Comportaments han estat obtingudes de les Enquestes del Centro de Investigaciones Sociológicas. Corresponen a Enquestes poselectorals realitzades a Catalunya el Maig de 1984 (Estudio CIS 1413) i el Juny 1988 (Estudio CIS 1750).

II. L'ABSTENCIÓ

1. EVOLUCIÓ GENERAL

El nivell de participació/abstenció, molt poc allunyat de la mitjana espanyola, ha seguit una trajectòria irregular que ha continuat les tendències ja albirades en el període 1977-1980. El marc d'oscil·lació del nivell d'abstenció ha estat relativament ample, entre 20-40 per cent. Si deixem de banda les eleccions del 1982, la «forquilla» de variació es redueix a la meitat: 30-40 per cent. És a dir, que per a cadascuna de les eleccions, entre 1.400.000-1.900.000 electors dels aproximadament 4.500.000 censats no han anat a votar.

Aquesta irregularitat es dóna, per una banda, entre diferents tipus d'elecció, i per una altra entre eleccions del mateix tipus.

Pel que fa al primer aspecte, la participació és més elevada a les eleccions generals que a les municipals i les autonòmiques. És un fenomen també observat a nivell comparat: la consideració de les eleccions subestatals com de «segon ordre» en relació amb aquelles —les generals— on es percep que es prenen les decisions fonamentals, seria el factor genèric al voltant del qual podríem explicar una menor mobilització en les primeres. A Catalunya, a més a més, hi ha altres elements superposats, especialment una projecció/percepció cultural-autòctona de l'autonomia, que dificulta la identificació amb l'àmbit polític autonòmic d'aquelles persones d'una altra cultura d'origen.

Pel que fa al segon aspecte, la *irregularitat* en el nivell de participació entre eleccions del mateix tipus està directamente vinculada als canvis en la conjuntura político-electoral:

1) A les eleccions *generals*, els nivells de participació a Catalunya han presentat les mateixes importants oscil·lacions que a nivell espanyol: Una espectacular recuperació de la participació a les eleccions del 1982 (81 per cent) després de la depressió participativa a les eleccions anteriors, per tornar a decréixer l'any 1986 (69 per cent), al mateix nivell del 1979. De manera semblant a allò que havia succeït el període anterior, l'expectativa política immediata de l'elecció —ara el «canvi» socialista— va ser el principal element de mobilització l'any 1982. En canvi, les elecciones «de continuïtat» del 1986 es van presentar mancades d'interès per a un sector més gran de l'electorat.

2) A les eleccions *autonòmiques*, i en relació amb les anteriors de l'any 1980, el nivell de participació va experimentar una recuperació l'any 1984 (36 per cent) en un clima de forta competència entre CiU i PSC després de l'èxit socialista a les generals del 82. Però allò que semblava una tendència de participació creixent a les eleccions autonòmiques s'ha vist frenat en sec per la baixa participació a les de 1988, la «mínima» en eleccions des de la recuperació de la democràcia. El nou increment de l'abstenció s'ha de situar en el mateix marc d'explicació que en el cas de les generals: unes eleccions «de continuïtat», sense espectativa de canvi.

3) Les eleccions *municipals*, finalment, no han seguit pas fins ara un

itinerari semblant a les altres eleccions. L'alt nivell d'abstenció l'any 79 es veu fortament reduït a les segones eleccions municipals l'any 83, i encara experimenta una nova reducció —tot i que lleu— en les darreres de l'any 87. Les municipals presenten un balanç de participació clarament superior al de les autonòmiques.

2. PERSPECTIVA TERRITORIAL

Des d'una perspectiva territorial cadascun d'aquests tipus d'eleccions presenta unes característiques específiques, tot i existir alguns trets genèrics per al conjunt d'eleccions.

En general, la circumscripció de Girona és la més participativa, seguida de les altres tres amb uns nivells relativament semblants entre elles.

— A les eleccions *generals*, les oscil·lacions del nivell de participació han estat vinculades fonamentalment a la mobilització/desmobilització de l'electoral urbà, molt més sensible que el rural als factors de conjuntura.

Però malgrat la irregularitat del nivell, el comportament participatiu/abstencionista a les eleccions generals té una estructura territorial molt estable.

— Les eleccions *autonòmiques*, en comparació a les generals, presenten uns índexs d'abstenció molt superiors a les zones urbanes/industrials del litoral (Baix LLobregat, Vallès Occidental, Tarragonès, Garraf, Barcelonès), i també a comarques extremes de la geografia (Terra Alta, Montsià). En canvi són comarques rurals, tant occidentals (els Pallars, Segarra, Noguera, Solsonès) com centrals (Berguedà, Osona, Ripollès, Cerdanya) les que millor mantenen el seu nivell de les legislatives.

Aquestes diferències fan que l'estructura territorial del comportament abstencionista a les autonòmiques presenti un perfil diferenciat. Ara bé, aquesta estructura només presenta un bon nivell d'estabilitat entre 1984 i 1988, com a conseqüència de la important millora relativa de la participació a algunes comarques rurals de l'interior a partir del 1984 (Alt Urgell, Cerdanya, Solsonès, Segarra, Noguera, Pallars Sobirà, Vall d'Aran), paral·lelament a un fort increment del vot CiU.

— Per la seva banda, la participació/abstenció a les municipals és molt sensible a les diferents conjuntures locals, especialment la forma com es presenta la competència entre candidatures i és molt sensible a la personalitat dels candidats.

En aquest marc, els municipis petits (fins a 5.000 electors) són els que presenten, en general, uns nivells de participació més elevats, essent normalment molt baixa quan hi ha candidatura única. Els municipis mitjans (entre 5.000 i 20.000) tendeixen a situar-se lleugerament per sobre de la mitjana de participació, mentre que els més grans tendeixen a situar-se més aviat per sota de la mitjana, tot i tenint en compte la recuperació del nivell de participació a la ciutat de Barcelona.

3. CARACTERÍSTIQUES DE L'ELECTORAT ABSTENCIONISTA

Des del punt de vista de les característiques de l'individu —seguint les variables clàssiques—, el comportament participatiu/abstencionista també presenta elements diferencials.

Tot i observar-se un comportament una mica més participatiu entre els homes que entre les dones, el sexe és un factor cada vegada menys diferenciador.

Pel que fa a l'edat, la baixa participació dels joves és la dada més important a retenir. A partir dels 25 anys s'incrementa l'actitud participativa que torna a decréixer en els grups de més de 60 anys, i més clarament a partir dels 70 anys.

Per raó de la situació sòcio-laboral, els aturats i els estudiants són els més abstencionistes. També les mestresses de casa i els jubilats presenten uns nivells d'abstenció superior a la mitjana. En canvi els professionals i les persones que realitzen tasques amb capacitat de decisió (empresaris i autònoms, quadres) són els grups més participatius.

Finalment, s'ha de remarcar, que a les eleccions *generals* no hi ha diferències importants entre els diferents grups per raó del lloc d'origen i l'ascendència. En canvi, a les *autonòmiques*, la desmobilització en relació amb les generals afecta més —però no exclusivament ni molt menys— la població d'ascendència immigrada (i especialment els nascuts fora de Catalunya).

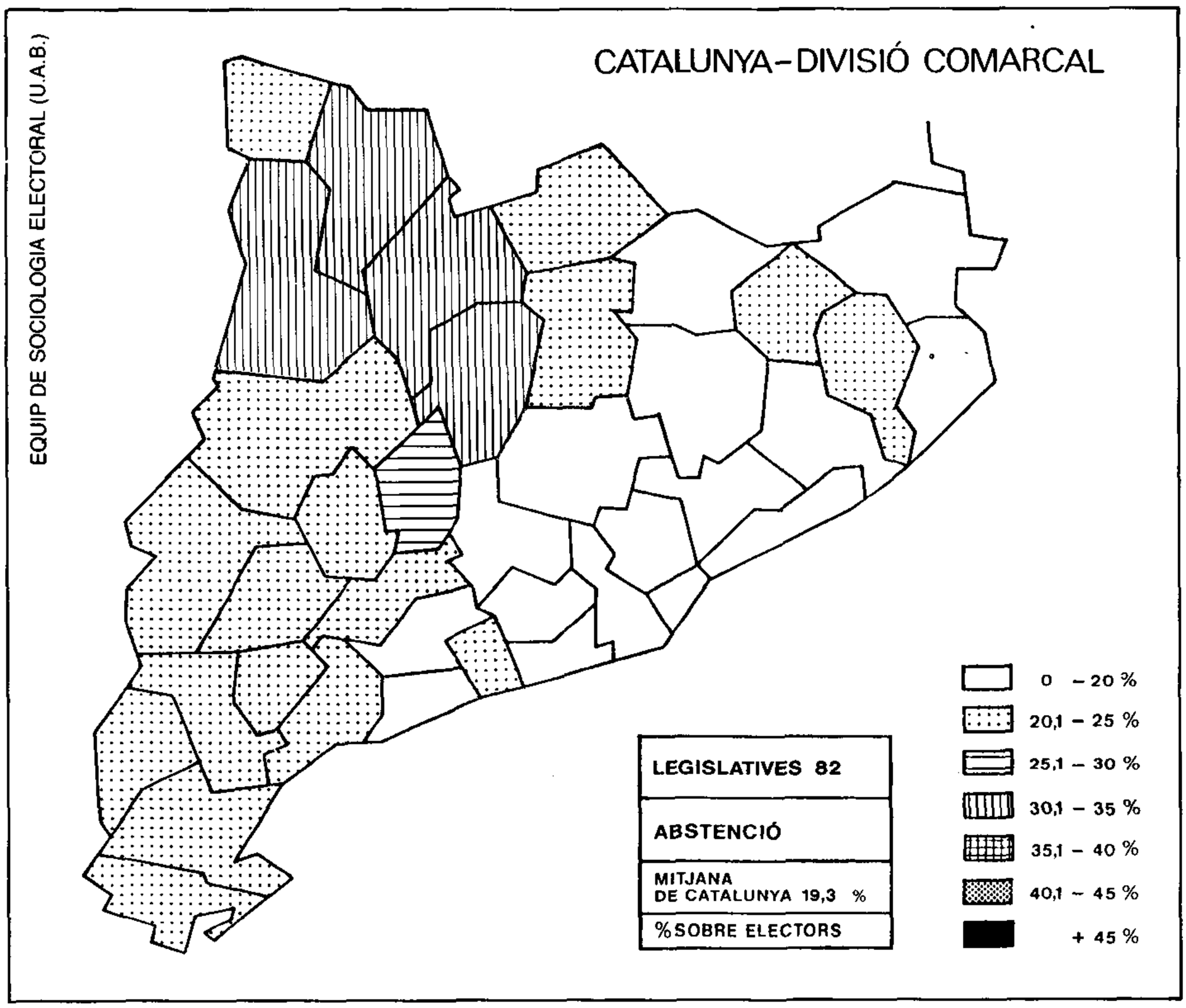

Valors mitjans

Catalunya	:	19,3
Barcelona	:	18,6
Girona	:	19,6
Lleida	:	24,2
Tarragona	:	21,4

Valors extrems

Màxims:

32,6	Pallars Sobirà
32,0	Alt Urgell
30,7	Solsonès

Mínims:

17,1	Vallès Occ.
17,3	Vallès Or.
17,4	Alt Camp

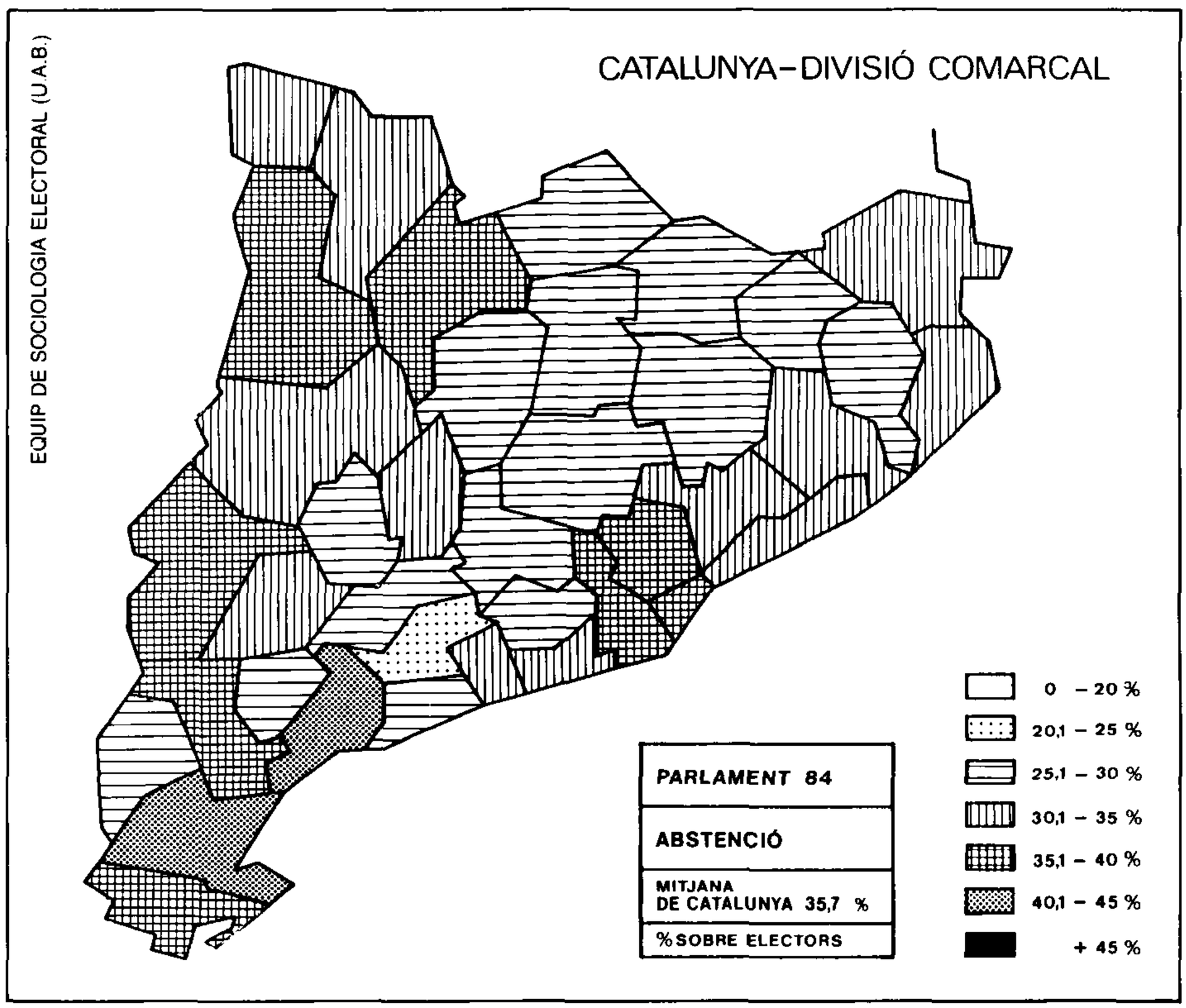

Valors mitjans

Catalunya	:	35,7
Barcelona	:	36,2
Girona	:	30,4
Lleida	:	35,4
Tarragona	:	36,5

Valors extrems

Màxims:

41,6	Baix Camp
40,9	Baix Ebre
39.6	Pallars Jussà

Mínims:

24,9	Alt Camp
25,3	Ripollès
26,6	Priorat

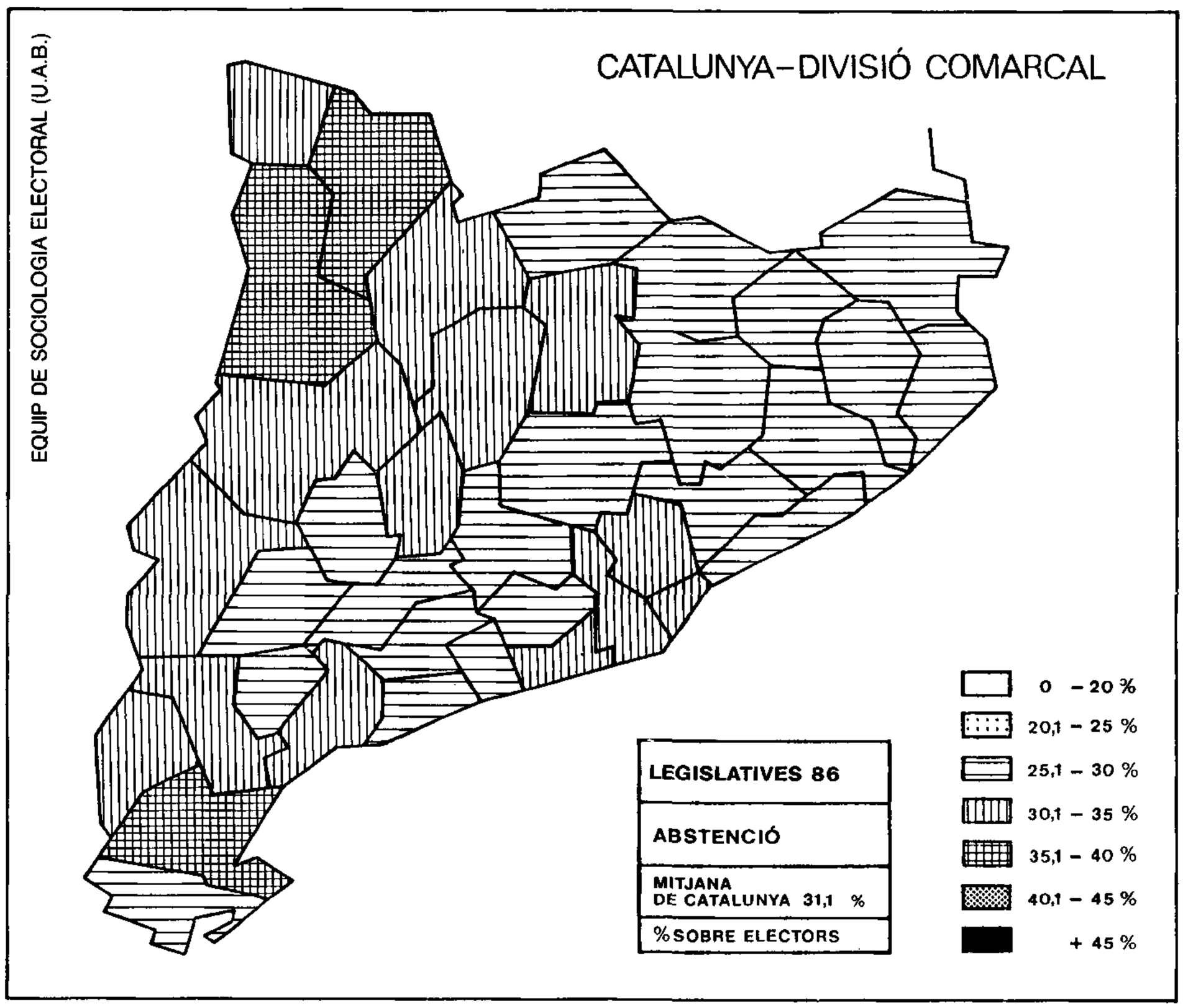

Valors mitjans

Catalunya	:	31,1
Barcelona	:	31,3
Girona	:	28,7
Lleida	:	32,2
Tarragona	:	30,9

Valors extrems

Màxims:

36,2	Pallars Jussà
36,0	Pallars Subirà
35,5	Alt Urgell

Mínims:

25,5	Priorat
26,0	Alt Camp
26,5	Alt Penedès

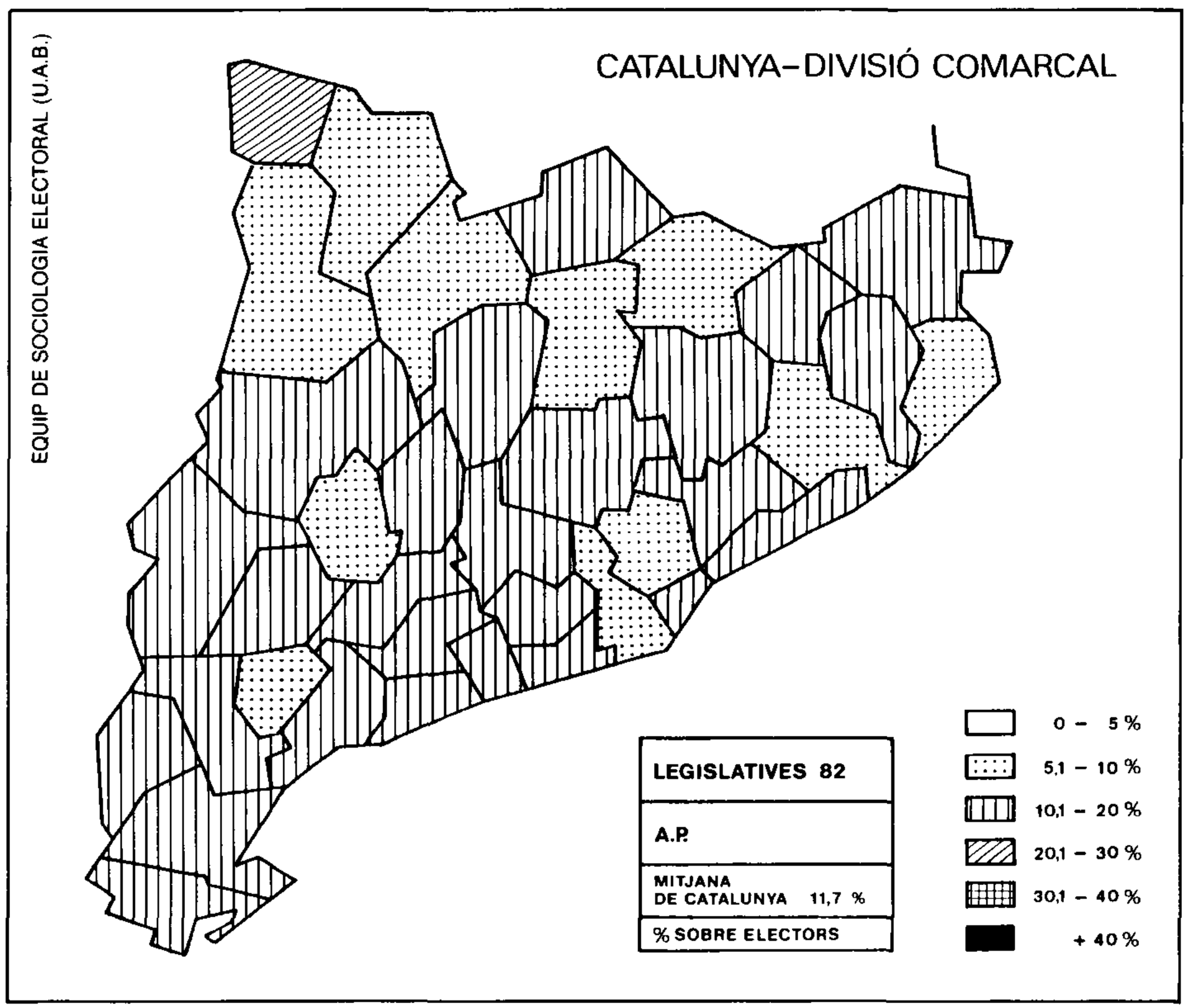

Valors mitjans

Catalunya	:	40,6
Barcelona	:	41,4
Girona	:	34,4
Lleida	:	38,8
Tarragona	:	40,8

Valors extrems

Màxims:

45,1 Baix Llobregat
44,0 Baix Ebre
43,5 Alta Ribagorça

Mínims:

28,9 Pla de l'Estany, Ripollès
29,7 Priorat
31,5 Osona

III. COALICIÓ POPULAR / ALIANZA POPULAR

1. EVOLUCIÓ GENERAL

A Catalunya sempre ha obtingut percentatges molt per sota de la mitjana espanyola.

En l'etapa 1977-1980 és una opció menor en el panorama polític català.

La crisi d'UCD i la bipolarització de les eleccions del 1982 possibiliten un espectacular salt endavant d'aquesta opció que aconsegueix arribar als 500.000 vots. Se situa d'aquesta manera com a tercera força de Catalunya.

Tot i mantenint aquesta situació, la seva implantació es redueix a la meitat a les municipals del 1983 i a les autonòmiques del 1984, seguint així la tendència ja observada en l'etapa anterior. A les generals del 1986 experimenta una recuperació (arriba a 360.000 vots), tot i quedar claramente per sota del seu nivell del 82. Seguint la tònica exposada, les municipals del 1987 i les autonòmiques del 1988 varen significar una nova reculada d'AP que perd més de la meitat del seu electorat del 86 en benefici de CiU i de l'abstenció, i també perd la seva posició com a tercera força en benefici d'IC/PSUC.

2. LA IMPLANTACIÓ TERRITORIAL

Per circumscripcions, presenta una implantació força homogènia. Els millors resultats, els obté a Tarragona i LLeida, mentre que a Girona és on troba més dificultats d'implantació. A Barcelona, en posició intermèdia, presenta una implantació igual a la seva mitjana de Catalunya.

El Solsonès, la Vall d'Aran, la vegueria de l'Ebre, i també la Segarra eren les comarques on obtenia els millors resultats en l'etapa 1977-80. En canvi la seva implantació era molt baixa a les zones industrials, tot i que a les capitals provincials obtenia sempre un bon nivell.

A les generals del 82 capitalitza una part important de les pèrdues d'UCD, especialment a les ciutats i zones urbanes igual com als seus feus anteriors (excepte el Solsonès). A les comarques rurals de l'interior, però, les pèrdues d'UCD són capitalitzades principalment per CiU.

La seva estructura d'implantació territorial es veu relativament alterada en funció del tipus d'elecció. A les autonòmiques és molt més homogènia, amb la Terra Alta, sobretot, i el Baix Ebre com a puntes d'implantació clarament superior. En canvi, l'estructura és més diversificada a les generals: la Segarra, la Vall d'Aran, i el Montsià s'incorporen com a zones de bona implantació; també presenta un bon nivell al Tarragonès i al Segrià.

Les oscil·lacions relativament més importants —en el sentit d'avenços a les eleccions generals i retrocessos a les autonòmiques—, les presenta, per una banda, a la Vall d'Aran, Baix Ebre, Segarra, i també a la Nogue-

ra i l'Urgell, on comparteix principalment amb CiU el sector d'electorat canviant: per altra banda a la Terra Alta, al Segrià, Montsià i Tarragonès la relació és principalment amb l'abstenció.

3. CARACTERÍSTIQUES DE L'ELECTORAT

L'electorat d'AP presenta una composició equilibrada entre homes i dones. Tampoc no presenta diferències d'implantació significatives entre els grups d'edat, tot i que hi ha una tendència lleument superior cap a aquesta opció entre els majors de 40 anys, mentre que els de 25-40 anys són els més refractaris.

Pel que fa al nivell d'estudis el seu electorat també té una composició molt semblant a la mitjana de la població. Tot just s'observa una propensió lleugerament superior cap a AP entre els electors amb estudis superiors (el grup menys important numèricament).

Per raò de la situació sòcio-laboral la composició del seu electorat també presenta un cert equilibri. Val a dir, però, que entre les mestresses de casa i els estudiants troba millor acollida que en la resta de grups. Per altra banda, si bé entre les persones amb ocupació laboral la seva implantació se situa al nivell de la mitjana, a l'interior d'aquest grup i en funció de la categoria sòcio-professional són els quadres directius i els grans i petits propietaris els més clarament inclinats cap a AP en termes relatius.

Una mica més de la meitat dels seus votants han nascut fora de Catalunya, és a dir, una proporció clarament superior a la mitjana de l'electorat. Conjuntament amb el PSC són les opcions amb major composició immigrada en el seu electorat.

En una perspectiva actitudinal, gairebé la meitat del seu electorat se situa en posicions moderades de dreta, mentre el 30-40 per cent en posicions netament a la dreta i només el 10-20 per cent al centre. És entre els electors de centre on ha experimentat més pèrdues des de 1982.

Pel que fa a la identificació nacional, gairebé la meitat del seu electorat s'identifica exclusivament o preferentment espanyol, percentatge molt superior al 20 per cent que representen aquests grups en el conjunt de l'electorat. En canvi presenta percentatges més baixos, tant en el grup d'identificació indistinta com, sobretot, en els grups d'identificació preferentment o exclusivament catalana.

L'electorat que perd a les autonòmiques en relació amb les generals presenta unes característiques relativament definides. L'oscil·lació cap a CiU afecta un electorat divers, però especialment els nascuts a Catalunya, els electors amb identificació indistinta o preferentment catalana, i els situats en posicions de centre o de dreta moderada. L'oscil·lació cap a l'abstenció també afecta sectors diversos del seu electorat, però més especialment els nascuts fora de Catalunya, els d'identificació preferentment o exclusivament espanyola, i també els situats en posicions de dreta moderada o bé netament de dreta.

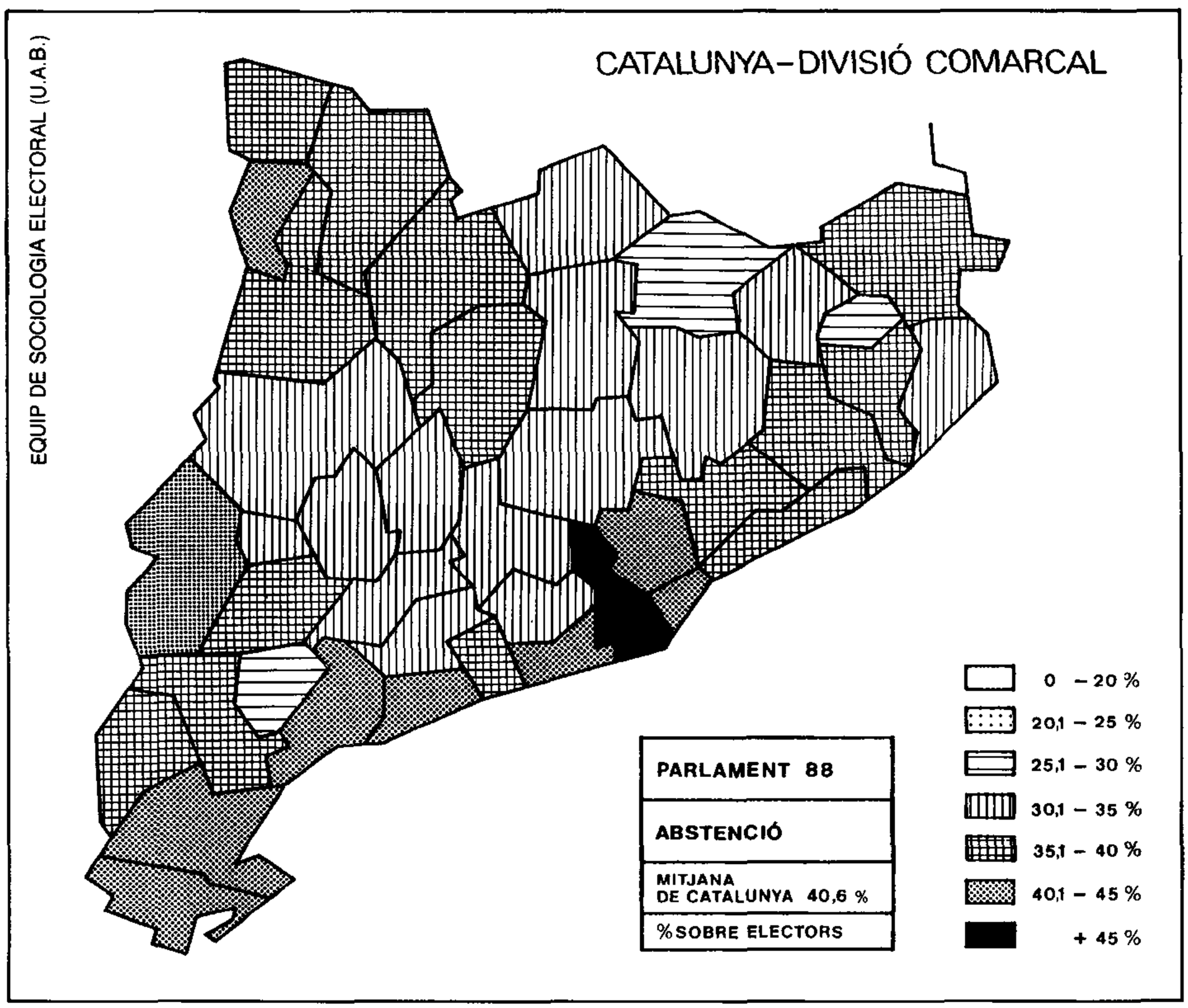

Valors mitjans			*Escons*			*Valors extrems*	
Catalunya	:	11,7	Catalunya	:	8	Màxims:	
Barcelona	:	11,5	Barcelona	:	5	23,0	Vall d'Aran
Girona	:	10,4	Girona	:	1	16,5	Baix Ebre
Lleida	:	11,9	Lleida	:	1	15,6	Terra Alta
Tarragona	:	13,7	Tarragona	:	1		
						Mínims:	
						5,1	Pallars Jussà
						6,4	Pallars Subirà
						7,3	Priorat

Classificació per comarques
1r lloc a cap Comarca
2n lloc a 4 comarques: Baix Ebre, Montsià, Tarragonès, Vall d'Aran.

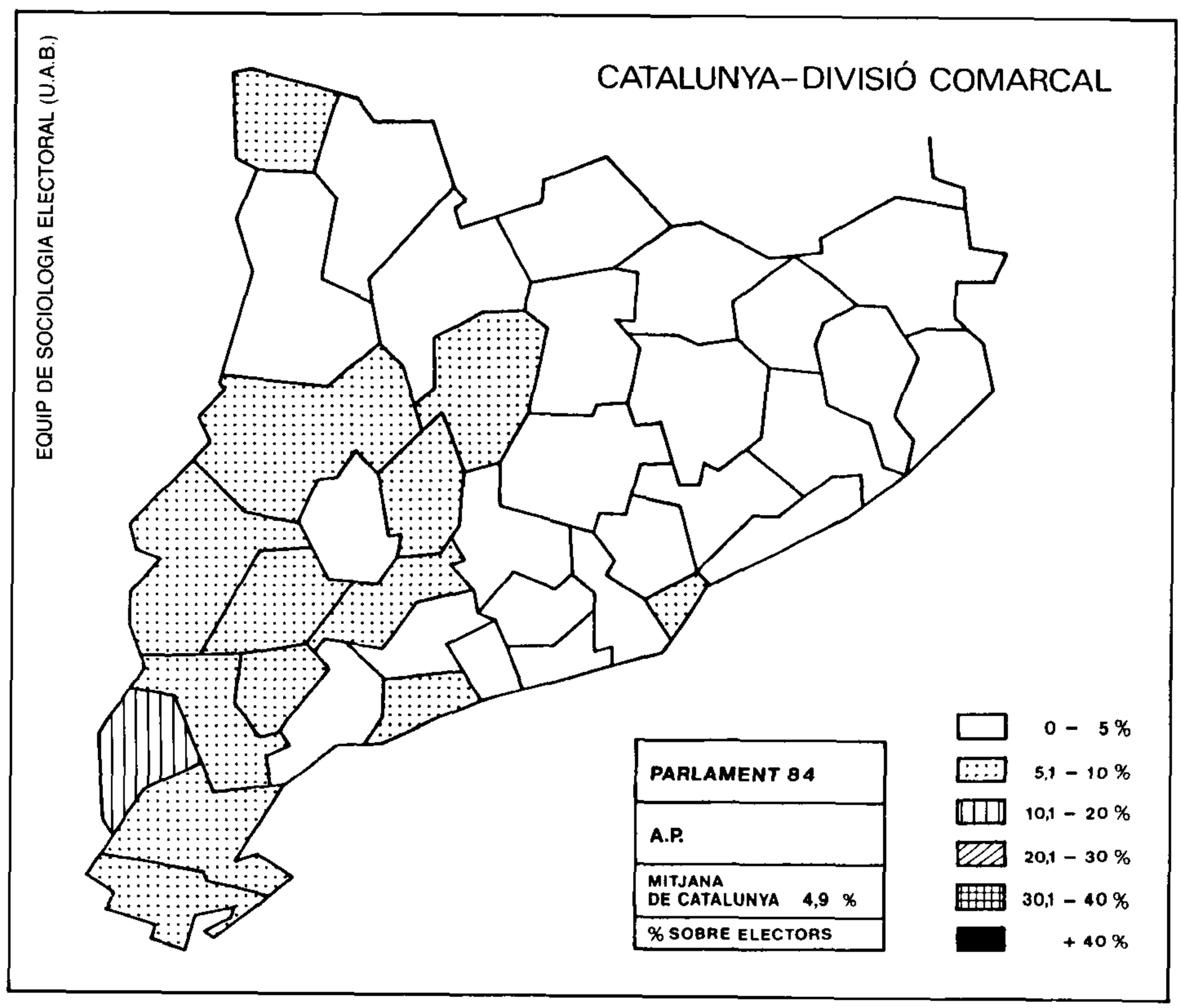

Valors mitjans

Catalunya	:	4,9
Barcelona	:	4,8
Girona	:	3,9
Lleida	:	5,7
Tarragona	:	6,5

Escons

Catalunya	:	11
Barcelona	:	7
Girona	:	1
Lleida	:	1
Tarragona	:	2

Valors extrems

Màxims:

15,2	Terra Alta
8,9	Baix Ebre
7,8	Montsià

Mínims:

2,5	Ripollès
3,0	Bages
3,1	Garrotxa

Classificació per comarques
1r lloc a cap Comarca
2n lloc a 1 comarca: Terra Alta.

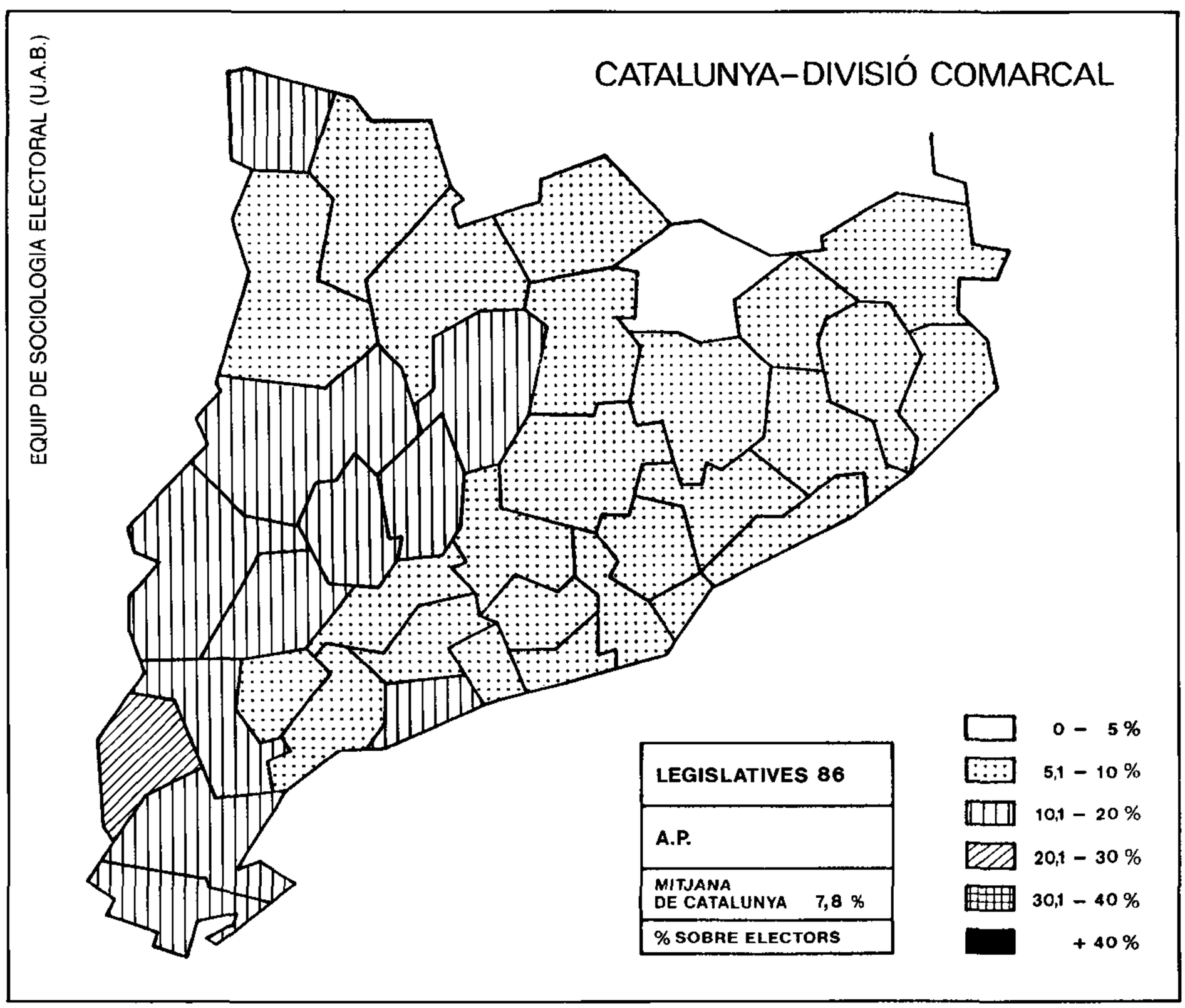

Valors mitjans			*Escons*			*Valors extrems*	
Catalunya	:	7,8	Catalunya	:	6	Màxims:	
Barcelona	:	7,3	Barcelona	:	4	21,4	Terra Alta
Girona	:	7,0	Girona	:	—	15,3	Baix Ebre
Lleida	:	10,8	Lleida	:	1	14,2	Vall d'Aran
Tarragona	:	10,7	Tarragona	:	1		
						Mínims:	
						4,8	Ripollès
						5,1	B. Llobregat, Berguedà
						5,5	Vallès Occidental

Classificació per comarques
1r lloc a cap Comarca
2n lloc a 2 comarques: Segarra, Terra Alta.

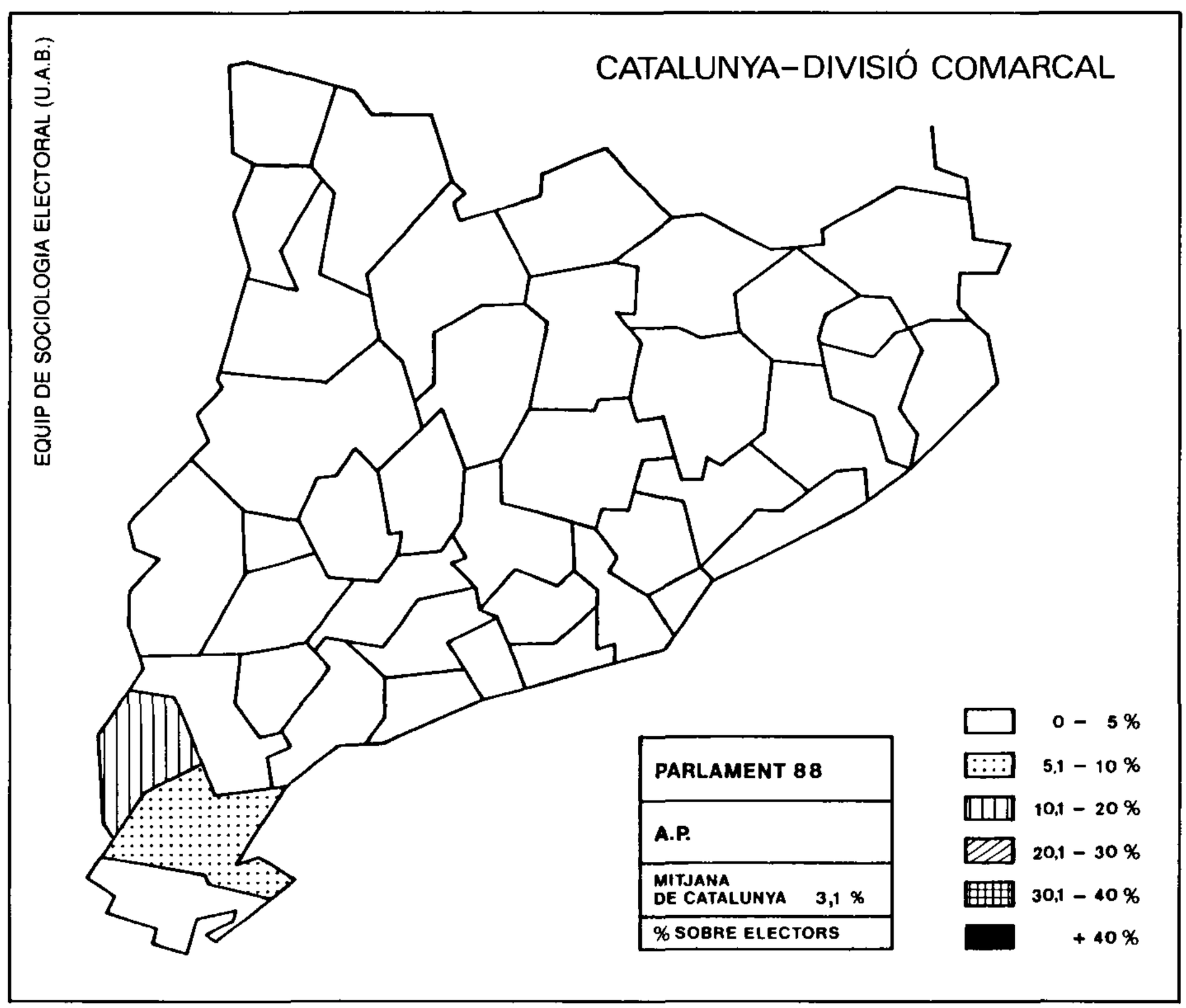

Valors mitjans			*Escons*			*Valors extrems*	
Catalunya	:	3,1	Catalunya	:	6	Màxims:	
Barcelona	:	3,0	Barcelona	:	4	11,4	Terra Alta
Girona	:	2,4	Girona	:	—	6,8	Baix Ebre
Lleida	:	3,8	Lleida	:	1	4,8	Pla d'Urgell
Tarragona	:	4,2	Tarragona	:	1		

Mínims:
1,5 Ripollès
1,6 Alta Ribagorça
1,7 Bages, P. Jussà, P. Sobirà

Classificació per comarques
1r lloc a cap Comarca
2n lloc a 1 comarca: Terra Alta.

IV. CENTRE DEMOCRÀTIC I SOCIAL

1. EVOLUCIÓ GENERAL

L'espai de centre no-nacionalista havia estat ocupat per Centristes de Catalunya-UCD durant el període 1977-1980, i a partir de 1982 s'hi incorpora el CDS.

La seva presentació és molt precipitada, i a les generals de 1982 tot just obté el suport de 70.000 electors, la mateixa xifra amb què es queda UCD. La nova opció no es presenta, però, a les municipals del 1983 i a les autonòmiques de 1984, amb la qual cosa l'espai de centre en aquest període queda completament obert per a CiU i els intents d'AP.

A les generals de 1986 aconsegueix arribar ja als 130.000 vots (4 per cent dels votants), creixent sobre l'espai centrista ex-UCD (alguns havien optat pel PSC l'any 1982). La falta d'arrelament local s'expressa en el retrocés que experimenta a les eleccions municipals del 87. En canvi es manté millor a les autonòmiques del 88 a les quals, tot i el molt baix nivell de participació, se situa just per sobre dels 100.000 vots i manté així el nivell relatiu assolit el 1986.

2. LA IMPLANTACIÓ TERRITORIAL

La curta història electoral d'aquesta opció, i el seu baix nivell d'implantació fins ara impedeixen poder realitzar una descripció com en el cas de les altres opcions. De tota manera, val a dir que només parcialment incorpora alguns dels trets de la implantació territorial d'UCD, amb relativament bons resultats a comarques com la Segarra, Montsià, Vall d'Aran. Però, per sobre de tot, destaca una implantació fins ara molt homogènia a totes les circumscripcions i el fet que comarques industrialitzades (Garraf, Tarragonès, Baix Llobregat, Barcelonès) apareguin també entre les de millor implantació. Amb excepcions puntuals, sembla que el CDS és més capaç de recuperar antic electorat d'UCD entre les capes populars de les zones industrials que als antics bastions centristes rurals, cada vegada més sota el control de CiU.

3. CARACTERÍSTIQUES DE L'ELECTORAT

Amb les mateixes limitacions que en la descripció de la seva implantació territorial, podem remarcar algunes característiques del seu electorat. Així, una major presència de dones que d'homes entre els seus electors, i la millor acollida que troba entre els nascuts fora de Catalunya (o els nascuts a Catalunya amb algun progenitor immigrat).

A nivell actitudinal, la pràctica totalitat del seu electorat es declara ideològicament de centre i, en conjunt, inclinat cap a una autoidentificació més espanyola que catalana.

CDS/82

Valors mitjans

Catalunya	:	1,6
Barcelona	:	1,5
Girona	:	1,6
Lleida	:	2,3
Tarragona	:	1,9

Escons

Catalunya	:	—
Barcelona	:	—
Girona	:	—
Lleida	:	—
Tarragona	:	—

Valors extrems

Màxims:

4,3	Montsià
3,2	Pallars Sobirà
3,0	Vall d'Aran

Mínims:

0,7	Osona
0,8	A. Penedès, Berguedà
0,9	Conca Barberà

Classificació per comarques
1r lloc a cap Comarca
2n lloc a cap Comarca

CDS/86

Valors mitjans

Catalunya	:	2,8
Barcelona	:	3,0
Girona	:	1,8
Lleida	:	2,2
Tarragona	:	2,8

Escons

Catalunya	:	1
Barcelona	:	1
Girona	:	—
Lleida	:	—
Tarragona	:	—

Valors extrems

Màxims:

3,8	Tarragonès
3,5	Montsià
3,4	Barcelonès, Vall d'Aran

Mínims:

1,0	Osona
1,2	Berguedà, C. Barberà, Solsonès, Terra Alta
1,3	Garrigues, Garrotxa, Ripollès, Segarra

Classificació per comarques
1r lloc a cap comarca
2n lloc a cap comarca

CDS/88

Valors mitjans

Catalunya	:	2,3
Barcelona	:	2,2
Girona	:	2,4
Lleida	:	2,6
Tarragona	:	2,4

Escons

Catalunya	:	3
Barcelona	:	3
Girona	:	—
Lleida	:	—
Tarragona	:	—

Valors extrems

Màxims:

3,6	Segarra
3,3	P. Jussà Segrià
3,0	Garraf, Tarragonès

Mínims:

0,9	Osona
1,1	Berguedà
1,2	Terra Alta

Classificació per comarques
1r lloc a cap Comarca
2n lloc a cap comarca.

V. CONVERGÈNCIA I UNIÓ

1. EVOLUCIÓ GENERAL

Després del seu triomf a les primeres eleccions autonòmiques, a les generals del 82 l'expectativa del «canvi» socialista i la forta polarització del vot conservador en AP configuren una situació gens favorable per a CiU. Això no obstant, aconsegueix mantenir —fins i tot amb lleu increment— el seu nivell d'implantació de les autonòmiques del 1980 i recollir el vot del 18 per cent dels electors (22 per cent dels votants); la crisi d'UCD l'ajuda a mantenir l'electorat centrista que havia guanyat en aquelles eleccions.

A les eleccions municipals del 1983 consolida aquest nivell d'implantació, que des de les autonòmiques del 1980 se situa regularment al voltant dels 750.000 vots.

Les eleccions autonòmiques de 1984 signifiquen un nou salt quantitatiu per a CiU (30 per cent dels censats i 46,5 per cent dels votants), que gairebé multiplica per dos el seu nombre de votants tot i el fort increment de l'abstenció en relació a les generals del 1982. Els 600.000 vots que guanya provenen bàsicament d'un doble origen. Per una banda, de votants de centre i centre-dreta que el 82 s'havien inclinat per AP, o bé havien votat alguna de les opcions centristes —UCD i CDS— que ara no es presenten. Per altra banda, d'un fenomen que ja s'albirava en l'etapa anterior però que ara pren una dimensió molt més àmplia: electors que a les generals i a les municipals s'inclinen pel PSC, a les autonòmiques donen el seu vot a CiU.

A les eleccions generals del 1986, amb Roca encapçalant la «operació reformista», CiU (22 per cent dels censats i 32 per cent dels votants) perd 350.000 vots en relació a les autonòmiques, però consolida part del seu avenç del 1984 en guanyar 250.000 vots en relació a les legislatives del 82, tot i l'important increment de l'abstenció el 1986.

A les eleccions municipals del 1987 consolida les seves noves posicions, i obté resultats molt semblants als de les anteriors generals (22 per cent dels electors i 32 per cent dels votants). És a dir, guanya 250.000 electors en relació a les municipals del 1983, al mateix temps que millora notablement la seva correlació de forces enfront del PSC, partit guanyador.

Finalment, a les autonòmiques del 1988 revalida la victòria (27 per cent dels electors i 45,5 per cent dels votants) amb nivells gairebé idèntics als de 1984, tot i una certa pèrdua de vots (120.000) en el marc d'una més forta desmobilització de l'electorat. Tot plegat li permet mantenir estable la correlació de forces amb el seus competidors.

En aquesta darrera fase, iniciada amb les autonòmiques del 1984, ha consolidat un electorat que oscil·la entre 1 milió i 1,3 milions de votants.

2. LA IMPLANTACIÓ TERRITORIAL

És l'opció clarament dominant a les circumscripcions de Girona —on obté tradicionalment els seus millors resultats— i Lleida. Els resultats més fluixos els obté al cinturó industrial de Barcelona, i també troba dificultats a Tarragona.

Per comarques, la seva zona de millor implantació és configurada per les comarques fonamentalment rurals del triangle interior nord-central.

Inicialment la seva zona de millor implantació era configurada per les comarques nord-centrals de Catalunya (Osona, Garrotxa, Selva, Bergadà, Ripollès, Bages, Solsonès), L'eixamplament de la seva implantació sobre l'espai de centre i centre-dreta es consolida entre el 80 i 84 a altres comarques rurals (Conca de Barberà, Priorat, Noguera, Segarra, Urgell, Pallars Sobirà, Alt Urgell, Cerdanya).

S'ha de dir, per altra banda, que a la Vall d'Aran, a les comarques de la plana de Lleida (Noguera, Segarra, Urgell, Segrià), al Solsonès i a algunes del sud de Tarragona (Terra Alta, Baix Ebre), és on experimenta oscil·lacions més importants entre les autonòmiques i les generals com a conseqüència, fonamentalment, d'existir-hi sectors importants d'electorat que voten AP (abans també UCD) a les generals i CiU a les autonòmiques.

És especialment significatiu el canvi produït a comarques sòcio-econòmicament mixtes del «segon cinturó» amb tradicional domini socialista a les generals (Alt Penedès, Anoia, Bages, i a les quals es pot afegir el Gironès), on CiU ja es converteix en l'opció guanyadora a les generals del 86. Igualment al Maresme i el Segrià, la correlació de forces el 1986 és encara favorable al PSC però per un marge molt lleu.

Finalment, s'ha de remarcar que CiU obté els millors resultats relatius als municipis menors de 10.000 habitantas, i que disminueix el seu nivell d'implantació a mesura que augmenta la grandària demogràfica del municipi.

3. CARACTERÍSTIQUES DE L'ELECTORAT

Dones i homes voten CiU per un igual, mentre que en funció de l'edat, aquesta opció troba millor acollida entre les edats grans (50-60 anys i, sobretot, a partir de 60 anys). En canvi se situa per sota de la mitjana entre els menors de 40 anys. Val a dir, però, que comparant dades del 1984 i 1988 es detecta un cert increment en la inclinació cap a CiU entre el grup més jove (18-25 anys).

Per raó de l'ocupació, les mestresses de casa i els jubilats, i també professionals, quadres directius i pagesos, són les categories més inclinades cap a CiU, tot el contrari que els obrers i els aturats.

Però l'element més discriminant en la definició de l'electorat de CiU és, per sobre de tots, l'ascendència i l'origen cultural/territorial. Tot i haver millorat la seva implantació entre els nascuts fora de Catalunya,

troba encara dificultats per penetrar en aquest electorat: representen el 20 per cent dels seus votants i el 40 per cent en el conjunt de l'electorat. Per altra banda, entre els nascuts a Catalunya, aquells que ho són com a mínim en segona generació constitueixen la seva base electoral fonamental. Però també s'ha de remarcar que l'increment que experimenta a les autonòmiques en relació a les generals es basa tant en els nascuts fora de Catalunya —o en els nascuts aquí amb ascendència immigrada— com en els autòctons.

Des d'un punt de vista actitudinal, la meitat del seu electorat té una identificació preferentment catalana que espanyola, 1/3 se sent tan català com espanyol i un 15 per cent s'identifica com a exclusivament català. Lògicament la seva implantació es molt més elevada entre els electors que s'identifiquen preferentment o exclusivament catalans. En els grups amb identificació preferentment catalana i amb identificació indistinta és on experimenta els avenços més importants a les autonòmiques en relació a les generals.

Per altra banda, les 2/3 parts del seu electorat es consideren de centre, un 15 per cent de centre-dreta i un 10 per cent de centre-esquerra. És l'opció àmpliament majoritària entre els electors de centre i centre-dreta, amb molt baixa implantació a la resta de posicions. L'increment que experimenta a les autonòmiques es basa fonamentalment en electorat de centre i, en molt menor mesura, de centre-esquerra i centre-dreta.

Així, tot i algunes petites diferències entre els provinents d'AP, CDS i PSC, en general aquest votant dual es caracteritza pel seu posicionament «moderat» en ambdós eixos. És a dir, amb poca càrrega ideològica, que facilita plantejaments pragmàtics i situa la dualitat de vot no en un marc d'inestabilitat immadura sinó d'opció conscient.

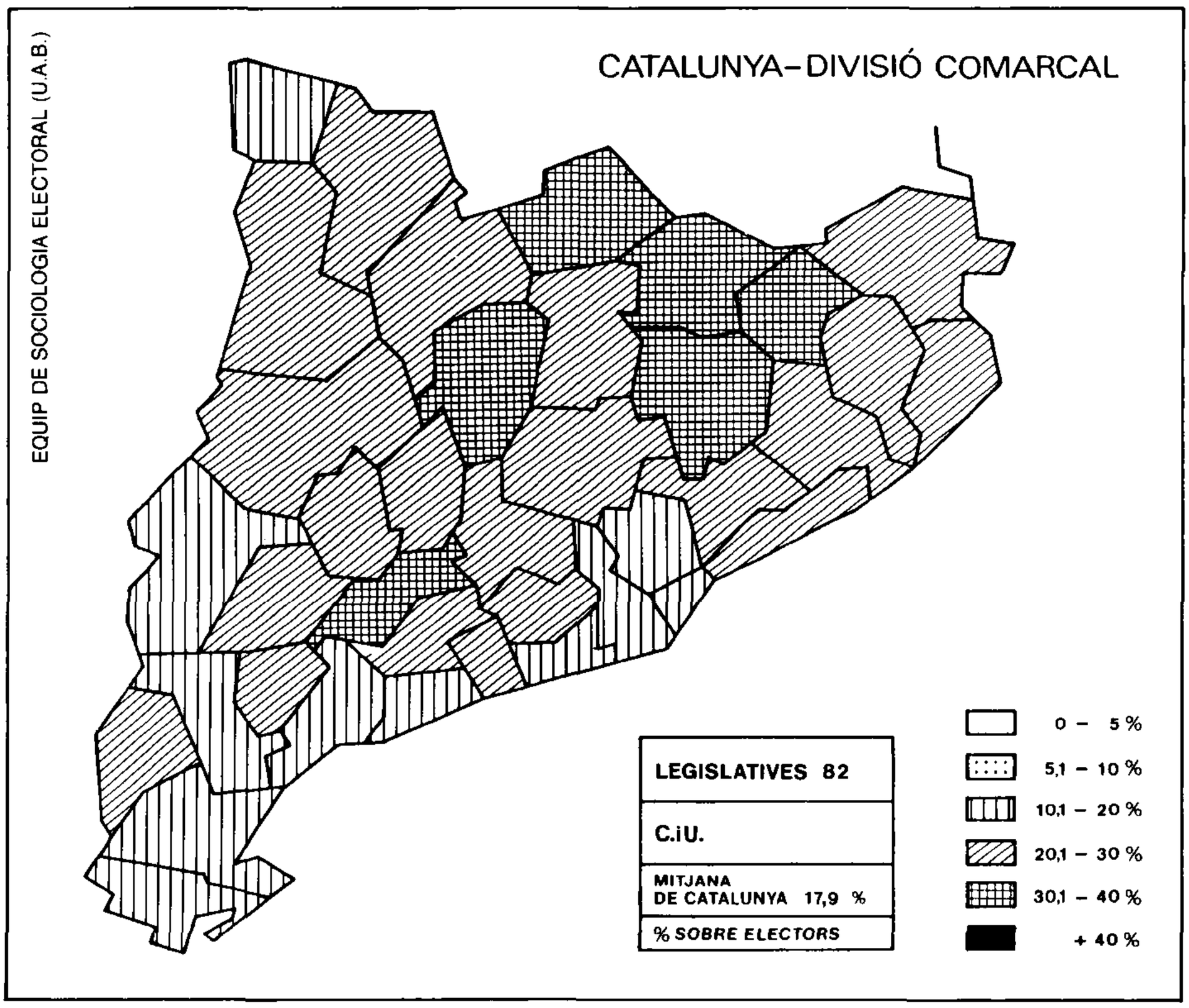

Valors mitjans

Catalunya	:	17,9
Barcelona	:	16,8
Girona	:	28,4
Lleida	:	20,9
Tarragona	:	16,0

Escons

Catalunya	:	12
Barcelona	:	8
Girona	:	2
Lleida	:	1
Tarragona	:	1

Valors extrems

Màxims:

34,4	Osona
34,3	Ripollès
34,2	P. Jussà, Solsonès

Mínims:

10,3	Baix Llobregat
10,5	Montsià
11,5	Baix Ebre

Classificació per comarques

1r lloc a 15 comarques: Alt Urgell, Berguedà, Cerdanya, Conca Barberà, Garrotxa, Ns Noguera, Osona, P. Jussà, P. Sobirà, Ripollès, Segarra, Selva, Solsonès, Terra Alta, Urgell.

2n lloc a 19 comarques: A. Camp, A. Empordà, A. Penedès, Anoia, Bages, B. Camp, B. Empordà, B. Llobregat, B. Penedès, Barcelonès, Garraf, Garrigues, Gironès, Maresme, Priorat, Ribera d'Ebre, Segrià, Vallès Occ., Vallès Oriental.

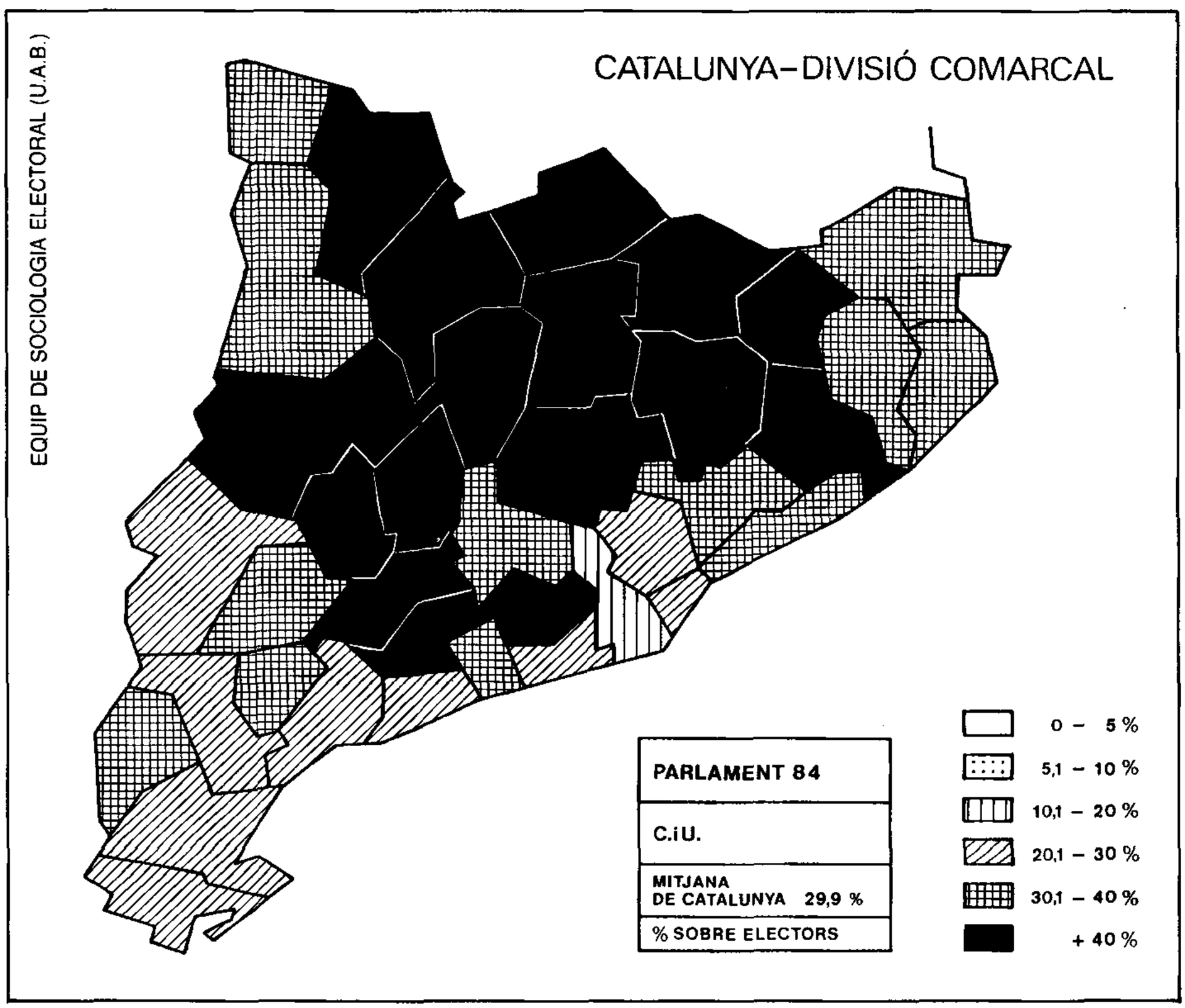

Valors mitjans

Catalunya	:	29,9
Barcelona	:	28,1
Girona	:	41,2
Lleida	:	37,1
Tarragona	:	30,3

Escons

Catalunya	:	72
Barcelona	:	41
Girona	:	11
Lleida	:	10
Tarragona	:	10

Valors extrems

Màxims:

53,2	Solsonès
50,9	Ripollès
50,6	Cerdanya

Mínims:

18,4	Baix Llobregat
24,3	Vallès Occ.
26,1	Tarragonès

Classificació per comarques
1r lloc a 37 comarques: Totes excepte Baix Llobregat
2n lloc a 1 comarca: Baix Llobregat

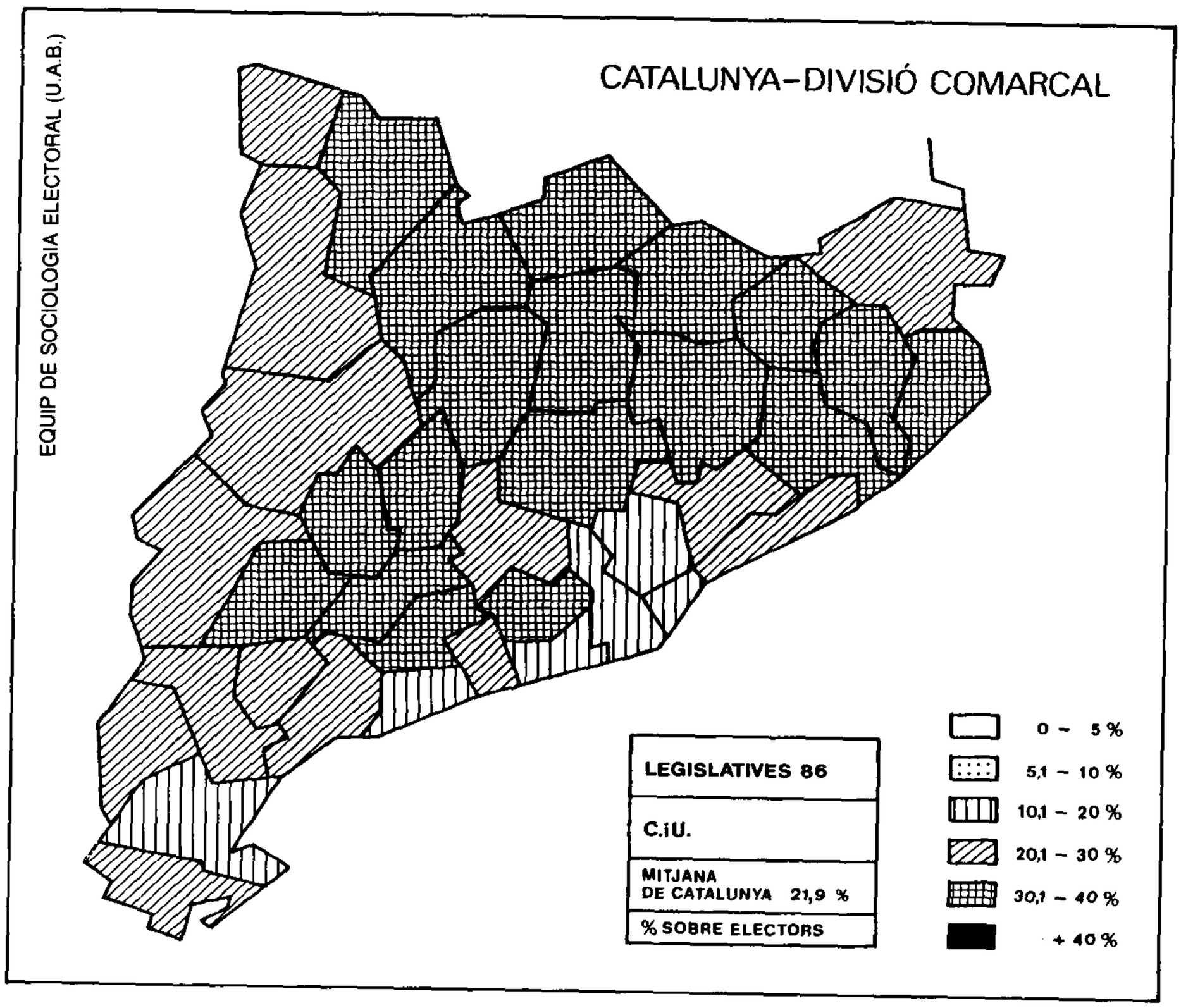

Valors mitjans

Catalunya	:	21,9
Barcelona	:	20,4
Girona	:	32,4
Lleida	:	27,3
Tarragona	:	21,7

Escons

Catalunya	:	18
Barcelona	:	11
Girona	:	3
Lleida	:	2
Tarragona	:	2

Valors extrems

Màxims:

39,9	Osona
39,5	Ripollès
38,9	Garrotxa

Mínims:

12,8	Baix Llobregat
16,9	Baix Ebre
17,6	Vallès Occ.

Classificació per comarques

1r lloc a 25 comarques: A. Camp, A. Empordà, A. Penedès, A. Urgell, Anoia, Bages, B. Empordà, Berguedà, Cerdanya, C. Barberà, Garrigues, Garrotxa, Gironès, Noguera, Osona, P. Jussà, P. Sobirà, Priorat, Ripollès, Segarra, Selva, Solsonès, Terra Alta, Urgell, Vall d'Aran.

2n lloc a 13 comarques: B. Camp, B. Ebre, B. Llobregat, B. Penedès, Barcelonès, Garraf, Maresme, Montsià, Ribera d'Ebre, Segrià, Tarragonès, Vallès Occ., Vallès Oriental.

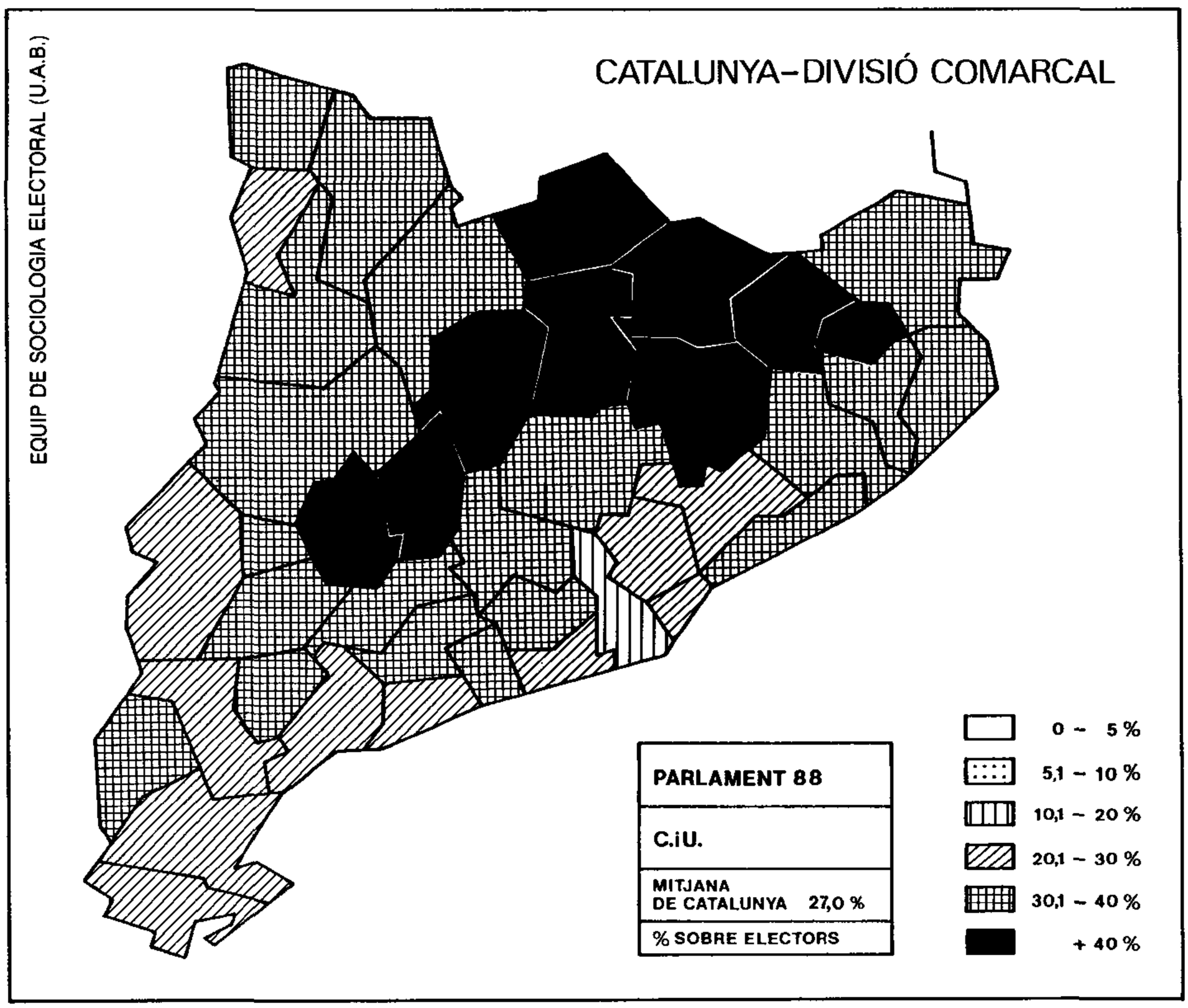

Valors mitjans			*Escons*			*Valors extrems*	
Catalunya	:	27,0	Catalunya	:	69	Màxims:	
Barcelona	:	25,4	Barcelona	:	39	45,3	Segarra
Girona	:	36,6	Girona	:	11	45,0	Pla de l'Estany, Osona
Lleida	:	32,8	Lleida	:	9		
Tarragona	:	28,0	Tarragona	:	10	44,2	Ripollet
						Mínims:	
						17,0	Baix Llobregat
						22,2	Vallès Occidental
						23,4	Tarragonès

Classificació per comarques
1r lloc a 40 comarques: Totes, excepte Baix Llobregat
2n lloc a 1 comarca: Baix Llobregat.

VI. ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

1. EVOLUCIÓ GENERAL

Situada sempre entre les opcions minoritàries, és l'opció que presenta una evolució més regular del seu nivell d'implantació.

Després del bon resultat assolit a les autonòmiques del 1980, a les eleccions generals del 1982 tot i l'alt nivell de participació experimenta una important pèrdua de vots— cap a CiU i el PSC— que la situa aproximadament al seu nivell de 1979 (3 per cent del cens). Aquest mateix nivell és el que assoleix a les autonòmiques de 1984.

A partir d'aquí s'obre dins l'ERC un procés de crisi interna i alhora d'intent de renovació. En el decurs d'aquest procés les eleccions generals de 1986 significaran un nou retrocés: només aconsegueix 85.000 vots, xifra que situa aquesta opció al seu nivell de vot de les eleccions municipals, en les quals ha obtingut tradicionalment els pitjors resultats.

A les autonòmiques del 1988 aconsegueix una certa millora i obté 110.000 vots, però encara queda per sota del seu nivell absolut de 1982 i 1984.

2. LA IMPLANTACIÓ TERRITORIAL

Els millors resultats, els obté a les circumscripcions de Lleida i Girona, essent la de Barcelona on presenta sempre els percentatges més baixos.

A nivell comarcal, la Vall d'Aran, Baix Ebre i Montsià, i les comarques més industrialitzades (Baix Llobregat i Vallès Occidental) són les seves zones febles. En canvi, Pallars Sobirà, Garrigues, Urgell, Priorat, Ribera d'Ebre i Osona són les comarques on a totes les eleccions ha tingut una implantació clarament superior a la mitjana.

Les comarques on presenta oscil·lacions més grans i constants entre legislatives i autonòmiques són: Alt Camp, Ribera d'Ebre, Priorat, Urgell, Garrigues, Segarra, Pallars Sobirà, Osona i Baix Empordà. En el marc de variacions del conjunt de forces, aquestes oscil·lacions de l'ERC indiquen un intercanvi preferent amb el PSC.

3. CARACTERÍSTIQUES DE L'ELECTORAT

El seu electorat és molt predominantment masculí i presenta un nivell d'implantació superior entre els electors més joves que en els altres grups d'edat. Entre els joves són els estudiants on troba millor implantació. Les persones del grup d'edat més gran, base de la implantació de l'ERC durant el període 1977-1980, han anat cedint la plaça a sectors de les noves generacions. Presenta però un buit molt important en les edats intermèdies.

Per raó del lloc d'origen i l'ascendència, el seu electorat és quasi-exclusivament nascut a Catalunya i amb ambdós progenitors també autòctons.

Paral·lelament el seu electorat s'identifica com a exclusivament o bé preferentment català, distribuïts en dos grups pràcticament iguals, però havent-se produït un decantament cap a la identificació exclusivament catalana entre 1984-1988. Per altra banda, el bloc majoritari del seu electorat se situa en posicions d'esquerra moderada i un 10 per cent netament a l'esquerra, mentre que ha anat perdent importància l'electorat de centre —que ara significa el 10-15 per cent— en benefici del primer grup.

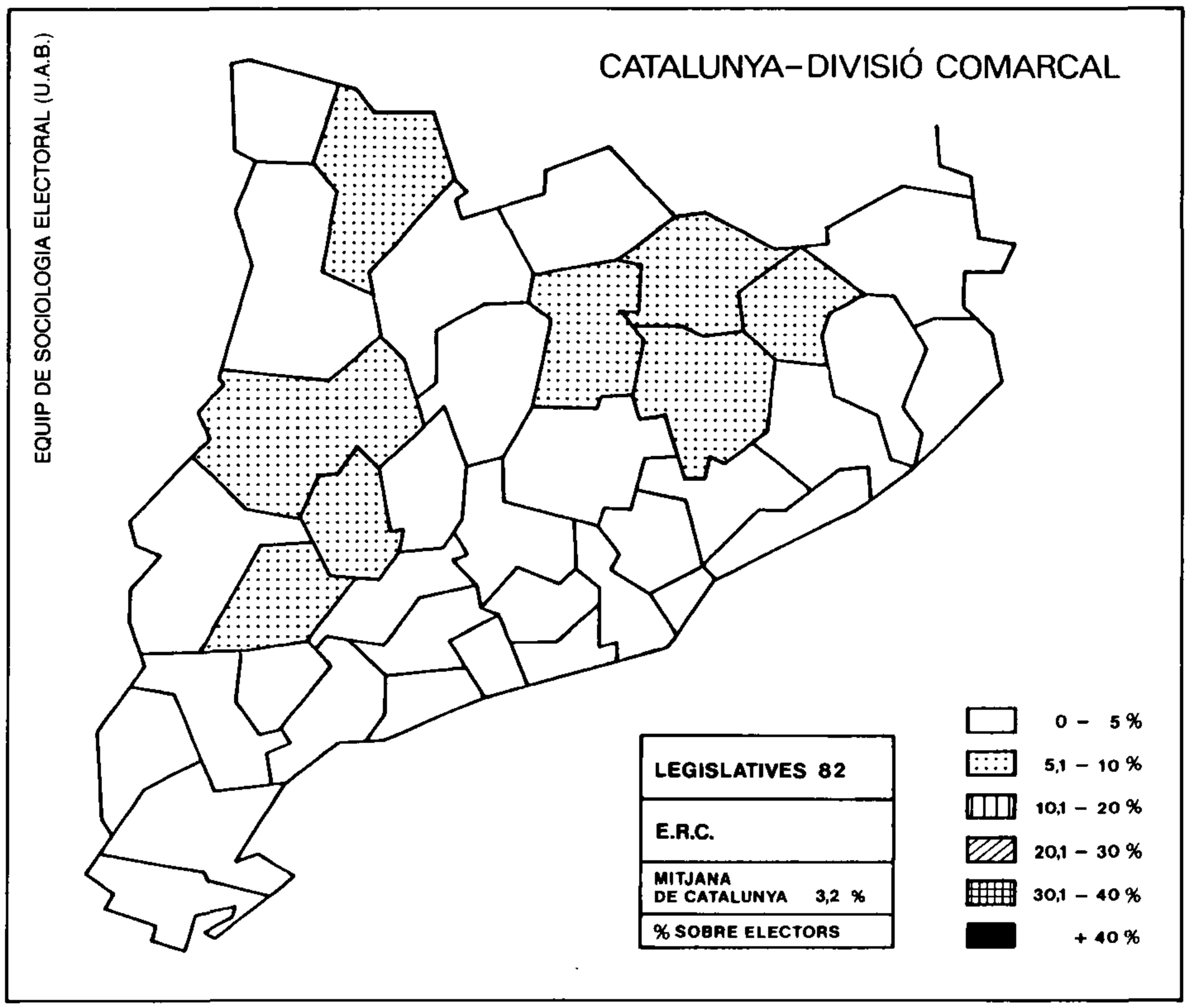

Valors mitjans

Catalunya	:	3,2
Barcelona	:	3,0
Girona	:	4,5
Lleida	:	4,4
Tarragona	:	3,9

Escons

Catalunya	:	1
Barcelona	:	1
Girona	:	—
Lleida	:	—
Tarragona	:	—

Valors extrems

Màxims:

7,5	Pallars Sobirà
6,7	Garrigues
6,0	Berguedà

Mínims:

0,8	Vall d'Aran
1,5	Montsià
1,6	Baix Ebre

Classificació per comarques
1r lloc a cap comarca.
2n lloc a cap comarca.

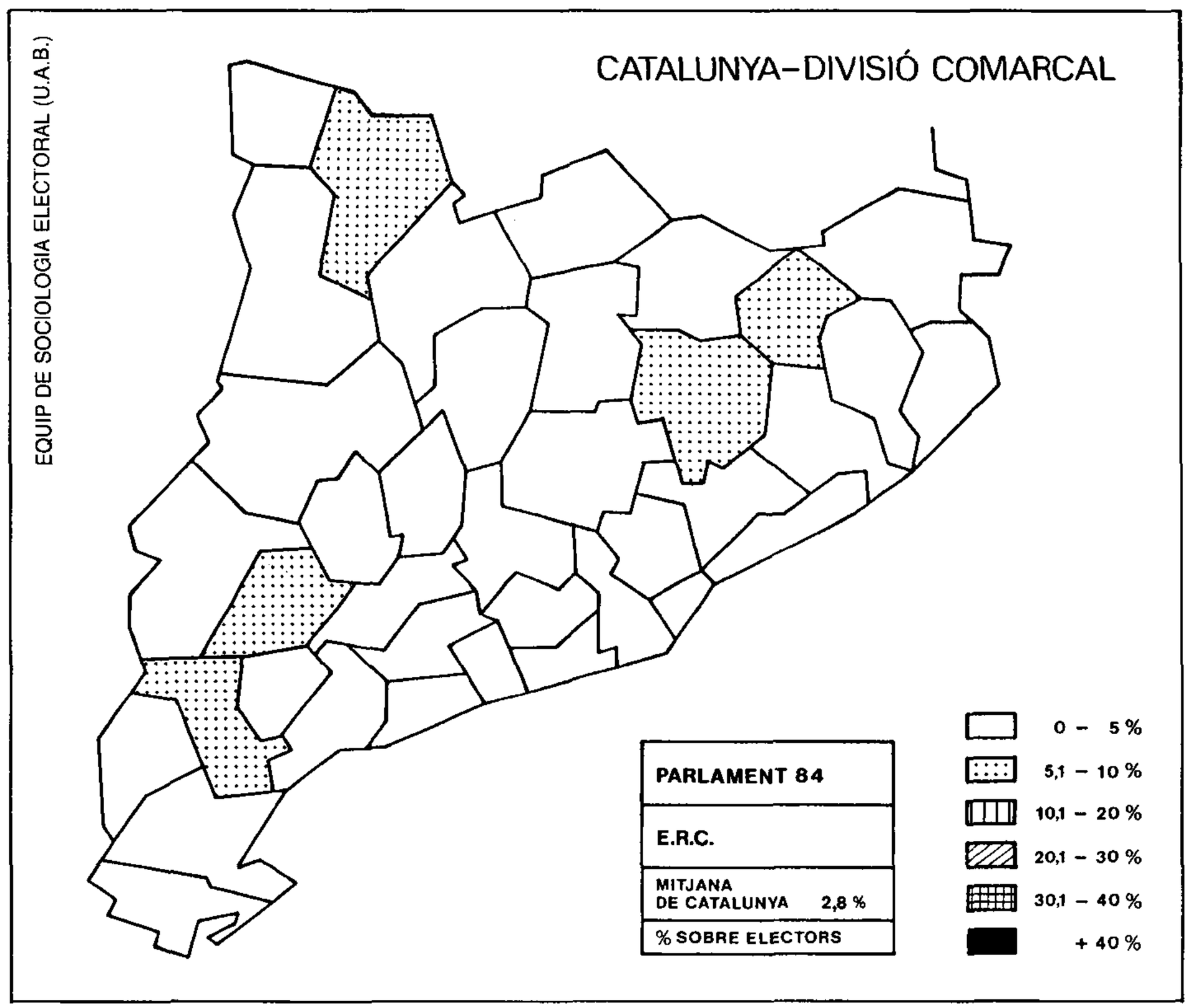

Valors mitjans

Catalunya	:	2,8
Barcelona	:	2,6
Girona	:	4,2
Lleida	:	3,7
Tarragona	:	2,9

Escons

Catalunya	:	5
Barcelona	:	3
Girona	:	1
Lleida	:	1
Tarragona	:	—

Valors extrems

Màxims:

6,8	P. Sobirà, Ribera d'Ebre
5,8	Osona
5,4	Garrigues

Mínims:

0,5	Vall d'Aran
1,6	B. Ebre, Montsià
1,7	Baix Llobregat

Classificació per comarques
1r lloc a cap comarca
2n lloc a cap comarca

ERC/86

Valors mitjans

Catalunya	:	1,8
Barcelona	:	1,7
Girona	:	2,5
Lleida	:	2,1
Tarragona	:	1,8

Escons

Catalunya	:	—
Barcelona	:	—
Girona	:	—
Lleida	:	—
Tarragona	:	—

Valors extrems

Màxims:

4,2	Priorat
3,7	Berguedà
3,6	Osona

Mínims:

0,6	Vall d'Aran
0,9	Baix Ebre
1,0	Baix Llobregat

Classificació peer comarques
1r lloc a cap comarca
2n lloc a cap comarca

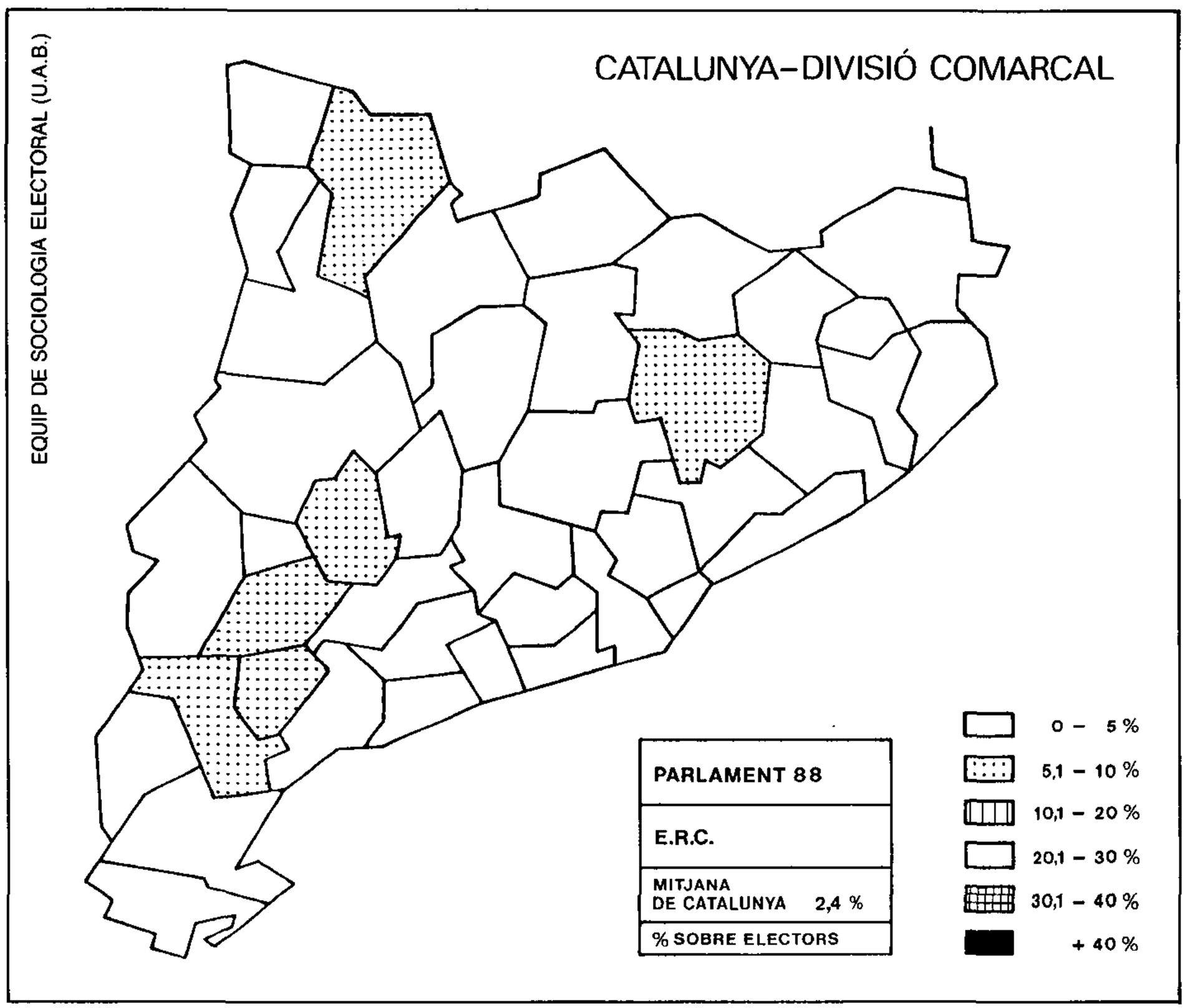

Valors mitjans

Catalunya	:	2,4
Barcelona	:	2,2
Girona	:	3,6
Lleida	:	3,6
Tarragona	:	3,1

Escons

Catalunya	:	6
Barcelona	:	3
Girona	:	1
Lleida	:	1
Tarragona	:	1

Valors extrems

Màxims:

8,7 Ribera d'Ebre
6,5 Priorat
5,9 Garrigues

Mínims:

0,8 Vall d'Aran
1,3 Baix Llobregat
1,7 Baix Ebre, Vallès Occ.

Classificació per comarques
1r lloc a cap Comarca
2n lloc a cap comarca.

VII. PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA

1. EVOLUCIÓ GENERAL

En el marc favorable de les elecciones generals del 1982, el PSC experimenta un importantíssim avenç i arriba fins a l'1,5 milions de vots (36,5 per cent dels censats i 45 per cent dels votants), gairebé un milió més que a les autonòmiques del 1980. Aquest espectacular increment prové: de captar bona part dels 500.000 votants més que ara acudeixen a les urnes en relació a les generals del 79, dels 300.000 votants que perden els comunistes i, en molt menor mesura, de les pèrdues de l'ERC, i de votants «recuperats» a CiU.

En el marc del nou format del sistema de partits, les municipals del 83 tornen a donar la victòria al PSC (27 per cent del censats i 39 per cent dels votants), però amb una important pèrdua 400.000 vots en relació al 82, paral·lelament a un fort descens de la participació.

A les autonòmiques del 1984 el PSC vol aprofitar encara l'onada anterior per arribar al govern de la Generalitat. Però ara són les «grans eleccions» de CiU. El PSC perdrà 700.000 vots en relació a les legislatives. L'abstenció n'és la principal beneficiària, on van a parar aproximadament la meitat de les pèrdues socialistes, mentre que al voltant d'un terç dóna el seu vot a CiU. Per altra banda, tot i experimentar un increment de 260.000 vots en relació a les autonòmiques de 1980, no arriba a capitalitzar les pèrdues comunistes i el retrocés de l'ERC.

A les generals del 1986, el PSC (28 per cent dels censats i 40,6 per cent dels votants) torna a ser la primera força de Catalunya i guanya 400.000 vots en relació a les autonòmiques, però no arriba al nivell del 1982, en el marc d'una menor mobilització participativa.

El PSC torna a ser l'opció més votada a les municipals del 87 (25,4 per cent dels censats i 37,2 per cent dels votants). Però com en les ocasions precedents, experimenta un cert retrocés en relació a les generals immediatament anteriors: l'abstenció i el PSUC són els destinataris d'aquestes pèrdues.

Finalment, a les autonòmiques del 1988, com a les altres eleccions d'aquest tipus, el PSC torna a quedar com a segona força (17,5 per cent del electors i 29,6 per cent dels votants). En relació a les legislatives del 86, perd 500.000 vots, aproximadament la meitat van cap a l'abstenció i un quart cap a CiU, mentre que la resta s'ha distribuït entre altres opcions de comportament, especialment cap a IC/PSUC.

2. LA IMPLANTACIÓ TERRITORIAL

La seva implantació territorial presenta desigualtats força importants, tant a nivell de circumscripcions com de comarques.

Per circumscripcions, els millors resultats, els obté sempre a Barcelo-

na, mentre que Lleida i Girona són aquelles on presenta més feble implantació. Tarragona queda situada en un nivell intermedi.

Per comarques, l'estructura territorial del vot socialista es basa en una forta implantació en la zona litoral, especialment la central, i dibuixa una primera corona perifèrica al voltant com a zona d'implantació mitjana, a la qual s'ha d'afegir el Segrià. A la resta de comarques, sobretot les nord i centrals, la seva implantació és baixa.

Aquesta estructura territorial té un bon nivell d'estabilitat en les diferents eleccions celebrades, tot i que experimenta alguns canvis com a conseqüència de la seva dinàmica electoral.

A partir del 1982 s'introdueixen algunes petites modificacions com a conseqüència de l'absorció d'electorat PSUC. Però com que la geografia d'implantació del PSUC no era gaire diferent de la del PSC, el seu impacte en l'estabilitat de l'estructura territorial de la implantació socialista no ha estat molt important.

Les oscil·lacions del seu nivell de vot segons el tipus d'elecció són un fenomen genèric, però amb un perfil territorialment diferenciat que és força estable. Les comarques que presenten variacions sempre més importants són, per una banda, zones de bona —o relativament bona— implantació socialista (els Vallès, el Baix Llobregat, Garraf, Barcelonès, Maresme, Tarragonès, Segrià, Baix Camp), on les variacions van principalment lligades a les fortes oscil·lacions de l'abstenció; per una altra, zones de baixa —o no tan bona— implantació (Baix Ebre, Ribera d'Ebre i Montsià) on sembla que un sector d'antic electorat UCD vota PSC a les generals i CiU a les atonòmiques.

En canvi les oscil·lacions més suaus, les presenta sempre a comarques on té baixa implantació (Solsonès, Garrotxa, Osona, Ripollès, Bergadà, Cerdanya, Alt Urgell, Segarra, Urgell, Conca de Barberà) i experimenta oscil·lacions menys importants en el nivell de participació.

3. CARACTERÍSTIQUES DE L'ELECTORAT

Entre els votants del PSC el percentatge d'homes és lleument superior al de dones. Aquest desequilibri es presenta a partir del grup de 40-50 anys i creix amb els nivells d'edat.

Ente els electors joves (18-40 anys) és on, genèricament, troba millor acollida l'opció socialista.

Treballadors en actiu i aturats són els grups de situació laboral on millor implantació té el PSC, tot el contrari que entre jubilats i estudiants, mentre que les mestresses de casa queden a un nivell mitjà.

En funció de l'ocupació, els obrers, i també els empleats/quadres mitjans, són els més inclinats a l'opció socialista.

Per raó del lloc d'origen i l'ascendència, l'electorat del PSC és format principalment per persones nascudes fora de Catalunya (al voltant del 60 per cent): és a dir, una proporció notablement superior a la importància quantitativa de l'electorat immigrat en el cens electoral.

En una perspectiva actitudinal, gairebé les dues terceres parts de l'electorat socialista se situen en posicions de centre-esquerra, i al voltant d'un 10 per cent a l'esquerra. La importància del «seu» electorat de centre és més oscil·lant entre el 5 per cent i el 15 per cent segons es tracti d'autonòmiques o generals. Els transvassaments de PSC a CiU es basen sobretot en el canvi de comportament d'aquest tipus d'electorat.

Per altra banda, al voltant de la meïtat del seu electorat s'identifica igualment català que espanyol, mentre que la resta es distribueix equilibradament en 3 parts entre els exclusivament espanyols, els preferentment espanyols i els preferentment catalans. Els exclusivament catalans són un sector molt poc important. El conjunt d'aquells votants PSC a les generals que es desplacen a CiU a les autonòmiques presenta una estructura molt semblant.

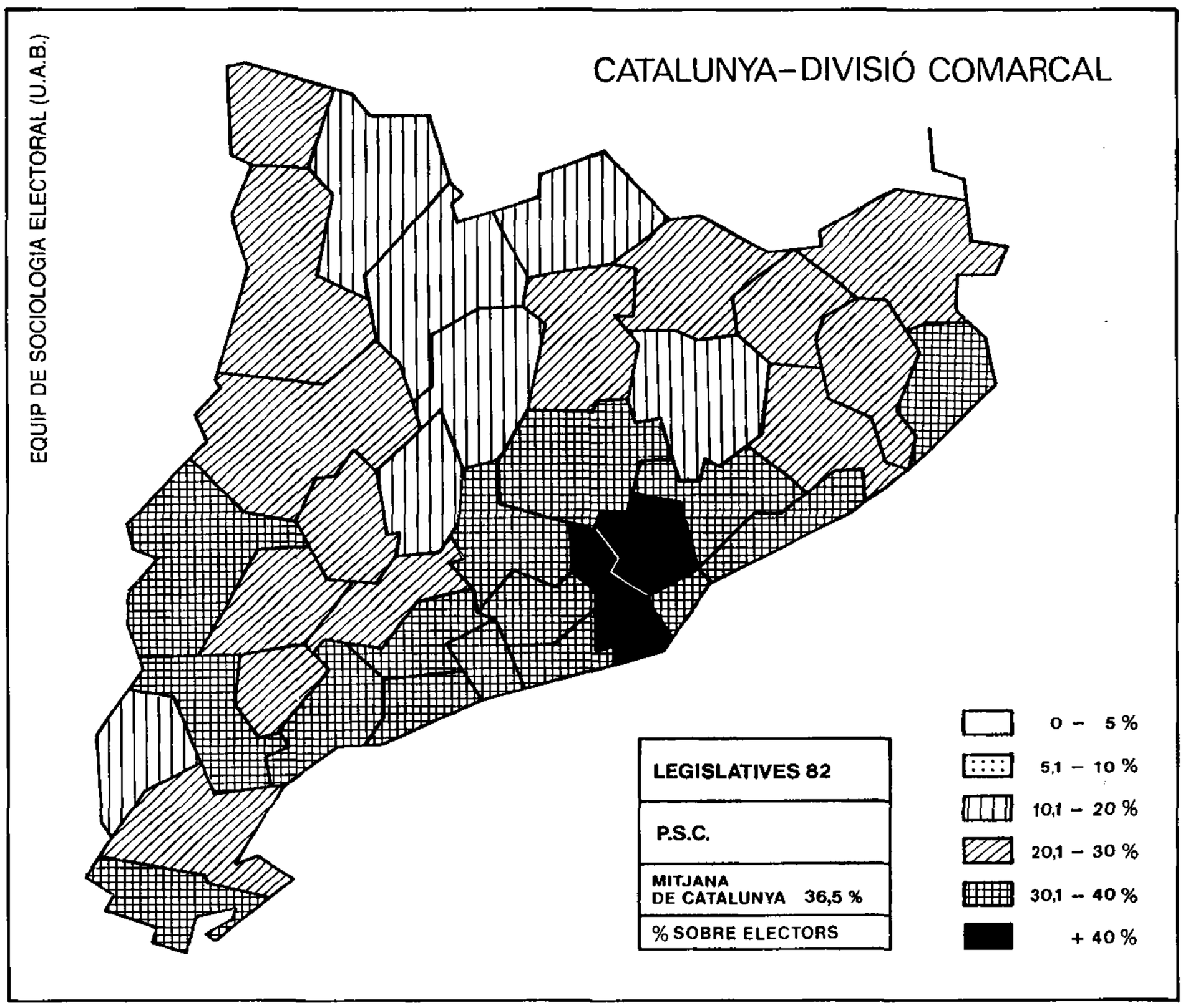

Valors mitjans

Catalunya	36,5
Barcelona	38,7
Girona	26,9
Lleida	26,4
Tarragona	32,4

Escons

Catalunya	25
Barcelona	18
Girona	2
Lleida	2
Tarragona	3

Valors extrems

Màxims:

48,6	Baix Llobregat
44,0	Vallès Occidental
39,6	Garraf

Mínims:

12,7	Solsonès
16,4	Segarra
16,8	Alt Urgell

Classificació per comarques

1r lloc a 23 comarques: Alt Camp, Alt Empordà, Alt Penedès,, Anoia, Bages, Baix Camp, Baix Ebre, B. Empordà, Baix Llobregat, Baix Penedès, Barcelonès, Garraf, Garrigues, Gironès, Maresme, Montsià, Priorat, Ribera d'Ebre, Segrià, Tarragonès, Vall d'Aran, Vallès Occ., Vallès Oriental.

2n lloc a 15 comarques. Alt Urgell, Berguedà, Cerdanya, Conca Barberà, Garrotxa, Noguera, Osona, P. Jussà, P. Sobirà, Ripollès, Segarra, Selva, Solsonès, Terra Alta, Urgell,

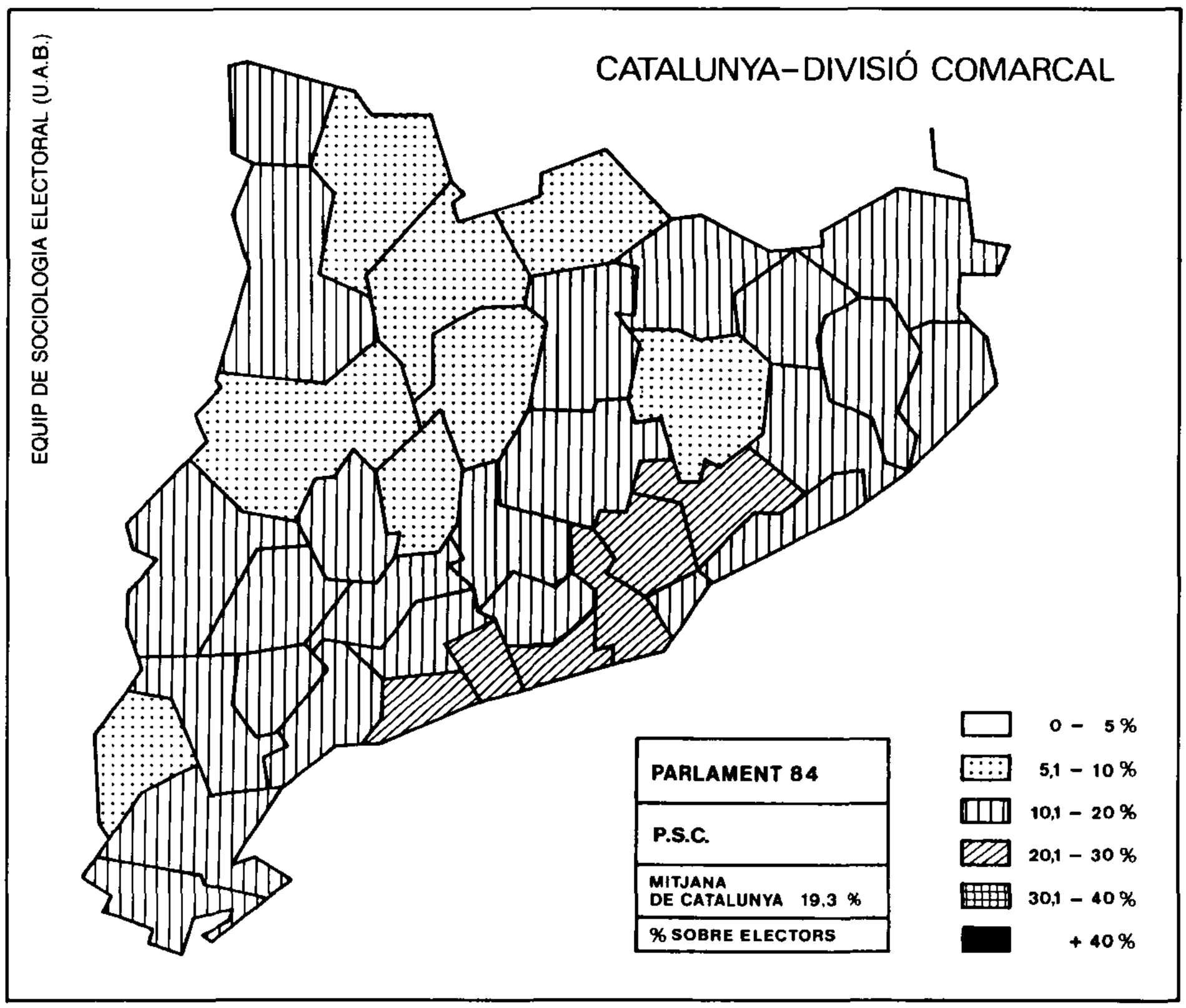

Valors mitjans

Catalunya	:	19,3
Barcelona	:	20,5
Girona	:	14,8
Lleida	:	12,8
Tarragona	:	26,5

Escons

Catalunya	:	41
Barcelona	:	29
Girona	:	4
Lleida	:	3
Tarragona	:	5

Valors extrems

Màxims:

26,3	Baix Llobregat
23,0	Vallès Occ.
21,9	Baix Penedès

Mínims:

6,3	Solsonès
6,5	Segarra
8,0	Terra Alta

Classificació per comarques
1r lloc a 1 comarca: Baix Llobregat
2n lloc a 36 comarques: Totes excepte Baix Llobregat i Terra Alta

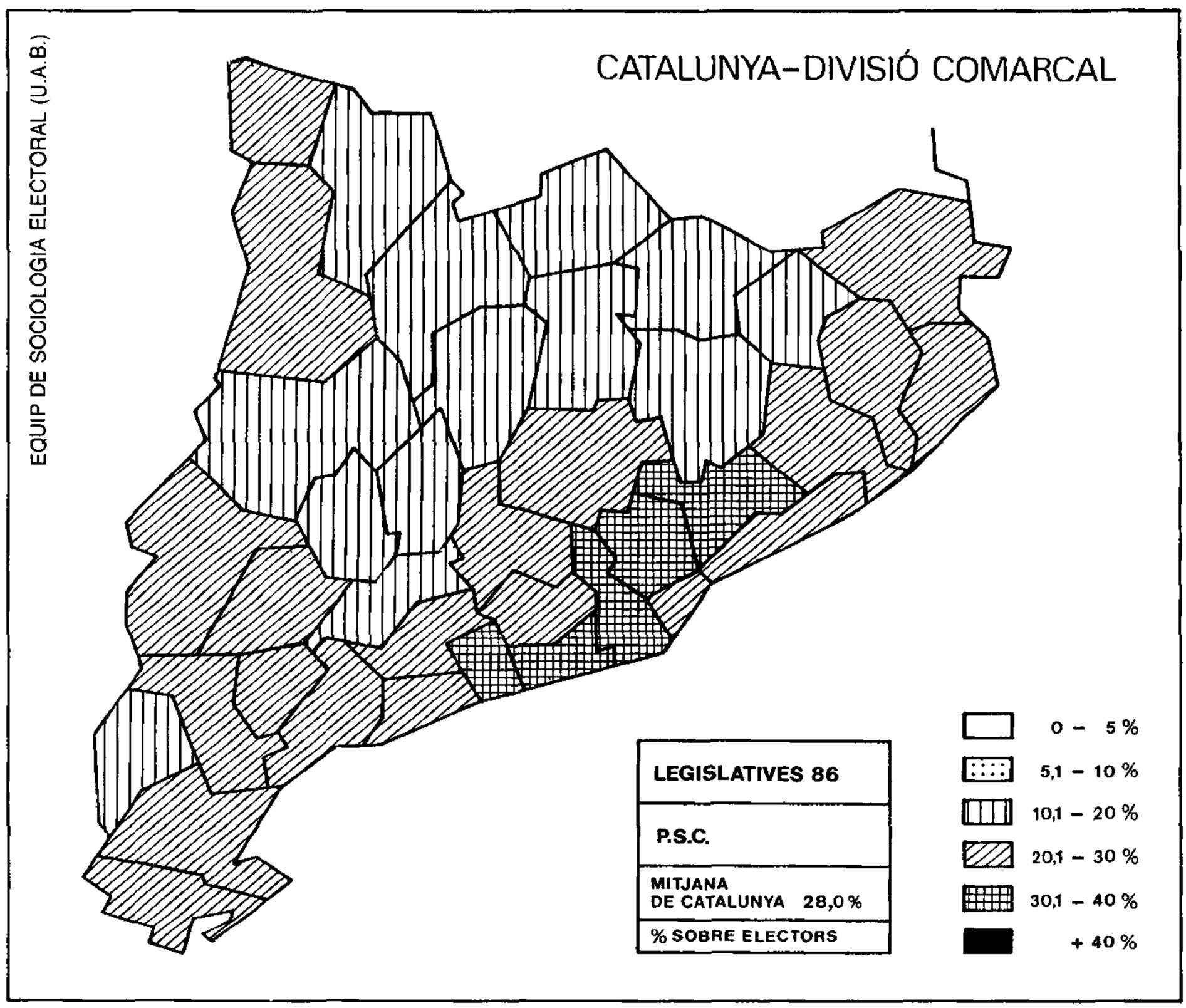

Valors mitjans

Catalunya	:	28,0
Barcelona	:	29,4
Girona	:	22,2
Lleida	:	20,5
Tarragona	:	25,9

Escons

Catalunya	:	21
Barcelona	:	16
Girona	:	2
Lleida	:	1
Tarragona	:	2

Valors extrems

Màxims:

38,6	Baix Llobregat
34,6	Vallès Occ.
31,9	Garraf

Mínims:

10,8	Solsonès
11,8	Segarra
13,9	Alt Urgell

Classificació per comarques

1r lloc a 13 comarques: B. Camp, B. Ebre, B. Llobregat, B. Penedès, Barcelonès, Garraf, Maresme, Montsià, Ribera d'Ebre, Segrià, Tarragonès, Vallès Occ. Vallès Oriental.

2n lloc a 23 comarques: A. Camp, A. Empordà, A. Penedès, A. Urgell, Anoia, Bages, B. Empordà, Berguedà, Cerdanya, C. Barberà, Garrigues, Garrotxa, Gironès, Noguera, Osona, P. Jussà, P. Sobirà, Priorat, Ripollès, Selva, Solsonès, Urgell, Vall d'Aran.

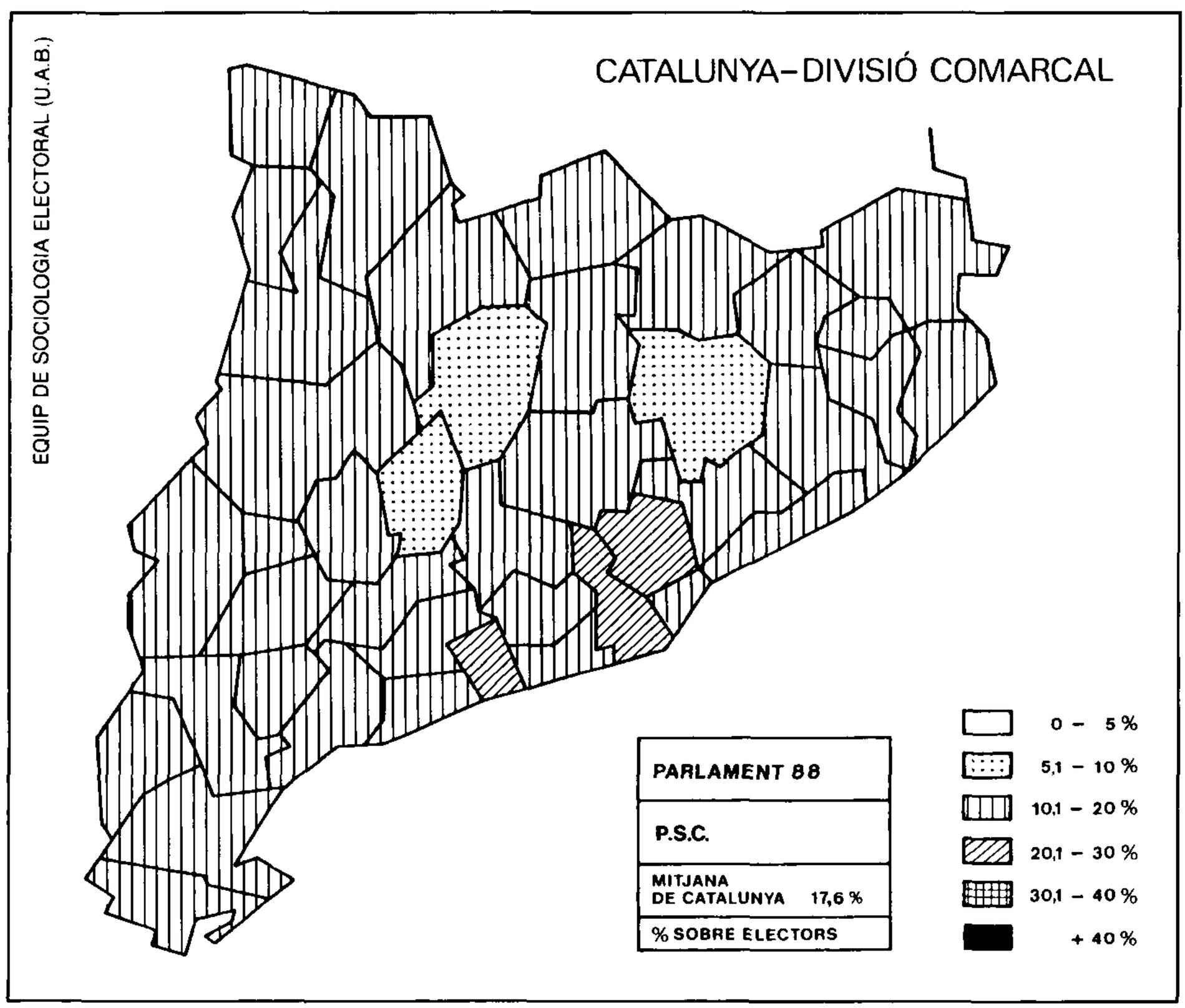

Valors mitjans		*Escons*		*Valors extrems*
Catalunya	: 17,6	Catalunya	: 42	Màxims:
Barcelona	: 18,3	Barcelona	: 28	23,0 Baix Llobregat
Girona	: 15,4	Girona	: 5	21,0 Baix Penedès
Lleida	: 14,0	Lleida	: 4	20,7 Vallès Occidental
Tarragona	: 15,9	Tarragona	: 5	
				Mínims:
				5,8 Solsonès
				5,9 Segarra
				9,8 Osona

Classificació per comarques
1r lloc a 1 comarca. Baix Llobregat
2n lloc a 39 comarques: Totes, excepte Baix Llobregat i Terra Alta.

VIII. PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT DE CATALUNYA UNIÓ DE L'ESQUERRA CATALANA INICIATIVA PER CATALUNYA

1. EVOLUCIÓ GENERAL

Les eleccions generals de 1982 van significar un punt d'inflexió radical en l'evolució electoral del PSUC, que va experimentar una important davallada com a conseqüència de la crisi interna del partit l'any 1981. Si durant el període 1977-1980 el PSUC s'havia mantingut per sobre dels 500.000 vots, l'any 1982 obtenia el suport de només 160.000 electors. Tot i considerant els vots del PCC —l'escissió del PSUC— quedava molt lluny del nivell de l'etapa anterior. La gran majoria dels votants que havia perdut el PSUC es van dirigir cap al PSC.

En aquesta nova etapa se situava així al voltant del 4-5 per cent dels vots, de manera que obtenia resultats semblants a les autonòmiques del 1984 i les generals del 86 (en què vertebrava la coalició UEC).

Les eleccions municipals del 1983 i 1987 són una important excepció. En aquest tipus d'elecció experimenta una important recuperació que multiplica per 2 el nombre de vots (330.000). Ja en l'etapa anterior el PSUC havia obtingut els millors resultats relatius a les municipals, però en la nova situació les diferències eren molt més importants. La renovació de la confiança en la gestió de govern municipal en uns casos, l'arrelament local en altres i l'àmbit local com a nivell secundari de decisió política, són factors fonamentals per explicar l'increment del vot comunista a les eleccions municipals.

Tot i que la UEC (Unió de l'Esquerra Catalana) ja era fruit de l'estratègia de renovació del PSUC —construcció d'una alternativa d'esquerres al PSC tot fent èmfasi especial en un plantejament nacional català—, el pas més recent i acabat en la línia esmentada és IC (Iniciativa per Catalunya).

Si bé IC neix el febrer del 1987 no serà fins a les autonòmiques del 1988 que es presentarà com a opció mínimament consolidada. Tot i no arribar al nombre absolut de vots assolit separadament el 1984 pel conjunt de forces que componen la nova federació (PSUC, PCC, ENE), els 200.000 vots obtinguts representen un avenç en relació a les legislatives del 86. D'aquesta manera —i afavorida per la davallada d'AP— sembla destacar-se com a tercera força política de Catalunya tot i que molt lluny de les dues principals.

2. LA IMPLANTACIÓ TERRITORIAL

Tradicionalment el PSUC ha tingut una implantació molt concentrada a la zona metropolitana industrial de Barcelona, mentre que era molt feble a les comarques rurals.

D'aquesta manera els percentatges de vot a la circumscripció de Barcelona han estat dues vegades més grans que els obtinguts a les circums-

cripcions de Girona i Lleida —les més febles—, mentre que Tarragona representava la situació intermèdia.

Després de la davallada del 82 els trets bàsics del seu mapa d'implantació es mantenen, però les diferències entre les seves zones de millor implantació (Vallès Occidental i el Baix Llobregat) i pitjor implantació (comarques de Lleida com el Solsonès, la Segarra, el Pallars Sobirà, i de Girona com l'Alt Empordà, la Cerdanya, la Garrotxa) es redueixen. Les davallades més espectaculars es produeixen als seus antics feus, on abans era capaç d'atreure importants sectors d'electorat per raons altres que la identificació ideològica.

3. CARACTERÍSTIQUES DE L'ELECTORAT

És una opció que presenta diferències d'implantació relativament importants entre els grups socials configurats en cadascuna de les variables sociològiques utilitzades. Així, entre el seu electorat hi ha una clara majoria d'homes, entre els quals hi ha una propensió a votar PSUC molt superior a l'existent entre les dones.

Per raó de l'edat, troba molt millor acollida entre els electors joves i de mitjana edat (en conjunt de 18 a 50 anys) que entre els majors de 50 anys. S'ha de remarcar, però, que el grup on troba millor implantació és el de 26 a 40 anys, la «generació de la transició».

Per raó de la situació sòcio-laboral, els jubilats i les mestresses de casa són els grups on li és més difícil de penetrar, mentre que entre els estudiants, sobretot, i també entre els treballadors en actiu i els aturats té una implantació superior a la seva mitjana. Dels treballadors en actiu, obrers i també els quadres mitjans i superiors són els grups on IC/PSUC troba millor acollida relativa, tot al contrari que entre els pagesos i entre els petits empresaris de la indústria i els serveis.

La implantació d'IC/PSUC, en canvi, presenta una estructura molt semblant a la del conjunt de la població pel que fa al fet d'haver nascut a Catalunya o no. Aquesta dada es matisa una mica si tenim en compte dades d'ascendència: IC/PSUC troba millor implantació entre els electors nascuts a Catalunya fills de progenitors immigrats que entre els fills de progenitors ja nascuts a Catalunya.

En una perspectiva actitudinal, en l'escala ideològica dreta/esquerra el 55 per cent del seu electorat se situa en posicions moderades d'esquerra i el 40 per cent netament a l'esquerra. És a dir, una situació clarament inclinada cap a l'esquerra en relació a la mitjana de l'electorat.

Pel que fa a la identificació nacional una mica més de la meitat del seu electorat se situa en posicions d'identificació tant catalana com espanyola, mentre que gairebé la quarta part s'identifica com a preferentment català. Sobre aquest eix, l'electorat d'IC/PSUC no presenta grans diferències en relació al conjunt de l'electorat: en tot cas cal remarcar una concentració lleugerament superior en la identificació indistinta en detriment de les identificacions exclusives (espanyola o catalana).

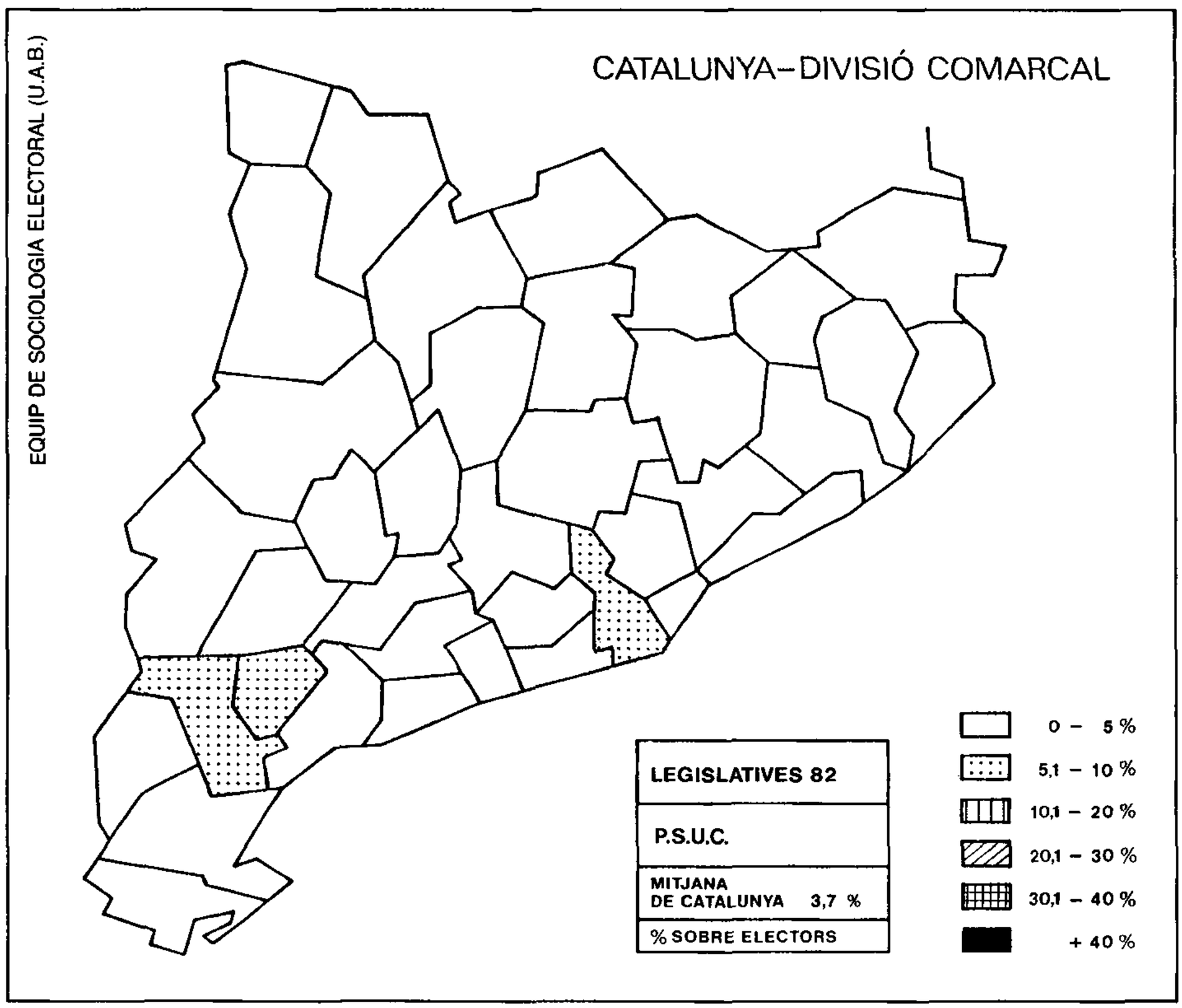

Valors mitjans

Catalunya	:	3,7
Barcelona	:	3,9
Girona	:	2,5
Lleida	:	2,0
Tarragona	:	3,6

Escons

Catalunya	:	1
Barcelona	:	1
Girona	:	—
Lleida	:	—
Tarragona	:	—

Valors extrems

Màxims:

5,4	Priorat
5,3	Baix Llobregat
5,1	Ribera d'Ebre

Mínims:

0,7	Solsonès
0,8	Segarra
0,9	Urgell

Classificació per comarques
1r lloc a cap comarca.
2n lloc a cap comarca.

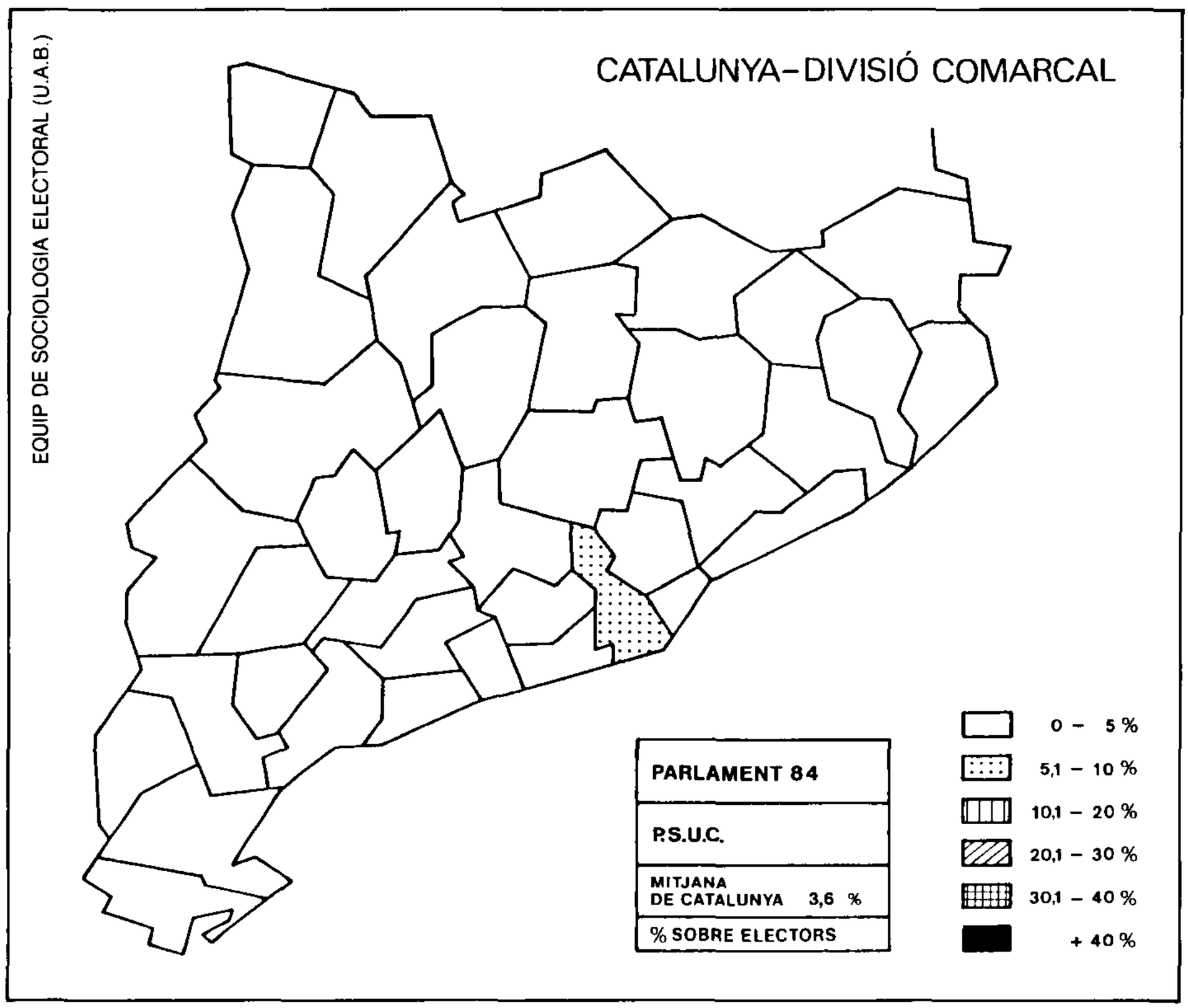

Valors mitjans

Catalunya	:	3,6
Barcelona	:	3,9
Girona	:	2,2
Lleida	:	1,8
Tarragona	:	3,3

Escons

Catalunya	:	6
Barcelona	:	5
Girona	:	—
Lleida	:	—
Tarragona	:	1

Valors extrems

Màxims:

5,8	Baix Llobregat
4,8	Vallès Occ.
4,7	Ribera d'Ebre

Mínims:

0,3	Solsonès
0,6	Segarra
0,7	Vall d'Aran

Classificació per comarques
1r lloc a cap comarca
2n lloc a cap comarca

PSUC/86

Valors mitjans

Catalunya	:	2,7
Barcelona	:	2,8
Girona	:	1,8
Lleida	:	1,7
Tarragona	:	2,6

Escons

Catalunya	:	1
Barcelona	:	1
Girona	:	—
Lleida	:	—
Tarragona	:	—

Valors extrems

Màxims:

4,3	Priorat
3,7	Conca Barberà
3,5	Baix Llobregat

Mínims:

0,7	Solsonès
1,0	Cerdanya, Segarra
1,1	A. Empordà, Vall d'Aran

Classificació per comarques
1r lloc a cap comarca
2n lloc a cap comarca

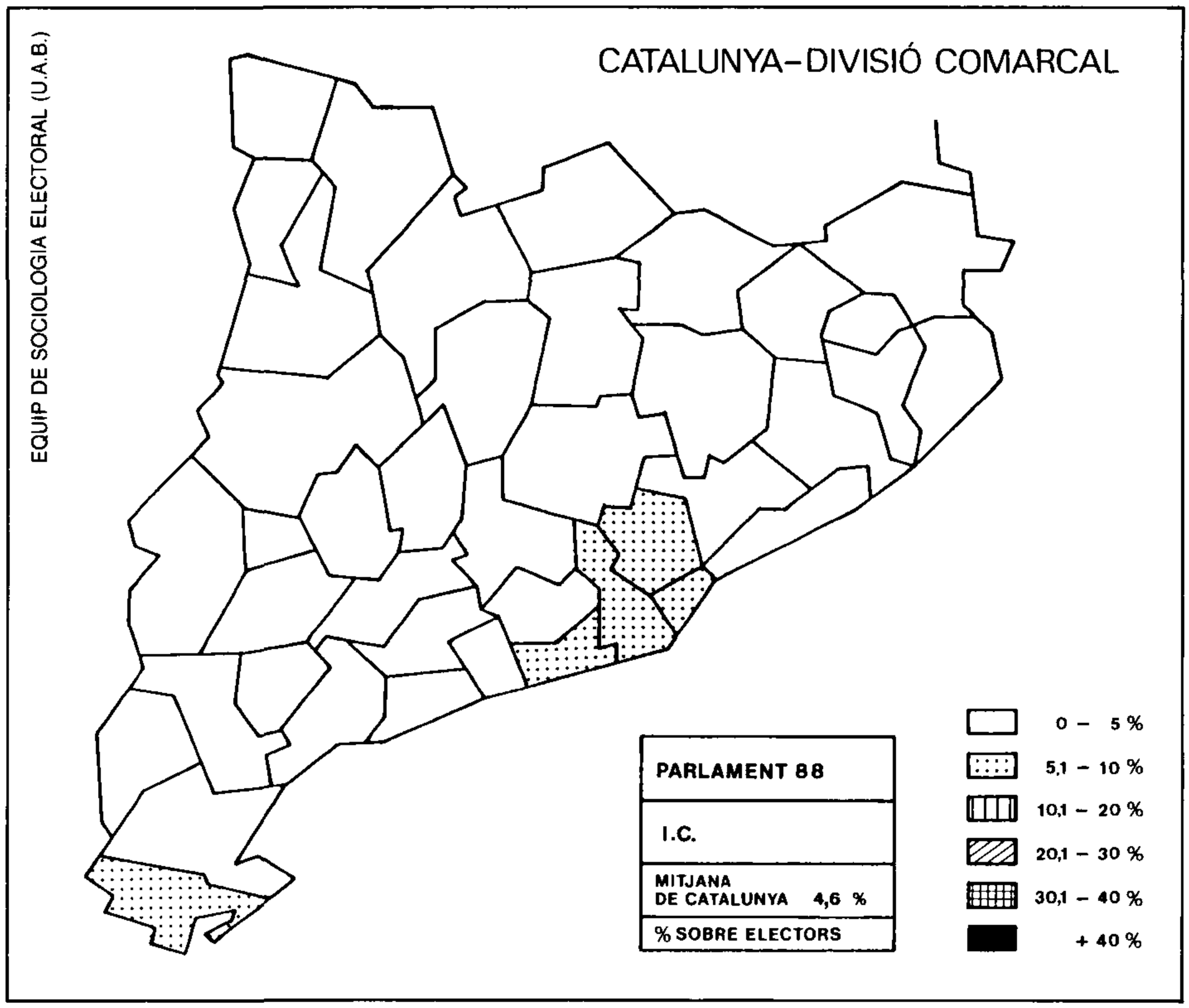

Valors mitjans

Catalunya	:	4,6
Barcelona	:	5,1
Girona	:	2,5
Lleida	:	2,2
Tarragona	:	3,2

Escons

Catalunya	:	9
Barcelona	:	8
Girona	:	—
Lleida	:	—
Tarragona	:	1

Valors extrems

Màxims:

6,8	Baix Llobregat
6,7	Vallès Occidental
5,5	Montsià

Mínims:

0,9	Cerdanya, Solsonès
1,1	Vall d'Àran
1,4	Alt Empordà, Segarra

Classificació per comarques
1r lloc a cap comarca
2n lloc a cap comarca

B) EL REFERÈNDUM

I. EL REFERÈNDUM SOBRE LA PERMANÈNCIA D'ESPANYA A L'OTAN

Com ja hem remarcat anteriorment, Catalunya és una de les 4 Comunitats Autònomes on el vot negatiu supera el positiu. A més a més, trencant una certa tradició de participació moderada, presenta un dels més elevats índexs de participació en el marc del baix nivell general.

Per circumscripcions, el fet que Barcelona presenti el nivell de participació més elevat, per sobre de Girona, constitueix la principal novetat, mentre Lleida se situa clarament com la més abstencionista. En aquest marc, comarques industrials i d'orientació esquerrana com el Vallès Occidental, Baix Llobregat, el Garraf o el mateix Barcelonès, són les més participatives, i expressen la major capacitat de mobilització que tenen en aquestes zones les forces d'esquerra, dividides entre el Sí (socialistes) i No (principalment comunistes); s'ha de tenir en compte que en aquestes comarques tant el vot afirmatiu com el negatiu presenten percentatges superiors a les respectives mitjanes catalanes. En canvi es produeix una més gran desmobilització a les comarques rurals occidentals (Solsonès, Segarra, Noguera, Urgell, Garrigues, Terra Alta), zones de predomini de CiU, en el marc de la posició d'aquesta coalició en el referèndum i a la que ja ens hem referit anteriorment.

Pel que fa al vot negatiu, Catalunya se situa com a tercera Comunitat Autònoma en el «ranking del NO», darrera del País Basc i Navarra.

Les circumscripcions de Barcelona i Girona són les que, per raons diverses, presenten major nivell d'implantació real del NO, i donen el to de la composició políticament plural del vot negatiu a Catalunya. La relació de comarques amb millor implantació del NO (Osona, Alt Penedès, Bages, Ripollès, Bergadà, Gironès, Garraf, Vallès Occidental) també expressa aquesta pluralitat.

Complementàriament, l'anàlisi en termes de correlació de forces mostra que el major avantatge del NO en relació al SÍ es produeix a les comarques del triangle interior de la Catalunya Vella, la zona de màxima hegemonia del CiU.

L'opció afirmativa és la perdedora a les quatre circumscripcions, tot i que amb un cert equilibri a Tarragona. A nivell comarcal, només triomfa a la Vall d'Aran (màxima diferència sobre el NO) i, molt més ajustadament, al Pallars Jussà, Tarragonès, Baix Llobregat i Baix Ebre.

Les comarques on obté major recolzament són: Baix Llobregat, Tarragonès, Vallès Occidental i Garraf. La franja litoral catalana, la de millor implantació socialista a les anteriors eleccions, és la que presenta una major intensitat de vot afirmatiu. Les comarques del triangle interior i les central-occidentals d'hegemonia de CiU, amb tradicional feblesa d'implantació socialista (i de l'esquerra en general), configuren la zona de més baix suport al SÍ.

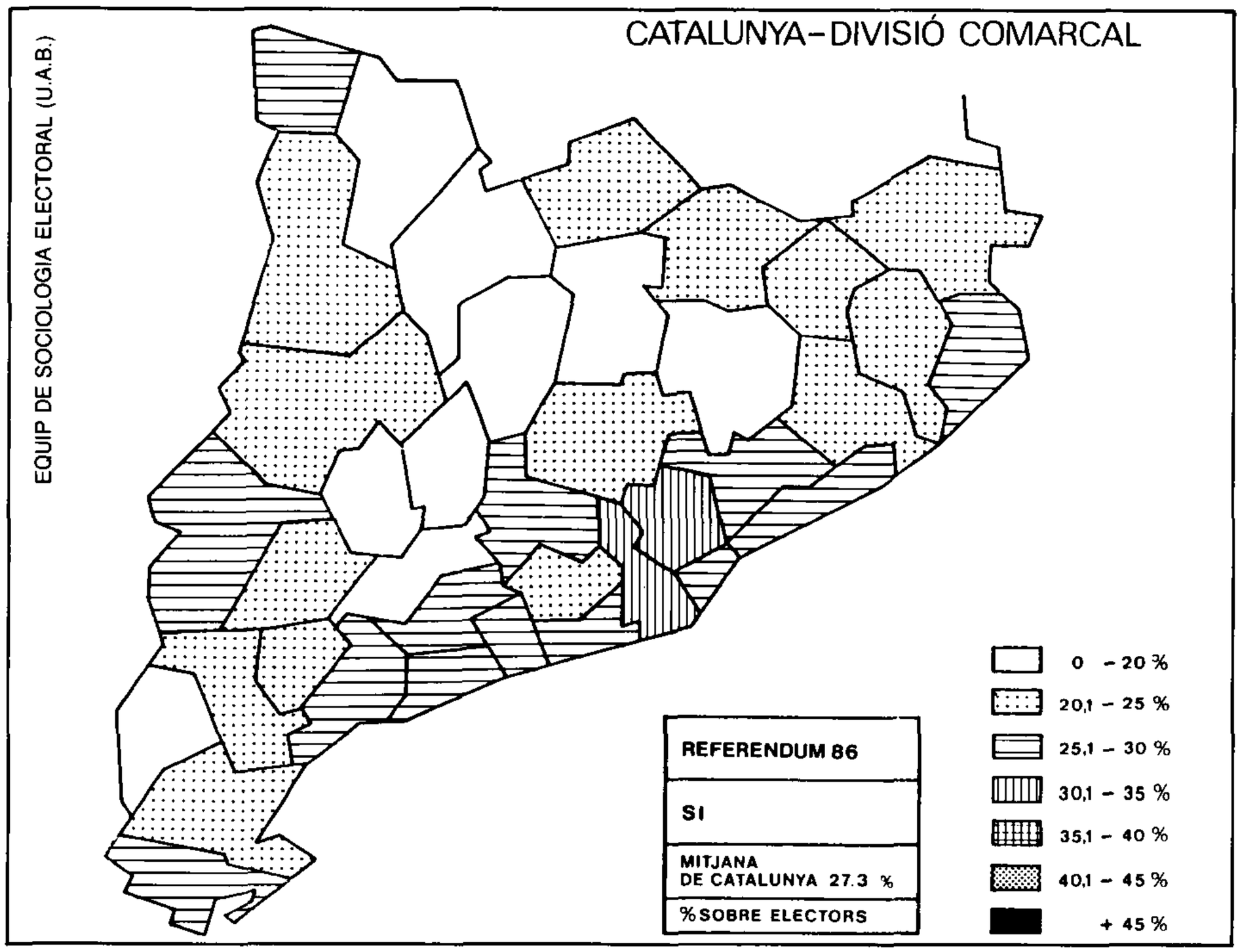
CATALUNYA-DIVISIÓ COMARCAL
EQUIP DE SOCIOLOGIA ELECTORAL (U.A.B.)
REFERENDUM 86
SI
MITJANA
DE CATALUNYA 27.3 %
%SOBRE ELECTORS
0 - 20 %
20,1 - 25 %
25,1 - 30 %
30,1 - 35 %
35,1 - 40 %
40,1 - 45 %
+ 45 %

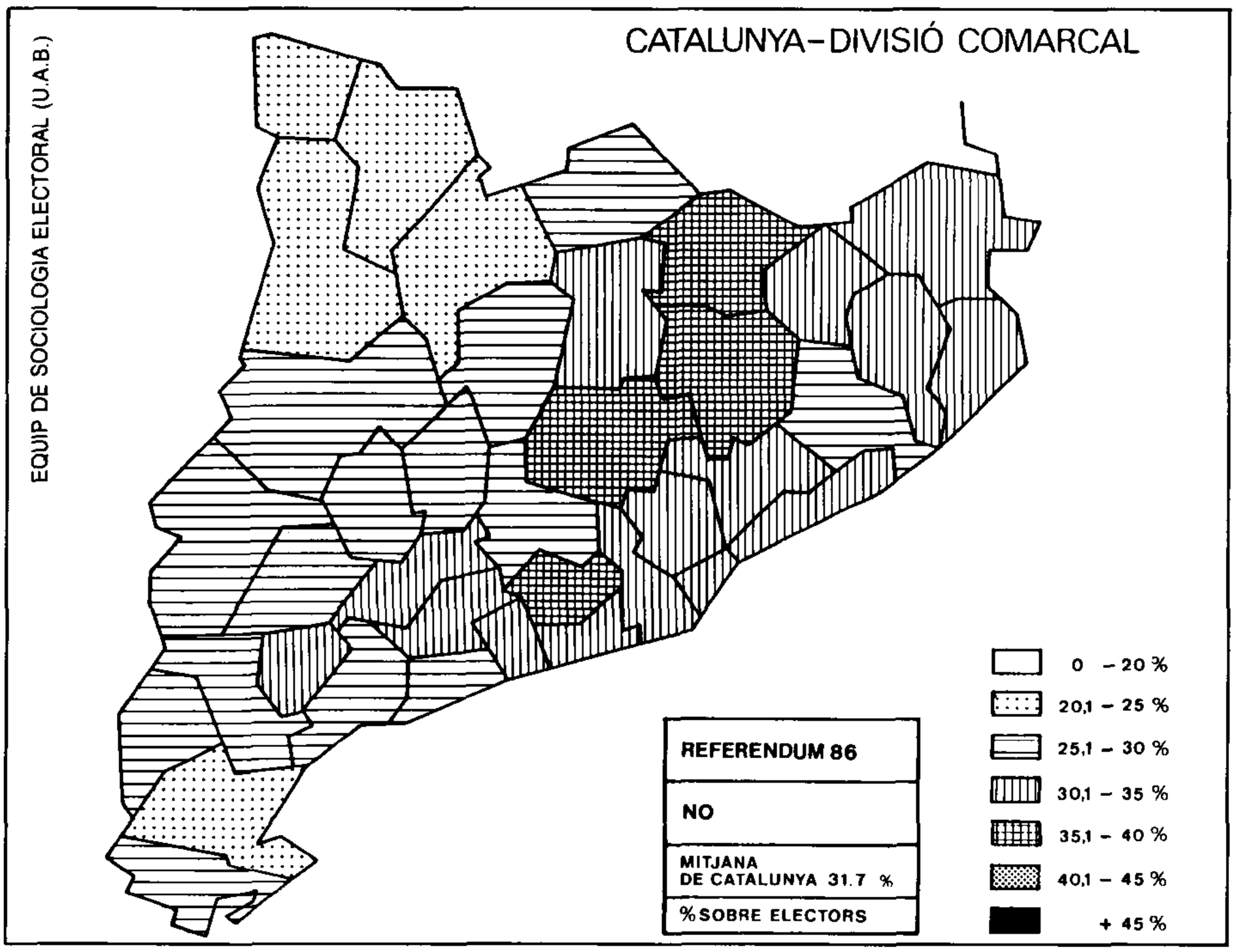
CATALUNYA-DIVISIÓ COMARCAL
EQUIP DE SOCIOLOGIA ELECTORAL (U.A.B.)
REFERENDUM 86
NO
MITJANA
DE CATALUNYA 31.7 %
%SOBRE ELECTORS
0 - 20 %
20,1 - 25 %
25,1 - 30 %
30,1 - 35 %
35,1 - 40 %
40,1 - 45 %
+ 45 %

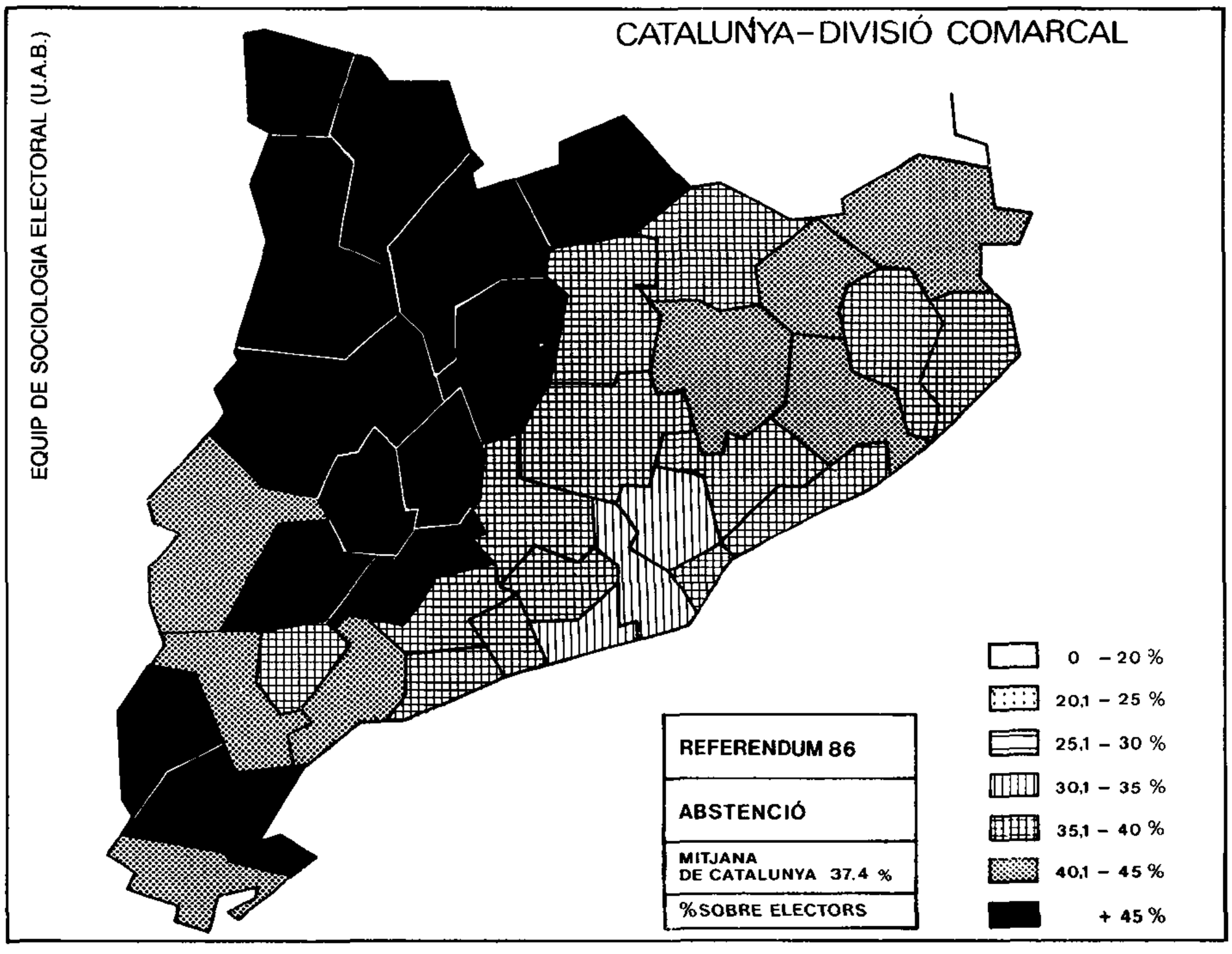
CATALUNYA-DIVISIÓ COMARCAL
EQUIP DE SOCIOLOGIA ELECTORAL (U.A.B.)
REFERENDUM 86
ABSTENCIÓ
MITJANA
DE CATALUNYA 37.4 %
%SOBRE ELECTORS
0 - 20 %
20,1 - 25 %
25,1 - 30 %
30,1 - 35 %
35,1 - 40 %
40,1 - 45 %
+ 45 %

3.- LA GEOGRAFIA ELECTORAL DE LA CIUTAT DE BARCELONA

LA GEOGRAFIA ELECTORAL DE LA CIUTAT DE BARCELONA

M. Rosa Virós
Ramon M. Canals

A) LES ELECCIONS

I. ASPECTES GENERALS DEL COMPORTAMENT ELECTORAL A BARCELONA

Una sèrie d'estudis recents sobre Barcelona ens permeten recuperar la història electoral de la ciutat i dades sobre la seva estructura sòcio-econòmica.[1] Una acurada lectura de tots ells mostra una distribució social i política de l'espai ciutadà força consolidada. El seu procés de creixement produeix lleugeres remodelacions des dels anys trenta, però l'estructura bàsica es manté.

Com a conseqüència de les diferències del preu del sòl, els grups socials tenen predeterminat, en bona part, el seu lloc dintre de la xarxa

1. Vegeu Padró d'Habitants 1986. Servei d'Estadística de l'Ajuntament de Barcelona i, entre d'altres, els estudis d'E. Salvador a Estudis Electorals, 2, 3 i 8. Ed. Fundació Jaume Bofill i per al n.º 8, Ed. Fundació Bofill i La Magrana. Consulteu també l'Atles històric electoral de Barcelona dels segles XIX i XX editat pel Servei d'Estadística de l'Ajuntament de Barcelona (1989).

urbana.[2] Així, doncs, no ens ha de sorprendre la permanència de determinades orientacions polítiques en àrees concretes més enllà de la renovació generacional i de la mobilitat geogràfica de les persones dintre de la ciutat al ritme de la seva progressió econòmica i social. Aquest moviment interior —en direcció nord-oest— toca sostre cap als anys vuitanta, quan de fet ja no queda pràcticament espai per construir, la qual cosa fa que bon nombre de ciutadans amb alt poder adquisitiu se'n vagin cap a zones residencials del Vallès i Maresme mentre que d'altres —sobretot parelles joves— sense deixar la feina a Barcelona cerquin habitatge en els pobles de l'interior on els preus de l'habitatge són més a l'abast i on hi ha una oferta d'escola pública no tan massificada. Tot això, juntament amb el fet que pràcticament s'hagi estroncat la immigració des de la crisi dels setanta i que amb la recuperació del règim democràtic i la normalització de la llengua catalana s'hagi accentuat la integració cultural de les noves generacions d'origen forà, fa que, si bé es mantenen en l'espai els desequilibris socials i polítics relatius, es detecti una certa evolució del vot barceloní cap a posicions més moderades, excepte en aquelles consultes viscudes per l'electorat com a extraordinàries com foren les legislatives de 1977 i les de 1982, que provoquen la mobilització de grups socials normalment no massa participatius sobretot en els barris perifèrics.

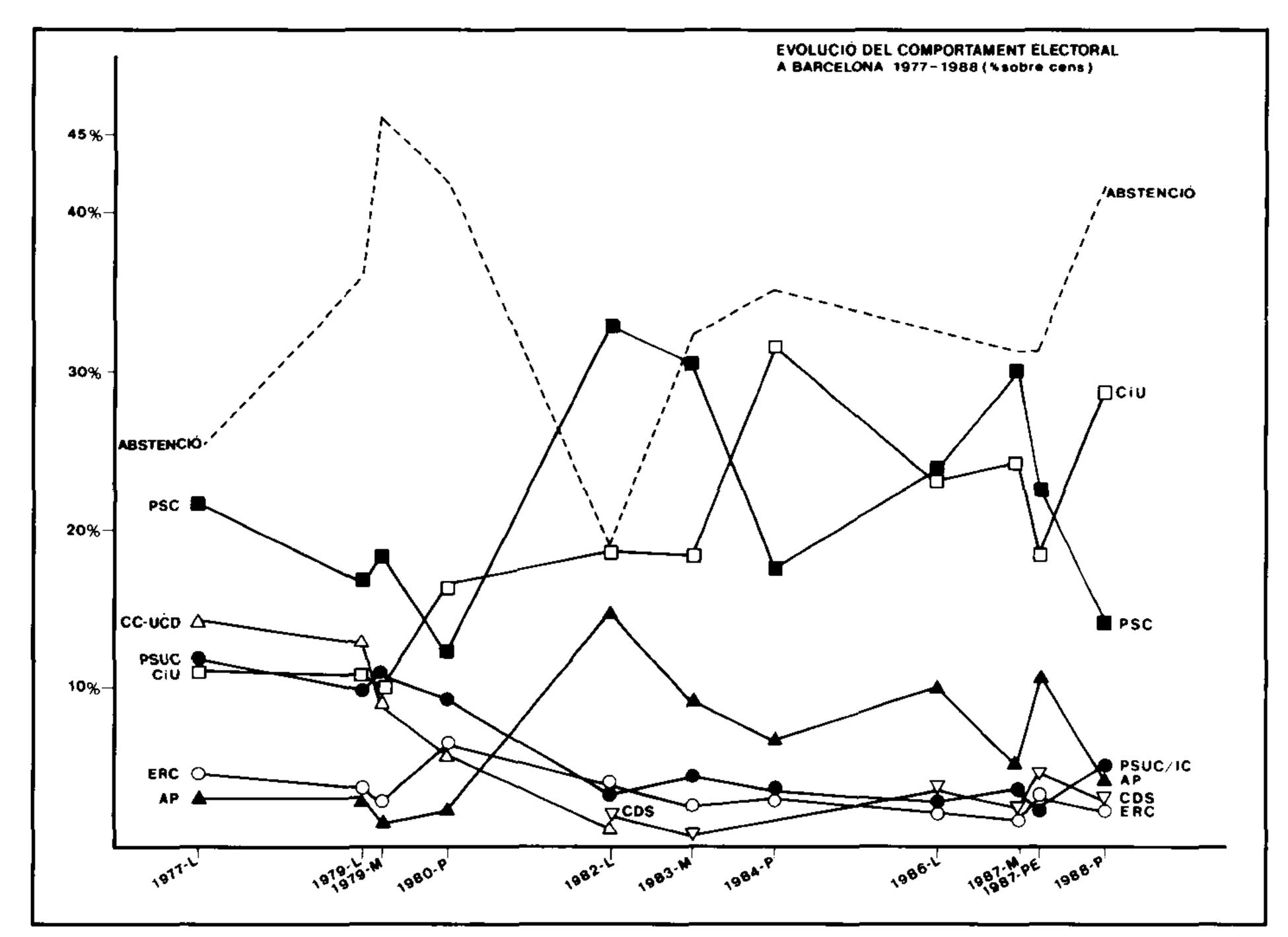

2. Vegeu l'estudi realitzat a la UPB per J. Roca i altres sobre el mercat d'habitatges a Barcelona (1986).

A partir de l'estructura sòcio-demogràfica i política de la ciutat podem establir quatre zones ben diferenciades des del punt de vista electoral.[3]

1. Zona rica

Comprèn Sarrià, Sant Gervasi i Pedralbes, barris amb el més alt nivell de renda de la ciutat. Hi predomina CiU i hi fa bons resultats AP/CP. El PSC hi té una implantació feble.

2. Centre ciutat

Barris relativament diversos amb predomini de classes mitjanes i amb un perfil sòcio-demogràfic similar a la mitjana de Barcelona però amb un nivell de coneixement del català superior. Són zones amb gran diversificació política on guanya el PSC a les legislatives i CiU a les autonòmiques i on ERC i algunes candidatures extraparlamentàries d'esquerra hi assoleixen bons resultats relatius.

3. Barcelona vella

Comprèn la Barceloneta, Parc, Raval, barri Gòtic i també Montjuïc. És una àrea amb fort índex d'atur i amb una taxa d'envelliment elevada. Hi ha una abstenció important fruit d'una complexa problemàtica social. Com en el grup anterior, PSC i CiU hi guanyen segons el tipus de consulta.

4. Perifèria

Barris de l'àrea nord-oriental i oriental, des de la Vall de l'Hebró fins el Besòs. El PSC obté aquí els seus millors resultats mentre que CiU hi assoleix una feble implantació. També les candidatures comunistes hi fan bons resultats relatius. En general, hi ha una mobilització més forta a les legislatives i municipals mentre que l'abstenció s'incrementa a les autonòmiques perjudicant la candidatura socialista.

Quant a l'evolució de les opcions polítiques a la ciutat (quadre 1) en el segon període electoral que s'inicia el 1982, els principals canvis que es produeixen són:

1. Augment de la participació electoral.
2. Disminució de la distància entre PSC i CiU a les legislatives i municipals.
3. Augment d'AP/CP gràcies al suport d'electorat de UCD.
4. Disminució de la força electoral de PSUC/UEC/IC.

---

3. *Cluster analysis* —anàlisi de grups— a partir dels resultats electorals de 1986, 1987 i 1988 en les 38 unitats estadístiques en què està dividida la ciutat. S'han emprat com a indicadors socials nivell de renda, índex d'envelliment, taxa d'atur, taxa de professions liberals sobre població activa i taxa de coneixement de català.

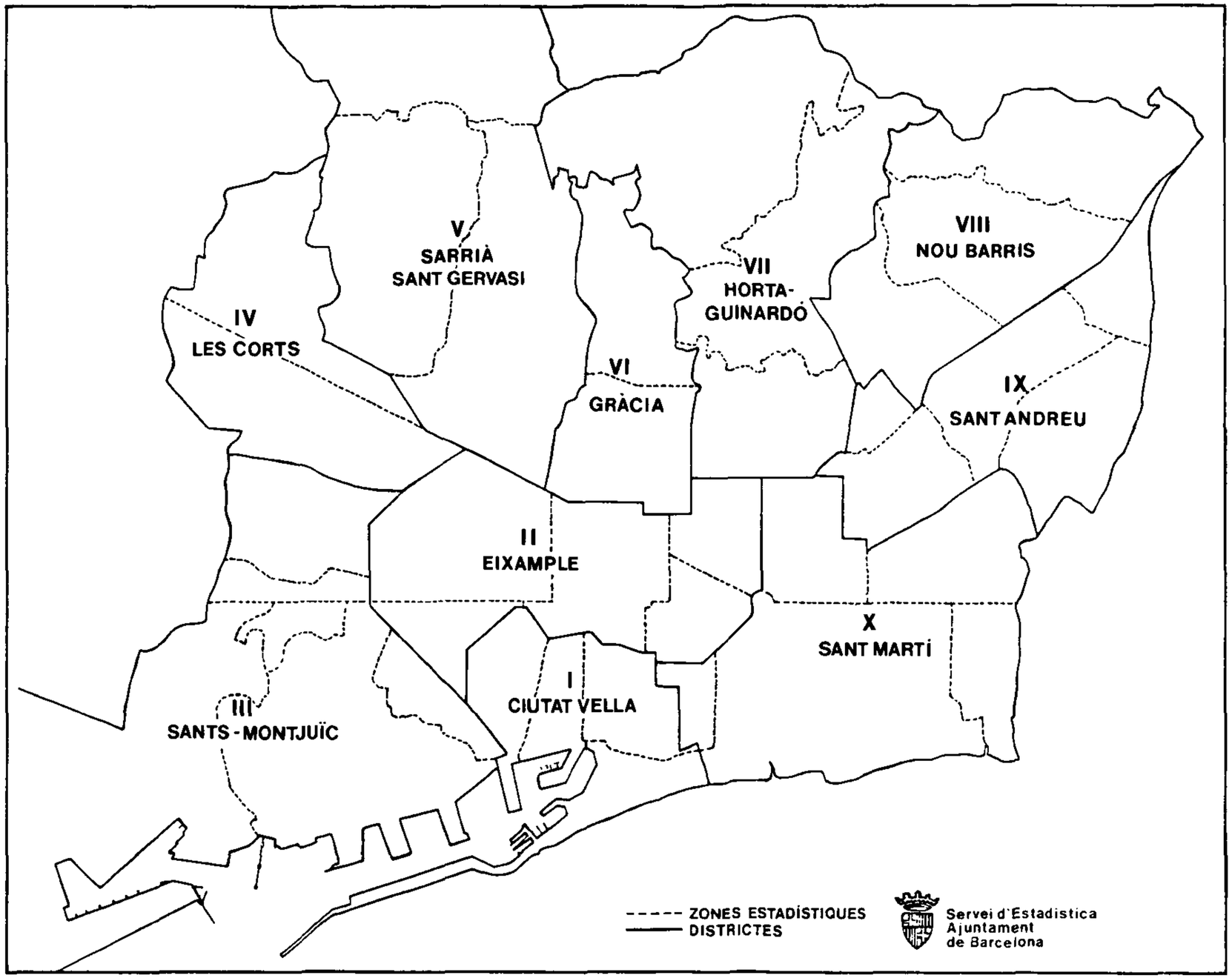
V
SARRIÀ
SANT GERVASI
IV
LES CORTS
VII
HORTA-
GUINARDÓ
VIII
NOU BARRIS
VI
GRÀCIA
IX
SANT ANDREU
II
EIXAMPLE
X
SANT MARTÍ
I
CIUTAT VELLA
III
SANTS-MONTJUÏC
ZONES ESTADÍSTIQUES
DISTRICTES
Servei d'Estadística
Ajuntament
de Barcelona

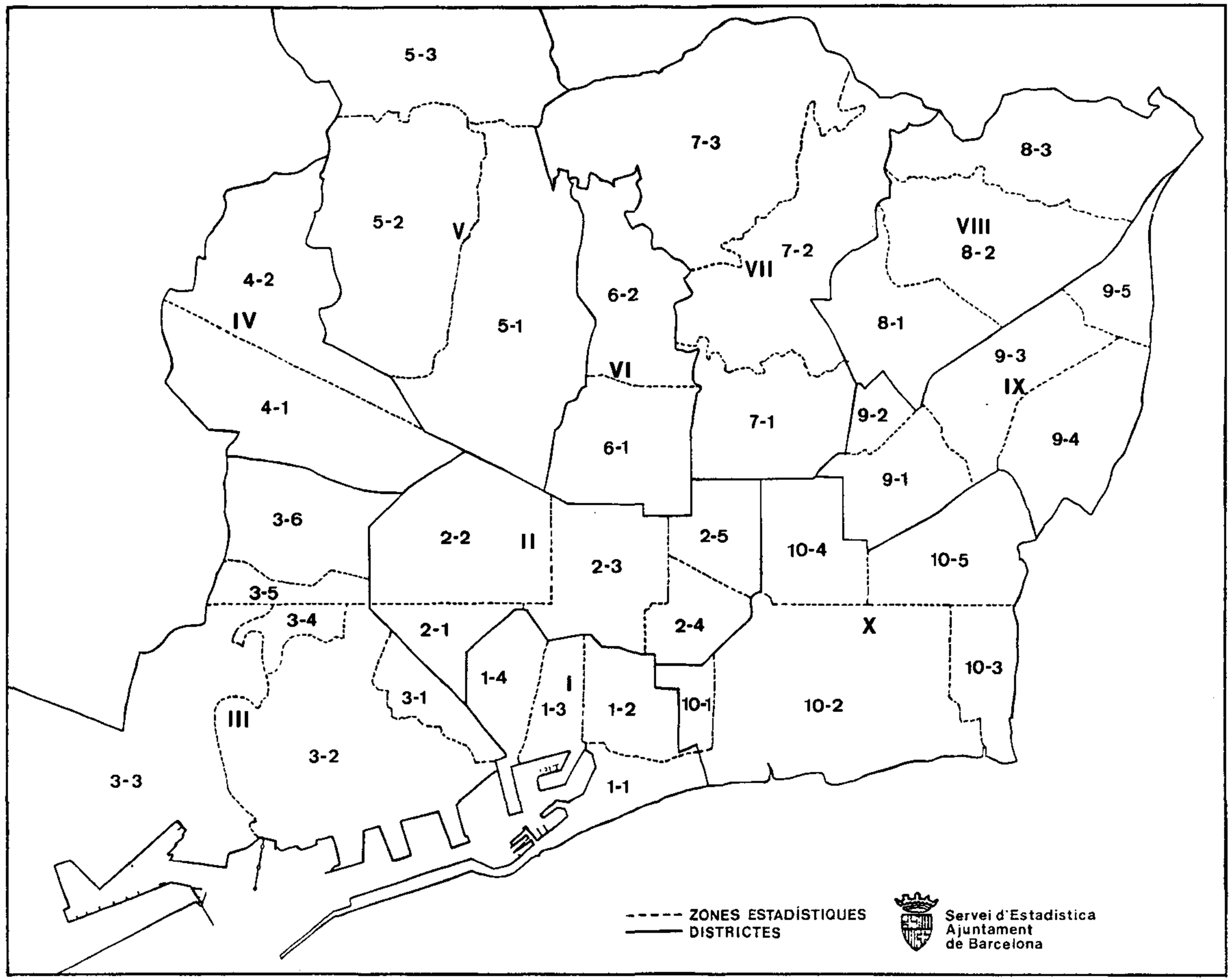
5-3
7-3
8-3
5-2
V
VIII
8-2
7-2
VII
4-2
6-2
9-5
IV
5-1
8-1
9-3
VI
IX
4-1
7-1
9-2
9-4
6-1
9-1
3-6
2-2
II
2-5
10-4
10-5
2-3
3-5
3-4
2-1
2-4
X
1-4
I
10-3
3-1
1-3
1-2
10-1
10-2
III
3-2
3-3
1-1
ZONES ESTADÍSTIQUES
DISTRICTES
Servei d'Estadística
Ajuntament
de Barcelona

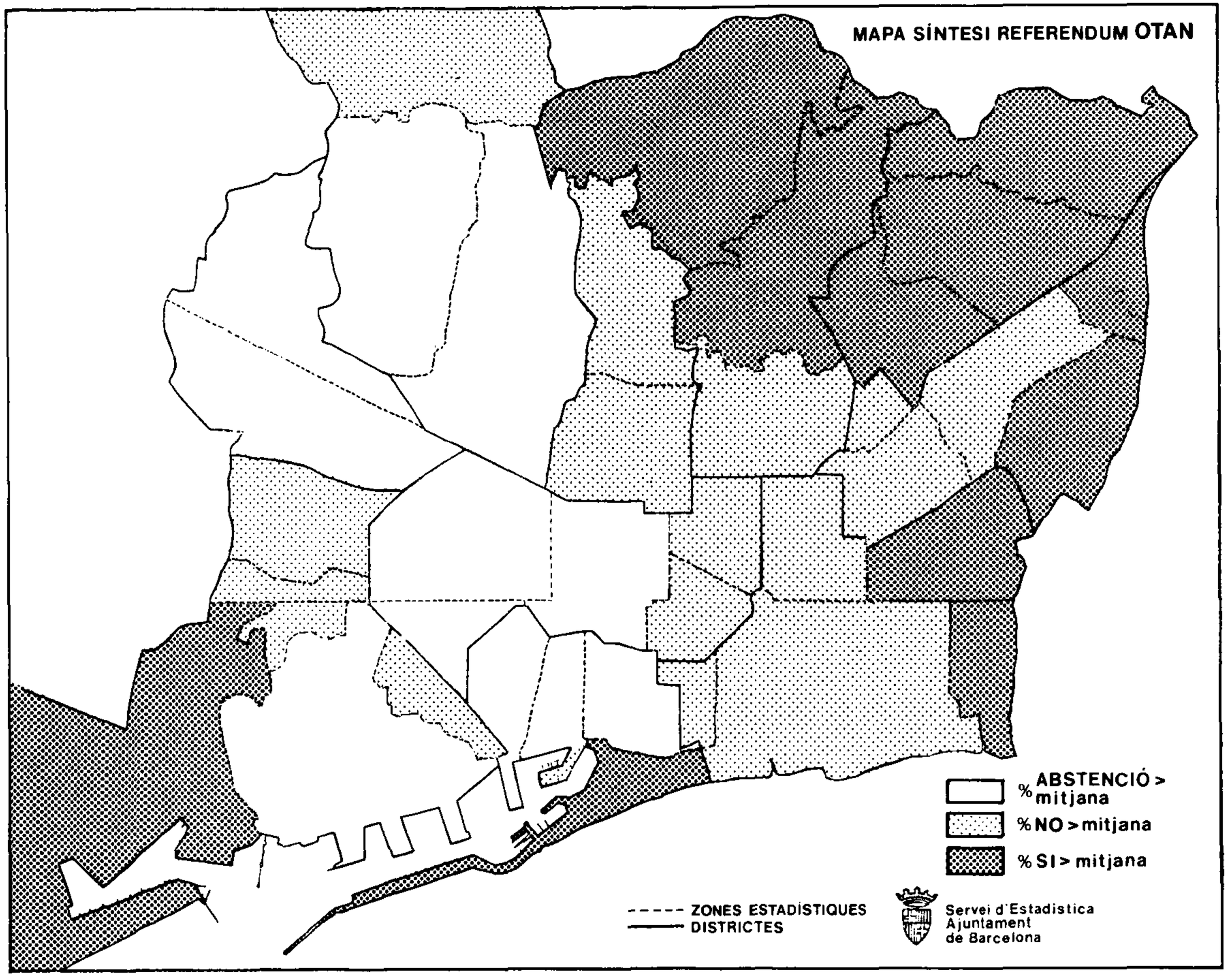
MAPA SÍNTESI REFERENDUM OTAN
% ABSTENCIÓ > mitjana
% NO > mitjana
% SI > mitjana
ZONES ESTADÍSTIQUES
DISTRICTES
Servei d'Estadística
Ajuntament
de Barcelona

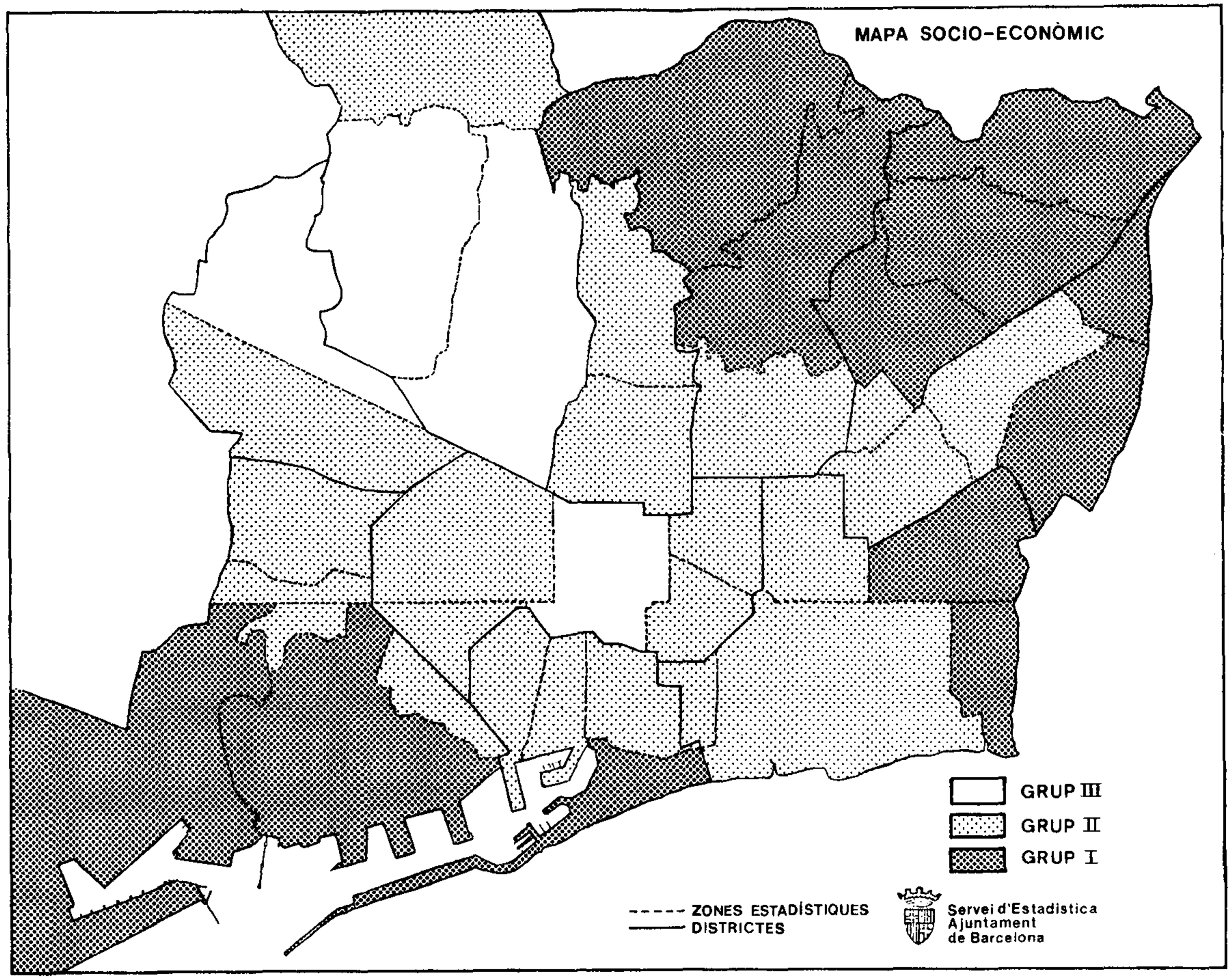
MAPA SOCIO-ECONÒMIC
GRUP III
GRUP II
GRUP I
ZONES ESTADÍSTIQUES
DISTRICTES
Servei d'Estadística
Ajuntament
de Barcelona

Quadre 1

Evolució de les diferents opcions electorals a Barcelona (1977-1988)

Partits	*Generals 1977*	*Generals 1979*	*Municipals 1979*	*Autonòmiques 1980*
AP/CD/SC	3,2	3,4	1,6	2,2
UCD	14,1	12,9	9,0	5,9
CDS	—	—	—	—
PDC/CiU	11,2	10,7	10,1	16,6
ERC	4,5	3,3	2,8	6,2
PSC	21,5	16,7	18,4	12,1
PSUC	11,6	9,8	10,2	9,3
Abstenció	24,7	35,7	45,8	42,0

Partits	*Generals 1982*	*Municipals 1983*	*Autonòmiques 1984*	*Generals 1986*	*Municipals 1987*	*Europees 1987*	*Autonòmiques 1988*
AP/PP	14,9	8,6	6,7	10,0	5,2	10,6	4,4
UCD	1,3	—	—	—	—	—	—
CDS	1,9	0,6	—	3,3	2,3	4,4	2,4
CiU	18,7	18,3	31,8	22,9	24,2	18,6	28,4
ERC	3,6	2,6	3,0	2,1	1,6	2,7	2,4
PSC	32,8	30,6	17,0	23,2	29,8	23,3	14,9
PSUC/UEC/IC	3,6	4,6	3,2	2,8	3,5	2,6	4,6
Abstenció	19,0	32,2	34,9	32,0	31,1	31,3	40,6

% sobre cens electoral

Si comparem Barcelona amb el conjunt de Catalunya observem:

1. Similitud de la participació electoral mentre que en el primer període la ciutat s'abstenia més que el conjunt del país.

2. Si bé arreu s'escurcen les distàncies entre CiU i PSC, aquest partit manté una implantació lleugerament superior a la resta de Catalunya.

3. Com abans de 1982, AP/CP obté millors resultats a la ciutat.

4. La implantació de PSUC/UEC/IC és similar a tot el país mentre que en el primer període electoral tenia una força més reduïda a la ciutat.

Si examinem la dinàmica de les diferents opcions a les àrees ciutadanes que hem determinat abans (quadre 2), podem establir algunes precisions pel que fa a les darreres consultes (1986-1998):

1. La participació es manté més estable a la zona benestant. A les autonòmiques disminueix arreu però sobretot a Ciutat Vella i la perifèria.

2. CiU augmenta progressivament a cada elecció i a tots els barris.

3. AP/CP fa millors resultats a les legislatives sobre tot a la zona benestant on aproximadament la meitat del seu electorat dóna suport «útil» a CiU a les municipals i autonòmiques.

4. Els resultats del PSC són desiguals a les diferents àrees i força inestables ja que depenen del tipus d'elecció. A les autonòmiques disminueixen arreu a causa de l'abstenció i del vot «dual» de part del seu electorat que dóna suport a CiU, sobretot als barris de Centre Ciutat.

En síntesi, a Barcelona l'esquema quatripartit del primer període (1977-1980) es redueix en el segon (1982-1988) a un joc fortament competitiu entre PSC i CiU pel domini polític de la ciutat.

A continuació analitzem l'abstenció i les altres opcions electorals. No incloem els mapes d'aquells partits que en cap districte no sobrepassen el 5 per cent de vots sobre el cens electoral. En les fitxes-resum que presentem per a cada partit o coalició consten els valors mitjans i els extrems —màxims i mínims— especificant els districtes on obtenen el primer i segon lloc.

La cartografia té en compte la nova divisió de la ciutat que des de 1984 consta de 10 districtes municipals en lloc dels 12 que eren vigents des de 1960. La primera consulta que es fa després d'aprovada l'actual divisió és la del referèndum de l'OTAN, de 1986. Per facilitar la lectura comparada dels mapes s'ha tingut en compte la reconversió feta per a les anteriors eleccions pel Servei d'Estadística de l'Ajuntament de Barcelona.

La reforma de 1984 va acompanyada també per una subdivisió dels districtes en 38 àrees estadístiques que vénen a substituir els barris «naturals», les fronteres dels quals eren objectes de polèmica entre institucions.[1]

1. Equip de Sociologia Electoral: La població de Barcelona i els seus barris, Ed. Fundació Bofill, 1977.

Quadre 2

QUATRE GRUPS DE BARRIS DE BARCELONA

Resultats 1986-88 per als quatre grups de barris de Barcelona

	ABST			*AP/PP*			*CDS*			*CiU*			*ERC*			*PSC*			*PSUC/UEC/IC*		
Àrees	*G 86*	*M 87*	*A 88*	*G 86*	*M 87*	*A 88*	*G 86*	*M 87*	*A 88*	*G 86*	*M 87*	*A 88*	*G 86*	*M 87*	*A 88*	*G 86*	*M 87*	*A 88*	*G 86*	*M 87*	*A 88*
Zona rica	26	25	30	20	10	9	2	1	2	37	44	46	2	1	2	8	13	5	2	2	2
Centre ciutat	32	31	39	9	5	4	3	2	2	25	26	30	2	2	3	21	28	13	3	3	5
Ciutat Vella	40	38	49	7	4	3	2	2	2	17	18	23	2	1	2	23	29	14	3	3	3
Perifèria	33	33	48	6	3	3	4	3	3	9	9	13	1	1	1	38	43	29	3	4	5
Barcelona	33	31	41	10	5	4	3	2	2	23	24	28	2	2	2	23	30	15	3	3	5

(% arrodonits sobre electors)

II. L'ABSTENCIÓ

En el període electoral comprès entre 1982 i 1988 l'abstenció a la ciutat de Barcelona es mou entre un mínim d'un 19 per cent a les legislatives de 1982 i un màxim de més del 40 per cent a les autonòmiques de 1988. Entre ambdues eleccions —primera i última de l'esmentat període—, els valors mitjans de la ciutat es mantenen entre un 31 i un 35 per cent. De fet, doncs, l'abstenció és menor que en el primer període d'eleccions democràtiques —1977-1980—, en el qual només les primeres van assolir una participació important. A partir de 1982 els barcelonins en el seu conjunt participen més en les conteses electorals i trenquen la tradició de la ciutat durant la II República, en què l'abstenció era superior a la mitjana de Catalunya.

Deixant de banda les hipòtesis interpretatives que s'han donat per a aquesta major mobilització a nivell de Catalunya —de les quals potser caldria fer esment especial de la que apunta a una major polititzaciõ deguda, en part, a un coneixement progressiu, entre la població, de les institucions i mecanismes democràtics—, i centrant-nos a Barcelona, és evident un augment de la competitivitat entre PSC i CiU a causa de la transformació del quatripartidisme del primer període en un bipartidisme CiU-PSC, o, millor en un sistema de partit predominat —PSC o CiU segons el tipus d'elecció—. La lluita aferrissada entre ambdues forces polítiques per augmentar la seva quota de poder a la ciutat amb la fita prioritària de conservar o conquerir l'Alcaldia ha conduït a un important desplegament de mitjans durant les campanyes electorals.

	ABSTENCIÓ					
	1983M	*1984A*	*1986G*	*1987M*	*1987E*	*1988A*
PSC	.62	.79	.39	.48	.55	-.80
PSUC/UEC/IC	.39	.75	.34	.25	.45	
PCC			.60			
CiU	–.76	–.92	–.60	–.68	–.65	–.94
ERC		–.41		–.32	–.53	–.63
CDS	–.42				–.44	
AP	–.76	–.71	–.65	–.56	–.69	–.73

L'anàlisi de correlacions entre l'abstenció i les principals opcions polítiques —realitzada a partir dels resultats a les 38 unitats estadístiques en què s'ha dividit la ciutat— ens confirma que els barris més participatius són aquells on fan bons resultats els partits i coalicions de caire més conservador. Contràriament, hi ha una associació positiva entre abstenció i PSC particularment elevada a les eleccions autonòmiques, en las

quals una part important de l'electorat socialista es desmobilitza. L'estreta correlació abstenció, PSC i PSUC del primer període electoral no es manté en el segon, la qual cosa ens indica que la ubicació territorial de les coalicions UEC (1986) i IC (1987 i 1988) s'homogeneitza a tota la ciutat amb pèrdua important de suport obrer.

El nivell de renda, l'índex d'analfabetisme, l'àmbit territorial de procedència, el nivell d'instrucció, l'índex d'envelliment de la població i l'orientació política configuren a la ciutat espais diferents, internament homogenis, amb tendències més o menys participatives.[1]

Tenint en consideració el període analitzat podríem dissenyar la següent tipologia:

1. Barris d'abstenció feble

a) Pedralbes, Sarrià-Sant Gervasi i Dreta de l'Eixample (districtes IV, V i II), amb nivell de renda alt, predomini de població d'origen català, amb vot majoritari a CiU i amb implantació relativament important d'AP.
b) Esquerra de l'Eixample, Sagrada Família i Gràcia (districtes II i VI), amb predomini de classes mitjanes, implantació important de CiU, amb més presència de PSC i menys d'AP que en el grup anterior.

2. Barris d'abstenció intermèdia

a) Barris històrics com Sants, Sant Andreu, Poble Nou i el Clot (districtes III, IX i X), amb població autóctona i també immigrada amb un nivell important d'integració —arribada en bona part cap els anys quaranta—, amb vot repartit entre PSC i CiU, normalment amb predomini del primer a les legislatives i municipals i del segon a les autonòmiques.
b) Barris de formació més recent com el Bon Pastor i la Verneda (districtes IX i X) amb fort predomini de població arribada cap els anys seixanta i amb clara orientació a l'esquerra.

3. Barris d'abstenció forta

Tenen en comú nivells baixos de renda i una major taxa d'analfabetisme. Podem distingir dos blocs:
a) Els barris de la zona nord de l'antic districte IX —ara VIII— com Torre Baró i Verdum.
b) Els barris vells de la ciutat, molts d'ells força deteriorats, com Besòs, Raval, Barceloneta, Ciutat Vella, Poble Sec, Zona Franca i Montjuïc (districtes X, I i III), que formen tots ells la franja litoral de Barcelona.

---

1. A. LAPORTE i A. VENTURA: Eleccions municipals a Barcelona de 1983. Estudi de l'abstenció. Servei d'Estadística de l'Ajuntament de Barcelona, 1987.

Un *cluster* realitzat a partir dels resultats de les consultes electorals del segon subperíode (1986-1988). ens facilita una agrupació simplificada de les 38 àrees estadístiques que ens confirma una vegada més que els barris d'alt nivell de renda —districtes IV i V— són, como ho foren en el primer període 1977-1980, els més participatius i els més estables quant a mobilització electoral, mentre que els barris de la Barcelona vella, socialment força deteriorats, presenten les cotes més altes d'abstenció.

	ABSTENCIÓ			
GRUPS	*ZONES*	*1986G*	*1987M*	*1988A*
Grup I	Barris rics	25.1	25.5	29.8
Grup II	Centre ciutat	31.9	30.7	39.1
Grup III	Ciutat Vella	39.8	38.6	49.1
Grup IV	Perifèria	33.3	33.2	48.4
Barcelona		32.8	32.0	42.1

Com es dedueix del quadre anterior l'abstenció es manté pràcticament igual en les legislatives i les municipals, mentre que s'incrementa fortament en les autonòmiques i es manté, però, una gradació relativa similar que s'accentua a mesura que ens allunyem de les àrees benestants cap a la perifèria.

Pels estudis realitzats fins ara [1] sembla evident que les consultes d'àmbit nacional català no tenen ressò suficient entre una part d'electorat, no especialment interessada per la política, que no s'identifica prioritàriament amb Catalunya.

1. Vegeu, entre d'altres, M. Treserra i R. Virós: Els joves i el nacionalisme català, Ministeri de Cultura, Direcció General de la Joventut, i Diputació de Barcelona, en preparació; i, dels mateixos autors, Valors bàsics dels joves catalans, Ajuntament de Barcelona, 1985.

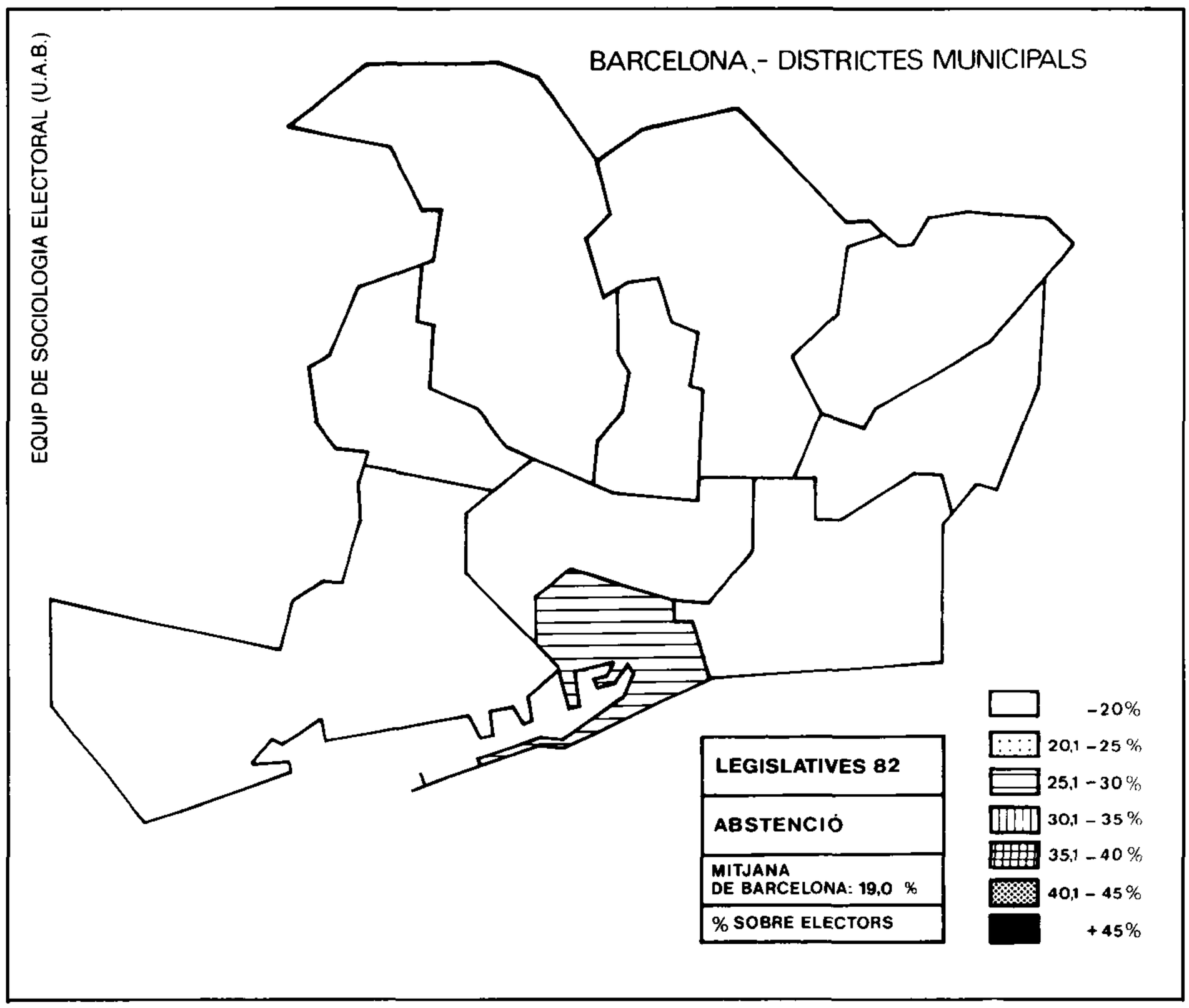

Valors mitjans		*Valors extrems*
Catalunya	:19,3	Màxims:
Barcelona província	:18,6	24,4 I
Barcelona municipi	:19,0	29,7 III
		Mínims:
		16,8 IV
		16,9 V

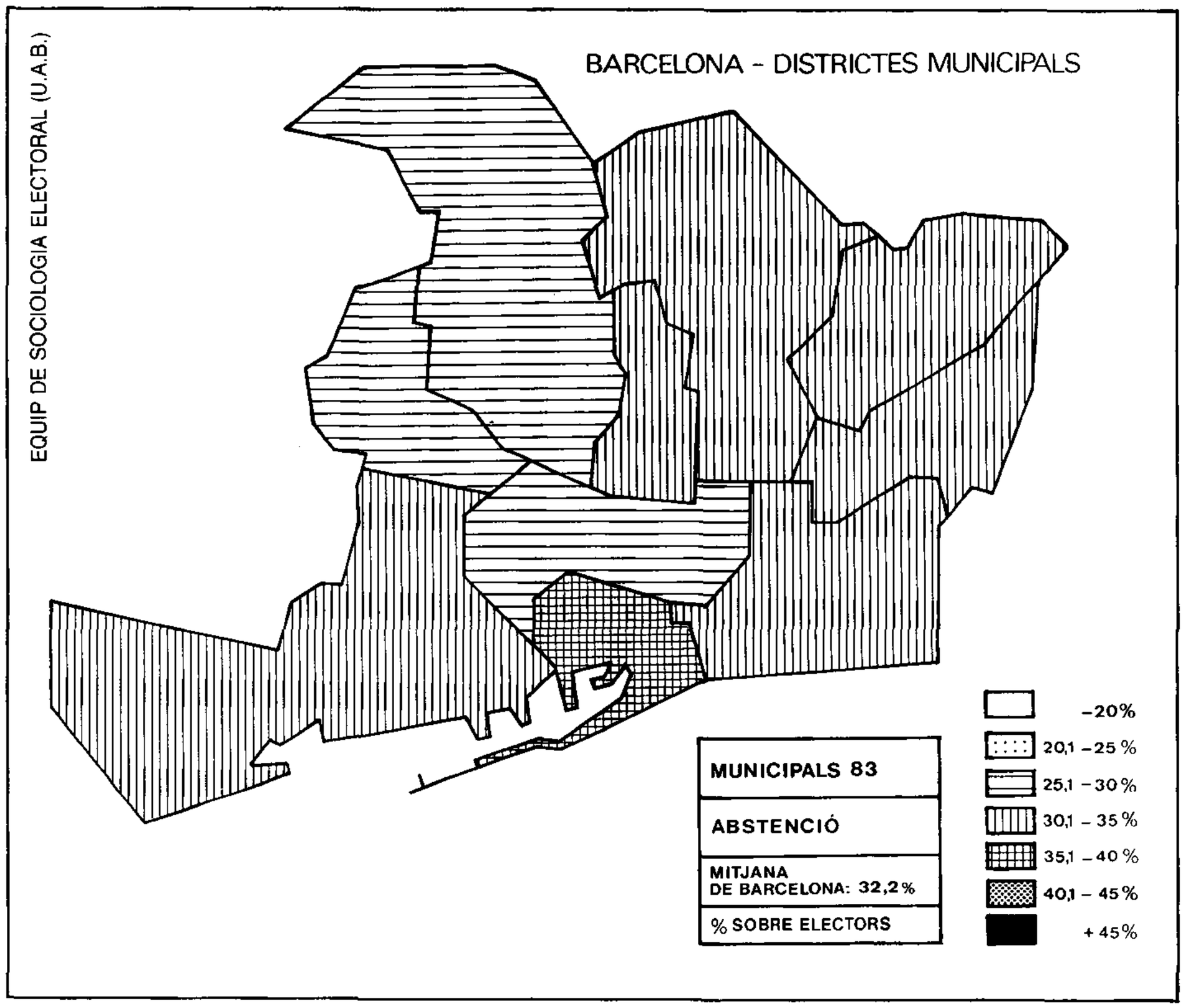

Valors mitjans

Catalunya	:32,1
Barcelona província	:32,0
Barcelona municipi	:32,2

Valors extrems

Màxims:
38,7 I
34,3 III

Mínims:
25,4 V
29,2 IV

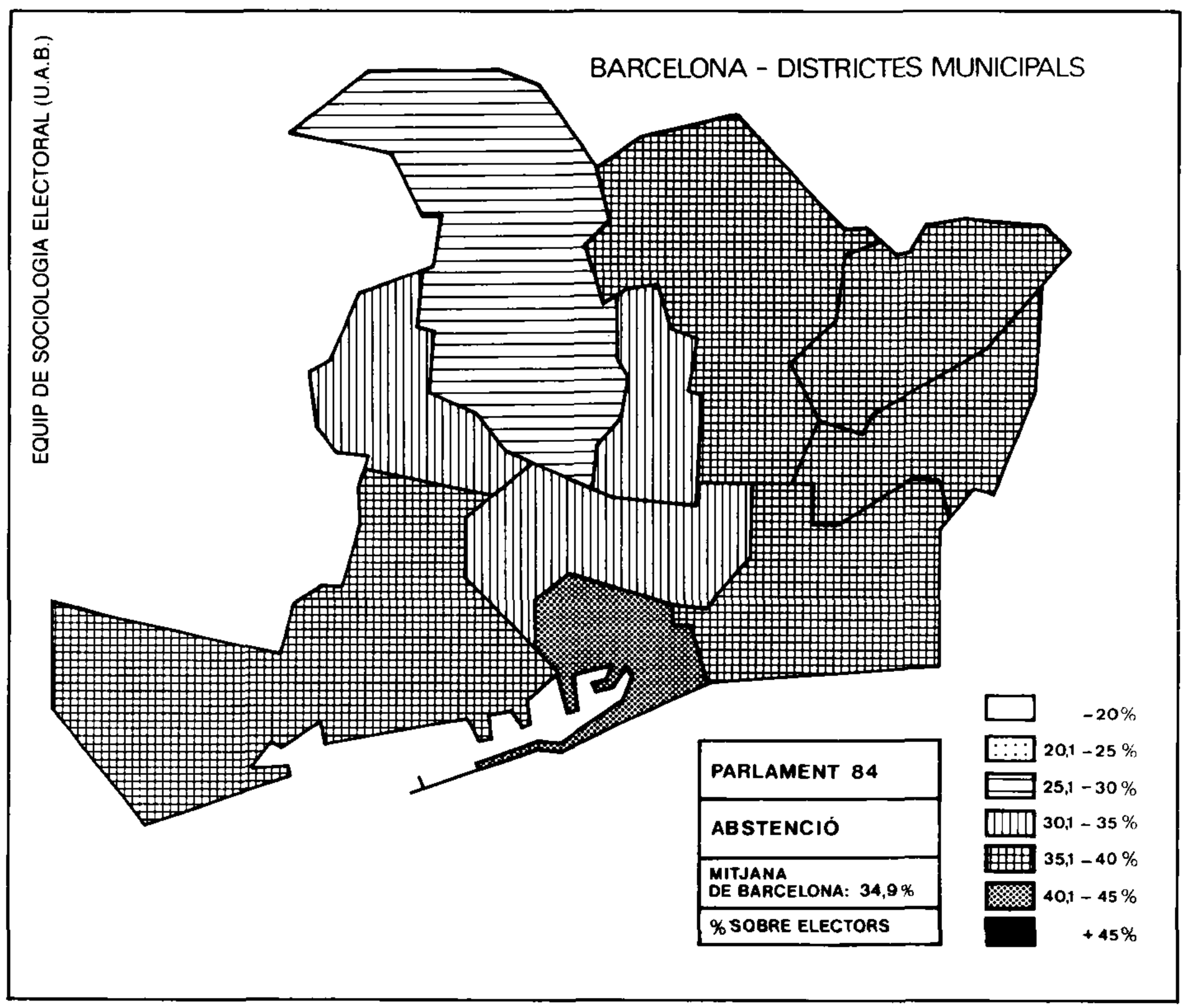

Valors mitjans		*Valors extrems*
Catalunya	:35,7	Màxims:
Barcelona província	:36,2	41,1 I
Barcelona municipi	:34,9	40,0 VIII
		Mínims:
		25,4 V
		30,2 II

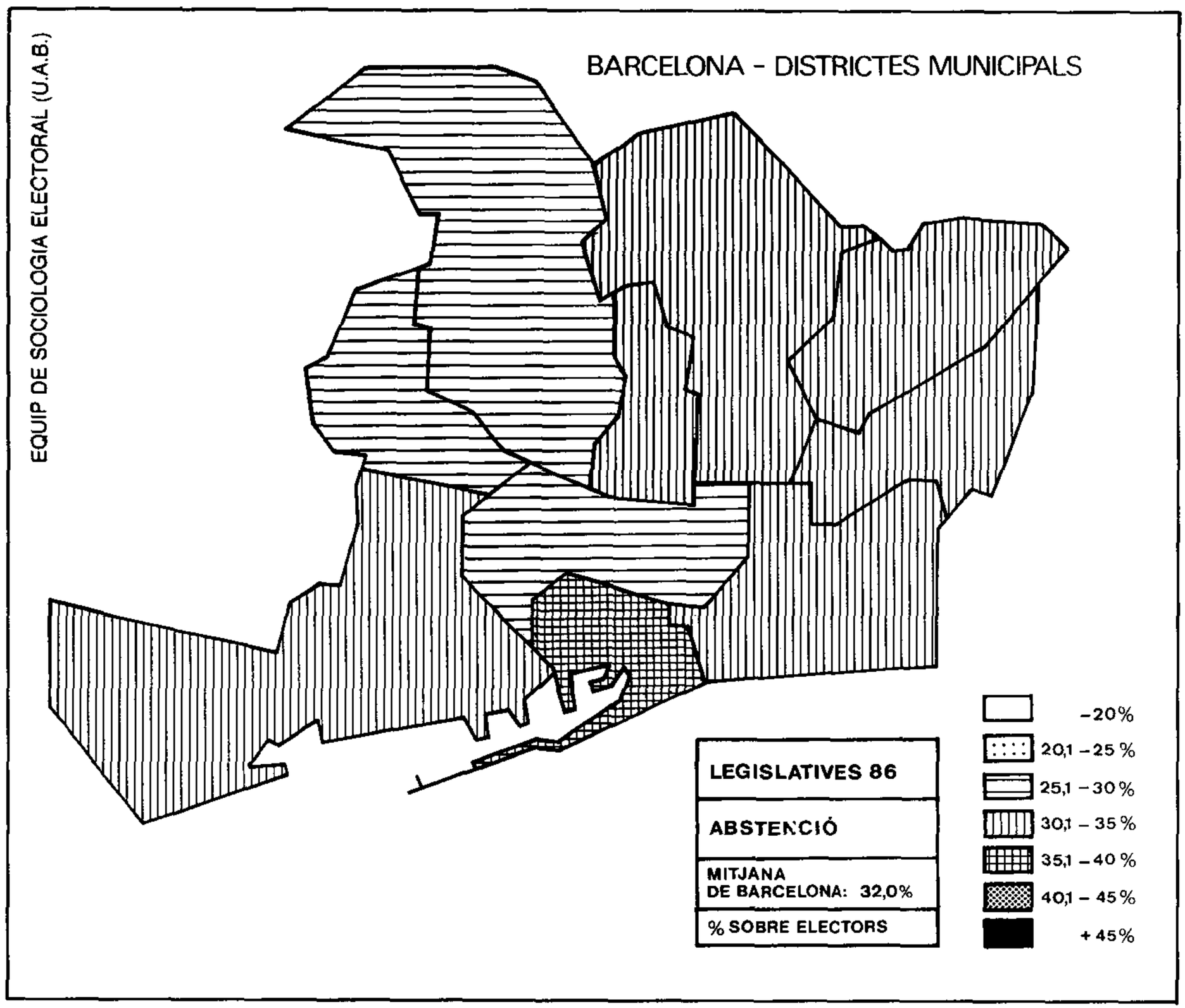

Valors mitjans		*Valors extrems*
Catalunya	:31,1	Màxims:
Barcelona província	:31,3	39,0 I
Barcelona municipi	:32,0	33,8 III
		Mínims:
		26,3 V
		29,2 IV

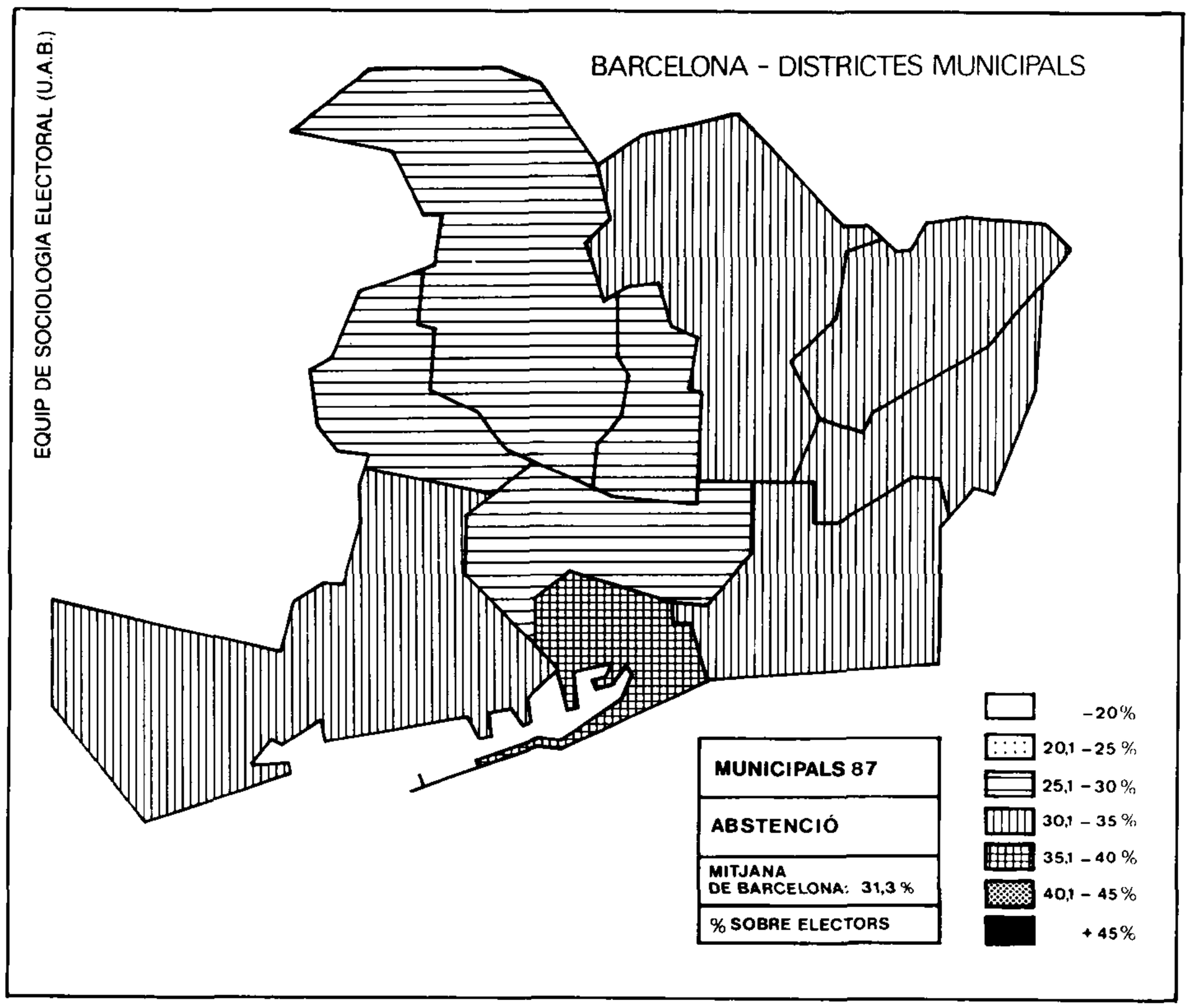

Valors mitjans		*Valors extrems*
Catalunya	:31,5	Màxims:
Barcelona província	:31,8	37,5 I
Barcelona municipi	:31,3	32,9 VIII
		Mínims:
		25,5 V
		28,3 IV

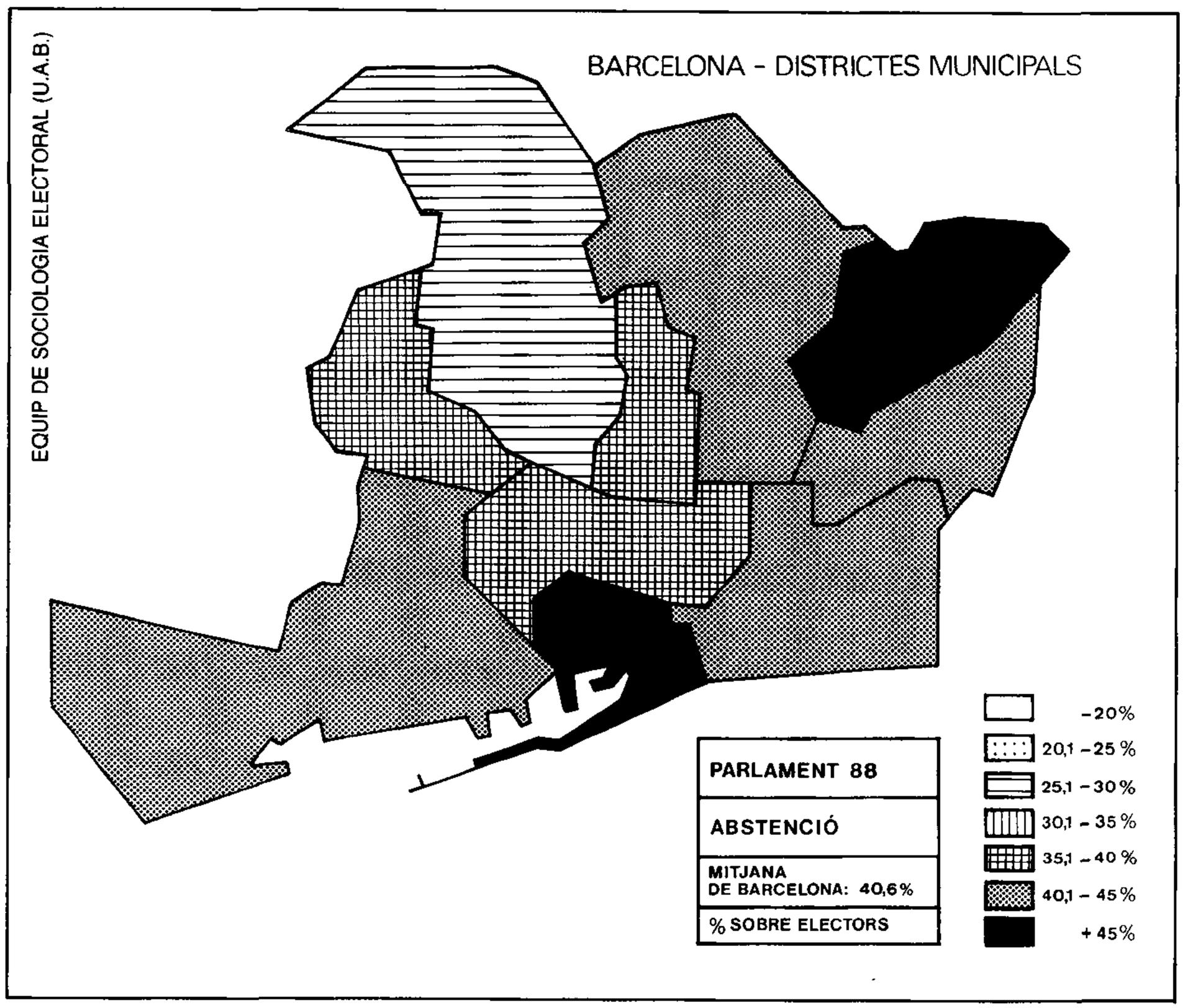

Valors mitjans

Catalunya	:40,8
Barcelona província	:41,6
Barcelona municipi	:40,6

Valors extrems

Màxims:
47,6 I
47,2 VIII

Mínims:
29,7 V
35,7 II

III. COALICIÓ POPULAR / ALIANZA POPULAR

Durant aquest període electoral, AP s'ha configurat com la tercera força política a la ciutat de Barcelona —excepte les autonòmiques de 1988—, tal com ha succeït en el conjunt de Catalunya, si bé cal destacar que la quota electoral assolida a la capital catalana s'ha situat en totes les convocatòries electorals lleugerament per sobre de la seva mitjana general de Catalunya i de la circumscripció de Barcelona.

Si, durant el període 1977-1980, es pot considerar AP com una força política residual tant a Barcelona com a Catalunya a causa de la seva dèbil implantació, la crisi d'UCD i la bipolarització de les eleccions generals de 1982 a la resta de l'Estat entre PSOE i AP, possibiliten que l'espectacular salt endavant que assoleix a Catalunya també es registri a Barcelona, i que, per tant, passi d'una implantació a l'entorn del 2 per cent (1977-1980) al 15 per cent (1982). Aquest bon resultat de les legislatives de 1982 no ha tingut, però, continuïtat. Si bé ha conservat la tercera posició en el rànking polític barceloní, l'evolució seguida per AP ha estat d'una progressiva davallada en les següents convocatòries electorals d'aquest període, que ha culminat amb el 4 per cent obtingut en les autonòmiques de 1988. L'excepció a aquesta davallada han estat les legislatives de 1986 i les europees de 1987, on va aplegar el 10 per cent de sufragis, si bé queda clarament per sota del nivell de 1982.

Atenent al tipus d'elecció, AP aconsegueix els seus millors resultats en les eleccions legislatives, essent molt més feble la seva implantació quan es tracta de consultes municipals i autonòmiques. Quant a les eleccions al Parlament Europeu celebrades el mateix dia de les últimes municipals, el relatiu èxit obtingut a Barcelona pot estar relacionat amb la presència de Fraga encapçalant la candidatura.

Com ja succeí en el període anterior, la seva força electoral es concentra en els districtes benestants de la ciutat, és a dir, Sarrià-Sant Gervasi, les Corts i, en menor grau, a l'Eixample. Cal assenyalar que en les eleccions celebrades entre 1982 i 1986, se situa com a segona força, darrere de CiU, al primer districte esmentat. Per contra, la seva debilitat es localitza sobretot en els districtes populars barcelonins —Sants-Montjuïc, Nou Barris i Sant Martí.

L'anàlisi de correlacions posa de manifest la coincidència d'AP en les zones d'hegemonia convergent i confirma la seva modesta presència en els feus socialistes.

	AP/CP					
	1983M	*1984A*	*1986G*	*1987M*	*1987E*	*1988A*
PSC	–.86	–.68	–.79	–.79	–.80	–.75
PSUC/UEC/IC	–.57	–.64	–.68	–.65	–.77	–.55
PCC			–66			
CiU	.84	.65	.77	.76	.70	.75
ERC					.34	
CDS	.43		–.30		.21	

En el quadre adjunt podem comprovar també, d'una banda, la desigual implantació d'AP als quatre grups de barris i, de l'altra, la diferència substancial entre legislatives i municipals i autonòmiques, sobretot pel que fa als barris rics on, a les consultes d'àmbit local i nacional català, bona part de l'electorat aliancista dóna un vot de suport a CiU perquè intenti assolir el govern de la ciutat i perquè conservi el de la Generalitat.

	AP			
GRUPS	*ZONES*	*1986G*	*1987M*	*1988A*
Grup I	Barris rics	20.1	9.8	9.1
Grup II	Centre ciutat	9.6	4.9	4.2
Grup III	Ciutat Vella	7.6	4.4	3.5
Grup IV	Perifèria	6.7	3.6	2.9
Barcelona		9.4	4.9	4.1

A les àrees d'alt nivell de renda —Grup I— els resultats de 1986 queden reduïts a la meitat en les municipals i autonòmiques dels anys següents.

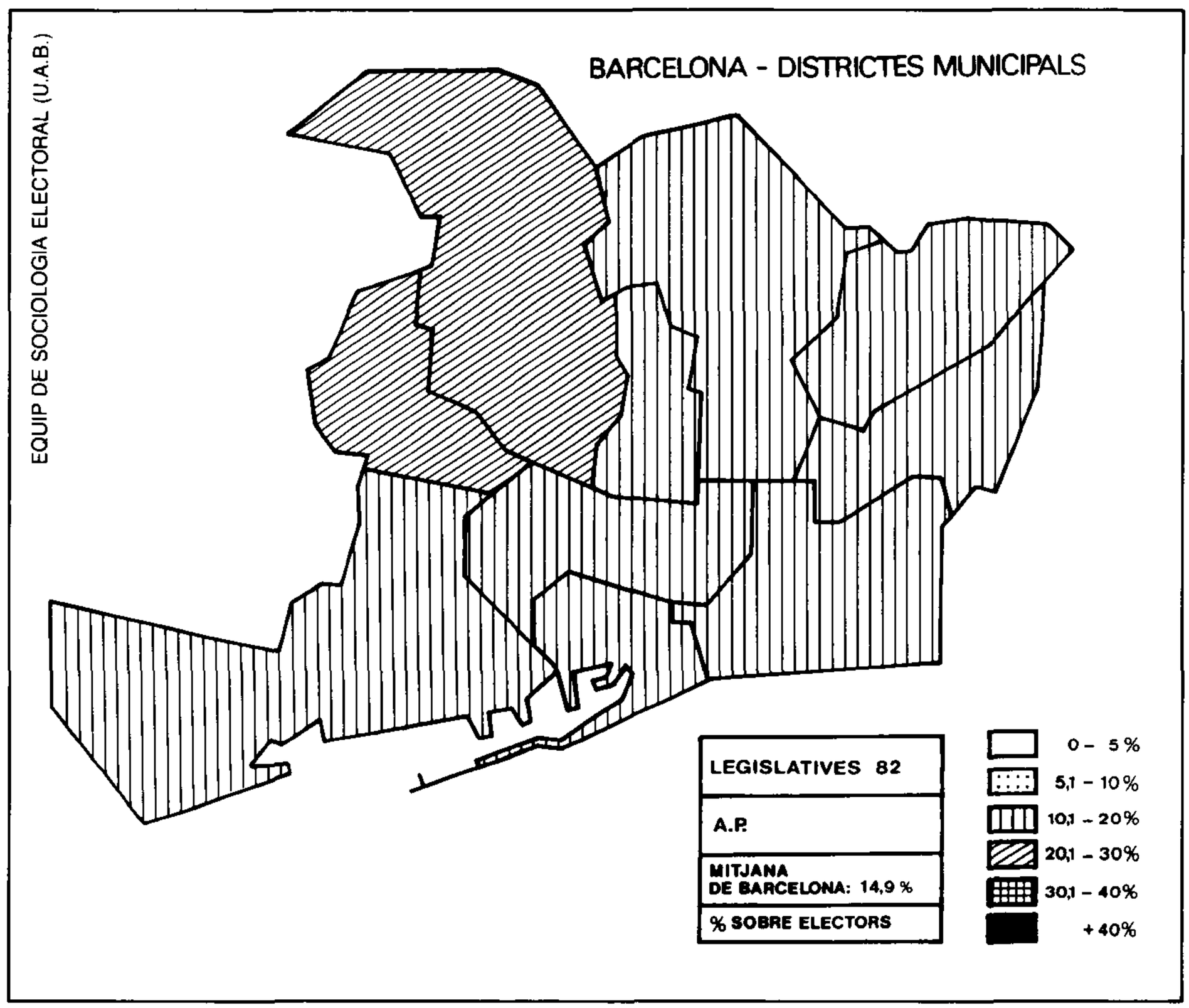

Valors mitjans

Catalunya	:11,7
Barcelona província	:11,5
Barcelona municipi	:14,9

Valors extrems

Màxims:
27,0 V
21,9 IV

Mínims:
10,7 I
11,4 VIII

Classificació per districtes

1. *lloc a cap districte*
2. *lloc a 2 districtes: V, VIII*

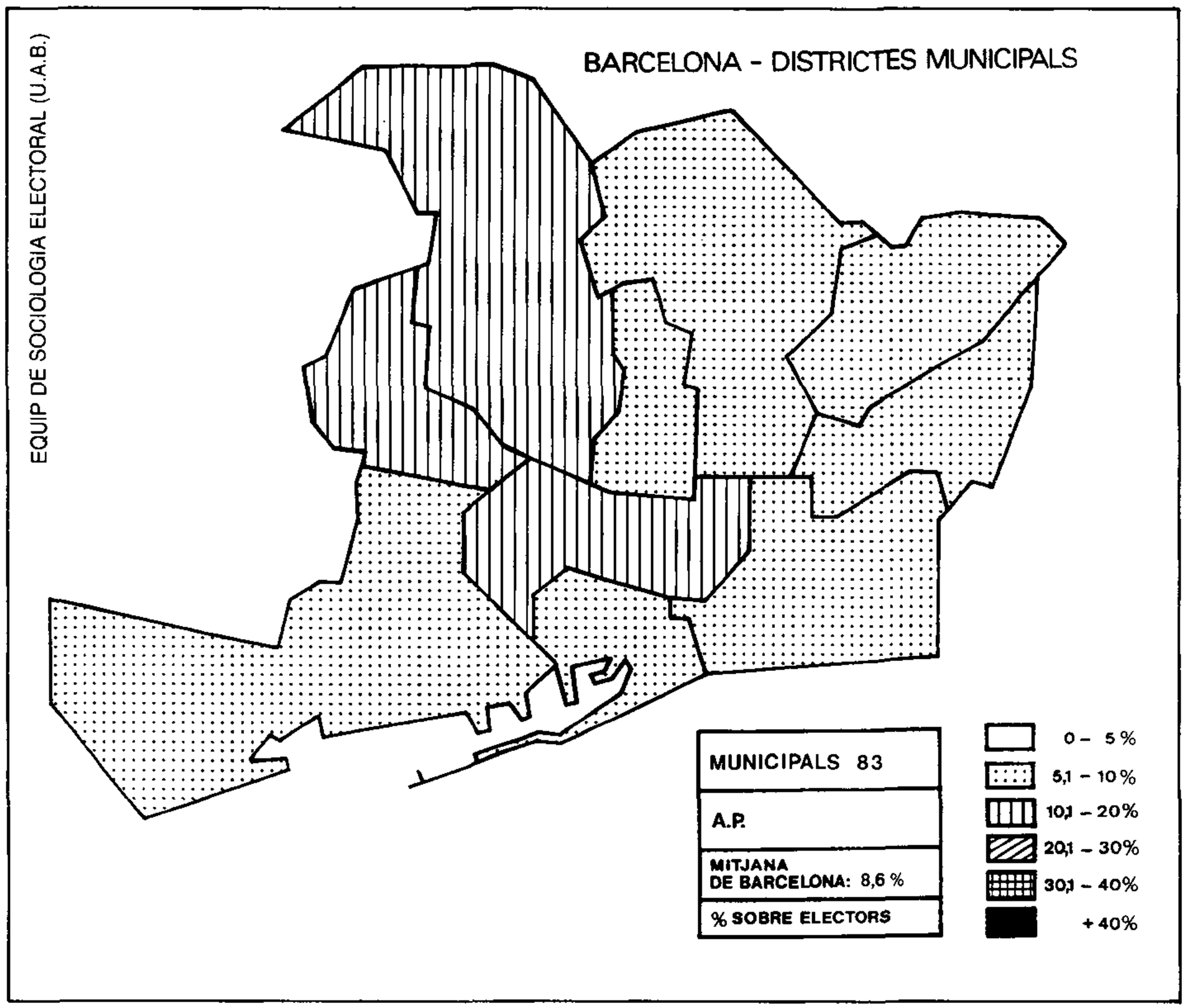

Valors mitjans		*Valors extrems*	*Regidors:*
Catalunya	:6,2	Màxims:	6
Barcelona província	:6,0	16,6 V	
Barcelona municipi	:8,6	12,7 IV	
		Mínims:	
		6,2 I	
		6,3 VIII	

Classificació per districtes

1. *lloc a cap districte*
2. *lloc a 1 districte: V*

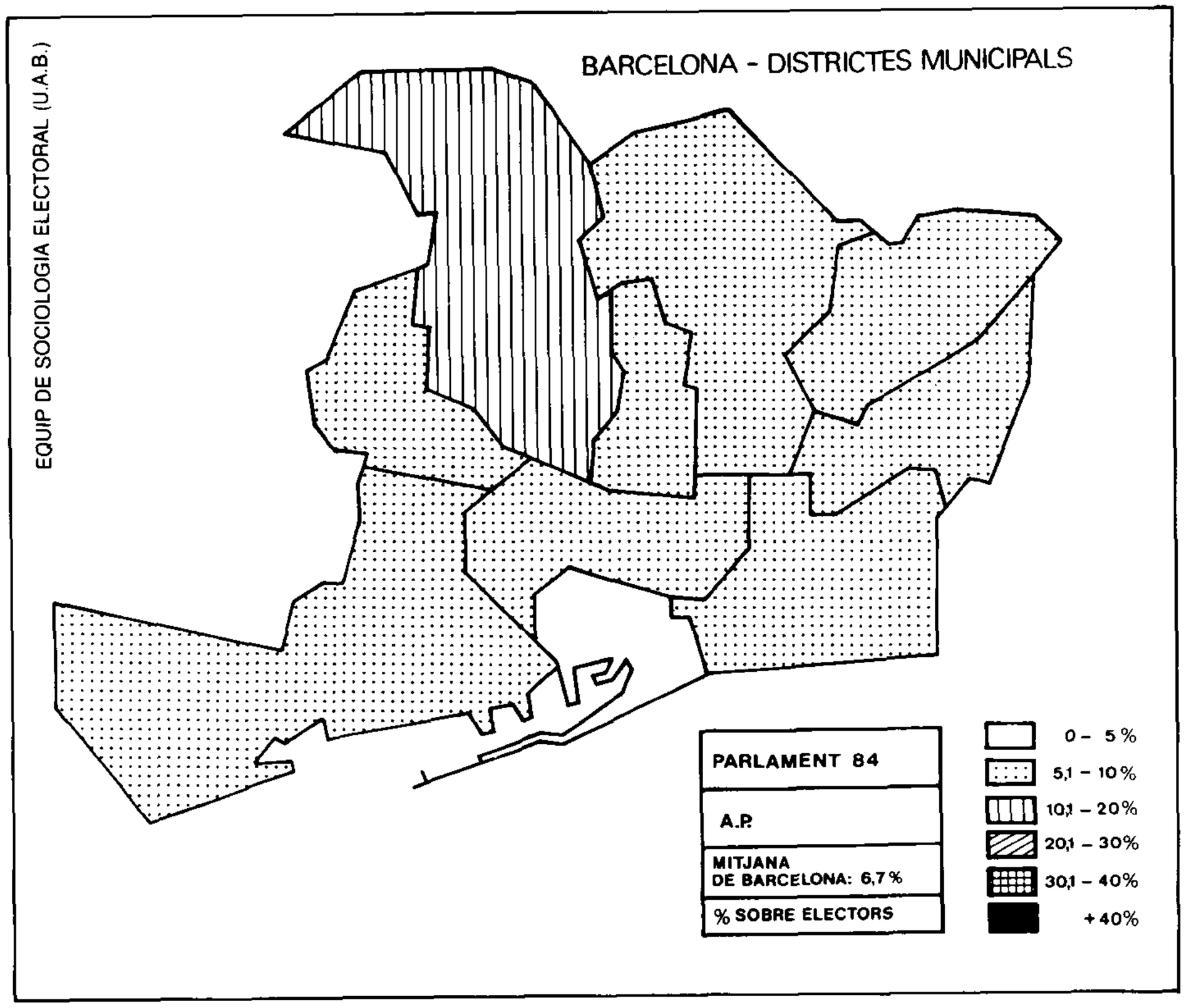

Valors mitjans

Catalunya	:4,9
Barcelona província	:4,8
Barcelona municipi	:6,7

Valors extrems

Màxims:
12,0 V
9,4 IV

Mínims:
5,0 I
5,2 III

Classificació per districtes

1. *lloc a cap districte*
2. *lloc a 1 districte: V*

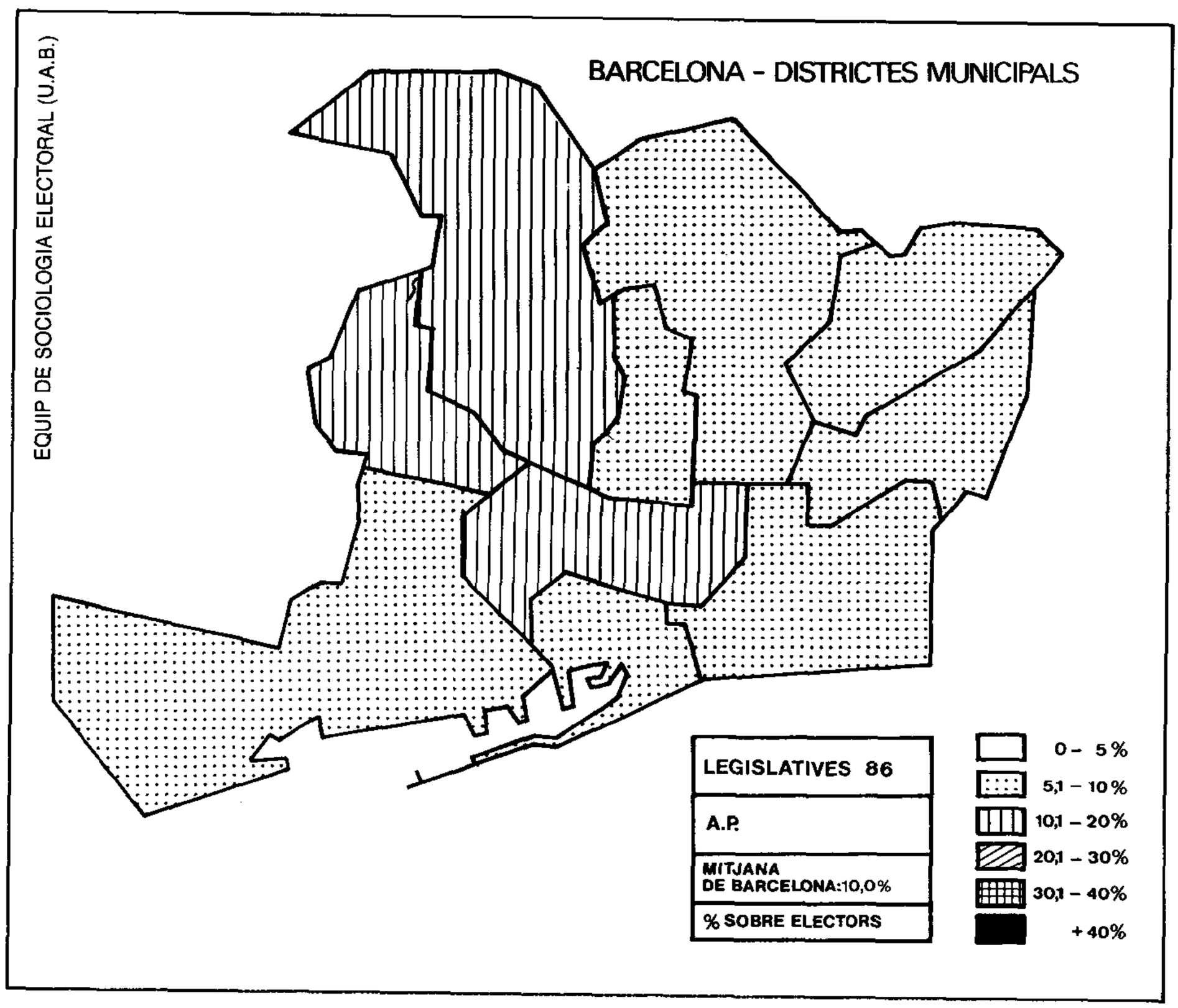

Valors mitjans

Catalunya	: 7,8
Barcelona província	: 7,3
Barcelona municipi	:10,0

Valors extrems

Màxims:
18,6 V
14,5 IV

Mínims:
7,5 III, VIII
7,6 X

Classificació per districtes
1. *lloc a cap districte*
2. *lloc a 1 districte: V*

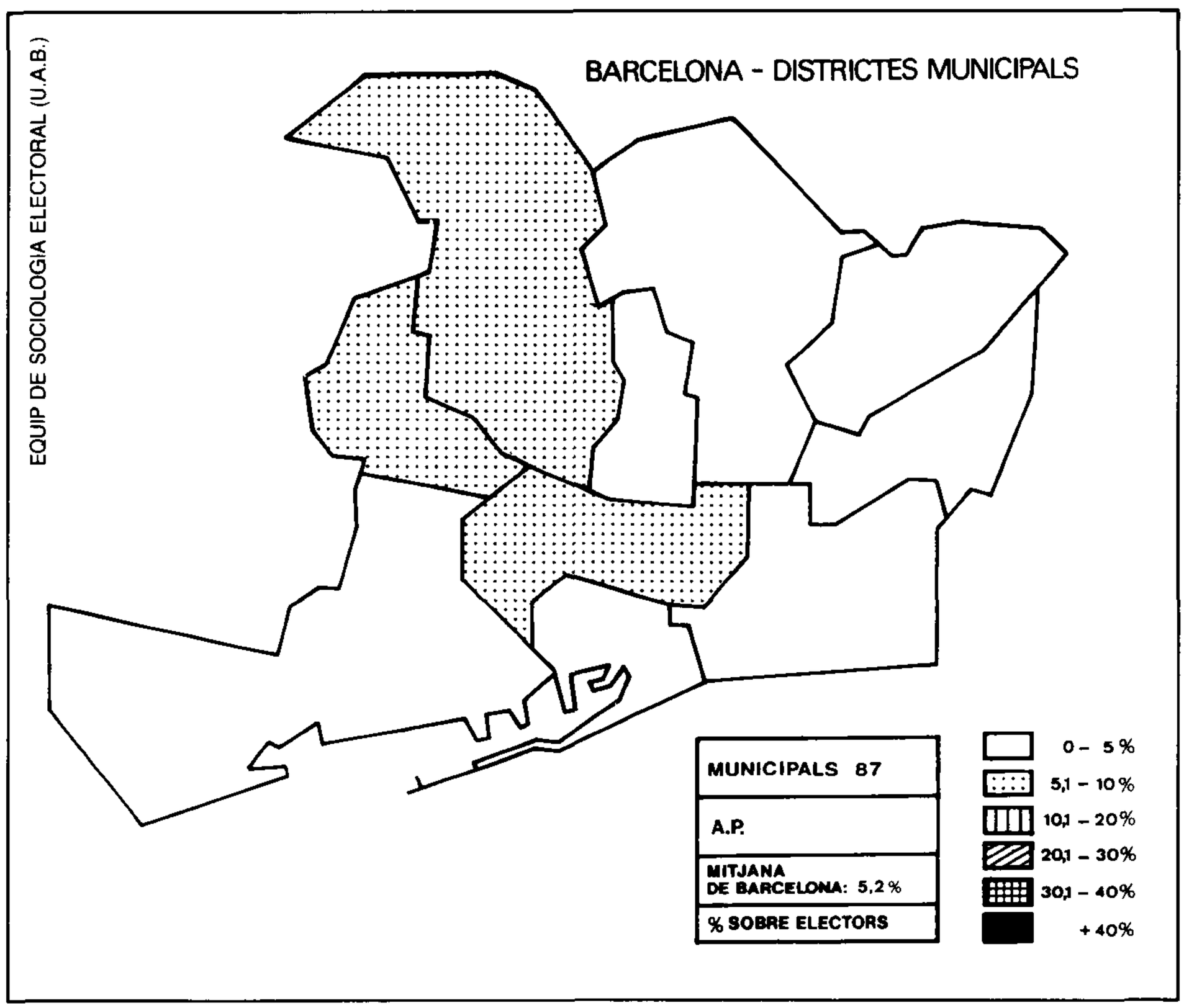

Valors mitjans		*Valors extrems*	*Regidors:*
Catalunya	:3,9	Màxims:	3
Barcelona província	:3,7	8,9 V	
Barcelona municipi	:5,2	7,3 IV	
		Mínims:	
		3,8 III	
		4,1 VIII, IX	

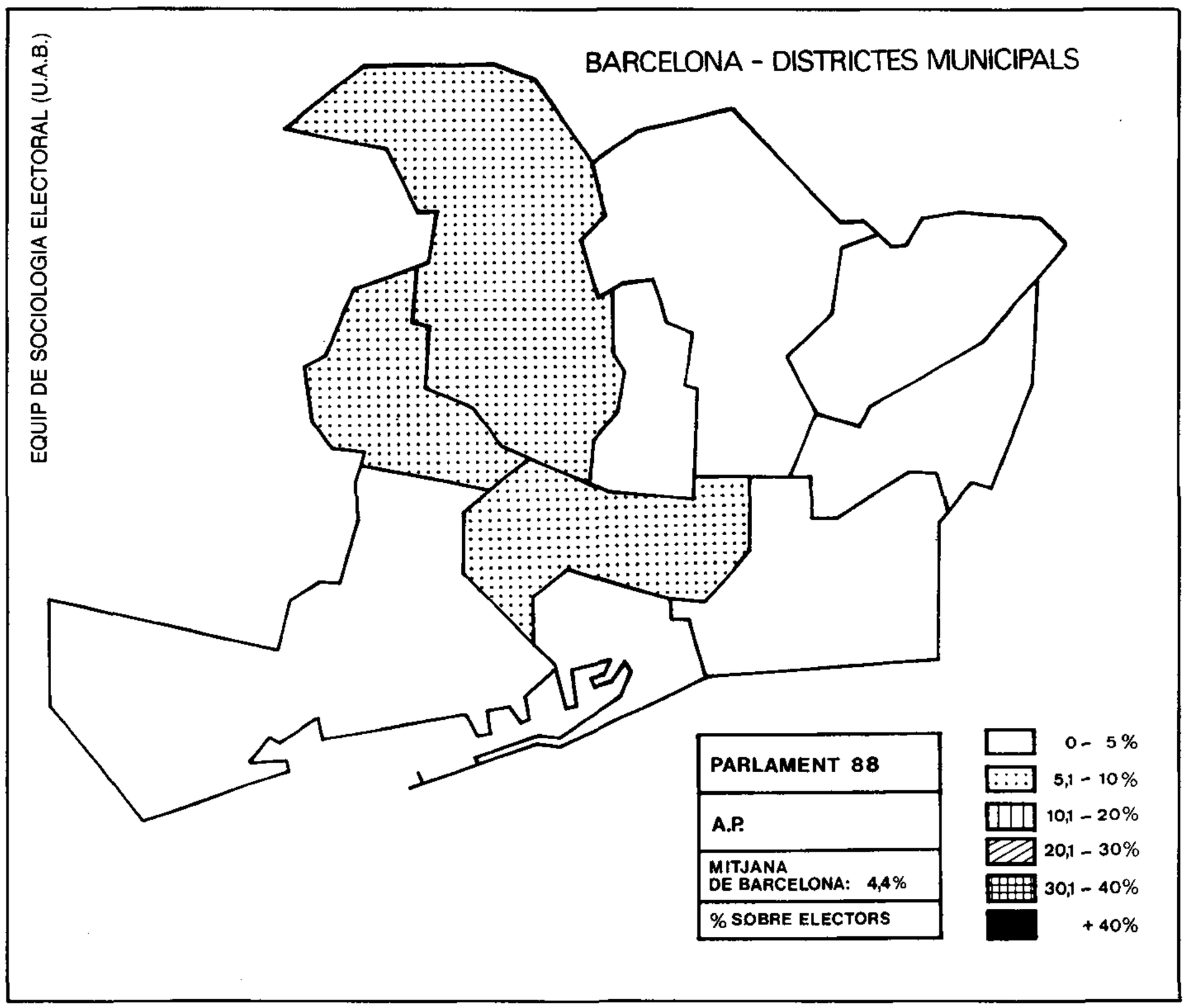

Valors mitjans

Catalunya	:3,1
Barcelona província	:3,0
Barcelona municipi	:4,4

Valors extrems

Màxims:
8,3 V
6,4 IV

Mínims:
3,1 III
3,2 VIII

IV. CENTRE DEMOCRÀTIC I SOCIAL

La posició del CDS a la ciutat de Barcelona ha oscil·lat entre el sisè (1982-1984) i el cinquè lloc (1986-1988). Si bé en aquesta darrera etapa ha obtingut representació parlamentària a la circumscripció de Barcelona tant en les legislatives de 1986 com en les autonòmiques de 1988, en canvi, no ha assolit representació en el consistori barceloní en cap de les dues eleccions municipals celebrades en aquest període (1983, 1987).

L'evolució del seu vot es pot dividir en dues etapes. La primea, que va des de 1982 a 1984, es pot caracteritzar com a testimonial tal com revelen les xifres de la seva força electoral. En les legislatives de 1982 assoleix al 2 per cent dels sufragis, a les municipals de 1983 només aconsegueix el 0,6 per cent dels vots, mentre que a les autonòmiques de 1984 no hi participa. En la segona etapa (1986-1988) millora la seva implantació, si bé aquesta es pot qualificar de molt feble, ja que oscil·la entre el 2 per cent de les municipals i el 4 per cent de les Europees.

Si es comparen els seus resultats a la ciutat de Barcelona amb els de la circumscripció de Barcelona i els de Catalunya, s'observa que les quotes obtingudes són similars si bé lleugerament superiors a la ciutat.

Atenent al tipus d'elecció, el CDS obté relativament millors resultats a les generals i europees que a les municipals i autonòmiques.

La seva implantació territorial és bastant homogènia si bé l'anàlisi de correlacions apunta una major incidència en les zones d'esquerres a partir de 1986.

	CDS					
	1983M	*1984A*	*1986G*	*1987M*	*1987E*	*1988*
PSC			.49	.37		.33
PSUC/UEC/IC			.48	.41		.40
PCC			.44			
CiU			–.52	–.37		–.39
ERC						
AP	.43		–.30			

En el següent quadre es reflecteix per al període 1986-1988 la implantació del CDS en els diferents tipus de barris. Dintre de la seva modèstia els seus millors resultats es registren en els districtes perifèrics com Nou Barris i Sant Andreu —Grup IV— i els pitjors a Sarrià-Sant Gervasi —Grup I—. Tot sembla apuntar que, fins al moment, el missatge polític del CDS té millor acollida entre l'electorat dels barris populars que entre els residents a les àrees més benestants de la ciutat.

CDS				
GRUPS	*ZONES*	*1986G*	*1987M*	*1988A*
Grup I	Barris rics	2.1	1.6	1.7
Grup II	Centre ciutat	3.3	2.3	2.3
Grup III	Ciutat Vella	2.6	1.7	1.7
Grup IV	Perifèria	3.9	2.7	2.7
Barcelona		3.3	2.2	2.3

CDS/82

Valors mitjans		*Valors extrems*
Catalunya	:1,6	Màxims:
Barcelona província	:1,5	2,1 II, IV
Barcelona municipi	:1,9	2,0 IX
		Mínims:
		1,0 I
		1,7 V

CDS/83

Valors mitjans		*Valors extrems*
Catalunya	:0,4	Màxims:
Barcelona província	:0,4	0,8 IV
Barcelona municipi	:0,6	
		Mínims:
		0,4 I

CDS/86

Valors mitjans		*Valors extrems*
Catalunya	:2,8	Màxims:
Barcelona província	:3,0	4,3 VIII
Barcelona municipi	:3,3	4,1 IX
		Mínims:
		2,1 V
		2,6 I

CDS/87

Valors mitjans		*Valors extrems*
Catalunya	:2,1	Màxims:
Barcelona província	:2,2	3,0 VIII
Barcelona municipi	:2,3	2,6 VII, IX, X
		Mínims:
		1,5 V
		1,9 I, VI

CDS/88

Valors mitjans		*Valors extrems*
Catalunya	:2,3	Màxims:
Barcelona província	:2,2	3,0 VIII
Barcelona municipi	:2,4	2,8 IX
		Mínims:
		1,6 V
		1,7 I

V. CONVERGÈNCIA I UNIÓ

Els resultats de CiU a Barcelona segueixen la mateixa pauta que en el conjunt de Catalunya i a la resta de la circumscripció de Barcelona, si bé són lleugerament superiors, la qual cosa suposa un canvi respecte del període 1977-1980, en el qual passava exactament el contrari. En el període 1982-1988, CiU consolida a la ciutat de Barcelona l'avenç experimentat en les primeres autonòmiques de 1980. A les segones autonòmiques de 1984 assoleix el millor resultat de la seva història electoral incrementant en 13 punts la quota de 1980 i, si bé a les legislatives i municipals següents perd implantació, aquesta és sempre substancialment més forta que en el primer període. A les darreres autonòmiques de 1988 es manté relativament estable amb un lleu retrocés degut, en part, al augment de l'abstenció.

CiU obté el triomf a Barcelona en totes les consultes autonòmiques i assoleix el segon lloc en les legislatives i municipals. En el primer període de començà —com a PDC— amb un quart lloc darrere de socialistes, centristes i comunistes, i el 1979 passà a ocupar el tercer lloc en detriment del PSUC.

A les eleccions Europees perd prop d'un 22 per cent del seu electorat de les municipals celebrades el mateix dia. En bona part és retracció de «vot útil» d'electorat aliancista que vota ara la llista encapçalada per Fraga. Justament són les franges d'electorat aliancista i socialista que voten CiU a les autonòmiques les que permeten que aquesta coalició obtingui el triomf a la ciutat de Barcelona a totes les eleccions del Parlament de Catalunya.

Quant a la implantació territorial, l'anàlisi de correlacions confirma una coincidència de CiU amb AP i ERC en les mateixes àrees ciutadanes i una difícil penetració de la coalició en els barris amb hegemonia socialista i amb presència comunista i del CDS.

	CiU					
	1983M	*1984A*	*1986G*	*1987M*	*1987E*	*1988A*
PSC	–.96	–.95	–.95	–.95	–.94	–.94
PSUC/UEC/IC	–.72	–.88	–.47	–.59	–.75	–.29
PCC			–83			
ERC/EUN	.48	.57	.64	.54	.87	.67
CDS			–.52	–.38		–.39
AP	.84	.65	.77	.76	.70	.75

Els seus màxims es donen a Sarrià-Sant Gervasi i a l'Eixample, ocupant les Corts el tercer lloc. Els mínims se situen a Nou Barris i Sant

Martí. Això vol dir que l'estructura electoral territorial es manté semblant a la del primer període 1977-1980, i que concentra la seva força en els districtes que componen el cuny nord-oest de la ciutat i disminueix progressivament cap a la perifèria. Guanya a quatre districtes en totes les eleccions: Sarrià-Sant Gervasi, l'Eixample, les Corts i Gràcia —en aquest menys el 1983— i, a les autonòmiques ho fa arreu, excepte a Nou Barris.

		CiU		
GRUPS	*ZONES*	*1986G*	*1987M*	*1988A*
Grup I	Barris rics	37.7	44.7	46.6
Grup II	Centre ciutat	25.4	26.1	30.7
Grup III	Ciutat Vella	17.5	18.5	22.9
Grup IV	Perifèria	9.3	9.7	13.3
Barcelona		21.1	22.3	26.4

CiU es manté més estable en les àrees ciutadanes on obté resultats febles com és el cas de Nou Barris —districte VIII—, mentre que pateix més oscil·lacions en les seves zones fortes com Sarrià-Sant Gervasi —districte V—, on, sobretot a les legislatives de 1982 i les europees de 1987, part del seu electorat procedent d'AP vota de nou les llistes aliancistes. Com ja hem dit anteriorment, en les autonòmiques i municipals aquest mateix electorat flotant dóna suport a CiU per consolidar-la a Catalunya i intentar assolir a Barcelona un govern conservador. En les darreres eleccions municipals CiU obté en l'esmentat districte V el suport d'un 45 per cent de l'electorat i en les del Parlament europeu, celebrades el mateix dia, només el 28 per cent. Això ens dóna una idea clara de la importància que té en determinats indrets barcelonins el vot que fluctua entre CiU i altres opcions. Contràriament, la diferència entre ambdues consultes només és de dos punts a Nou Barris i de tres a Ciutat Vella.

En el quadre dels quatre grups de barris —*cluster* a partir de les eleccions del darrer subperíode electoral— es confirma allò que hem dit sobre la diversitat d'implantació territorial de CiU i els diferents nivells d'estabilitat segons les zones.

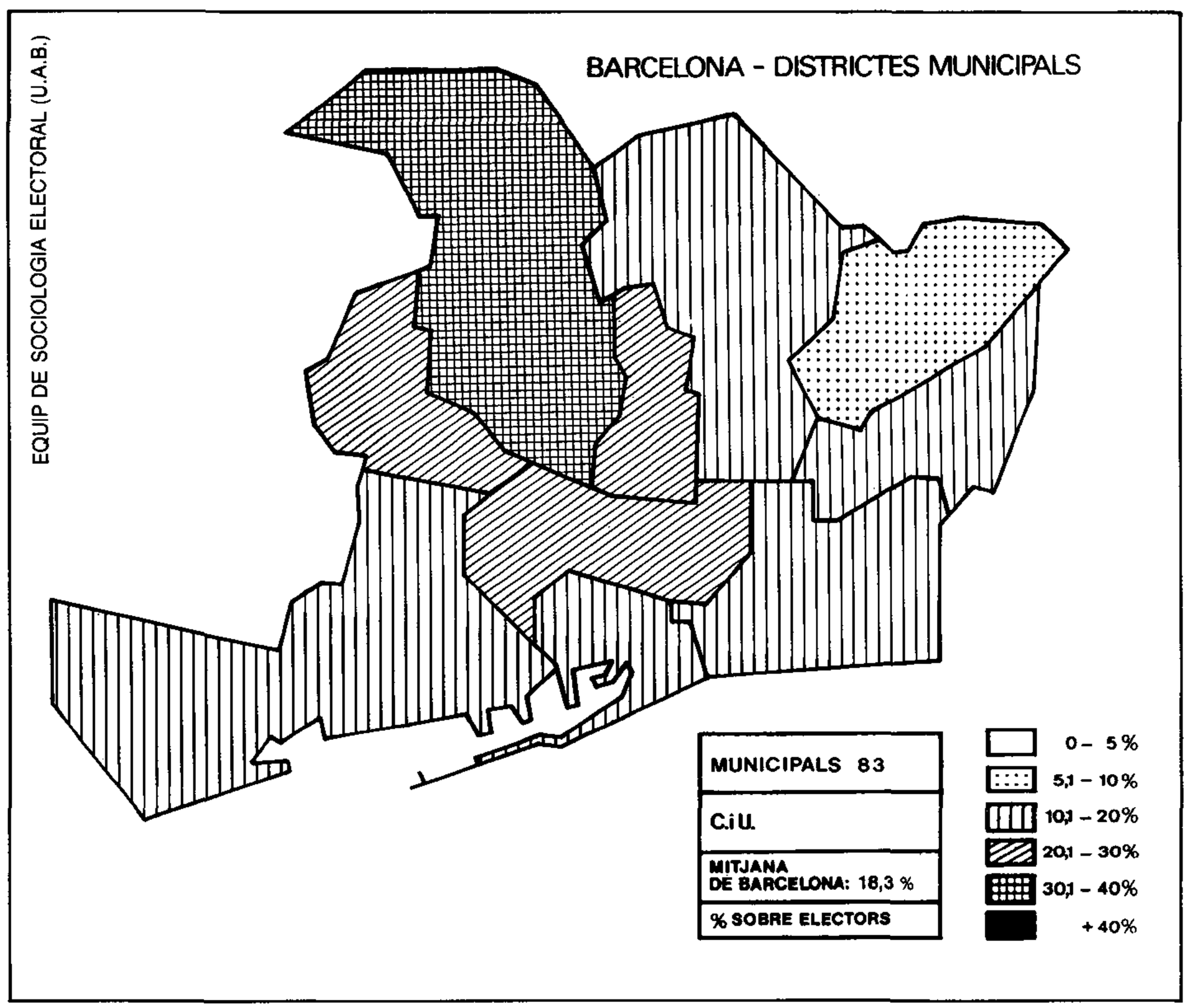

Valors mitjans

Catalunya	:17,9
Barcelona província	:16,8
Barcelona municipi	:18,7

Valors extrems

Màxims:
31,0 V
26,6 II

Mínims:
7,0 VIII
12,9 X

Classificació per districtes

1. *lloc a 4 districtes: II, IV, V, VI*
2. *lloc a 5 districtes: I, III, VII, IX, X*

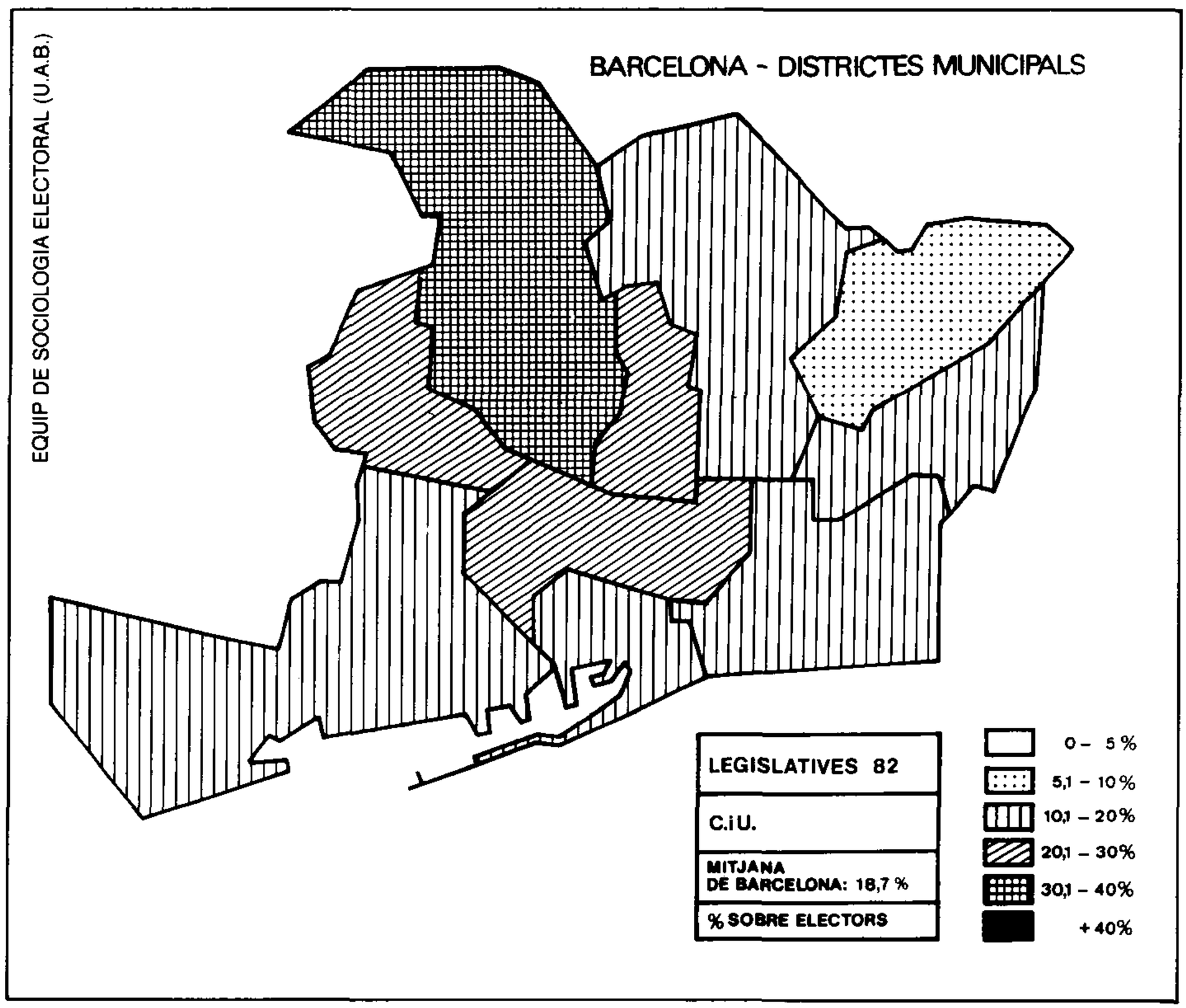

Valors mitjans		*Valors extrems*	*Regidors:*
Catalunya	:16,9	Màxims:	13
Barcelona província	:15,8	36,6 V	
Barcelona municipi	:18,3	27,0 II	
		Mínims:	
		6,6 VIII	
		11,5 X	

Classificació per districtes

1. *lloc a 3 districtes: II, IV, V*
2. *lloc a 7 districtes: I, III, VI, VII, VIII, IX, X*

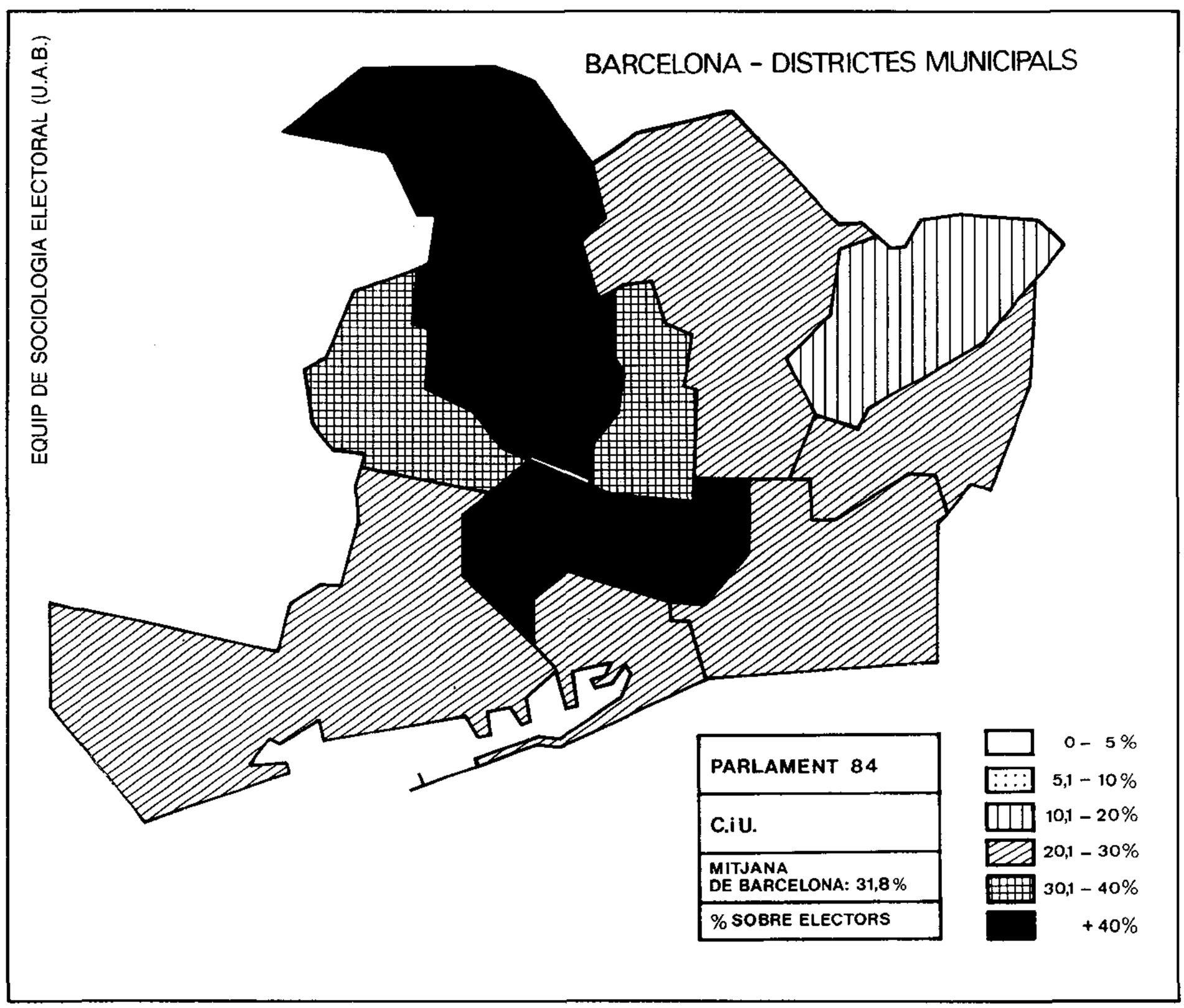

Valors mitjans

Catalunya	:29,9
Barcelona província	:28,1
Barcelona municipi	:31,8

Valors extrems

Màxims:
48,6 V
41,7 II

Mínims:
17,0 VIII
24,6 X

Classificació per districtes

1. *lloc a 9 districtes: I, II, III, IV, V, VI, VII, IX, X*
2. *lloc a 1 districte: VIII*

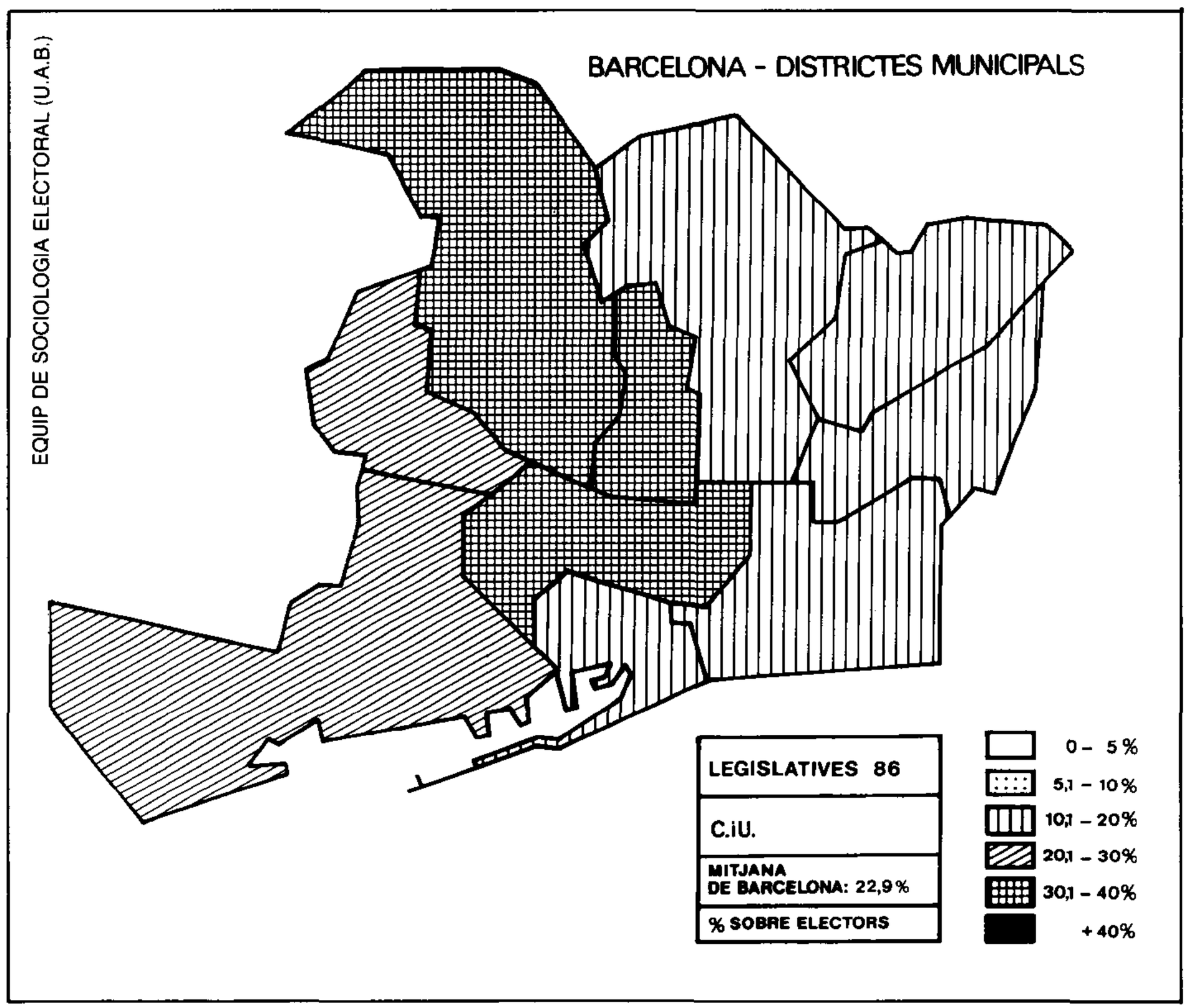

Valors mitjans		*Valors extrems*
Catalunya	:21,9	Màxims:
Barcelona província	:20,4	37,9 V
Barcelona municipi	:22,9	31,4 II
		Mínims:
		10,6 VIII
		16,7 X

Classificació per districtes

1. *lloc a 4 districtes: II, IV, V, VI*
2. *lloc a 6 districtes: I, III, VII, VIII, IX, X*

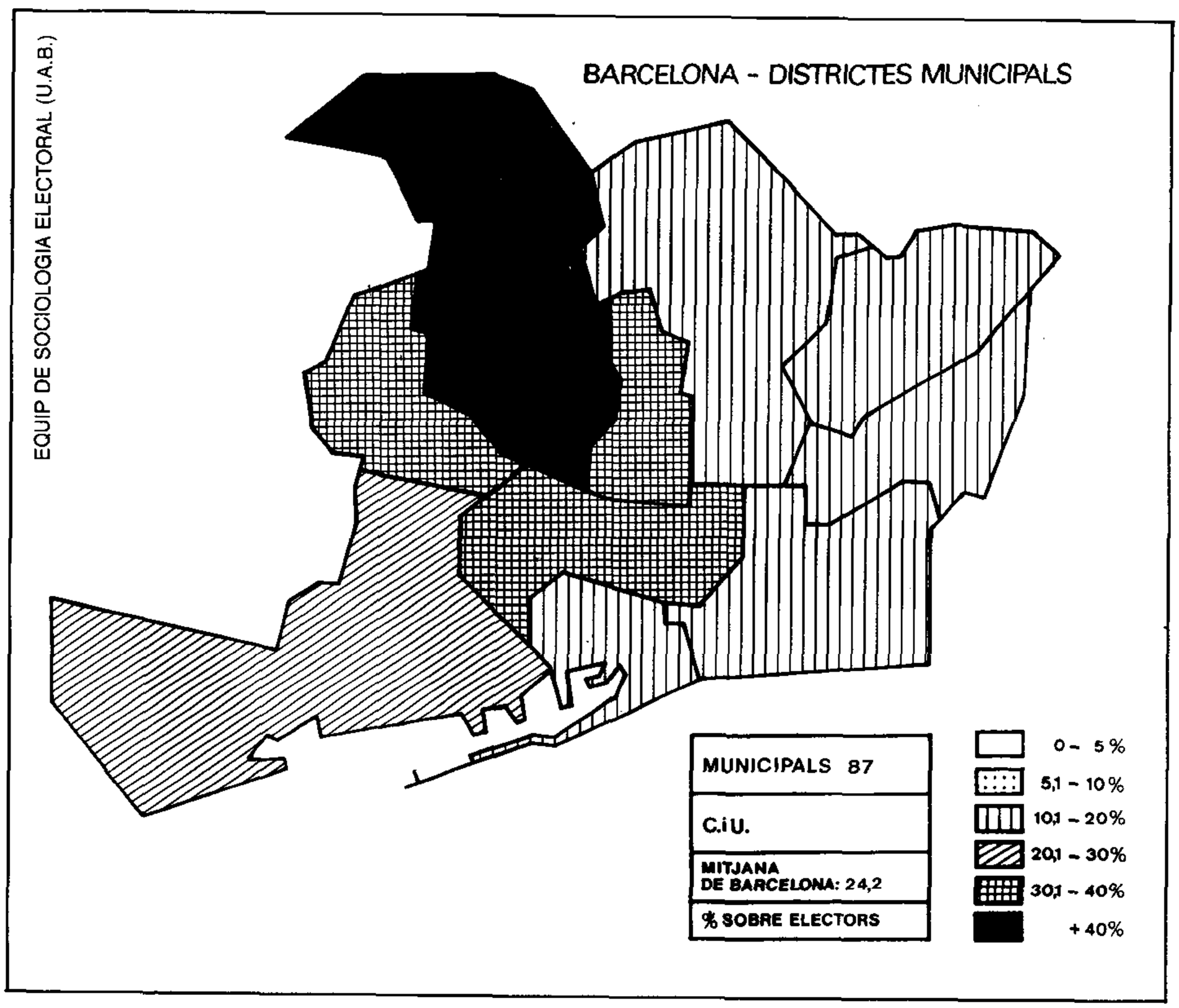

Valors mitjans

Catalunya	:22,2
Barcelona província	:20,4
Barcelona municipi	:24,2

Valors extrems *Regidors:*

Màxims: 17
44,3 V
33,1 II, IV

Mínims:
10,9 VIII
16,5 X

Classificació per districtes

1. *lloc a 4 districtes: II, IV, V, VI*
2. *lloc a 6 districtes: I, III, VII, VIII, IX, X*

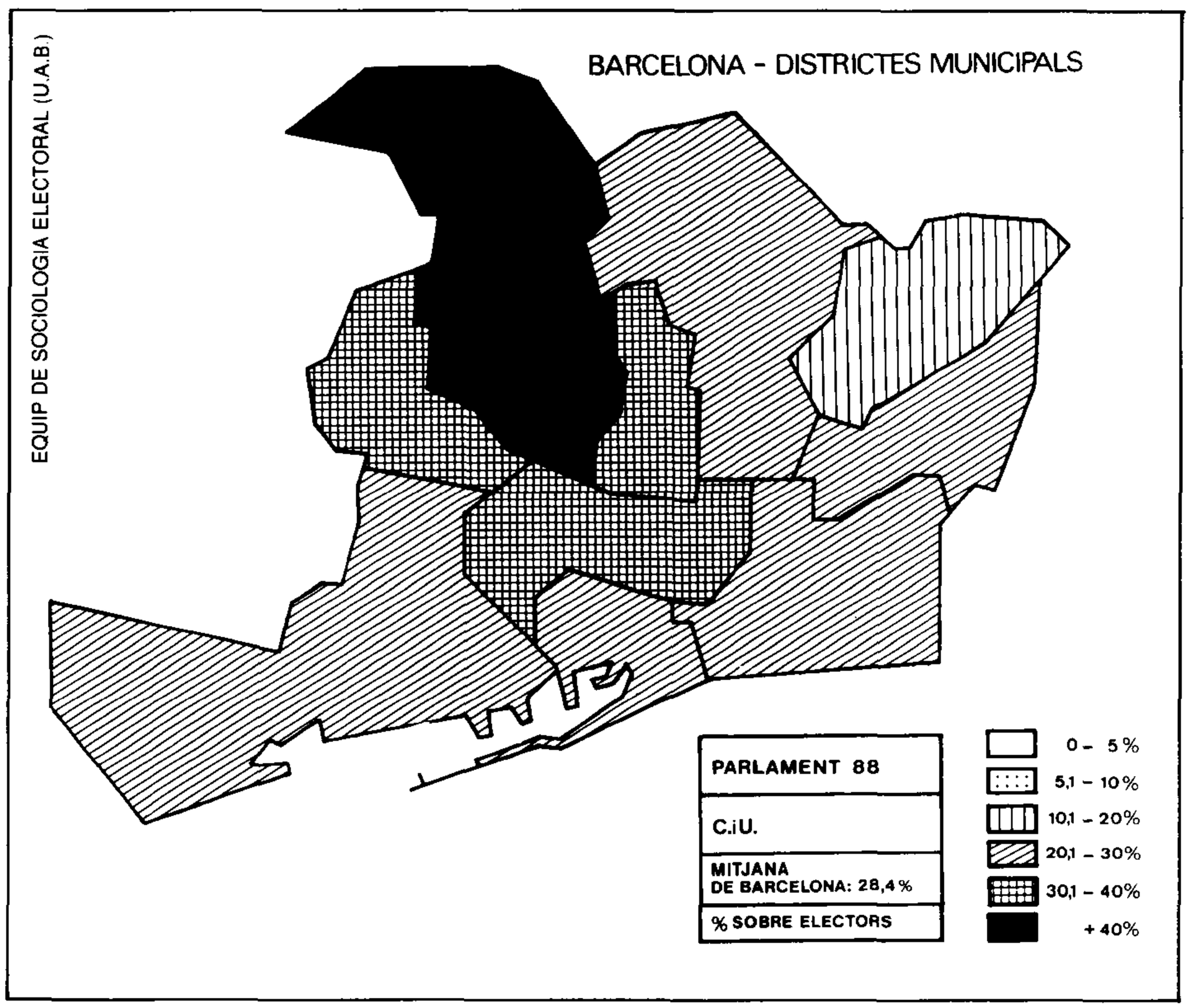

Valors mitjans

Catalunya	:27,0
Barcelona província	:25,3
Barcelona municipi	:28,4

Valors extrems

Màxims:
46,4 V
37,0 II

Mínims:
14,5 VIII
21,4 X

Classificació per districtes

1. *lloc a 9 districtes: I, II, III, IV, V, VI, VII, IX, X*
2. *lloc a 1 districte: VIII*

VI. ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

Entre 1977 i 1980, ERC s'havia configurat com la cinquena força política a Barcelona, i en les primeres eleccions municipals de 1979 havia assolit representació en el consistori barceloní.

Aquesta cinquena posició l'ha mantinguda fins a 1984, però s'ha situat en sisena posició a partir de 1986, en què s'ha vist superada pel CDS. Així mateix, cal assenyalar que, en les dues eleccions municipals de 1983 i 1987 no ha obtingut representació a l'Ajuntament de Barcelona.

L'evolució del seu vot es caracteritza per l'estabilitat, amb una lleugera tendència a la baixa. Si es fa excepció de les autonòmiques de 1980, en les quals va assolir la seva millor votació de totes les celebrades fins ara (6 per cent), la implantació d'ERC durant el període 1982-88 és similar a la que va obtenir en el període anterior. A Barcelona-ciutat, la seva quota electoral oscil·la entre el 2 i el 3,5 per cent. La seva força electoral a la ciutat continua situant-se lleument per sobre de la que registra a la circumscripció i al conjunt de Catalunya, si bé en les darreres eleccions es produeix una igualació entre els percentatges obtinguts en els tres àmbits.

Si durant el període 1977-1980, les seves eleccions més favorables van ser les autonòmiques, en el període que s'està analitzant, ERC ha obtingut una implantació semblant tant en les autonòmiques com en les legislatives, essent ara les municipals les menys favorables als seus interessos. Tanmateix, a les eleccions al Parlament europeu que es van celebrar el mateix dia que les darreres locals, ERC experimenta un increment de 15.000 vots degut possiblement a la presència de Garaicoetxea encapçalant la candidatura Europa de les Nacions, que forma anb Eusko Alkastasuna (EA).

Quant a la seva implantació territorial l'anàlisi de correlacions ens confirma la presència d'ERC en les àrees d'hegemonia de CiU i la seva debilitat en aquells on predomina el PSC.

	ERC					
	1983M	*1984A*	*1986G*	*1987M*	*1987E*	*1988A*
PSC	–.51	–.58	–.65	–.54	–.75	–.67
PSUC/UEC/IC	–.24	–.46			–.51	.20
PCC			–.52			
CiU	.48	.57	.64	.54	.87	.67
CDS			–.20		.26	
AP					.34	

El seu electorat es concentra en els districtes VI i III, conformats per barris de tradició històrica com Gràcia, Sants i Poble Sec, on les reminiscències de partit republicà poden haver-li creat un espai polític propi. Són districtes que es caracteritzen per un predomini de població autòctona i presència remarcable de petita burgesia.

ERC

GRUPS	*ZONES*	*1986G*	*1987M*	*1988A*
Grup I	Barris rics	1.7	1.2	2.0
Grup II	Centre ciutat	2.5	1.8	2.8
Grup III	Ciutat Vella	2.1	1.3	2.0
Grup IV	Perifèria	1.0	0.8	1.2
Barcelona		2.0	1.6	2.2

En els districtes de característiques sòcio-demogràfiques més contraposades —Nou Barris i Sarrià-Sant Gervasi— és on ERC obté els seus pitjors resultats.

ERC/82

Valors mitjans		*Valors extrems*
Catalunya	:3,2	Màxims:
Barcelona província	:3,0	5,0 VI
Barcelona municipi	:3,6	4,5 III
		Mínims:
		1,9 VIII
		2,6 V

ERC/83

Valors mitjans		*Valors extrems*
Catalunya	:1,9	Màxims:
Barcelona província	:1,8	3,7 VI
Barcelona municipi	:2,6	3,1 II, III
		Mínims:
		1,4 VIII
		2,1 V

ERC/84

Valors mitjans		*Valors extrems*
Catalunya	:2,8	Màxims:
Barcelona província	:2,6	4,0 VI
Barcelona municipi	:3,0	3,6 III
		Mínims:
		1,8 VIII
		2,4 V

ERC/86

Valors mitjans		*Valors extrems*
Catalunya	:1,8	Màxims:
Barcelona província	:1,7	2,9 VI
Barcelona municipi	:2,1	2,5 III
		Mínims:
		1,1 VIII
		1,8 V, VII

ERC/87

Valors mitjans		*Valors extrems*
Catalunya	:1,7	Màxims:
Barcelona província	:1,5	2,3 VI
Barcelona municipi	:1,6	2,0 II
		Mínims:
		0,9 VIII
		1,4 I, V, VII

ERC/88

Valors mitjans		*Valors extrems*
Catalunya	:2,4	Màxims:
Barcelona província	:2,1	3,4 VI
Barcelona municipi	:2,4	2,8 II
		Mínims:
		1,3 VIII
		2,1 VII

VII. PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA

Com en el 1977, les eleccions legislatives de 1982 suposen un triomf espectacular del PSC. Si les primeres foren el bateig democràtic de l'electorat, les segones expressaren el desig de canvi de la majoria de ciutadans i foren una confirmació —després del 23 de febrer de 1981— de la línia democràtica. Unes i altres, per tant, van ser eleccions extraordinàries amb uns plantejaments clars i entenedors per a l'electorat. Així, doncs, en l'onada de triomf del PSOE, els socialistes catalans obtenen també a la ciutat de Barcelona els millors resultats de la seva història electoral.

D'igual manera que en el període 1977-1980, els resultats del PSC són més febles a Barcelona que al conjunt de Catalunya i, sobretot, que a la circumscripció a causa de la forta implantació socialista a l'àrea metropolitana. Si a les eleccions autonòmiques la ciutat dóna suport a CiU, a les legislatives i també a les municipals hi guanyen els socialistes, però, mentre que a les autonòmiques i locals les quotes que obtenen són força estables —al voltant del 15 per cent a les primeres i del 30 per cent a les segones—, en les legislatives els resultats són molt desiguals, ja que el 1982 és el punt àlgid del PSC mentre que el 1986 l'augment de l'abstenció i una major viscositat de l'electorat socialista que donà suport a CiU a les autonòmiques de 1984 redueixen dràsticament la distància entre socialistes i convergents. Era recent el referèndum de l'OTAN que va provocar una desmobilització crítica en les files socialistes que no eren partidàries del SÍ defensat pel Govern del PSOE.

En les eleccions europees de 1987 manté la seva quota de 1986 però perd 85.000 vots respecte als que obté la llista per a l'Ajuntament votada el mateix dia. Les pèrdues corresponen en bona part a l'electorat que, sense ser socialista vota la figura de l'alcalde Maragall.

L'anàlisi de correlacions confirma allò que expressa la cartografia: els mapes del PSC són el negatiu dels de CiU.

	PSC					
	1983M	*1984A*	*1986G*	*1987M*	*1987E*	*1988A*
PSUC/UEC/IC	.70	.86	.47	.60	.79	.35
PCC			.74			
CiU	–.96	–.95	–.95	–.95	–.94	–.94
ERC	–.51	–.58	–.65	–.54	–.75	–.67
CDS			.49	.37		.33
AP	–.86	–.68	–.79	–.79	–.80	–.75

Tot al llarg del període electoral que estudiem (1982-1988) es mantenen les correlacions negatives del PSC amb CiU, AP i ERC, cosa que indica una patent diferenciació territorial entre àrees conservadores i socialistes. Amb el CDS hi ha una modesta associació positiva que confirma la clientela majoritàriament popular d'aquesta opció. La coincidència territorial entre PSC i PSUC en el primer període electoral es manté ara fins al 1984, essent molt desigual a partir d'aquesta data. El 1986 l'associació fortament positiva es manté amb el PCC, però baixa respecte al PSUC, cosa que confirma un canvi parcial de l'electorat d'IC i una reestructuració de la seva situació territorial.

En el *cluster* de barris que hem realitzat per al sub-període 1986-1988 podem observar clarament la implantació diversa del PSC en els diferents grups de barris o zones estadístiques. La seva implantació més feble es registra als barris amb més alt nivell de renda del cuny nord-oest de la ciutat: Pedralbes, Sarrià-Sant Gervasi (GRUP I), amb una força intermèdia a ciutat vella i centre ciutat (Grups II i III) essent la perifèria el seu enclau més fidel (Grup IV). Els màxims valors socialistes s'obtenen a Nou Barris i Sant Martí, amb cotes intermèdies a les Corts, Eixample i Gràcia. En els seus barris febles es manté més estable mentre que a la resta incrementa la seva votació entre 6 i 8 punts a les municipals de 1987 i pateix una reducció aproximada de 15 punts a les darreres autonòmiques.

L'únic districte on sempre guanya el PSC —incloses les eleccions al Parlament de Catalunya— és el de Nou Barris. En general, però, el comportament dels districtes és força coherent amb la seva estructura social seguint les oscil·lacions pròpies dels diferents tipus d'elecció.

		PSC		
GRUPS	*ZONES*	*1986G*	*1987M*	*1988A*
Grup I	Barris rics	8.4	13.2	5.8
Grup II	Centre ciutat	20.8	28.3	13.3
Grup III	Ciutat Vella	22.9	29.4	14.4
Grup IV	Perifèria	37.8	43.4	29.3
Barcelona		24.6	31.2	15.8

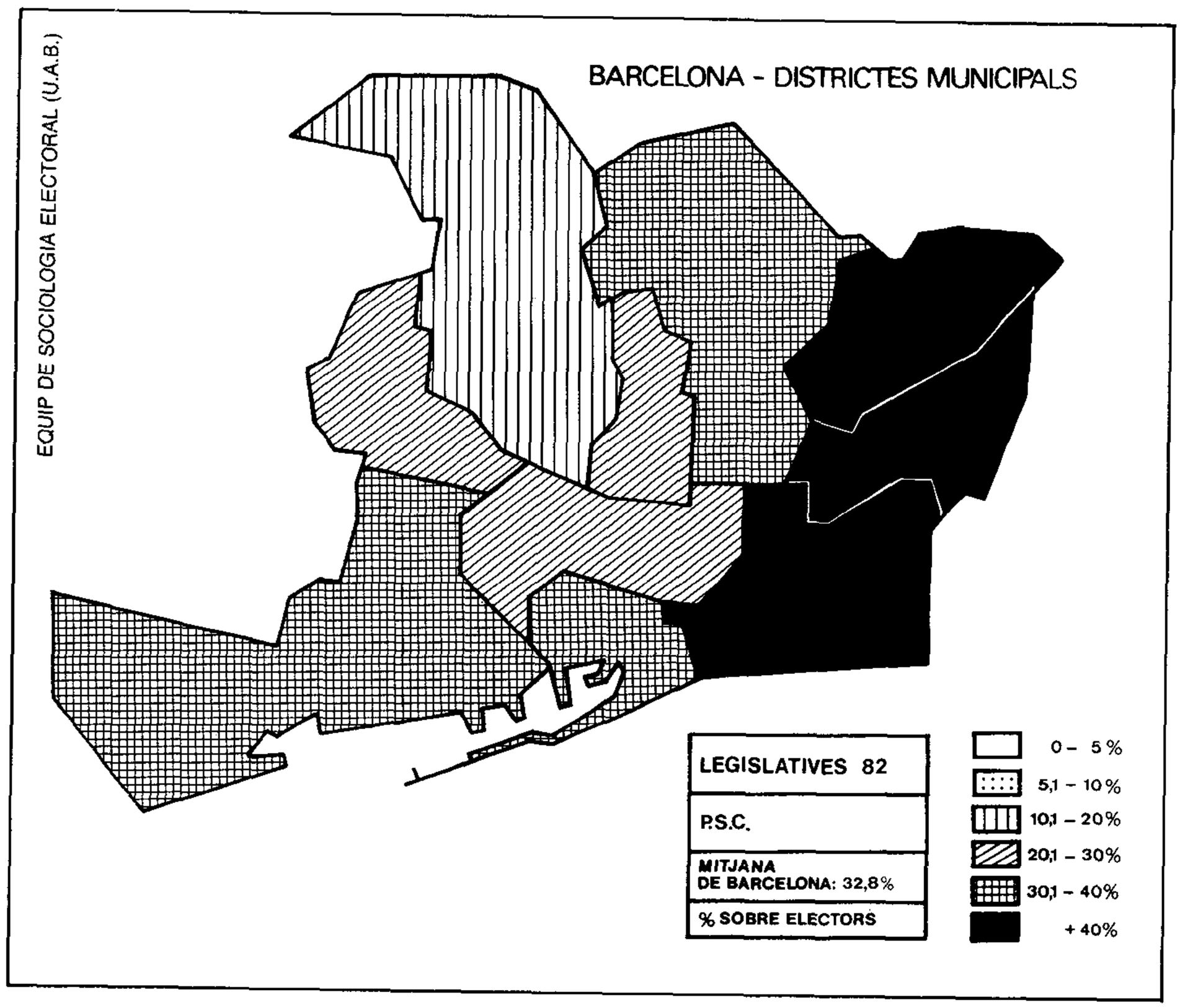

Valors mitjans

Catalunya	:36,5
Barcelona província	:38,7
Barcelona municipi	:32,8

Valors extrems

Màxims:
47,8 VIII
40,2 IX

Mínims:
14,3 V
22,4 II

Classificació per districtes

1. *lloc a 6 districtes: I, III, VII, VIII, IX, X*
2. *lloc a 3 districtes: II, IV, VI*

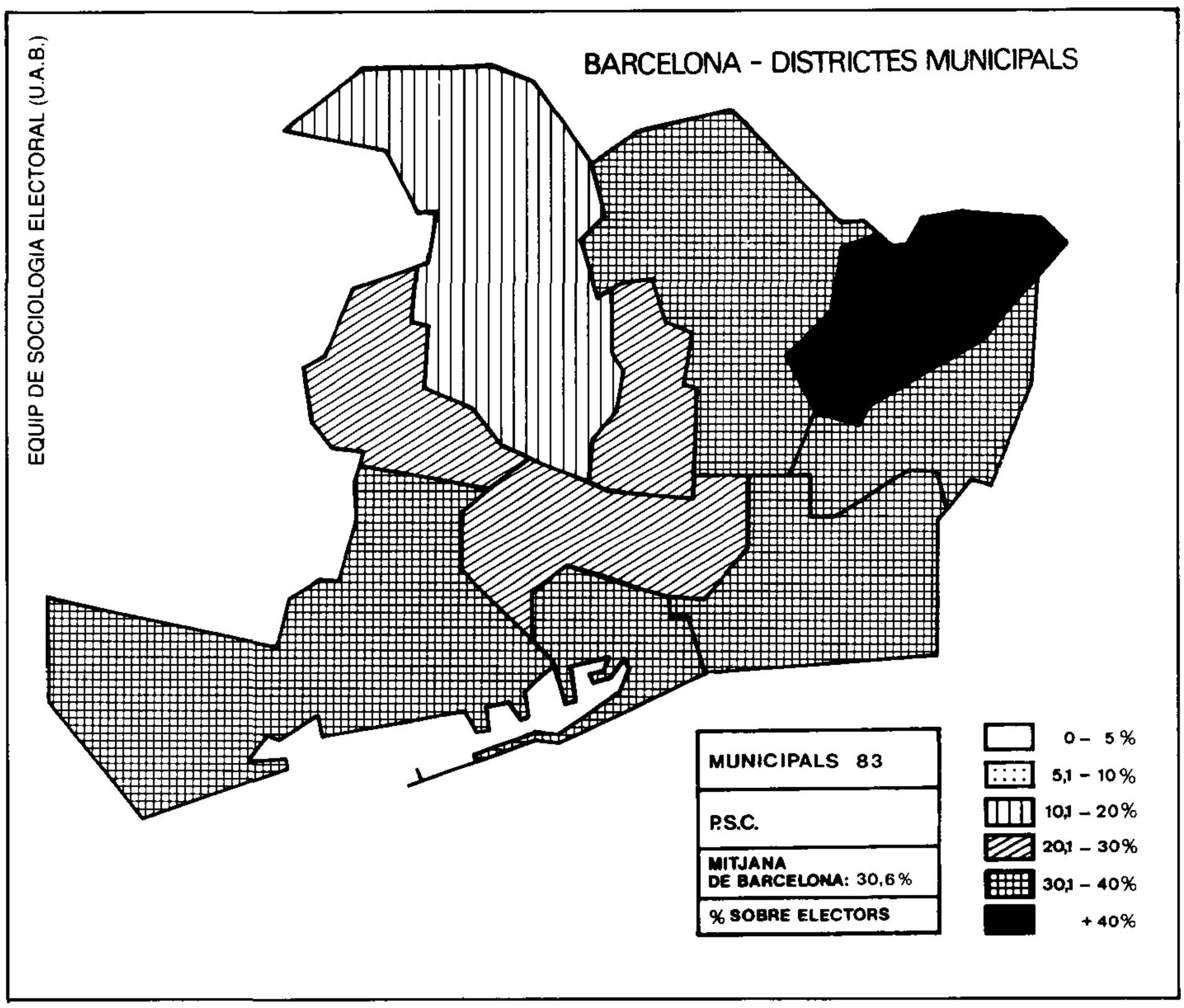

Valors mitjans		*Valors extrems*	*Regidors:*
Catalunya	:26,8	Màxims:	21
Barcelona província	:28,5	42,8 VIII	
Barcelona municipi	:30,6	37,0 X	
		Mínims:	
		13,9 V	
		22,1 II	

Classificació per districtes

1. *lloc a 7 districtes: I, III, VI, VII, VIII, IX, X*
2. *lloc a 2 districtes: II, IV*

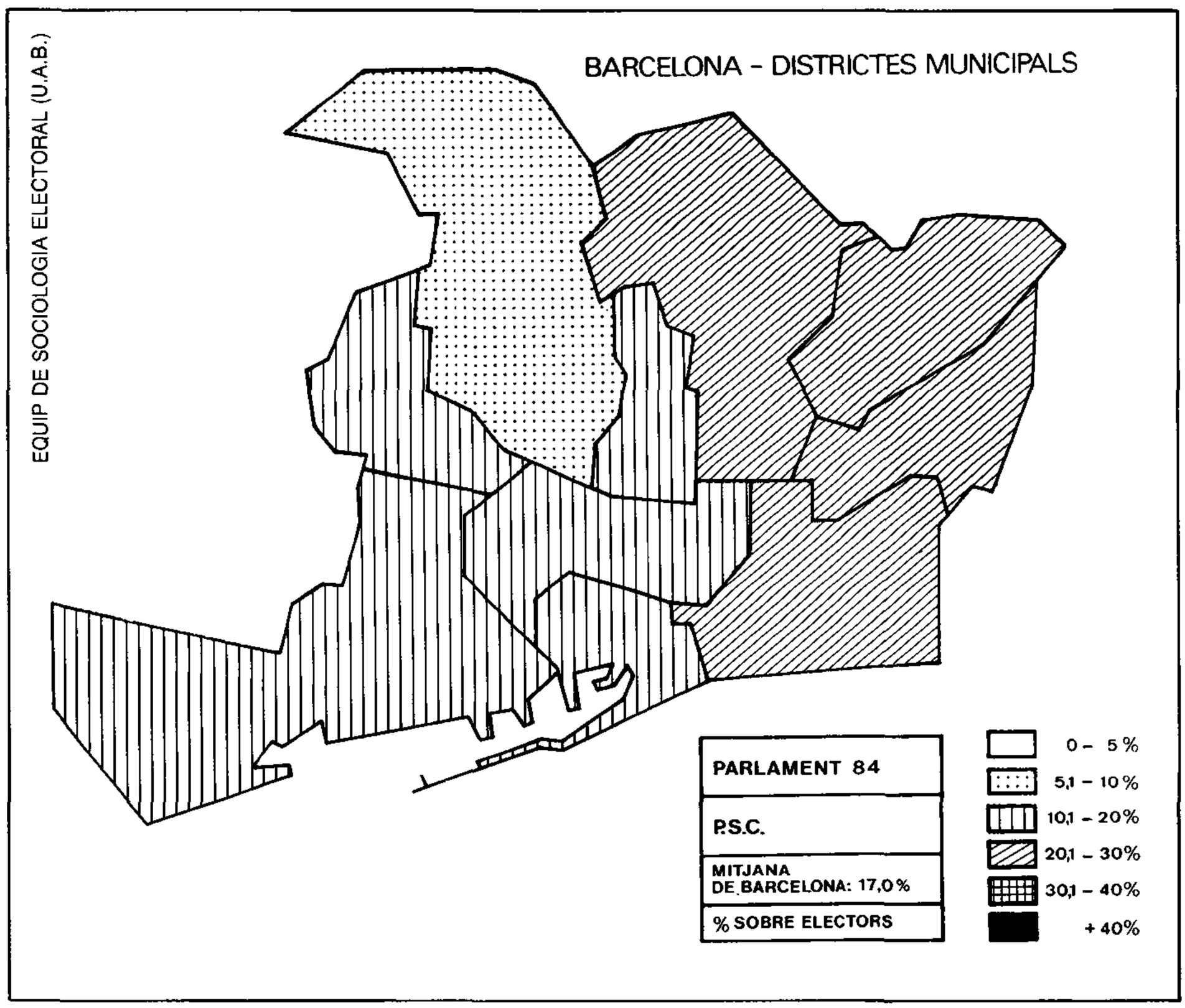

Valors mitjans

Catalunya	:19,2
Barcelona província	:20,5
Barcelona municipi	:17,0

Valors extrems

Màxims:
26,6 VIII
21,3 VII

Mínims:
7,4 V
11,5 II

Classificació per districtes

1. *lloc a 1 districte: VIII*
2. *lloc a 8 districtes: I, II, III, IV, VI, VII, IX, X*

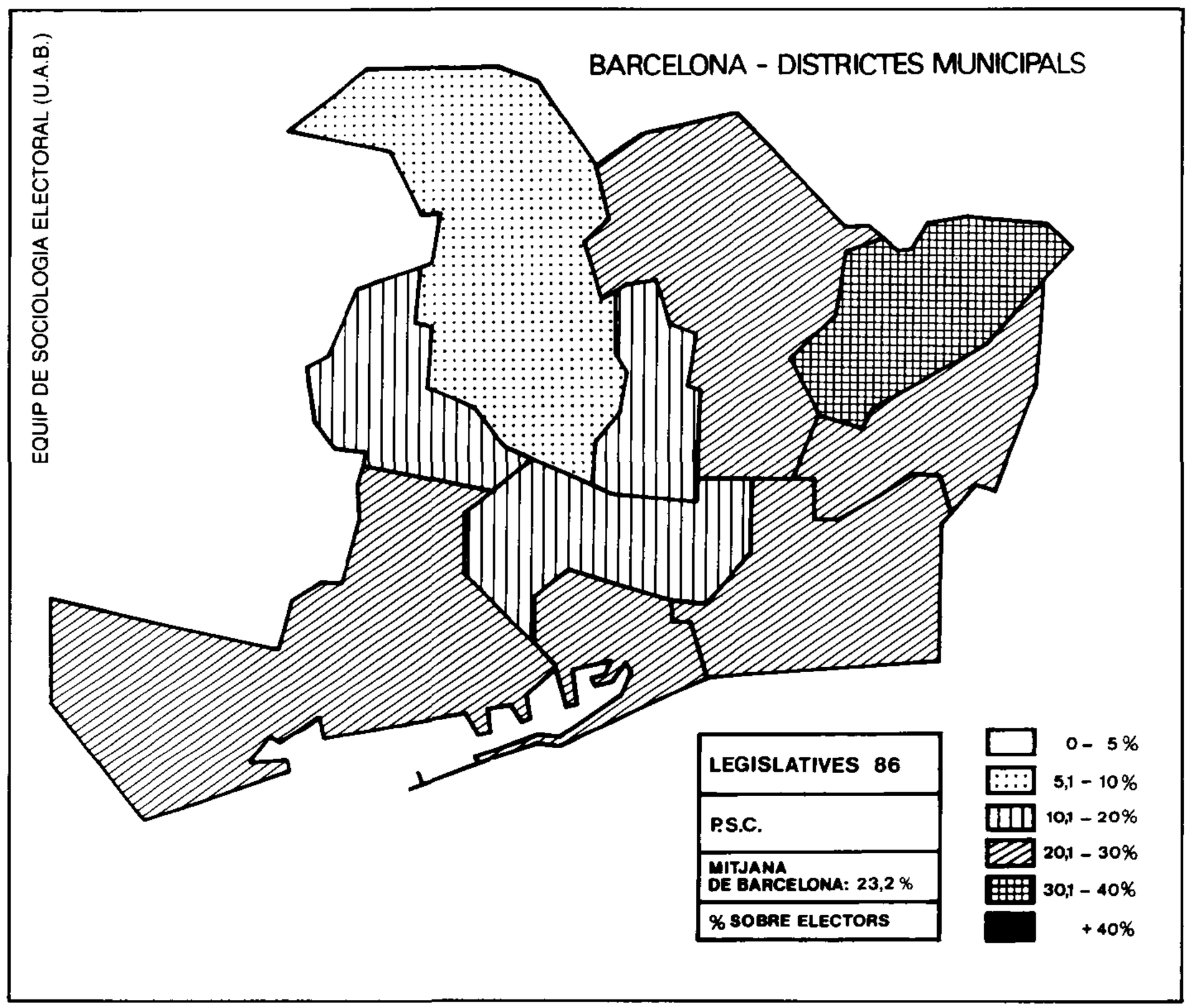

Valors mitjans		*Valors extrems*
Catalunya	:28,0	Màxims:
Barcelona província	:29,4	36,0 VIII
Barcelona municipi	:23,2	28,7 X
		Mínims:
		9,1 V
		15,3 II

Classificació per districtes

1. *lloc en 6 districtes: I, III, VII, VIII, IX, X*
2. *lloc en 3 districtes: II, IV, VI*

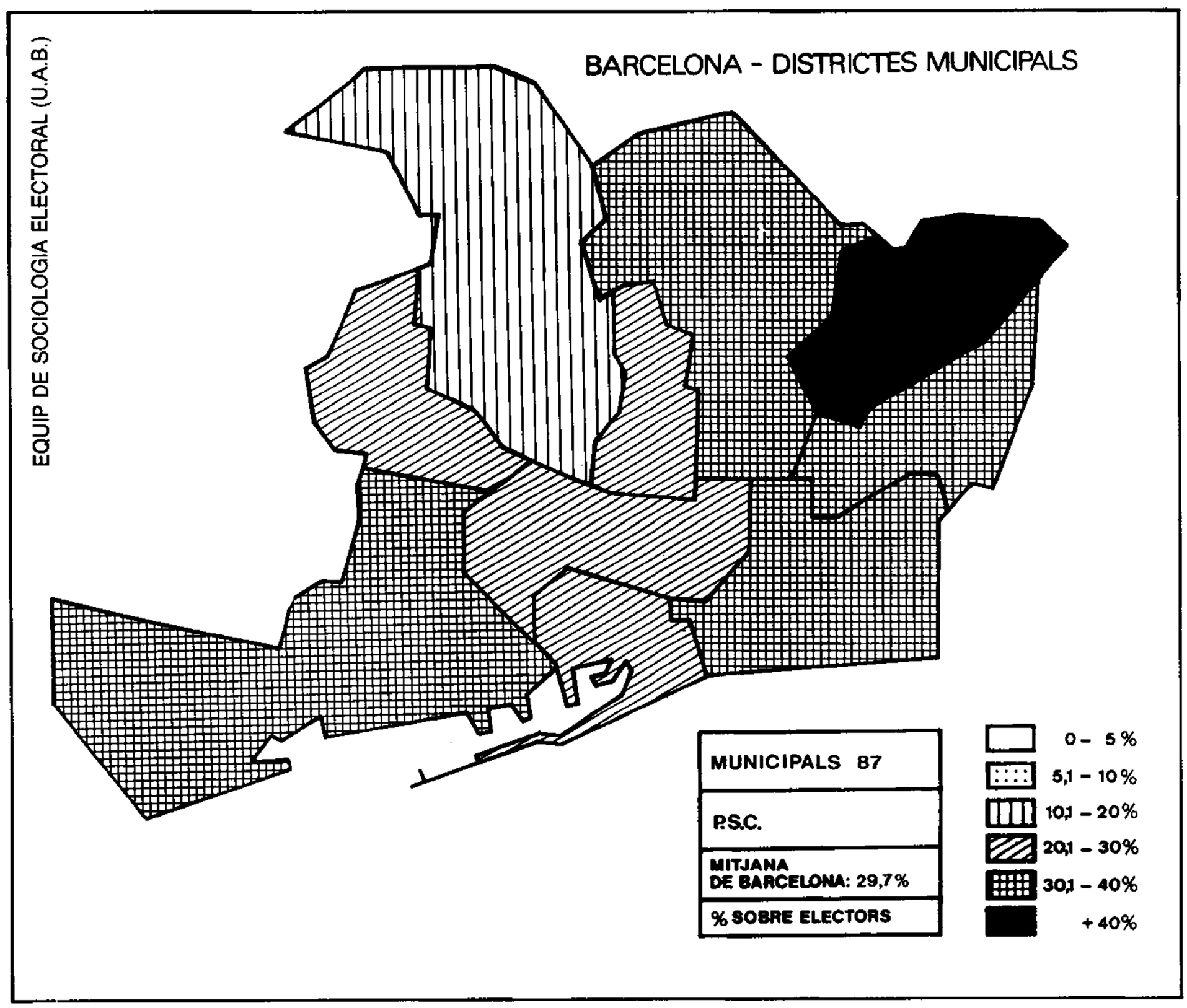

Valors mitjans

Catalunya	:25,4
Barcelona província	:27,1
Barcelona municipi	:29,7

Valors extrems

Màxims:
41,6 VIII
36,6 X

Mínims:
14,3 V
21,9 II

Regidors: 21

Classificació per districtes

1. *lloc a 6 districtes: I, III, VII, VIII, IX, X*
2. *lloc a 4 districtes: II, IV, V, VI*

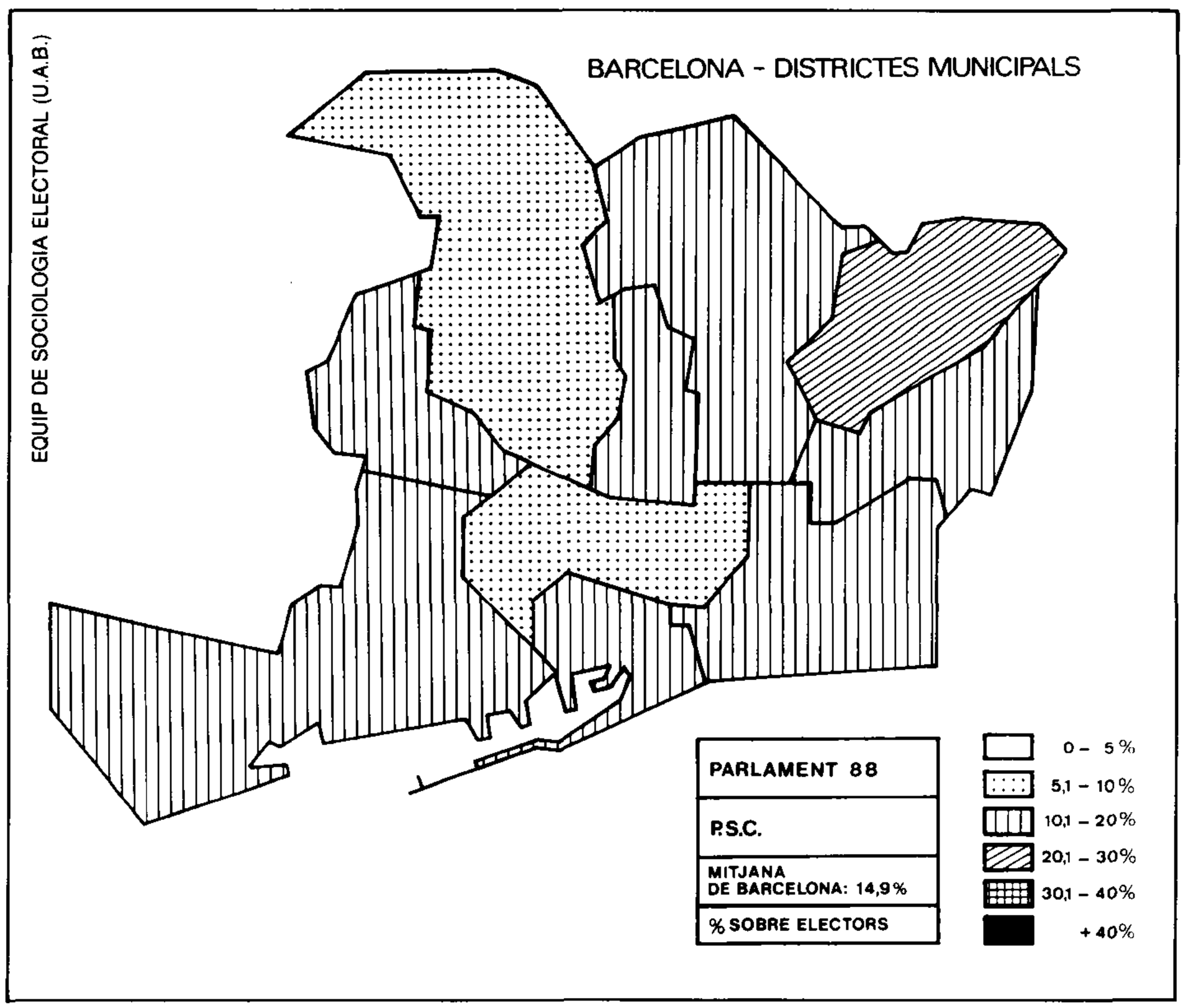

Valors mitjans		*Valors extrems*
Catalunya	:17,5	Màxims:
Barcelona província	:18,2	23,4 VIII
Barcelona municipi	:14,9	18,7 VII
		Mínims:
		6,3 V
		9,8 II

Classificació per districtes

1. *lloc a 1 districte: VIII*
2. *lloc a 8 districtes: I, II, III, IV, VI, VII, IX, X*

VIII. PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT DE CATALUNYA UNIÓ DE L'ESQUERRA CATALANA INICIATIVA PER CATALUNYA

El PSUC —en solitari fins a 1984 i vertebrant les coaliacions UEC (1986) i IC (1987-1988)— ha assolit la quarta posició en el rànking de forces polítiques en totes les eleccions celebrades durant aquest període, amb l'excepció de les autonòmiques de 1988 en què se situa en tercer lloc.

L'evolució del vot comunista entre 1982 i 1988 es caracteritza per l'estabilitat en la feblesa de la seva implantació que oscil·la entre el 3 i el 4.5 per cent en les convocatòries celebrades des de 1982. A les eleccions europees la seva quota se situa entorn al 2.5 per cent que és la més baixa d'aquest període —cal recordar que per Europa, l'Entesa dels Nacionalistes d'Esquerra donava suport a la candidatura Esquerra dels Pobles amb Euzkadiko Ezquerra.

Respecte al període anterior la diferència fonamental rau en l'espectacular davallada de la seva força electoral. En aquest segon període el PSUC només ha conservat el 40 per cent de l'electorat que el va votar entre 1977 i 1980.

Si es compara la quota electoral obtinguda pel PSUC a Barcelona amb l'assolida a Barcelona-circumscripció i a Catalunya, s'observa —amb l'excepció de les eleccions municipals— una progressiva homogeneïtzació entre els diferents àmbits. En el període anterior la implantació comunista a la ciutat era lleugerament inferior tant a la que es registrava a la la circumscripció com a Catalunya. En canvi, a les eleccions municipals de 1983 i 1987 la força electoral comunista dobla a la circumscripció i a tot Catalunya la que obté a Barcelona.

Quant a la implantació territorial, l'anàlisi de correlacions posa de relleu que el 1983 i 1984 el PSUC coincideix, com en l'anterior període de 1977-1980, amb el PSC en les mateixes àrees, mentre que a partir de 1986, amb l'escisió del PCC, i del 1987, amb Iniciativa per Catalunya, la seva implantació està més repartida per arreu de la ciutat sobretot a les darreres autonòmiques de 1988 en les quals baixa fortament la correlació positiva amb els socialistes i també la negativa amb CiU.

PSUC/UEC/IC

	1983M	*1984A*	*1986G*	*1987M*	*1987E*	*1988A*
PSC	.70	.86	.47	.60	.79	.35
PCC			.45			
CiU	–.72	–.88	–.47	–.59	–.75	–.29
ERC	–.24	.46			–.51	.20
CDS			.48	.41		.40
AP	–.57	–.64	–.68	–.65	–.77	–.55

Si bé els seus llocs més fidels segueixen essent els barris perifèrics de la ciutat com Nou Barris, Sant Andreu i Sant Martí (Grup IV) i els més refractaris els més benestants com Pedralbes i Sarrià-Sant Gervasi (Grup I), el relatiu manteniment en les seves àrees més febles i la forta pèrdua de vots en els seus feus tradicionals redueix les diferències que es registraven entre ambdues àrees en el període 1977-1980. Així, mentre el 1980 la quota electoral a Nou Barris era gairebé quatre vegades més elevada que l'obtinguda a Sarrià-Sant Gervasi, en canvi, a les darreres autonòmiques de 1988 la de Nou Barris no arriba a doblar la de Sarrià.

	PSUC/EUC/IC			
GRUPS	*ZONES*	*1986G*	*1987M*	*1988A*
Grup I	Barris rics	1.7	1.9	2.7
Grup II	Centre ciutat	2.9	3.6	4.9
Grup III	Ciutat Vella	2.7	3.2	3.5
Grup IV	Perifèria	3.0	3.8	4.8
Barcelona		2.8	3.5	4.5

En conclusió, el PSUC manté millor la seva implantació —més aviat feble— entre les classes mitjanes i professionals i recull un vot més basat en la identificació partidària i ideològica. En canvi, sofreix importants pèrdues en el seu electorat més popular mancat d'una ideologia prou solidificada.

PSUC/82

Valors mitjans		*Valors extrems*
Catalunya	:3,7	Màxims:
Barcelona província	:3,9	4,8 VIII
Barcelona municipi	:3,6	4,6 X
		Mínims:
		1,6 V
		2,4 IV

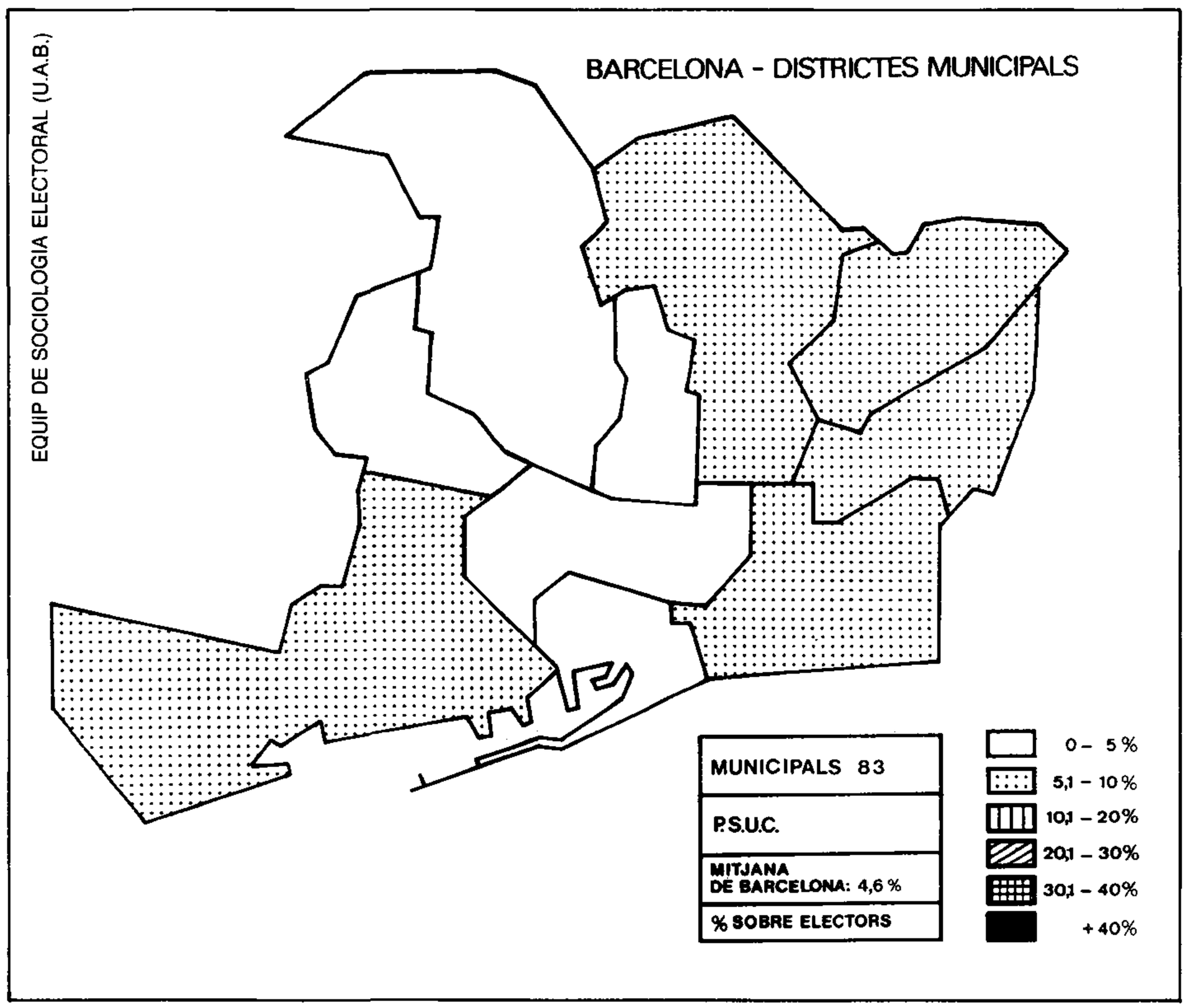

Valors mitjans		*Valors extrems*	*Regidors:*
Catalunya	:7,6	Màxims:	3
Barcelona província	:9,2	5,5 IX	
Barcelona municipi	:4,6	5,4 VIII	
		Mínims:	
		3,0 V	
		3,6 IV	

PSUC/84

Valors mitjans		*Valors extrems*
Catalunya	:3,6	Màxims:
Barcelona província	:3,9	4,8 VIII
Barcelona municipi	:3,2	4,0 IX
		Mínims:
		1,7 V
		2,3 II

UEC/86

Valors mitjans		*Valors extrems*
Catalunya	:2,7	Màxims:
Barcelona província	:2,8	3,2 IX
Barcelona municipi	:2,8	3,1 III, VII, VIII
		Mínims:
		2,0 V
		2,4 IV

IC/87

Valors mitjans		*Valors extrems*	*Regidors:*
Catalunya	:7,0	Màxims:	2
Barcelona província	:8,6	4,0 VII, VIII, IX	
Barcelona municipi	:3,5	3,9 VI	
		Mínims:	
		2,2 V	
		2,9 IV	

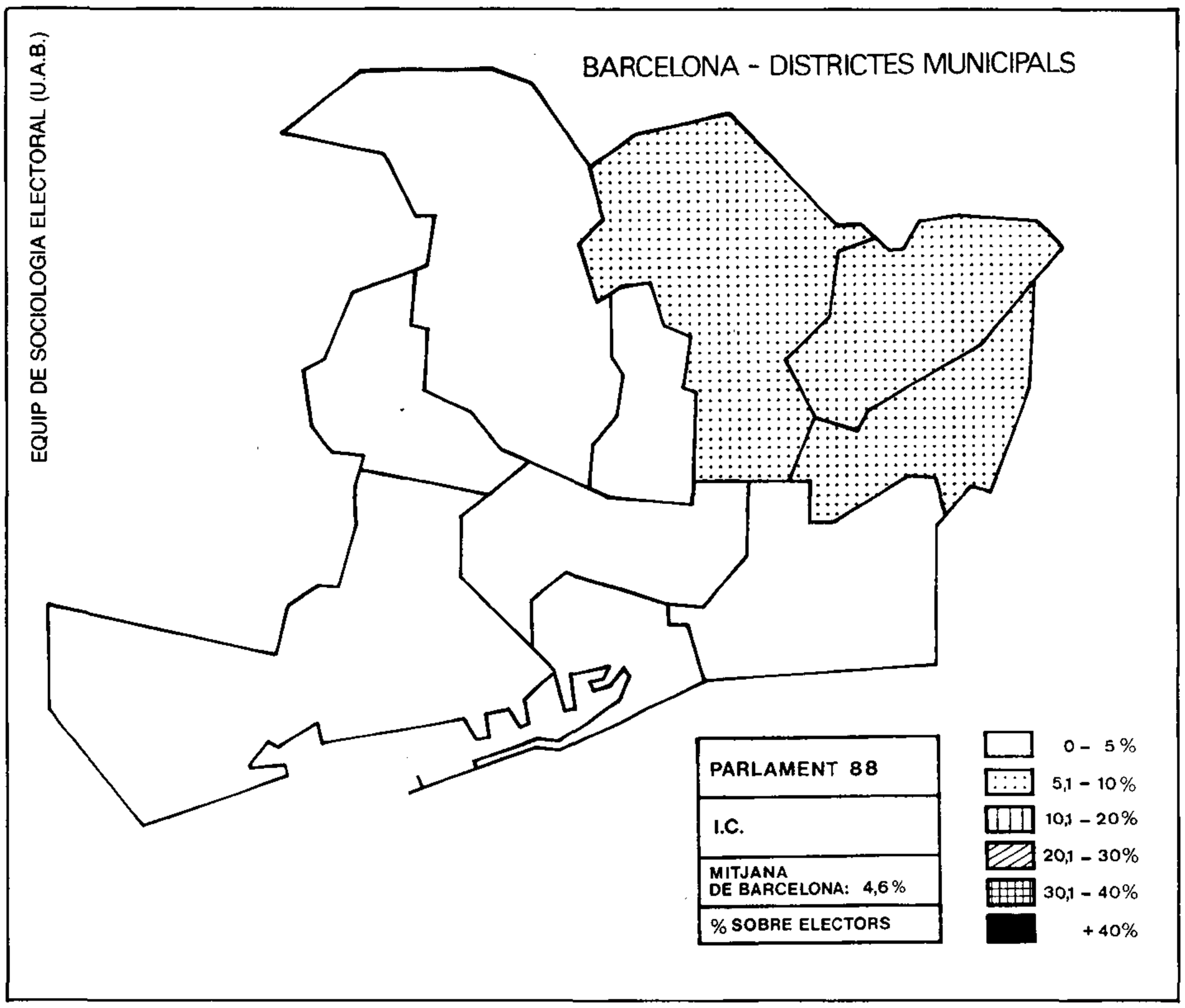

Valors mitjans

Catalunya	:4,6
Barcelona província	:5,1
Barcelona municipi	:4,6

Valors extrems

Màxims:
5,2 IX
5,1 VII, VIII

Mínims:
3,2 V
3,5 I

B) EL REFERÈNDUM

I. EL REFERÈNDUM SOBRE LA PERMANÈNCIA D'ESPANYA A L'OTAN A LA CIUTAT DE BARCELONA

Barcelona es pronuncia clarament en contra de la permanència espanyola a l'Organització del Tractat de l'Atlàntic Nord (OTAN). Un 33 per cent d'electors donen suport al NO i un 26 per cent al SÍ, amb una abstenció del 36.7 per cent, i un 3.6 per cent de vots en blanc.

L'abstenció és semblant a la del conjunt de Catalunya, d'acord amb la tònica d'aquest període electoral. Si estudiem la seva distribució espacial, observem que els dos extrems de l'escala corresponen, d'una banda, a Sarrià-Sant Gervasi i, de l'altra, a Nou Barris i Sant Andreu. El fet que els valors màxims d'abstenció corresponguin al districte de major nivell de renda i de més clara hegemonia conservadora, que en les altres consultes del període 1982-1988 figura entre els més participatius, posa en evidència el caràcter polític de la seva abstenció no solament en aquest referèndum sinó també en els de la Constitució i l'Estatut. L'abstenció disminueix a mesura que ens allunyem del cuny conservador cap a Ciutat Vella, feu abstencionista tradicional a causa fundamentalment de la seva marginació social. La major participació es dóna en la majoria dels districtes populars de l'arc perifèric de la ciutat, on no va tenir incidència significativa la consigna abstencionista de la Coalició Popular.

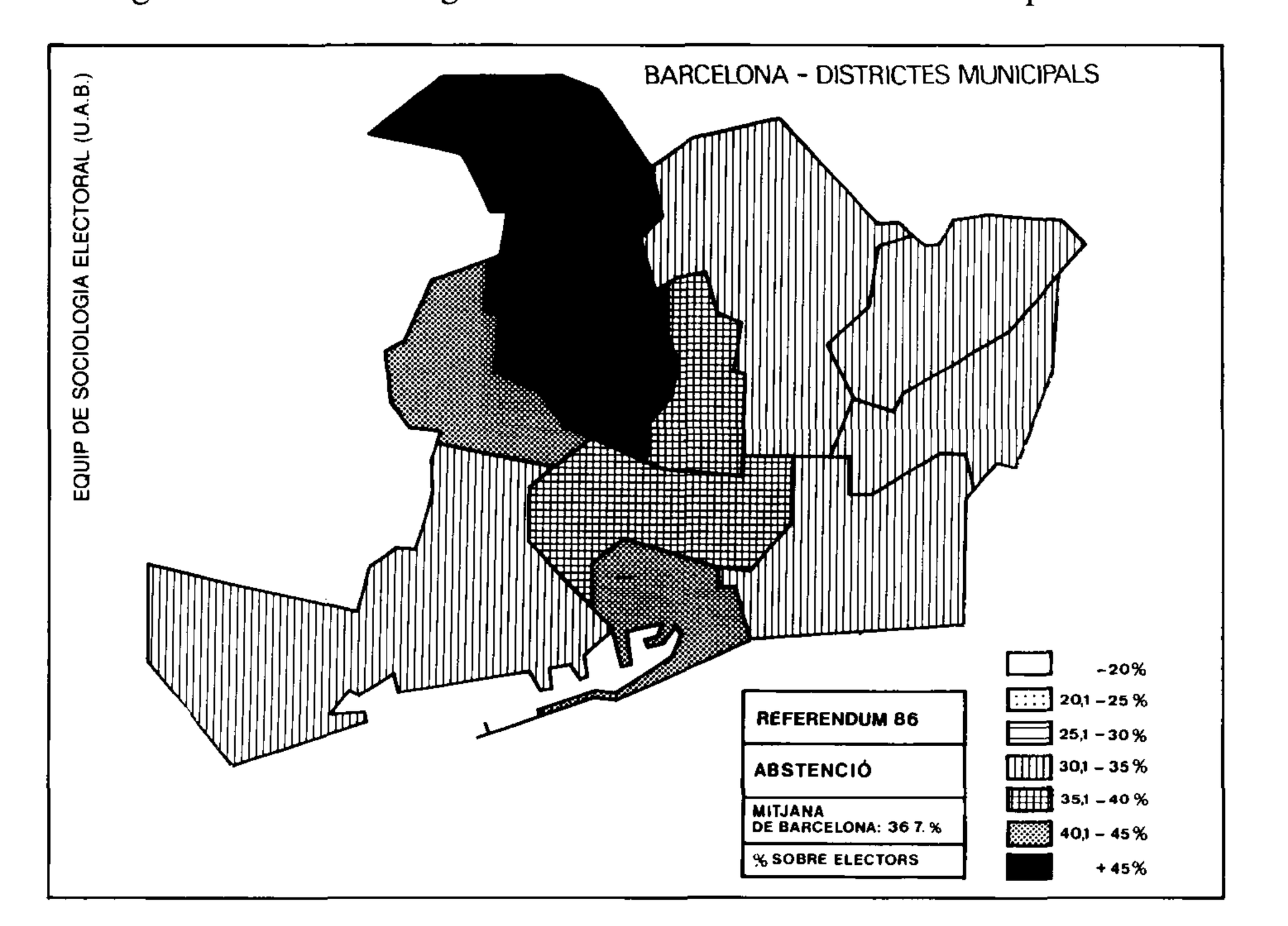

El vot negatiu que, com hem dit, guanya a Barcelona, és relativament més important ací que a la resta de Catalunya (+ 1.3 per cent). És majoritari a tots els districtes barcelonins. A quatre districtes —III, VI, IX i X— la taxa és superior a la mitjana i tots, excepte Gràcia, són de composició majoritàriament treballadora. Aquest districte, socialista a l'inici i progressivament convergent, suma probablement a una postura anti-OTAN d'esquerres un vot de càstig al govern del PSOE, propugnat d'una manera informal per alguns sectors de CDC. A Ciutat Vella, Eixample, Horta-Guinardó i Nou Barris, el NO assoleix valors al voltant de la mitjana de Barcelona—. Als districtes IV i V —les Corts-Pedralbes i Sarrià-Sant Gervasi—, és on el vot negatiu obté uns resultats més febles a causa de l'alta abstenció d'aquests indrets. Cal remarcar també que la taxa de vots en blanc és molt alta en aquests districtes —en el V es dobla la mitjana de Barcelona. S'ha dit que aquest tipus de vot estaria pròxim a l'abstenció política i al vot negatiu de càstig al govern.

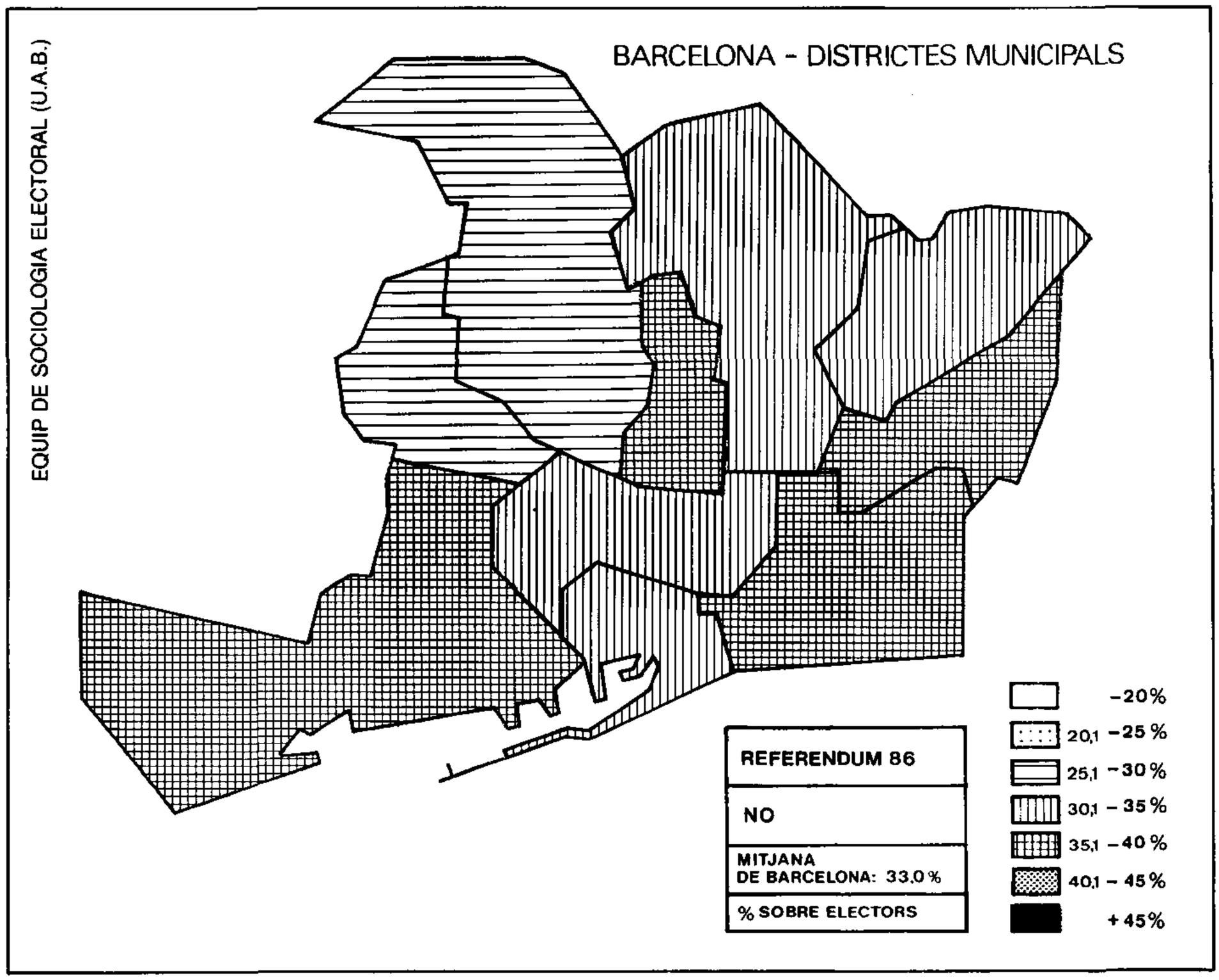

Si examinem ara la distribució del vot afirmatiu en l'espai ciutadà comprovarem que els districtes de composició social més benestant i d'orientació política més conservadora són els que menys voten SÍ. Gràcia, Eixample i Sarrià es manifesten, doncs, aparentment més contraris a la permanència d'Espanya a l'OTAN. En contraposició, Nou Barris, el

districte més popular entre els de renda més baixa i amb forta orientació a l'esquerra, és el més favorable al vot afirmatiu, donat que supera en sis punts la mitjana de la ciutat. La resta de districtes es mou entorn a la mitjana.

L'aparent contradicció s'explica pels dos vessants d'aquesta consulta: d'una banda la decisió sobre la permanència a l'OTAN —objecte explícit de la consulta— i, de l'altra, un plebiscit sobre la política general del govern socialista.

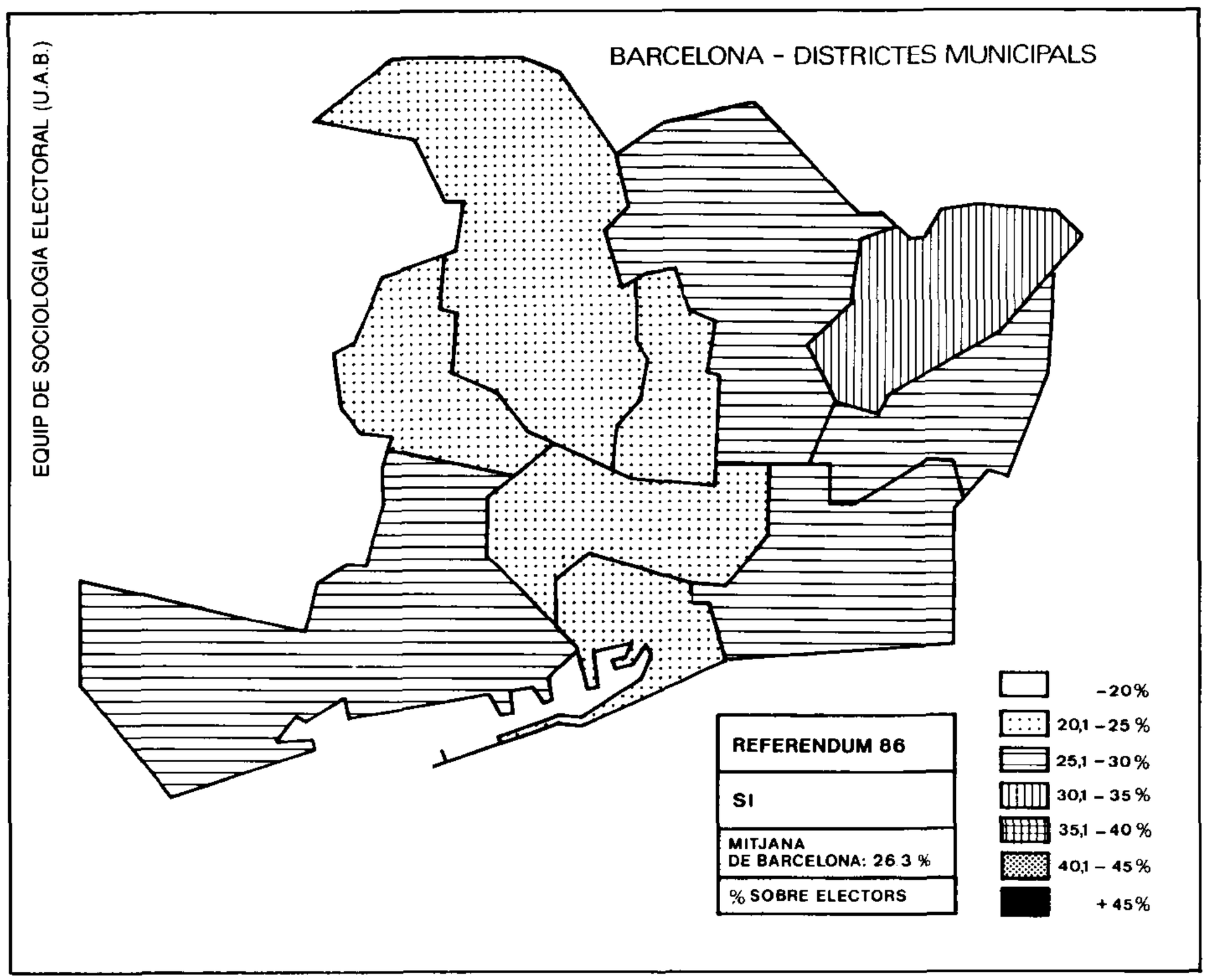

Tant els mapes com la matriu de correlacions entre els resultats del referèndum i els de les eleccions legislatives del mateix any 1986 ens confirmen i precisen això que hem dit.

REFERÈNDUM DE 1986 (OTAN)

Legislatives 1986	*Abstenció*	*vots blancs*	*vots nuls*	*NO*	*SÍ*
Abstenció	*.19*	*–.66*	*–.34*	*.24*	*.22*
AP/CP	*.79*	*.90*	*.57*	*–.62*	*–.68*
CDS	*–.67*	*–.47*	*–.45*	*.50*	*.52*
CiU	*.73*	*.93*	*.59*	*–.39*	*–.89*
ERC	*.24*	*.36*	*.16*	*.43*	*–.69*
PSC	*–.83*	*–.88*	*–.58*	*.29*	*.97*
PSUC	*–.70*	*–.58*	*–.52*	*.78*	*.38*
PCC	*–.55*	*–.76*	*–.53*	*.25*	*.65*

Els contextos més conservadors, amb presència majoritària d'AP/CP i CiU, són on hi ha una taxa de vots en blanc i d'abstenció per sobre de la mitjana. Les zones on el PSUC té una presència relativament important a les legislatives de 1986 són on trobem un predomini de vots negatius, mentre que on el PSC és majoritari hi ha més vots afirmatius.

4.- QUADRES DE RESULTATS

QUADRES DE RESULTATS

ADVERTIMENTS

— Presentem els resultats dividits en dos blocs: els partits parlamentaris i els no parlamentaris.
Dels partits parlamentaris i de l'abstenció, consten a nivell de circumscripció electoral i de comarques, tots els resultats de les dues eleccions legislatives de 1982 i 1986 i de les del Parlament de Catalunya de 1984 i 1988, en números absoluts i percentatges sobre votants i sobre cens electoral.
Quant als partits que no obtenen representació parlamentària, els fem constar en una taula a part per a cada elecció i solament en facilitem dades a nivell de circumscripció.
També incloem per a Catalunya una taula amb els vots nuls i en blanc de les diverses consultes.

— Del referèndum OTAN presentem resultats per circumscripcions i comarques, fent-hi constar també els resultats en números absoluts i percentatges sobre votants i sobre cens electoral, de l'abstenció, vots afirmatius, vots negatius, vots en blanc i vots nuls.

— Advertim que en les eleccions al Parlament europeu (1987) i el Parlament de Catalunya (1988) hi ha lleugeres diferències entre els resultats per circumscripció i els comarcals. N'és la causa que els resultats de

les meses de residents a l'estranger són computats per circumscripció, però no són assignades a cap comarca.

— Per a les eleccions municipals de 1983 i 1987, només es presenten uns quadres comarcals amb els resultats absoluts i percentatges sobre el cens i votants dels partits parlamentaris i de les agrupacions independents d'electors.

— En el quadre de resultats de les eleccions municipals de 1983 hem agrupat les candidatures independents en tres blocs: progressistes, conservadors i no determinades. El criteri bàsic per a les dues primeres classificacions ha estat la intervenció o no de persones més o menys vinculades o abonades per partits d'esquerra. El tercer grup inclou aquelles candidatures per a les quals no ha estat possible de definir la tendència política majoritària. No hi ha dubte que un coneixement més aprofundit de l'àmbit local on ha tingut lloc l'elecció pot introduir algunes variacions en les divisions emprades i, per tant, en els resultats comarcals.

— Per a Barcelona-ciutat presentem només els resultats dels partits parlamentaris, prescindint dels vots nuls i blancs.

— Presentem també uns quadres amb la distribució dels escons per a totes les eleccions legislatives i autonòmiques d'aquest període.
Pel que fa a les eleccions municipals de 1983 i 1987, s'aporten les taules d'alcaldes i regidors assolits per les diferents forces polítiques per circumscripcions i comarques.

— Finalment, també donem els resultats de les eleccions legislatives, europees i referèndum OTAN per al conjunt d'Espanya, i també la distribució d'escons entre els diferents partits.

I. RESULTATS ELECTORALS A CATALUNYA

1. ELECCIONS LEGISLATIVES

— *RESULTATS PER CIRCUMSCRIPCIONS*

— *PARTICIPACIÓ I ABSTENCIÓ*

	Congrés de Diputats 1982				*Parlament de Catalunya 1984*				*Congrés de Diputats 1986*			
	Electors	*Votants*	*% Par.*	*%Abs.*	*Electors*	*Votants*	*%Par.*	*% Abs.*	*Electors*	*Votants*	*% Par.*	*% Abs.*
Barcelona	3.336.965	2.714.809	81,4	18,6	3.478.248	2.218.288	63,8	36,2	3.593.586	2.468.338	68,7	31,3
Girona	338.751	272.204	80,4	19,6	357.230	248.451	69,6	30,5	371.213	264.739	71,3	28,7
Lleida	268.205	203.403	75,8	24,2	277.087	178.984	64,6	35,4	284.233	192.273	67,7	32,3
Tarragona	372.817	292.898	78,6	21,4	389.286	247.264	63,5	36,5	406.980	281.234	69,1	30,9
Catalunya	4.316.738	3.483.314	80,7	19,3	4.501.851	2.892.987	64,3	35,7	4.656.012	3.206.584	68,9	31,1

	Parlament Europeu 1987				Parlament de Catalunya 1988			
	Electors	*Votans*	*% Par.*	*% Abs.*	*Electors*	*Votants*	*% Par.*	*% Abs.*
Barcelona	3.462.191	2.369.887	68,5	31,5	3.516.800	2.060.241	58,6	41,4
Girona	363.669	255.137	70,2	29,8	368.848	242.064	65,6	34,4
Lleida	279.996	186.774	66,7	33,3	278.950	170.739	61,2	38,8
Tarragona	395.299	272.980	69,1	30,9	399.791	236.641	59,2	40,8
Catalunya	4.501.155	3.084.778	68,5	31,5	4.564.389	2.709.685	59,4	40,6

PARTICIPACIÓ I ABSTENCIÓ

	Congrés de Diputats 1982				Parlament de Catalunya 1984				Congrés de Diputats 1986			
	Electors	Votants	% Par.%	Abs.	Electors	Votants	% Par.%	Abs.	Electors	Votants	% Par.%	Abs.
Alt Camp	24.740	20.424	82,6	17,5	25.178	18.904	75,1	24,9	26.267	19.430	74,0	26,0
Alt Empordà	58.067	46.428	80,0	20,0	62.711	41.467	66,1	33,9	64.443	45.661	70,9	29,1
Alt Penedès	45.942	37.783	82,2	17,8	47.757	34.584	72,4	27,6	49.609	36.471	73,5	26,5
Alt Urgell	15.958	10.857	68,0	32,0	16.169	10.357	64,1	36,0	15.416	9.943	64,5	35,5
Anoia	56.716	45.685	80,6	19,5	59.015	41.475	70,3	29,7	60.742	43.741	72,0	28,0
Bages	112.943	92.564	82,0	18,0	116.730	85.120	72,9	27,1	118.834	86.762	73,0	27,0
Baix Camp	84.291	64.326	76,3	23,7	93.026	54.316	58,4	41,6	96.508	63.913	66,2	33,8
Baix Ebre	50.400	38.292	76,0	24,0	51.698	30.558	59,1	40,9	52.974	34.264	64,7	35,3
Baix Empordà	58.492	47.693	81,5	18,5	61.677	43.041	69,8	30,2	63.777	46.178	72,4	27,6
Baix Llobregat	346.721	283.533	81,8	18,2	369.232	226.172	61,3	38,8	382.981	265.960	69,4	30,6
Baix Penedès	20.838	16.504	79,2	20,8	22.128	15.172	68,6	31,4	24.112	17.078	70,8	29,2
Barcelonès	1.858.978	1.501.211	80,8	19,3	1.917.686	1.194.631	62,3	37,7	1.972.489	1.321.008	67,0	33,0
Berguedà	32.496	25.477	78,4	21,6	33.446	23.598	70,6	29,4	33.652	23.484	69,8	30,2
Cerdanya	9.051	7.038	77,8	22,2	9.448	6.658	70,5	29,5	9.618	6.784	70,5	29,5
Conca de Barberà	13.960	10.784	77,3	22,8	14.207	10.032	70,6	29,4	14.659	10.416	71,1	28,9
Garraf	50.470	40.685	80,6	19,4	54.282	34.541	63,6	36,4	56.639	39.883	70,4	29,6
Garrigues	18.045	14.016	77,7	22,3	18.463	12.867	69,7	30,3	18.568	13.231	71,3	28,7
Garrotxa	35.713	28.253	79,1	20,9	36.643	26.151	71,4	28,6	36.979	26.643	72,1	28,0
Gironès	98.542	78.739	79,9	20,1	102.102	71.874	70,4	29,6	107.775	76.075	70,6	29,4
Maresme	178.200	146.552	82,2	17,8	189.402	128.948	68,1	31,9	198.573	145.393	73,2	26,8
Montsià	36.968	28.662	77,5	22,5	37.359	23.453	62,8	37,2	38.639	27.369	70,8	29,2
Noguera	34.964	26.486	75,8	24,3	36.038	24.770	68,7	31,3	36.385	24.959	68,6	31,4
Osona	81.287	66.339	81,6	18,4	86.058	62.578	72,7	27,3	87.366	62.254	71,3	28,7

Pallars Jussà	14.871	10.317	69,4	30,6	15.254	9.214	60,4	39,6	15.113	9.641	63,8	36,2
Pallars Sobirà	4.733	3.191	67,4	32,6	4.859	3.164	65,1	34,9	4.673	2.993	64,1	36,0
Priorat	8.246	6.576	79,8	20,3	8.322	6.110	73,4	26,6	8.373	6.236	74,5	25,5
Ribera d'Ebre	19.078	14.572	76,4	23,6	19.285	12.205	63,3	36,7	19.132	13.066	68,3	31,7
Ripollès	25.393	20.681	81,4	18,6	26.029	19.447	74,7	25,3	26.182	19.049	72,8	27,2
Segarra	13.652	9.812	71,9	28,1	14.023	9.547	68,1	31,9	14.085	9.404	66,8	33,2
Segrià	123.790	97.113	78,5	21,5	128.615	78.428	61,0	39,0	135.721	91.642	67,5	32,5
Selva	57.824	46.644	80,7	19,3	63.011	42.872	68,0	32,0	66.734	47.291	70,9	29,1
Solsonès	8.205	5.687	69,3	30,7	8.448	5.943	70,4	29,6	8.645	5.695	65,9	34,1
Tarragonès	103.279	84.262	81,6	18,4	106.887	68.662	64,2	35,8	115.027	81.345	70,7	29,3
Terra Alta	10.909	8.398	77,0	23,0	11.086	7.766	70,1	30,0	11.179	8.035	71,9	28,1
Urgell	27.145	20.641	76,0	24,0	28.200	19.769	70,1	29,9	28.572	19.927	69,7	30,3
Vall d'Aran	4.359	3.455	79,3	20,7	4.496	3.120	69,4	30,6	4.567	3.100	67,9	32,1
Vallès Occidental	423.999	351.611	82,9	17,1	445.558	280.531	63,0	37,0	465.254	324.184	69,7	30,3
Vallès Oriental	147.473	122.023	82,7	17,3	157.323	104.942	66,7	33,3	165.750	118.076	71,2	28,8
CATALUNYA	4.316.738	3.483.314	80,7	19,3	4.501.851	2.892.987	64,3	35,7	4.656.012	3.206.584	68,9	31,1

— RESULTATS COMARCALS CATALUNYA

PARTICIPACIÓ I ABSTENCIÓ

	Parlament Europeu 1987				Parlament de Catalunya 1988			
	Electors	*Votants*	*% Par.*	*% Abs.*	*Electors*	*Votants*	*% Par.*	*% Abs.*
Alt Camp	26.338	18.556	70,5	29,5	26.532	17.529	66,1	33,9
Alt Empordà	63.469	43.855	69,1	30,9	63.862	40.574	63,5	36,5
Alt Penedès	50.106	36.611	73,1	26,9	50.748	34.122	67,2	32,8
Alt Urgell	15.515	9.021	58,1	41,9	15.137	9.094	60,1	39,9
Anoia	59.053	43.550	73,8	26,3	60.209	39.434	65,5	34,5
Bages	116.766	84.016	72,0	28,0	117.350	78.518	66,9	33,1
Baix Camp	89.802	57.128	63,6	36,4	92.529	52.901	57,2	42,8
Baix Ebre	52.463	36.622	69,8	30,2	52.735	29.534	56,0	44,0
Baix Empordà	62.840	43.344	69,0	31,0	62.951	41.389	65,8	34,3
Baix Llobregat	374.893	252.582	67,4	32,6	382.686	210.082	54,9	45,1
Baix Penedès	23.550	17.294	73,4	26,6	24.417	15.494	63,5	36,5
Barcelonès	1.875.151	1.257.496	67,1	32,9	1.888.381	1.084.558	57,4	42,6
Berguedà	32.345	23.885	73,8	26,2	32.570	22.058	67,7	32,3
Cerdanya	9.495	6.819	71,8	28,2	9.461	6.397	67,6	32,4
Conca de Barberà	14.495	10.064	69,4	30,6	14.481	9.507	65,7	34,3
Garraf	55.339	38.553	69,7	30,3	56.857	33.118	58,3	41,8
Garrigues	18.275	12.503	68,4	31,6	16.175	10.470	64,7	35,3
Garrotxa	36.251	24.474	67,5	32,5	36.263	24.707	68,1	31,9
Gironès	106.101	71.657	67,5	32,5	106.848	70.095	65,6	34,4
Maresme	280.261	189.678	67,5	32,3	200.890	126.212	62,8	37,2
Montsià	38.322	27.842	72,7	27,4	38.368	22.649	59,0	41,0
Noguera	35.300	25.385	71,9	28,1	31.181	20.494	65,7	34,3
Osona	85.854	57.830	67,4	32,6	86.477	59.227	68,5	31,5

Pallars Jussà	14.618	9.419	64,4	35,6	14.152	8.417	59,5	40,5
Pallars Sobirà	4.723	3.546	75,1	24,9	4.573	2.825	61,8	38,2
Priorat	8.157	5.886	72,2	27,8	8.120	5.706	70,3	29,7
Ribera d'Ebre	18.682	13.336	71,4	28,6	18.657	11.566	62,0	38,0
Ripollès	25.278	18.821	74,5	25,5	25.130	17.870	71,1	28,9
Segarra	11.777	7.493	63,6	36,4	13.756	9.034	65,7	34,3
Segrià	49.332	33.448	67,8	32,2	142.761	83.862	58,7	41,3
Selva	66.906	46.881	70,1	29,9	67.543	43.418	64,3	35,7
Solsonès	9.016	5.468	60,7	39,3	8.523	5.338	62,6	37,4
Tarragonès	110.321	73.715	66,8	33,2	111.962	64.346	57,5	42,5
Terra Alta	10.971	8.159	74,4	25,6	10.891	6.892	63,3	36,7
Urgell	28.031	19.617	70,0	30,0	23.683	15.537	65,6	34,4
Vall d'Aran	4.816	3.648	75,8	24,3	4.808	3.016	62,7	37,3
Vallès Occidental	446.107	299.809	67,2	32,8	460.774	265.046	57,5	42,5
Vallès Oriental	166.348	114.992	69,1	30,9	168.528	102.664	60,9	39,1
CATALUNYA	4.497.067	3.053.003	67,9	32,1	4.550.969	2.703.700	59,4	40,6

— RESULTATS PER CIRCUMSCRIPCIONS

BLANCS

	Congrés de Diputats 1982			Parlament de Catalunya 1984			Congrés de Diputats 1986			Parlament Europeu 1987			Parlament de Catalunya 1988		
	Absoluts	% Cens	% Vots	Absoluts	% Cens	% Vots	Absoluts	% Cens	% Vots	Absoluts	% Cens	% Vots	Absoluts	% Cens	% Vots
Barcelona	10.382	0,3	0,4	10.495	0,3	0,5	9.757	0,3	0,4	20.713	0,6	0,9	12.208	0,3	0,6
Girona	962	0,3	0,3	1.341	0,4	0,5	1.069	0,3	0,4	3.221	0,9	1,3	1.729	0,5	0,7
Lleida	833	0,3	0,4	1.061	0,4	0,6	873	0,3	0,4	1.951	0,7	1,0	1.294	0,5	0,8
Tarragona	1.055	0,3	0,4	1.420	0,4	0,6	1.369	0,3	0,5	2.866	0,7	1,0	1.715	0,4	0,7
CATALUNYA	13.232	0,3	0,4	14.317	0,3	0,5	13.068	0,3	0,4	28.751	0,6	0,9	16.946	0,4	0,6

NULS

	Congrés de Diputats 1982			Parlament de Catalunya 1984			Congrés de Diputats 1986			Parlament Europeu 1987			Parlament de Catalunya 1988		
	Absoluts	% Cens	% Vots	Absoluts	% Cens	% Vots	Absoluts	% Cens	% Vots	Absoluts	% Cens	% Vots	Absoluts	% Cens	% Vots
Barcelona	33.621	1,0	1,2	10.630	0,3	0,5	20.489	0,6	0,8	19.931	0,6	0,8	9.465	0,3	0,5
Girona	5.047	1,5	1,9	1.631	0,5	0,7	2.545	0,7	1,0	2.605	0,7	1,0	1.869	0,5	0,8
Lleida	2.412	0,9	1,2	799	0,3	0,4	1.446	0,5	0,8	1.220	0,4	0,6	918	0,3	0,5
Tarragona	5.536	1,5	1,9	1.912	0,5	0,8	3.466	0,9	1,2	2.637	0,7	1,0	1.498	0,4	0,6
CATALUNYA	46.616	1,1	1,3	14.972	0,3	0,5	27.946	0,6	0,9	26.393	0,6	0,9	13.750	0,3	0,5

— *RESULTATS PER CIRCUMSCRIPCIONS*

CP/AP

	Congrés de Diputats 1982			*Parlament de Catalunya 1984*			*Congrés de Diputats 1986*			*Parlament Europeu 1987*			*Parlament de Catalunya 1988*		
	Absoluts	*% Cens*	*% Vots*	*Absoluts*	*% Cens*	*% Vots*	*Absoluts*	*% Cens*	*% Vots*	*Absoluts*	*% Cens*	*% Vots*	*Absoluts*	*% Cens*	*% Vots*
Barcelona	385.244	11,5	14,2	166.917	4,8	7,5	262.819	7,3	10,6	253.713	7,3	10,7	107.217	3,0	5,2
Girona	35.238	10,4	12,9	13.807	3,9	5,6	25.925	7,0	9,8	21.134	5,8	8,3	8.941	2,4	3.7
Lleida	31.832	11,9	15,6	15.732	5,7	8,8	30.759	10,8	16,0	26.337	9,4	14,1	10.487	3,8	6,1
Tarragona	51.099	13,7	17,5	25.149	6,5	10,2	43.499	10,7	15,5	38.072	9,6	13,9	16.596	4,2	7,0
CATALUNYA	503.413	11,7	14,4	221.605	4,9	7,7	363.002	7,8	11,3	339.256	7,5	11,0	143.241	3.1	5,3

CDS

	Congrés de Diputats 1982			*Parlament de Catalunya 1984*			*Congrés de Diputats 1986*			*Parlament Europeu 1987*			*Parlament de Catalunya 1988*		
	Absoluts	*% Cens*	*% Vots*	*Absoluts*	*% Cens*	*% Vots*	*Absoluts*	*% Cens*	*% Vots*	*Absoluts*	*% Cens*	*% Vots*	*Absoluts*	*% Cens*	*% Vots*
Barcelona	49.762	1,5	1,8	—	—	—	106.950	3,0	4,3	135.654	3,9	5,7	78.927	2,2	3,8
Girona	5.328	1,6	2,0	—	—	—	6.725	1,8	2,5	9.496	2,6	3,7	7.631	2,1	3,2
Lleida	6.286	2,3	3,1	—	—	—	6.189	2,2	3,2	10.419	3,7	5,6	7.285	2,6	4,3
Tarragona	7.009	1,9	2,4	—	—	—	11.358	2,8	4,0	15.362	3,9	5,6	9.508	2,4	4,0
CATALUNYA	68.385	1,6	2,0	—	—	—	131.222	2,8	4,1	170.931	3,8	5,5	103.351	2,3	3,8

— RESULTATS PER CIRCUMSCRIPCIONS

CiU

	Congrés de Diputats 1982			Parlament de Catalunya 1984			Congrés de Diputats 1986			Parlament Europeu 1987			Parlament de Catalunya 1988		
	Absoluts	% Cens	% Vots	Absoluts	% Cens	% Vots	Absoluts	% Cens	% Vots	Absoluts	% Cens	% Vots	Absoluts	% Cens	% Vots
Barcelona	560.502	16,8	20,6	978.820	28.1	44,1	732.083	20,4	29,7	588.003	17,0	24,8	894.120	25,4	43,4
Girona	96.306	28,4	35,4	147.208	41.2	59,3	120.385	32,4	45,5	102.351	28,1	40,1	135.146	36,6	55,8
Lleida	56.188	21,0	27,6	102.783	37.1	57,4	77.645	27,3	40,4	70.331	25,1	37,7	91.381	32,8	53,5
Tarragona	59.677	16,0	20,4	118.106	30.3	47,8	88.288	21,7	31,4	82.637	20,9	30,3	111.867	28,0	47,3
CATALUNYA	772.673	17,9	22,2	1.346.917	29.9	46,6	1.018.401	21,9	31,8	843.322	18,7	27,3	1.232.514	27,0	45,5

ERC

	Congrés de Diputats 1982			Parlament de Catalunya 1984			Congrés de Diputats 1986			Parlament Europeu 1987			Parlament de Catalunya 1988		
	Absoluts	% Cens	% Vots	Absoluts	% Cens	% Vots	Absoluts	% Cens	% Vots	Absoluts	% Cens	% Vots	Absoluts	% Cens	% Vots
Barcelona	99.853	3,0	3,7	90.284	2,6	4,1	62.664	1,7	2,5	80.956	2,3	3,4	76.099	2,2	3,7
Girona	15.157	4,5	5,6	15.175	4,3	6,1	9.164	2,5	3,5	12.341	3,4	4,8	13.175	3,6	5,4
Lleida	11.748	4,4	5,8	10.170	3,7	5,7	5.880	2,1	3,1	8.395	3,0	4,5	10.014	3,6	5,9
Tarragona	11.461	3,1	3,9	11.342	2,9	4,6	7.240	1,8	2,6	10.415	2,6	3,8	12.359	3,1	5,2
CATALUNYA	138.219	3,2	4,0	126.971	2,8	4,4	84.948	1,8	2,7	112.107	2,5	3,6	111.647	2,5	4,1

— *RESULTATS PER CIRCUMSCRIPCIONS*

PSC

	Congrés de Diputats 1982			*Parlament de Catalunya 1984*			*Congrés de Diputats 1986*			*Parlament Europeu 1987*			*Parlament de Catalunya 1988*		
	Absoluts	*% Cens*	*% Vots*	*Absoluts*	*% Cens*	*% Vots*	*Absoluts*	*% Cens*	*% Vots*	*Absoluts*	*% Cens*	*% Vots*	*Absoluts*	*% Cens*	*% Vots*
Barcelona	1.292.395	38,7	47,6	712.381	20,5	32,1	1.056.789	29,4	42,8	904.435	26,1	38,2	643.535	18,3	31,2
Girona	91.208	26,9	33,5	53.058	14,9	21,4	82.447	22,2	31,1	73.342	20,2	28,8	56.765	15,4	23,5
Lleida	70.821	26,4	34,8	35.506	12,8	19,8	58.222	20,5	30,3	50.998	18,2	27,3	39.144	14,0	22,9
Tarragona	120.836	32,4	41,3	64.480	16,8	26,5	105.252	25,9	37,4	87.573	22,1	32,1	63.384	15,9	26,8
CATALUNYA	1.575.260	36,5	45,2	866.425	19,3	30,0	1.302.710	28,0	40,6	1.116.348	24,8	36,2	802.828	17,6	29,6

PSUC/UEC/IC

	Congrés de Diputats 1982			*Parlament de Catalunya 1984*			*Congrés de Diputats 1986*			*Parlament Europeu 1987*			*Parlament de Catalunya 1988*		
	Absoluts	*% Cens*	*% Vots*	*Absoluts*	*% Cens*	*% Vots*	*Absoluts*	*% Cens*	*% Vots*	*Absoluts*	*% Cens*	*% Vots*	*Absoluts*	*% Cens*	*% Vots*
Barcelona	131.280	3,9	4,8	134.827	3,9	6,1	102.274	2,8	4,1	142.022	4,1	6,0	180.872	5,1	8,8
Girona	8.432	2,5	3,1	7.811	2,2	3,1	6.700	1,8	2,5	6.868	1,9	2,7	9.363	2,5	3,9
Lleida	5.495	2,0	2,7	4.962	1,8	2,8	4.805	1,7	2,5	3.969	1,4	2,1	6.080	2,2	3,6
Tarragona	13.329	3,6	4,6	13.029	3,3	5,3	10.772	2,7	3,8	9.890	2,5	3,6	12.896	3,2	5,4
CATALUNYA	158.536	3,7	4,6	160.629	3,6	5,6	124.551	2,7	3,9	162.749	3,6	5,3	209.211	4,6	7,7

— *RESULTATS PER COMARQUES*

CP/AP

	Congrés de Diputats 1982			*Parlament de Catalunya 1984*			*Congrés de Diputats 1986*		
	Absoluts	*% Cens*	*% Vots*	*Absoluts*	*% Cens*	*% Vots*	*Asoluts*	*% Cens*	*% Vots*
Alt Camp	2.688	10.9	13.2	970	3.8	5.1	1.970	7.5	10.1
Alt Empordà	7.148	12.3	15.4	2.612	4.2	6.3	5.386	8.4	11.8
Alt Penedès	4.641	10.1	12.3	1.712	3.6	4.9	3.062	6.2	8.4
Alt Urgell	1.409	8.8	13.0	770	4.8	7.4	1.343	8.7	13.5
Anoia	5.753	10.1	12.6	2.049	3.5	4.9	3.786	6.2	8.7
Bages	12.424	11.0	13.4	3.530	3.0	4.2	6.900	5.8	7.9
Baix Camp	10.598	12.6	16.5	4.364	4.7	8.0	8.448	8.8	13.2
Baix Ebre	8.311	16.5	21.7	4.590	8.9	15.0	8.087	15.3	23.6
Baix Empordà	5.267	9.0	11.0	2.353	3.8	5.5	3.977	6.2	8.6
Baix Llobregat	27.451	7.9	9.7	13.468	3.7	5.9	193.335	5.1	7.3
Baix Penedès	2.178	10.4	13.2	927	4.2	6.1	1.733	7.2	10.1
Barcelonès	242.209	13.0	16.1	110.168	5.7	9.2	168.975	8.6	12.8
Berguedà	3.095	9.5	12.1	1.150	3.4	4.9	1.699	5.1	7.2
Cerdanya	1.172	12.9	16.6	410	4.3	6.2	907	9.4	13.4
Conca de Barberà	1.530	11.0	14.2	734	5.2	7.3	1.256	8.6	12.1
Garraf	5.116	10.1	12.6	2.447	4.5	7.1	3.751	6.6	9.4
Garrigues	1.918	10.6	13.7	1.056	5.7	8.2	2.068	11.1	15.6
Garrotxa	3.854	10.8	13.6	1.135	3.1	4.3	2.342	6.3	8.8
Gironès	10.253	10.4	13.0	4.496	4.4	6.3	7.833	7.3	10.3
Maresme	19.182	10.8	13.1	7.865	4.2	6.1	14.061	7.1	9.7
Montsià	5.649	15.3	19.7	2.917	7.8	12.4	4.656	12.1	17.0
Noguera	3.852	11.0	14.5	1.982	5.5	8.0	4.127	11.3	16.5
Osona	10.192	12.5	15.4	2.918	3.4	4.7	5.242	6.0	8.4
Pallars Jussà	762	5.1	7.4	485	3.2	5.3	965	6.4	10.0
Pallars Sobirà	304	6.4	9.5	156	3.2	4.9	278	5.9	9.3
Priorat	605	7.3	9.2	540	6.5	8.8	779	9.3	12.5
Ribera d'Ebre	2.143	11.2	14.7	1.283	6.7	10.5	1.997	10.4	15.3
Ripollès	2.168	8.5	10.5	649	2.5	3.3	1.268	4.8	6.7
Segarra	2.079	15.2	21.2	810	5.8	8.5	1.680	11.9	17.9
Segrià	16.805	13.6	17.3	8.373	6.5	10.7	15.592	11.5	17.0
Selva	5.623	9.7	12.1	2.210	3.5	5.2	4.339	6.5	9.2
Solsonès	892	10.9	15.7	461	5.5	7.8	928	10.7	16.3
Tarragonès	15.689	15.2	18.6	7.134	6.7	10.4	12.173	10.6	15.0
Terra Alta	1.704	15.6	20.3	1.688	15.2	21.7	2.395	21.4	29.8
Urgell	2.690	9.9	13.0	1.303	4.6	6.6	3.018	10.6	15.1
Vall d'Aran	1.004	23.0	29.1	302	6.7	9.7	648	14.2	20.9
Vallès Occidental	38.924	9.2	11.1	15.719	3.5	5.6	25.781	5.5	7.9
Vallès Oriental	16.131	10.9	13.2	5.869	3.7	5.6	10.217	6.2	8.6
CATALUNYA	503.413	11.7	14.4	221.605	4.9	7.7	363.002	7.8	11.3

— *RESULTATS PER COMARQUES*

CP/AP

	Parlament Europeu 1987			*Parlament de Catalunya 1988*		
	Absoluts	*% Cens*	*% Vots*	*Absoluts*	*% Cens*	*% Vots*
Alt Camp	1.547	5.9	8.3	623	2.3	3.5
Alt Empordà	4.368	6.9	10.0	1.887	3.0	4.7
Alt Penedès	2.727	5.4	7.4	1.262	2.5	3.7
Alt Urgell	1.070	6.9	11.9	437	2.9	4.8
Anoia	3.898	6.6	8.9	1.537	2.5	3.9
Bages	6.031	5.2	7.2	2.027	1.7	2.6
Baix Camp	6.709	7.5	11.7	2.653	2.9	5.0
Baix Ebre	8.318	15.9	22.7	3.604	6.8	12.2
Baix Empordà	3.201	5.1	7.4	1.190	1.9	2.9
Baix Llobregat	17.441	4.7	6.9	7.235	1.9	3.4
Baix Penedès	1.545	6.6	8.9	562	2.3	3.6
Barcelonès	167.602	8.9	13.3	71.405	3.8	6.6
Berguedà	1.150	3.6	4.8	676	2.1	3.1
Cerdanya	889	9.4	13.0	283	3.0	4.4
Conca de Barberà	1.146	7.9	11.4	542	3.7	5.7
Garraf	2.543	4.6	6.6	1.263	2.2	3.8
Garrigues	1.725	9.4	13.8	646	4.0	6.2
Garrotxa	2.115	5.8	8.6	880	2.4	3.6
Gironès	6.377	6.0	8.9	3.037	2.8	4.3
Maresme	22.223	7.9	11.7	6.317	3.1	5.0
Montsià	3.914	10.2	14.1	1.345	3.5	5.9
Noguera	3.351	9.5	13.2	1.185	3.8	5.8
Osona	4.757	5.5	8.2	1.829	2.1	3.1
Pallars Jussà	948	6.5	10.1	238	1.7	2.8
Pallars Sobirà	277	5.9	7.8	77	1.7	2.7
Priorat	688	8.4	11.7	303	3.7	5.3
Ribera d'Ebre	1.578	8.4	11.8	703	3.8	6.1
Ripollès	1.008	4.0	5.4	377	1.5	2.1
Segarra	1.223	10.4	16.3	431	3.1	4.8
Segrià	4.477	9.1	13.4	6.172	4.3	7.4
Selva	3.445	5.2	7.3	1.313	1.9	3.0
Solsonès	944	10.5	17.3	367	4.3	6.9
Tarragonès	10.528	9.5	14.3	5.013	4.5	7.8
Terra Alta	1.979	18.0	24.3	1.237	11.4	18.0
Urgell	2.610	9.3	13.3	718	3.0	4.6
Vall d'Aran	651	13.5	17.9	152	3.2	5.0
Vallès Occidental	23.213	5.2	7.7	9.600	2.1	3.6
Vallès Oriental	9.832	5.9	8.6	3.936	2.3	3.8
CATALUNYA	338.048	7,5	11.1	143.062	3.1	5.3

— *RESULTATS PER COMARQUES*

CDS

	Congrés de Diputats 1982			*Parlament de Catalunya 1984*			*Congrés de Diputats 1986*		
	Absoluts	*% Cens*	*% Vots*	*Absoluts*	*% Cens*	*% Vots*	*Absoluts*	*% Cens*	*% Vots*
Alt Camp	369	1.5	1.8	—	—	—	472	1.8	2.4
Alt Empordà	1.277	2.2	2.8	—	—	—	1.381	2.1	3.0
Alt Penedès	384	0.8	1.0	—	—	—	781	1.6	2.1
Alt Urgell	413	2.6	3.8	—	—	—	229	1.5	2.3
Anoia	584	1.0	1.3	—	—	—	993	1.6	2.3
Bages	1.389	1.2	1.5	—	—	—	2.308	1.9	2.7
Baix Camp	1.237	1.5	1.9	—	—	—	2.492	2.6	3.9
Baix Ebre	943	1.9	2.5	—	—	—	1.392	2.6	4.1
Baix Empordà	688	1.2	1.4	—	—	—	986	1.5	2.1
Baix Llobregat	4.637	1.3	1.6	—	—	—	12.444	3.3	4.7
Baix Penedès	228	1.1	1.4	—	—	—	467	1.9	2.7
Barcelonès	31.952	1.7	2.1	—	—	—	66.056	3.3	5.0
Berguedà	262	0.8	1.0	—	—	—	417	1.2	1.8
Cerdanya	127	1.4	1.8	—	—	—	175	1.8	2.6
Conca de Barberà	133	0.9	1.2	—	—	—	170	1.2	1.6
Garraf	982	2.0	2.4	—	—	—	1.799	3.2	4.5
Garrigues	357	2.0	2.5	—	—	—	240	1.3	1.8
Garrotxa	564	1.6	2.0	—	—	—	482	1.3	1.8
Gironès	1.661	1.7	2.1	—	—	—	2.063	1.9	2.7
Maresme	2.392	1.3	1.6	—	—	—	4.494	2.3	3.1
Montsià	1.579	4.3	5.5	—	—	—	1.358	3.5	5.0
Noguera	664	1.9	2.5	—	—	—	490	1.4	2.0
Osona	544	0.7	0.8	—	—	—	839	1.0	1.4
Pallars Jussà	318	2.1	3.1	—	—	—	288	1.9	3.0
Pallars Sobirà	151	3.2	4.7	—	—	—	100	2.1	3.3
Priorat	130	1.6	2.0	—	—	—	149	1.8	2.4
Ribera d'Ebre	246	1.3	1.7	—	—	—	411	2.2	3.2
Ripollès	294	1.2	1.4	—	—	—	342	1.3	1.8
Segarra	269	2.0	2.7	—	—	—	177	1.3	1.9
Segrià	3.262	2.6	3.4	—	—	—	3.964	2.9	4.3
Selva	756	1.3	1.6	—	—	—	1.336	2.0	2.8
Solsonès	161	2.0	2.8	—	—	—	107	1.2	1.9
Tarragonès	2.018	2.0	2.4	—	—	—	4.311	3.8	5.3
Terra Alta	125	1.1	1.5	—	—	—	135	1.2	1.7
Urgell	518	1.9	2.5	—	—	—	424	1.5	2.1
Vall d'Aran	133	3.0	3.8	—	—	—	154	3.4	5.0
Vallès Occidental	4.993	1.2	1.4	—	—	—	12.952	2.8	4.0
Vallès Oriental	1.645	1.1	1.4	—	—	—	3.844	2.3	3.3
CATALUNYA	68.385	1.6	2.0	—	—	—	131.222	2.8	4.1

— *RESULTATS PER COMARQUES*

CDS

	Parlament Europeu 1987			*Parlament de Catalunya 1988*		
	Absoluts	*% Cens*	*% Vots*	*Absoluts*	*% Cens*	*% Vots*
Alt Camp	554	2.1	3.0	383	1.4	2.2
Alt Empordà	1.821	2.9	4.2	1.597	2.5	3.9
Alt Penedès	829	1.6	2.3	718	1.4	2.1
Alt Urgell	228	1.5	2.5	261	1.7	2.9
Anoia	1.025	1.7	2.3	816	1.4	2.1
Bages	2.769	2.4	3.3	1.882	1.6	2.4
Baix Camp	3.946	4.4	6.9	2.129	2.3	4.0
Baix Ebre	1.713	3.3	4.7	1.200	2.3	4.1
Baix Empordà	1.440	2.3	3.3	1.322	2.1	3.2
Baix Llobregat	15.325	4.1	6.1	9.589	2.5	4.6
Baix Penedès	595	2.5	3.4	611	2.5	3.9
Barcelonès	80.072	4.3	6.4	47.252	2.5	4.4
Berguedà	625	1.9	2.6	371	1.1	1.7
Cerdanya	300	3.2	4.4	160	1.7	2.5
Conca de Barberà	354	2.4	3.5	243	1.7	2.6
Garraf	3.009	5.4	7.8	1.704	3.0	5.2
Garrigues	431	2.4	3.5	305	1.9	2.9
Garrotxa	800	2.2	3.3	657	1.8	2.7
Gironès	3.349	3.2	4.7	2.497	2.3	3.6
Maresme	10.821	3.9	5.7	3.589	1.8	2.8
Montsià	1.587	4.1	5.7	1.128	2.9	5.0
Noguera	1.004	2.8	4.0	629	2.0	3.1
Osona	1.446	1.7	2.5	763	0.9	1.3
Pallars Jussà	512	3.5	5.4	424	3.0	5.0
Pallars Sobirà	196	4.2	5.5	118	2.6	4.2
Priorat	160	2.0	2.7	105	1.3	1.8
Ribera d'Ebre	342	1.8	2.6	247	1.3	2.1
Ripollès	403	1.6	2.1	372	1.5	2.1
Segarra	247	2.1	3.3	500	3.6	5.5
Segrià	1.922	3.9	5.8	4.371	3.1	5.2
Selva	1.612	2.4	3.4	1.069	1.6	2.5
Solsonès	138	1.5	2.5	128	1.5	2.4
Tarragonès	5.909	5.4	8.0	3.317	3.0	5.2
Terra Alta	141	1.3	1.7	135	1.2	2.0
Urgell	827	3.0	4.2	374	1.6	2.4
Vall d'Aran	176	3.7	4.8	116	2.4	3.8
Vallès Occidental	15.736	3.5	5.3	9.310	2.0	3.5
Vallès Oriental	4.175	2.5	3.6	2.792	1.7	2.7
CATALUNYA	166.539	3.7	5.4	103.184	2.3	3.8

— *RESULTATS PER COMARQUES*

CiU

	Congrés de Diputats 1982			*Parlament de Catalunya 1984*			*Congrés de Diputats 1986*		
	Absoluts	*% Cens*	*% Vots*	*Absoluts*	*% Cens*	*% Vots*	*Absoluts*	*% Cens*	*% Vots*
Alt Camp	6.315	25.5	30.9	11.170	44.4	59.1	8.261	31.5	42.5
Alt Empordà	14.165	24.4	30.5	23.536	37.5	56.8	19.206	29.8	42.1
Alt Penedès	12.113	26.4	32.1	19.559	41.0	56.6	15.599	31.4	42.8
Alt Urgell	4.486	28.1	41.3	7.204	44.5	69.6	5.404	35.0	54.3
Anoia	13.842	24.4	30.3	23.273	39.4	56.1	18.168	29.9	41.5
Bages	29.319	26.0	31.7	51.913	44.5	61.0	38.907	32.7	44.8
Baix Camp	13.499	16.0	21.0	27.037	29.1	49.8	20.828	21.6	32.6
Baix Ebre	5.777	11.5	15.1	14.794	28.6	48.4	8.938	16.9	26.1
Baix Empordà	16.270	27.8	34.1	24.136	39.1	56.1	19.595	30.7	42.4
Baix Llobregat	35.732	10.3	12.6	67.815	18.4	30.0	48.990	12.8	18.4
Baix Penedès	4.654	22.3	28.2	7.640	34.5	50.4	5.962	24.7	34.9
Barcelonès	287.477	15.5	19.1	515.956	26.9	43.2	374.995	19.0	28.4
Berguedà	9.677	29.8	38.0	15.253	45.6	64.6	12.420	36.9	52.9
Cerdanya	2.881	31.8	40.9	4.784	50.6	71.8	3.526	36.7	52.0
Conca de Barberà	4.225	30.3	39.2	6.148	43.3	61.3	5.035	34.3	48.3
Garraf	7.196	14.3	17.7	14.891	27.4	43.1	10.929	19.3	27.4
Garrigues	3.852	21.4	27.5	6.946	37.6	54.0	5.511	29.7	41.7
Garrotxa	11.641	32.6	41.2	17.420	47.5	66.6	14.388	38.9	54.0
Gironès	26.801	27.2	34.0	40.159	39.3	55.9	33.178	30.8	43.6
Maresme	41.621	23.4	28.4	67.195	35.5	52.1	54.482	27.4	37.5
Montsià	3.880	10.5	13.5	10.768	28.8	45.9	8.191	21.2	29.9
Noguera	8.146	23.3	30.8	15.745	43.7	63.6	10.926	30.0	43.8
Osona	27.990	34.4	42.2	42.452	49.3	67.8	34.869	39.9	56.0
Pallars Jussà	3.601	24.2	34.9	5.812	38.1	63.1	4.383	29.0	45.5
Pallars Sobirà	1.051	22.2	32.9	2.098	43.2	66.3	1.559	33.4	52.1
Priorat	1.683	20.4	25.6	2.998	36.0	49.1	2.463	29.4	39.5
Ribera d'Ebre	2.855	15.0	19.6	5.386	27.9	44.1	4.077	21.3	31.2
Ripollès	8.702	34.3	42.1	13.240	50.9	68.1	10.335	39.5	54.3
Segarra	3.744	27.4	38.2	6.794	48.5	71.2	5.013	35.6	53.3
Segrià	18.975	15.3	19.5	37.725	29.3	48.1	29.856	22.0	32.6
Selva	17.239	29.8	37.0	26.163	41.5	61.0	21.789	32.7	46.1
Solsonès	2.809	34.2	49.4	4.496	53.2	75.7	3.214	37.2	56.4
Tarragonès	14.511	14.1	17.2	27.931	26.1	40.7	21.575	18.8	26.5
Terra Alta	2.201	20.2	26.2	4.175	37.7	53.8	2.911	26.0	36.2
Urgell	7.793	28.7	37.8	12.999	46.1	65.8	9.596	33.6	48.2
Vall d'Aran	736	16.9	21.3	1.493	33.2	47.8	1.057	23.1	34.1
Vallès Occidental	64.787	15.3	18.4	108.443	24.3	38.7	81.765	17.6	25.2
Vallès Oriental	30.427	20.6	24.9	51.370	32.7	49.0	40.500	24.4	34.3
CATALUNYA	772.673	17.9	22.2	1.346.917	29.9	46.6	1.018.401	21.9	31.8

— *RESULTATS PER COMARQUES*

CiU

	Parlament Europeu 1987			*Parlament de Catalunya 1988*		
	Absoluts	*% Cens*	*% Vots*	*Absoluts*	*% Cens*	*% Vots*
Alt Camp	7.313	27.8	39.4	9.756	36.8	55.7
Alt Empordà	17.402	27.4	39.7	21.831	34.2	53.8
Alt Penedès	14.276	28.5	39.0	18.271	36.0	53.5
Alt Urgell	4.381	28.2	48.6	5.869	38.8	64.5
Anoia	15.423	26.1	35.4	21.576	35.8	54.7
Bages	33.333	28.5	39.7	44.565	38.0	56.8
Baix Camp	17.597	19.6	30.8	26.023	28.1	49.2
Baix Ebre	10.173	19.4	27.8	14.115	26.8	47.8
Baix Empordà	16.045	25.5	37.0	22.204	35.3	53.7
Baix Llobregat	42.989	11.5	17.0	65.001	17.0	30.9
Baix Penedès	6.326	26.9	36.6	7.482	30.6	48.3
Barcelonès	287.899	15.4	22.9	459.654	24.3	42.4
Berguedà	12.985	40.2	54.4	13.940	42.8	63.2
Cerdanya	2.887	30.4	42.3	3.978	42.0	62.2
Conca de Barberà	4.531	31.3	45.0	5.482	37.9	57.7
Garraf	8.911	16.1	23.1	13.944	24.5	42.1
Garrigues	4.425	24.2	35.4	5.487	33.9	52.4
Garrotxa	11.342	31.3	46.3	14.920	41.1	60.4
Gironès	26.516	25.0	37.0	36.819	34.5	52.5
Maresme	59.140	21.1	31.2	64.609	32.2	51.2
Montsià	8.307	21.7	29.8	10.751	28.0	47.5
Noguera	10.412	29.5	41.0	11.923	38.2	58.2
Osona	27.631	32.2	47.8	38.904	45.0	65.7
Pallars Jussà	4.233	29.0	44.9	4.833	34.2	57.4
Pallars Sobirà	1.525	32.3	43.0	1.557	34.0	55.1
Priorat	2.220	27.2	37.7	2.875	35.4	50.4
Ribera d'Ebre	4.260	22.8	31.9	5.499	29.5	47.5
Ripollès	9.538	37.7	50.7	11.114	44.2	62.2
Segarra	4.320	36,7	57.7	6.230	45.3	69.0
Segrià	11.833	24.0	35.4	38.494	27.0	45.9
Selva	20.321	30.4	43.3	25.957	38.4	59.8
Solsonès	2.828	31.4	51.7	3.637	42.7	68.1
Tarragonès	17.923	16.3	24.3	26.223	23.4	40.8
Terra Alta	3.311	30.2	40.6	3.490	32.0	50.6
Urgell	8.961	32.0	45.7	9.882	41.7	63.6
Vall d'Aran	1.334	27.7	36.6	1.827	38.0	60.6
Vallès Occidental	63.905	14.3	21.3	102.162	22.2	38.5
Vallès Oriental	35.031	21.1	30.5	49.472	29.4	48.2
CATALUNYA	841.787	18.7	27.6	1.230.356	27.0	45.5

— *RESULTATS PER COMARQUES*

ERC

	Congrés de Diputats 1982			*Parlament de Catalunya 1984*			*Congrés de Diputats 1986*		
	Absoluts	*% Cens*	*% Vots*	*Absoluts*	*% Cens*	*% Vots*	*Absoluts*	*% Cens*	*% Vots*
Alt Camp	1.101	4.4	5,4	1.020	4.1	5.4	618	2.3	3.2
Alt Empordà	2.526	4.3	5,4	2.571	4.1	6.2	1.502	2.3	3.3
Alt Penedès	2.072	4.5	5,5	2.007	4.2	5.8	1.404	2.8	3.8
Alt Urgell	552	3.5	5,1	425	2.6	4.1	264	1.7	2.7
Anoia	2.130	3.8	4,7	1.958	3.3	4.7	1.244	2.0	2.8
Bages	3.874	3.4	4,2	3.874	3.3	4.6	2.892	2.4	3.3
Baix Camp	3.532	4.2	5,5	3.100	3.3	5.7	1.980	2.0	3.1
Baix Ebre	802	1.6	2,1	819	1.6	2.7	486	0.9	1.4
Baix Empordà	2.680	4.6	5,6	3.012	4.9	7.0	1.818	2.8	3.9
Baix Llobregat	6.445	1.9	2,3	6.181	1.7	2.7	3.900	1.0	1.5
Baix Penedès	487	2.3	3,0	555	2.5	3.7	381	1.6	2.2
Barcelonès	55.814	3.0	3,7	48.190	2.5	4.0	34.142	1.7	2.6
Berguedà	1.947	6.0	7,6	1.656	4.9	7.0	1.233	3.7	5.3
Cerdanya	289	3.2	4,1	255	2.7	3.8	184	1.9	2.7
Conca de Barberà	383	2.7	3,5	591	4.2	5.9	351	2.4	3.4
Garraf	2.175	4.3	5,3	1.815	3.3	5.3	1.299	2.3	3.3
Garrigues	1.206	6.7	8,6	1.002	5.4	7.8	529	2.8	4.0
Garrotxa	1.944	5.4	6,9	1.877	5.1	7.2	1.031	2.8	3.9
Gironès	4.374	4.4	5,6	4.302	4.2	6.0	2.666	2.5	3.5
Maresme	7.080	4.0	4,8	6.416	3.4	5.0	4.472	2.3	3.1
Montsià	552	1.5	1,9	586	1.6	2.5	483	1.3	1.8
Noguera	1.904	5.4	7,2	1.581	4.4	6.4	878	2.4	3.5
Osona	4.500	5.5	6,8	4.972	5.8	7.9	3.148	3.6	5.1
Pallars Jussà	630	4.2	6,1	500	3.3	5.4	271	1.8	2.8
Pallars Sobirà	353	7.5	11,1	330	6.8	10.4	100	2.1	3.3
Priorat	342	4.2	5,2	416	5.0	6.8	348	4.2	5.6
Ribera d'Ebre	757	4.0	5,2	1.301	6.8	10.7	579	3.0	4.4
Ripollès	1.285	5.1	6,2	1.038	4.0	5.3	703	2.7	3.7
Segarra	359	2.6	3,7	423	3.0	4.4	355	2.5	3.8
Segrià	4.933	4.0	5,1	4.168	3.2	5.3	2.276	1.7	2.5
Selva	2.411	4.2	5,2	2.380	3.8	5.6	1.454	2.2	3.1
Solsonès	209	2.5	3,7	228	2.7	3.8	223	2.6	3.9
Tarragonès	3.125	3.0	3,7	2.520	2.4	3.7	1.694	1.5	2.1
Terra Alta	375	3.4	4,5	427	3.8	5.5	314	2.8	3.9
Urgell	1.453	5.3	7,0	1.405	5.0	7.1	874	3.1	4.4
Vall d'Aran	34	0.8	1,0	23	0.5	0.7	28	0.6	0.9
Vallès Occidental	9.791	2.3	2,8	9.388	2.1	3.3	6.252	1.3	1.9
Vallès Oriental	3.793	2.6	3,1	3.659	2.3	3.5	2.572	1.5	2.2
CATALUNYA	138.219	3.2	4,0	126.971	2.8	4.4	84.948	1.8	2.7

— *RESULTATS PER COMARQUES*

ERC

	Parlament Europeu 1987			*Parlament de Catalunya 1988*		
	Absoluts	*% Cens*	*% Vots*	*Absoluts*	*% Cens*	*% Vots*
Alt Camp	1.231	4.7	6.6	1.248	4.7	7.1
Alt Empordà	2.114	3.3	4.8	2.371	3.7	5.8
Alt Penedès	2.251	4.5	6.2	2.323	4.6	6.8
Alt Urgell	259	1.7	2.9	351	2.3	3.9
Anoia	2.418	4.1	5.6	2.006	3.3	5.1
Bages	3.974	3.4	4.7	4.192	3.6	5.3
Baix Camp	2.834	3.2	5.0	2.840	3.1	5.4
Baix Ebre	548	1.0	1.5	873	1.7	3.0
Baix Empordà	2.276	3.6	5.3	2.005	3.2	4.8
Baix Llobregat	5.471	1.5	2.2	5.059	1.3	2.4
Baix Penedès	535	2.3	3.1	602	2.5	3.9
Barcelonès	41.012	2.2	3.3	37.877	2.0	3.5
Berguedà	1.325	4.1	5.6	1.362	4.2	6.2
Cerdanya	445	4.7	6.5	411	4.3	6.4
Conca de Barberà	352	2.4	3.5	584	4.0	6.1
Garraf	1.306	2.4	3.4	1.482	2.6	4.5
Garrigues	1.001	5.5	8.0	956	5.9	9.1
Garrotxa	1.357	3.7	5.5	1.432	4.0	5.8
Gironès	3.746	3.5	5.2	4.074	3.8	5.8
Maresme	7.898	2.8	4.2	5.050	2.5	4.0
Montsià	663	1.7	2.4	879	2.3	3.9
Noguera	1.474	4.2	5.8	1.331	4.3	6.5
Osona	4.924	5.7	8.5	5.023	5.8	8.5
Pallars Jussà	284	1.9	3.0	470	3.3	5.6
Pallars Sobirà	329	7.0	9.3	247	5.4	8.7
Priorat	454	5.6	7.7	527	6.5	9.2
Ribera d'Ebre	1.209	6.5	9.1	1.625	8.7	14.1
Ripollès	915	3.6	4.9	1.115	4.4	6.2
Segarra	212	1.8	2.8	604	4.4	6.7
Segrià	1.356	2.8	4.1	4.248	3.0	5.1
Selva	2.032	3.0	4.3	2.012	3.0	4.6
Solsonès	444	4.9	8.1	383	4.5	7.2
Tarragonès	2.191	2.0	3.0	2.708	2.4	4.2
Terra Alta	289	2.6	3.5	430	4.0	6.2
Urgell	1.299	4.6	6.6	1.258	5.3	8.1
Vall d'Aran	49	1.0	1.3	37	0.8	1.2
Vallès Occidental	8.569	1.9	2.9	7.907	1.7	3.0
Vallès Oriental	3.472	2.1	3.0	3.374	2.0	3.3
CATALUNYA	112.518	2.5	3.7	111.276	2.5	4.1

— *RESULTATS PER COMARQUES*

PSC

	Congrés de Diputats 1982			*Parlament de Catalunya 1984*			*Congrés de Diputats 1986*		
	Absoluts	*% Cens*	*% Vots*	*Absoluts*	*% Cens*	*% Vots*	*Absoluts*	*% Cens*	*% Vots*
Alt Camp	7.504	30.3	36.7	4.199	16.7	22.2	6.624	25.2	34.1
Alt Empordà	16.359	28.2	35.2	10.098	16.1	24.4	14.996	23.3	32.8
Alt Penedès	14.993	32.6	39.7	8.886	18.6	25.7	12.861	25.9	35.3
Alt Urgell	2.679	16.8	24.7	1.410	8.7	13.6	2.144	13.9	21.6
Anoia	18.897	33.3	41.4	11.300	19.1	27.3	16.795	27.6	38.4
Bages	34.738	30.8	37.5	18.525	15.9	21.8	28.550	24.0	32.9
Baix Camp	27.796	33.0	43.2	14.186	15.3	26.1	24.612	25.5	38.5
Baix Ebre	14.908	29.6	38.9	7.069	13.7	23.1	12.422	23.5	36.3
Baix Empordà	17.819	30.5	37.4	10.044	16.3	23.3	16.280	25.5	35.3
Baix Llobregat	168.543	48.6	59.4	97.131	26.3	43.0	147.864	38.6	55.6
Baix Penedès	7.279	34.9	44.1	4.854	21.9	32.0	7.351	30.5	43.0
Barcelonès	707.156	38.0	47.1	380.961	19.9	31.9	543.462	27.5	41.1
Berguedà	7.201	22.2	28.3	3.925	11.7	16.6	6.045	18.0	25.7
Cerdanya	1.773	19.6	25.2	903	9.6	13.6	1.597	16.6	23.5
Conca de Barberà	2.997	21.5	27.8	1.558	11.0	15.5	2.667	18.2	25.6
Garraf	19.965	39.6	49.1	11.287	20.8	32.7	18.090	31.9	45.4
Garrigues	4.977	27.6	35.5	2.794	15.1	21.7	3.956	21.3	29.9
Garrotxa	7.478	20.9	26.5	4.145	11.3	15.9	6.647	18.0	25.0
Gironès	27.029	27.4	34.3	16.324	16.0	22.7	23.968	22.2	31.5
Maresme	60.757	34.1	41.5	35.603	18.8	27.6	56.756	28.6	39.0
Montsià	12.711	34.4	44.3	6.061	16.2	25.8	9.958	25.8	36.4
Noguera	8.081	23.1	30.5	3.550	9.9	14.3	6.799	18.7	27.2
Osona	16.201	19.9	24.4	8.392	9.8	13.4	13.911	15.9	22.4
Pallars Jussà	3.185	21.4	30.9	1.767	11.6	19.2	3.031	20.1	31.4
Pallars Sobirà	895	18.9	28.0	431	8.9	13.6	778	16.6	26.0
Priorat	2.322	28.2	35.3	1.436	17.3	23.5	1.877	22.4	30.1
Ribera d'Ebre	5.833	30.6	40.0	2.699	14.0	22.1	4.550	23.8	34.8
Ripollès	5.910	23.3	28.6	3.281	12.6	16.9	5.087	19.4	26.7
Segarra	2.225	16.3	22.7	911	6.5	9.5	1.660	11.8	17.6
Segrià	40.381	32.6	41.6	20.395	15.9	26.0	32.658	24.1	35.6
Selva	15.726	27.2	33.7	8.630	13.7	20.1	14.598	21.9	30.9
Solsonès	1.038	12.6	18.3	531	6.3	8.9	936	10.8	16.4
Tarragonès	37.298	36.1	44.3	22.513	21.1	32.8	33.448	29.1	41.1
Terra Alta	2.182	20.0	26.0	888	8.0	11.4	1.729	15.5	21.5
Urgell	5.923	21.8	28.7	3.012	10.7	15.2	4.928	17.3	24.7
Vall d'Aran	1.054	24.2	30.5	544	12.1	17.4	1.007	22.0	32.5
Vallès Occidental	186.523	44.0	53.0	102.576	23.0	36.6	160.931	34.6	49.6
Vallès Oriental	56.924	38.6	46.7	33.606	21.4	32.0	51.137	30.9	43.3
CATALUNYA	1.575.260	36.5	45.2	866.425	19.3	30.0	1.302.710	28.0	40.6

— *RESULTATS PER COMARQUES*

PSC

	Parlament Europeu 1987			*Parlament de Catalunya 1988*		
	Absoluts	*% Cens*	*% Vots*	*Absoluts*	*% Cens*	*% Vots*
Alt Camp	5.952	22.6	32.1	4.275	16.1	24.4
Alt Empordà	12.807	20.2	29.2	10.000	15.7	24.6
Alt Penedès	12.571	25.1	34.3	9.068	17.9	26.6
Alt Urgell	2.045	13.2	22.7	1.712	11.3	18.8
Anoia	15.650	26.5	35.9	10.885	18.1	27.6
Bages	26.155	22.4	31.1	19.330	16.5	24.6
Baix Camp	19.022	21.2	33.3	14.440	15.6	27.3
Baix Ebre	11.625	22.2	31.7	7.307	13.9	24.7
Baix Empordà	14.970	23.8	34.5	11.249	17.9	27.2
Baix Llobregat	118.475	31.6	46.9	88.215	23.0	42.0
Baix Penedès	6.436	27.3	37.2	5.133	21.0	33.1
Barcelonès	485.282	25.9	38.6	327.806	17.4	30.2
Berguedà	5.005	15.5	21.0	4.304	13.2	19.5
Cerdanya	1.620	17.1	23.8	1.192	12.6	18.6
Conca de Barberà	2.191	15.1	21.8	1.725	11.9	18.1
Garraf	14.876	26.9	38.6	10.583	18.6	32.0
Garrigues	3.779	20.7	30.2	2.289	14.1	21.9
Garrotxa	5.639	15.6	23.0	4.589	12.6	18.6
Gironès	20.883	19.7	29.1	17.187	16.1	24.5
Maresme	64.469	23.0	34.0	35.154	17.5	27.9
Montsià	9.137	23.8	32.8	5.657	14.7	25.0
Noguera	6.425	18.2	25.3	3.927	12.6	19.2
Osona	10.829	12.6	18.7	8.457	9.8	14.3
Pallars Jussà	2.531	17.3	26.9	1.841	13.0	21.9
Pallars Sobirà	988	20.9	27.9	537	11.7	19.0
Priorat	1.644	20.1	27.9	1.352	16.6	23.7
Ribera d'Ebre	4.061	21.7	30.5	2.287	12.3	19.8
Ripollès	4.831	19.1	25.7	3.581	14.3	20.0
Segarra	821	7.0	11.0	816	5.9	9.0
Segrià	10.360	21.0	31.0	23.859	16.7	28.5
Selva	13.271	19.8	28.3	9.320	13.8	21.5
Solsonès	620	6.9	11.3	494	5.8	9.3
Tarragonès	25.448	23.1	34.5	19.928	17.8	31.0
Terra Alta	1.727	15.7	21.2	1.099	10.1	15.9
Urgell	4.196	15.0	21.4	2.472	10.4	15.9
Vall d'Aran	1.032	21.4	28.3	694	14.4	23.0
Vallès Occidental	126.415	28.3	42.2	95.485	20.7	36.0
Vallès Oriental	43.383	26.1	37.7	32.750	19.4	31.9
CATALUNYA	1.117.171	24.8	36.6	800.999	17.6	29.6

— *RESULTATS PER COMARQUES*

PSUC/UEC/IC

	Congrés de Diputats 1982			*Parlament de Catalunya 1984*			*Congrés de Diputats 1986*		
	Absoluts	*% Cens*	*% Vots*	*Absoluts*	*% Cens*	*% Vots*	*Absoluts*	*% Cens*	*% Vots*
Alt Camp	820	3.3	4.0	622	2.5	3.3	613	2.3	3.2
Alt Empordà	916	1.6	2.0	700	1.1	1.7	683	1.1	1.5
Alt Penedès	973	2.1	2.6	980	2.0	2.8	1.028	2.1	2.8
Alt Urgell	349	2.2	3.2	245	1.5	2.4	230	1.5	2.3
Anoia	1.117	2.0	2.5	1.017	1.7	2.5	909	1.5	2.1
Bages	3.938	3.5	4.3	3.566	3.0	4.2	2.991	2.5	3.5
Baix Camp	2.476	2.9	3.8	2.358	2.5	4.3	2.176	2.3	3.4
Baix Ebre	1.866	3.7	4.9	1.788	3.5	5.8	1.256	2.4	3.7
Baix Empordà	1.767	3.0	3.7	1.633	2.7	3.8	1.172	1.8	2.5
Baix Llobregat	18.295	5.3	6.4	21.485	5.8	9.5	13.423	3.5	5.1
Baix Penedès	527	2.5	3.2	481	2.2	3.2	396	1.6	2.3
Barcelonès	73.515	4.0	4.9	71.991	3.8	6.0	57.267	2.9	4.3
Berguedà	921	2.8	3.6	605	1.8	2.6	571	1.7	2.4
Cerdanya	134	1.5	1.9	111	1.2	1.7	95	1.0	1.4
Conca de Barberà	585	4.2	5.4	596	4.2	5.9	539	3.7	5.2
Garraf	2.153	4.3	5.3	2.003	3.7	5.8	1.753	3.1	4.4
Garrigues	386	2.1	2.8	368	2.0	2.9	430	2.3	3.3
Garrotxa	742	2.1	2.6	532	1.5	2.0	464	1.3	1.7
Gironès	3.018	3.1	3.8	2.893	2.8	4.0	2.567	2.4	3.4
Maresme	5.276	3.0	3.6	5.124	2.7	4.0	4.195	2.1	2.9
Montsià	1.260	3.4	4.4	1.506	4.0	6.4	1.277	3.3	4.7
Noguera	656	1.9	2.5	739	2.0	3.0	714	2.0	2.9
Osona	1.589	2.0	2.4	1.271	1.5	2.0	1.771	2.0	2.8
Pallars Jussà	287	1.9	2.8	187	1.2	2.0	248	1.6	2.6
Pallars Sobirà	77	1.6	2.4	44	0.9	1.4	77	1.6	2.6
Priorat	442	5.4	6.7	361	4.3	5.9	357	4.3	5.7
Ribera d'Ebre	968	5.1	6.6	911	4.7	7.5	640	3.3	4.9
Ripollès	571	2.3	2.8	522	2.0	2.7	511	2.0	2.7
Segarra	107	0.8	1.1	78	0.6	0.8	144	1.0	1.5
Segrià	3.192	2.6	3.3	3.001	2.3	3.8	2.474	1.8	2.7
Selva	1.345	2.3	2.9	1.460	2.3	3.4	1.275	1.9	2.7
Solsonès	57	0.7	1.0	25	0.3	0.4	64	0.7	1.1
Tarragonès	3.933	3.8	4.7	4.055	3.8	5.9	3.222	2.8	4.0
Terra Alta	452	4.1	5.4	351	3.2	4.5	295	2.6	3.7
Urgell	248	0.9	1.2	230	0.8	1.2	357	1.3	1.8
Vall d'Aran	97	2.2	2.8	29	0.6	0.9	51	1.1	1.6
Vallès Occidental	18.302	4.3	5.2	21.495	4.8	7.7	14.219	3.1	4.4
Vallès Oriental	5.179	3.5	4.2	5.266	3.3	5.0	4.097	2.5	3.5
CATALUNYA	158.536	3.7	4.6	160.629	3.6	5.6	124.551	2.7	3.9

— *RESULTATS PER COMARQUES*

PSUC/UEC/IC

	Parlament Europeu 1987			*Parlament de Catalunya 1988*		
	Absoluts	*% Cens*	*% Vots*	*Absoluts*	*% Cens*	*% Vots*
Alt Camp	449	1.7	2.4	616	2.3	3.5
Alt Empordà	561	0.9	1.3	905	1.4	2.2
Alt Penedès	646	1.3	1.8	1.338	2.6	3.9
Alt Urgell	420	2.7	4.7	235	1.5	2.6
Anoia	1.387	2.3	3.2	1.374	2.3	3.5
Bages	3.170	2.7	3.8	4.107	3.5	5.2
Baix Camp	1.745	1.9	3.0	2.350	2.5	4.4
Baix Ebre	1.439	2.7	3.9	1.385	2.6	4.7
Baix Empordà	1.203	1.9	2.8	1.643	2.6	4.0
Baix Llobregat	25.492	6.8	10.1	26.205	6.8	12.5
Baix Penedès	353	1.5	2.0	487	2.0	3.1
Barcelonès	67.029	3.6	5.3	96.947	5.1	8.9
Berguedà	359	1.1	1.5	701	2.2	3.2
Cerdanya	96	1.0	1.4	84	0.9	1.3
Conca de Barberà	479	3.3	4.8	527	3.6	5.5
Garraf	2.593	4.7	6.7	3.022	5.3	9.1
Garrigues	175	1.0	1.4	509	3.2	4.9
Garrotxa	493	1.4	2.0	766	2.1	3.1
Gironès	2.421	2.3	3.4	3.258	3.0	4.7
Maresme	6.387	2.3	3.4	7.170	3.6	5.7
Montsià	2.141	5.6	7.7	2.092	5.4	9.2
Noguera	527	1.5	2.1	834	2.7	4.1
Osona	992	1.2	1.7	2.321	2.7	3.9
Pallars Jussà	128	0.9	1.4	306	2.2	3.6
Pallars Sobirà	27	0.6	0.8	82	1.8	2.9
Priorat	145	1.8	2.5	345	4.3	6.1
Ribera d'Ebre	608	3.3	4.6	738	4.0	6.4
Ripollès	374	1.5	2.0	697	2.8	3.9
Segarra	124	1.0	1.6	196	1.4	2.2
Segrià	816	1.6	2.4	3.361	2.3	4.0
Selva	1.821	2.7	3.9	2.023	3.0	4.7
Solsonès	33	0.4	0.6	77	0.9	1.4
Tarragonès	2.493	2.3	3.4	3.959	3.5	6.2
Terra Alta	152	1.4	1.9	339	3.1	4.9
Urgell	148	0.5	0.8	361	1.5	2.3
Vall d'Aran	50	1.0	1.4	55	1.1	1.8
Vallès Occidental	27.698	6.2	9.2	30.713	6.7	11.6
Vallès Oriental	6.748	4.1	5.9	6.561	3.9	6.4
CATALUNYA	161.922	3.6	5.3	208.689	4.6	7.7

— ELECCIONS CONGRÉS DE DIPUTATS 1982

					AP		CDS		CiU		ERC		PSC		PSUC		Altres	
	Electors	Votants	% Part.	% Abst.	% s/C.	% s/V.	% s/c.	% s/V.	% s/C.	% s/V.	% s/C.	% s/V.	% s/C.	% s/V.	% s/C.	% s/V.	% s/C.	% s/V.
Alt Camp	24.740	20.424	82,6	17,4	10,9	13,2	1,5	1,8	25,5	30,9	4,5	5,4	30,3	36,7	3,3	4,0	5,1	6,1
Alt Empordà	58.067	46.428	80,0	20,0	12,3	15,4	2,2	2,8	24,4	30,5	4,4	5,4	28,2	35,2	1,6	2,0	5,0	6,3
Alt Penedès	45.942	37.783	82,2	17,8	10,1	12,3	0,8	1,0	26,4	32,1	4,5	5,5	32,2	39,7	2,1	2,6	4,4	5,3
Alt Urgell	15.958	10.857	68,0	32,0	8,8	13,0	2,6	3,8	28,1	41,3	3,5	5,1	16,8	24,7	2,2	3,2	5,1	7,6
Anoia	56.716	45.685	80,6	19,4	10,1	12,6	1,0	1,3	24,4	30,3	3,8	4,7	33,3	41,4	2,0	2,4	4,5	5,5
Bages	112.943	92.564	82,0	18,0	11,0	13,4	1,2	1,5	26,0	31,7	3,4	4,2	30,8	37,5	3,5	4,3	4,7	5,8
Baix Camp	84.291	64.326	76,3	23,7	12,6	16,5	1,5	1,9	16,0	21,0	4,2	5,5	33,0	43,2	2,9	3,8	4,5	5,9
Baix Ebre	50.400	38.292	76,0	24,0	16,5	21,7	1,9	2,5	11,5	15,1	1,6	2,1	29,6	38,9	3,7	4,9	9,6	12,7
Baix Empordà	58.492	47.693	81,5	18,5	9,0	11,0	1,2	1,4	27,8	34,1	4,6	5,6	30,5	37,4	3,0	3,7	3,7	4,6
Baix Llobregat	346.721	283.533	81,8	18,2	7,9	9,7	1,3	1,6	10,3	12,6	1,9	2,3	48,6	59,4	5,3	6,5	5,2	6,4
Baix Penedès	20.838	16.504	79,2	20,8	10,5	13,2	1,1	1,4	22,3	28,2	2,3	3,0	34,9	44,1	2,5	3,2	3,5	4,4
Barcelonès	1.858.978	1.501.211	80,8	19,2	13,0	16,1	1,7	2,1	15,5	19,1	3,0	3,7	38,0	47,1	4,0	4,9	4,2	5,2
Berguedà	32.496	25.477	78,4	21,6	9,5	12,1	0,8	1,0	29,8	38,0	6,0	7,6	22,2	28,3	2,8	3,6	5,6	7,1
Cerdanya	9.051	7.038	77,8	22,2	12,9	16,7	1,4	1,8	31,8	40,9	3,2	4,1	19,6	25,2	1,5	1,9	5,8	7,5
Conca de Barberà	13.960	10.784	77,2	22,8	11,0	14,2	1,0	1,2	30,3	39,2	2,7	3,6	21,5	27,8	4,2	5,4	5,5	7,1
Garraf	50.470	40.685	80,6	19,4	10,1	12,6	1,9	2,4	14,3	17,7	4,3	5,3	39,6	49,1	4,3	5,3	4,5	5,5
Garrigues	18.045	14.016	77,7	22,3	10,6	13,7	2,0	2,5	21,3	27,5	6,7	8,6	27,6	35,5	2,1	2,8	6,3	8,1
Garrotxa	35.713	28.253	79,1	20,9	10,8	13,6	1,6	2,0	32,6	41,2	5,4	6,9	20,9	26,5	2,1	2,6	3,8	4,8
Gironès	98.542	78.739	79,9	20,1	10,4	13,0	1,7	2,1	27,2	34,0	4,4	5,6	27,4	34,3	3,1	3,8	4,0	5,0
Maresme	178.200	146.552	82,2	17,8	10,8	13,1	1,3	1,6	23,4	28,4	4,0	4,8	34,1	41,5	3,0	3,6	4,4	5,4
Montsià	36.968	28.662	77,5	22,5	15,3	19,7	4,3	5,5	10,5	13,5	1,5	1,9	34,4	44,3	3,4	4,4	6,8	8,8
Noguera	34.964	26.486	75,8	24,2	11,0	14,5	1,9	2,5	23,3	30,8	5,4	7,2	23,1	30,5	1,9	2,5	8,0	10,6
Osona	81.287	66.339	81,6	18,4	12,5	15,4	0,7	0,8	34,3	42,2	5,5	6,8	19,9	24,4	2,0	2,4	4,9	6,0
Pallars Jussà	14.871	10.317	69,4	30,6	5,1	7,4	2,1	3,1	24,2	34,9	4,2	6,1	21,4	30,9	1,9	2,8	9,3	13,5
Pallars Sobirà	4.733	3.191	67,4	32,6	6,4	9,5	3,2	4,7	22,2	32,9	7,5	11,1	18,9	28,0	1,6	2,4	6,6	9,8

— *ELECCIONS CONGRÈS DE DIPUTATS 1982*

					AP		*CDS*		*CiU*		*ERC*		*PSC*		*PSUC*		*Altres*	
	Electors	*Votants*	*% Part.*	*% Abst.*	*% s/C.*	*% s/V.*	*% s/c.*	*% s/V.*	*% s/C.*	*% s/V.*	*% s/C.*	*% s/V.*	*% s/C.*	*% s/V.*	*% s/C.*	*% s/V.*	*% s/C.*	*% s/V.*
Priorat	8.246	6.576	79,7	20,3	7,3	9,2	1,6	2,0	20,4	25,6	4,1	5,2	28,2	35,3	5,4	6,7	11,0	13,9
Ribera d'Ebre	19.078	14.572	76,4	23,6	11,2	14,7	1,3	1,7	15,0	19,6	4,0	5,2	30,6	40,0	5,1	6,6	7,4	9,6
Ripollès	25.393	20.681	81,4	18,6	8,5	10,5	1,2	1,4	34,3	42,1	5,1	6,2	23,3	28,6	2,2	2,8	4,8	5,9
Segarra	13.652	9.812	71,9	28,1	15,2	21,2	2,0	2,7	27,4	38,2	2,6	3,7	16,3	22,7	0,8	1,1	6,3	8,8
Segrià	123.790	97.113	78,4	21,6	13,6	17,3	2,6	3,4	15,3	19,5	4,0	5,1	32,6	41,6	2,6	3,3	6,4	8,1
Selva	57.824	46.644	80,7	19,3	9,7	12,1	1,3	1,6	29,8	37,0	4,2	5,2	27,2	33,7	2,3	2,9	4,4	5,4
Solsonès	8.205	5.687	69,3	30,7	10,9	15,7	2,0	2,8	34,2	49,4	2,5	3,7	12,7	18,3	0,7	1,0	4,9	7,1
Tarragonès	103.279	84.262	81,6	18,4	15,2	18,6	2,0	2,4	14,1	17,2	3,0	3,7	36,1	44,3	3,8	4,7	5,3	6,5
Terra Alta	10.909	8.398	77,0	23,0	15,6	20,3	1,1	1,5	20,2	26,2	3,4	4,5	20,0	26,0	4,1	5,4	10,8	14,0
Urgell	27.145	20.641	76,0	24,0	9,9	13,0	1,9	2,5	28,7	37,8	5,4	7,0	21,8	28,7	0,9	1,2	6,3	8,3
Vall d'Aran	4.359	3.455	79,3	20,7	23,0	29,1	3,1	3,8	16,9	21,3	0,8	1,0	24,2	30,5	2,2	2,8	7,6	9,6
Vallès Occidental	423.999	351.611	82,9	17,1	9,2	11,1	1,2	1,4	15,3	18,4	2,3	2,8	44,0	53,0	4,3	5,2	5,5	6,7
Vallès Oriental	147.473	122.023	82,7	17,3	10,9	13,2	1,1	1,3	20,6	24,9	2,6	3,1	38,6	46,7	3,5	4,2	4,1	5,0
CATALUNYA	4.316.738	3.483.314	80,7	19,3	11,7	14,5	1,6	2,0	17,9	22,2	3,2	4,0	36,5	45,2	3,7	4,6	4,8	5,9

					AP		CDS		CiU		ERC		PSC		PSUC		Altres	
	Electors	Votants	% Part.	% Abst.	% s/C.	% s/V.	% s/c.	% s/V.	% s/C.	% s/V.	% s/C.	% s/V.	% s/C.	% s/V.	% s/C.	% s/V.	% s/C.	% s/V.
Alt Camp	25.178	18.904	75,1	24,9	3,9	5,1			44,4	59,1	4,1	5,4	16,7	22,2	2,5	3,3	2,9	3,9
Alt Empordà	62.711	41.467	66,1	33,9	4,2	6,3			37,5	56,8	4,1	6,2	16,1	24,4	1,1	1,7	2,3	3,5
Alt Penedès	47.757	34.584	72,4	27,6	3,6	5,0			41,0	56,6	4,2	5,8	18,6	25,7	2,1	2,8	2,3	3,2
Alt Urgell	16.169	10.357	64,1	35,9	4,8	7,4			44,6	69,6	2,6	4,1	8,7	13,6	1,5	2,4	1,5	2,3
Anoia	59.015	41.475	70,3	29,7	3,5	4,9			39,4	56,1	3,3	4,7	19,1	27,2	1,7	2,5	2,4	3,4
Bages	116.730	85.120	72,9	27,1	3,0	4,1			44,5	61,0	3,3	4,6	15,9	21,8	3,1	4,2	2,7	3,7
Baix Camp	93.026	54.316	58,4	41,6	4,7	8,0			29,1	49,8	,3	5,7	15,2	26,1	2,5	4,3	2,8	4,8
Baix Ebre	51.698	30.558	59,1	40,9	8,9	15,0			28,6	48,4	1,6	2,7	13,7	23,1	3,5	5,9	1,9	3,1
Baix Empordà	61.677	43.041	69,8	30,2	3,8	5,5			39,1	56,1	4,9	7,0	16,3	23,3	2,6	3,8	2,4	3,4
Baix Llobregat	369.232	226.172	61,3	38,7	3,6	6,0			18,4	30,0	1,7	2,7	26,3	42,9	5,8	9,5	4,9	7,9
Baix Penedès	22.128	15.172	68,6	31,4	4,2	6,1			34,5	50,4	2,5	3,7	21,9	32,0	2,2	3,2	2,5	3,6
Barcelonès	1.917.686	1.194.631	62,3	37,7	5,7	9,2			26,9	43,2	2,5	4,0	19,9	31,9	3,8	6,0	2,9	4,6
Berguedà	33.446	23.598	70,6	29,4	3,4	4,9			45,6	64,6	5,0	7,0	11,7	16,6	1,8	2,6	2,4	3,4
Cerdanya	9.448	6.658	70,5	29,5	4,3	6,2			50,6	71,9	2,7	3,8	9,6	13,6	1,2	1,7	1,4	2,0
Conca de Barberà	14.207	10.032	70,6	29,4	5,2	7,3			43,3	61,3	4,2	5,9	11,0	15,5	4,2	5,9	1,8	2,5
Garraf	54.282	34.541	63,6	36,4	4,5	7,1			27,4	43,1	3,3	5,3	20,8	32,7	3,7	5,8	3,3	5,2
Garrigues	18.463	12.867	69,7	30,3	5,7	8,2			37,6	54,0	5,4	7,8	15,1	21,7	2,0	2,9	3,2	4,6
Garrotxa	36.643	26.151	71,4	28,6	3,1	4,3			47,5	66,6	5,1	7,2	11,3	15,9	1,5	2,0	1,8	2,5
Gironès	102.102	71.874	70,4	29,6	4,4	6,3			39,3	55,9	4,2	6,0	16,0	22,7	2,8	4,0	2,7	3,8
Maresme	189.402	128.948	68,1	31,9	4,2	6,1			35,5	52,1	3,4	5,0	18,8	27,6	2,7	4,0	3,0	4,4
Montsià	37.359	23.453	62,8	37,2	7,8	12,4			28,8	45,9	1,6	2,5	16,2	25,8	4,0	6,4	3,2	5,1
Noguera	36.038	24.770	68,7	31,3	5,5	8,0			43,7	63,6	4,4	6,4	9,9	14,3	2,1	3,0	2,5	3,6
Osona	86.058	62.578	72,7	27,3	3,4	4,7			49,3	67,8	5,8	7,9	9,8	13,4	1,5	2,0	2,4	3,3
Pallars Jussà	15.254	9.214	60,4	39,6	3,2	5,3			38,1	63,1	3,3	5,4	11,6	19,2	1,2	2,0	2,5	4,2
Pallars Sobirà	4.859	3.164	65,1	34,9	3,2	4,9			43,2	66,3	6,8	10,4	8,9	13,6	0,9	1,4	1,6	2,4

					AP		CDS		CiU		ERC		PSC		PSUC		Altres	
	Electors	Votants	% Part.	% Abst.	% s/C.	% s/V.	% s/c.	% s/V.	% s/C.	% s/V.	% s/C.	% s/V.	% s/C.	% s/V.	% s/C.	% s/V.	% s/C.	% s/V.
Priorat	8.322	6.110	73,4	26,6	6,5	8,8			36,0	49,1	5,0	6,8	17,3	23,5	4,3	5,9	3,1	4,3
Ribera d'Ebre	19.285	12.205	63,3	36,7	6,7	10,5			27,9	44,1	6,7	10,7	14,0	22,1	4,7	7,5	2,5	4,0
Ripollès	26.029	19.447	74,7	25,3	2,5	3,3			50,9	68,1	4,0	5,3	12,6	16,9	2,0	2,7	2,0	2,7
Segarra	14.023	9.547	68,1	31,9	5,8	8,5			48,4	71,2	3,0	4,4	6,5	9,5	0,6	0,8	3,2	4,7
Segrià	128.615	78.428	61,0	39,0	6,5	10,7			29,3	48,1	3,2	5,3	15,9	26,0	2,3	3,8	3,0	4,9
Selva	63.011	42.872	68,0	32,0	3,5	5,2			41,5	61,0	3,8	5,6	13,7	20,1	2,3	3,4	2,6	3,8
Solsonès	8.448	5.943	70,3	29,7	5,5	7,8			53,2	75,7	2,7	3,8	6,3	8,9	0,3	0,4	1,7	2,4
Tarragonès	106.887	68.662	64,2	35,8	6,7	10,4			26,1	40,7	2,4	3,7	21,1	32,8	3,8	5,9	3,4	5,3
Terra Alta	11.086	7.766	70,1	29,9	15,2	21,7			37,7	53,8	3,9	5,5	8,0	11,4	3,2	4,5	1,3	1,9
Urgell	28.200	19.769	70,1	29,9	4,6	6,6			46,1	65,8	5,0	7,1	10,7	15,2	0,8	1,2	2,2	3,1
Vall d'Aran	4.496	3.120	69,4	30,6	6,7	9,7			33,2	47,9	0,5	0,7	12,1	17,4	0,6	0,9	15,6	22,5
Vallès Occidental	445.558	280.531	63,0	37,0	3,5	5,6			24,3	38,7	2,1	3,3	23,0	36,6	4,8	7,7	4,6	7,3
Vallès Oriental	157.323	104.942	66,7	33,3	3,7	5,6			32,7	49,0	2,3	3,5	21,4	32,0	3,3	5,0	2,7	4,0
CATALUNYA	4.501.851	2.892.987	64,3	35,7	4,9	7,7			29,9	46,6	2,8	4,4	19,2	29,9	3,6	5,6	3,1	4,9

— ELECCIONS CONGRÈS DELS DIPUTATS 1986

					AP		CDS		CiU		ERC		PSC		PSUC		Altres	
	Electors	Votants	% Part.	% Abst.	% s/C.	% s/V.	% s/c.	% s/V.	% s/C.	% s/V.	% s/C.	% s/V.	% s/C.	% s/V.	% s/C.	% s/V.	% s/C.	% s/V.
Alt Camp	26.267	19.430	74,0	26,0	7,5	10,1	1,8	2,4	31,5	42,5	2,4	3,2	25,2	34,1	2,3	3,2	2,3	3,1
Alt Empordà	64.443	45.661	70,9	29,1	8,4	11,8	2,1	3,0	29,8	42,1	2,3	3,3	23,3	32,8	1,1	1,5	2,9	4,0
Alt Penedès	49.609	36.471	73,5	26,5	6,2	8,4	1,6	2,1	31,4	42,8	2,8	3,8	25,9	35,3	2,1	2,8	2,4	3,2
Alt Urgell	15.416	9.943	64,5	35,5	8,7	13,5	1,5	2,3	35,1	54,3	1,7	2,7	13,9	21,6	1,5	2,3	1,7	2,7
Anoia	60.742	43.741	72,0	28,0	6,2	8,7	1,6	2,3	29,9	41,5	2,0	2,8	27,6	38,4	1,5	2,1	2,0	2,8
Bages	118.834	86.762	73,0	27,0	5,8	8,0	1,9	2,7	32,7	44,8	2,4	3,3	24,0	32,9	2,5	3,4	2,6	3,6
Baix Camp	96.508	63.913	66,2	33,8	8,8	13,2	2,6	3,9	21,6	32,6	2,1	3,1	25,5	38,5	2,3	3,4	2,4	3,7
Baix Ebre	52.974	34.264	64,7	35,3	15,3	23,6	2,6	4,1	16,9	26,1	0,9	1,4	23,4	36,3	2,4	3,7	2,0	3,1
Baix Empordà	63.777	46.178	72,4	27,6	6,2	8,6	1,5	2,1	30,7	42,4	2,9	3,9	25,5	35,3	1,8	2,5	2,8	3,9
Baix Llobregat	382.981	265.960	69,4	30,6	5,0	7,3	3,2	4,7	12,8	18,4	1,0	1,5	38,6	55,6	3,5	5,0	4,4	6,3
Baix Penedès	24.112	17.078	70,8	29,2	7,2	10,1	1,9	2,7	24,7	34,9	1,6	2,2	30,5	43,0	1,6	2,3	2,1	2,9
Barcelonès	1.972.489	1.321.008	67,0	33,0	8,6	12,8	3,3	5,0	19,0	28,4	1,7	2,6	27,6	41,1	2,9	4,3	3,0	4,5
Berguedà	33.652	23.484	69,8	30,2	5,0	7,2	1,2	1,8	36,9	52,9	3,7	5,3	18,0	25,7	1,7	2,4	2,1	3,0
Cerdanya	9.618	6.784	70,5	29,5	9,4	13,4	1,8	2,6	36,7	52,0	1,9	2,7	16,6	23,5	1,0	1,4	2,2	3,1
Conca de Barberà	14.659	10.416	71,1	28,9	8,6	12,1	1,2	1,6	34,3	48,3	2,4	3,4	18,2	25,6	3,7	5,2	1,6	2,3
Garraf	56.639	39.883	70,4	29,6	6,6	9,4	3,2	4,5	19,3	27,4	2,3	3,3	31,9	45,4	3,1	4,4	2,8	3,9
Garrigues	18.568	13.231	71,3	28,7	11,1	15,6	1,3	1,8	29,7	41,7	2,8	4,0	21,3	29,9	2,3	3,2	1,9	2,7
Garrotxa	36.979	26.643	72,0	28,0	6,3	8,8	1,3	1,8	38,9	54,0	2,8	3,9	18,0	24,9	1,3	1,7	2,4	3,3
Gironès	107.775	76.075	70,6	29,4	7,3	10,3	1,9	2,7	30,8	43,6	2,5	3,5	22,2	31,5	2,4	3,4	2,6	3,7
Maresme	198.573	145.393	73,2	26,8	7,1	9,7	2,3	3,1	27,4	37,5	2,3	3,1	28,6	39,0	2,1	2,9	2,7	3,7
Montsià	38.639	27.369	70,8	29,2	12,1	17,0	3,5	5,0	21,2	29,9	1,3	1,8	25,8	36,4	3,3	4,7	2,5	3,6
Noguera	36.385	24.959	68,6	31,4	11,3	16,5	1,3	2,0	30,0	43,8	2,4	3,5	18,7	27,2	2,0	2,9	2,0	2,9
Osona	87.366	62.254	71,3	28,7	6,0	8,4	1,0	1,3	39,9	56,0	3,6	5,1	15,9	22,3	2,0	2,8	2,0	2,7
Pallars Jussà	15.113	9.641	63,8	36,2	6,4	10,0	1,9	3,0	29,0	45,5	1,8	2,8	20,1	31,4	1,6	2,6	2,2	3,4
Pallars Sobirà	4.673	2.993	64,0	36,0	5,9	9,3	2,1	3,3	33,4	52,1	2,1	3,3	16,6	26,0	1,6	2,6	1,8	2,8

— ELECCIONS CONGRÈS DELS DIPUTATS 1986

					AP		CDS		CiU		ERC		PSC		PSUC		Altres	
	Electors	Votants	% Part.	% Abst.	% s/C.	% s/V.	% s/c.	% s/V.	% s/C.	% s/V.	% s/C.	% s/V.	% s/C.	% s/V.	% s/C.	% s/V.	% s/C.	% s/V.
Priorat	8.373	6.236	74,5	25,5	9,3	12,5	1,8	2,4	29,4	39,5	4,2	5,6	22,4	30,1	4,3	5,7	2,0	2,7
Ribera d'Ebre	19.132	13.066	68,3	31,7	10,4	15,3	2,1	3,1	21,3	31,2	3,0	4,4	23,8	34,8	3,3	4,9	2,9	4,2
Ripollès	26.182	19.049	72,8	27,2	4,8	6,7	1,3	1,8	39,5	54,3	2,7	3,7	19,4	26,7	2,0	2,7	2,0	2,8
Segarra	14.085	9.404	66,8	33,2	11,9	17,9	1,3	1,9	35,6	53,3	2,5	3,8	11,8	17,7	1,0	1,5	2,1	3,2
Segrià	135.721	91.642	67,5	32,5	11,5	17,0	2,9	4,3	22,0	32,6	1,7	2,5	24,1	35,6	1,8	2,7	2,6	3,9
Selva	66.734	47.291	70,9	29,1	6,5	9,2	2,0	2,8	32,7	46,1	2,2	3,1	21,9	30,9	1,9	2,7	2,7	3,8
Solsonès	8.645	5.695	65,9	34,1	10,7	16,3	1,2	1,9	37,2	56,4	2,6	3,9	10,8	16,4	0,7	1,1	2,0	3,0
Tarragonès	115.027	81.345	70,7	29,3	10,6	15,0	3,7	5,3	18,8	26,5	1,5	2,1	29,1	41,1	2,8	4,0	2,9	4,2
Terra Alta	11.179	8.035	71,9	28,1	21,4	29,8	1,2	1,7	26,0	36,2	2,8	3,9	15,5	21,5	2,6	3,7	1,3	1,8
Urgell	28.572	19.927	69,7	30,3	10,6	15,1	1,5	2,1	33,6	48,2	3,1	4,4	17,2	24,7	1,2	1,8	1,7	2,5
Vall d'Aran	4.567	3.100	67,9	32,1	14,2	20,9	3,4	5,0	23,1	34,1	0,6	0,9	22,0	32,5	1,1	1,6	2,7	4,0
Vallès Occidental	465.254	324.184	69,7	30,3	5,5	8,0	2,8	4,0	17,6	25,2	1,3	1,9	34,6	49,6	3,1	4,4	4,0	5,7
Vallès Oriental	165.750	118.076	71,2	28,8	6,2	8,7	2,3	3,3	24,4	34,3	1,6	2,2	30,9	43,3	2,5	3,5	2,7	3,8
CATALUNYA	4.656.012	3.206.584	68,9	31,1	7,8	11,3	2,8	4,1	21,9	31,8	1,8	2,6	28,0	40,6	2,7	3,9	3,0	4,4

					AP		CDS		CiU		ERC		PSC		PSUC		Altres	
	Electors	Votants	% Part.	% Abst.	% s/C.	% s/V.	% s/c.	% s/V.	% s/C.	% s/V.	% s/C.	% s/V.	% s/C.	% s/V.	% s/C.	% s/V.	% s/C.	% s/V.
Alt Camp	26.338	18.556	70,5	29,5	5,9	8,3	2,1	3,0	27,8	39,4	4,7	6,6	22,6	32,1	1,7	2,4	5,7	8,1
Alt Empordà	63.469	43.855	69,1	30,9	6,9	10,0	2,9	4,2	27,4	39,7	3,3	4,8	20,2	29,2	0,9	1,3	7,5	10,9
Alt Penedès	50.106	36.611	73,1	26,9	5,4	7,4	1,7	2,3	28,5	39,0	4,5	6,1	25,1	34,3	1,3	1,8	6,6	9,0
Alt Urgell	15.515	9.021	58,1	41,9	6,9	11,9	1,5	2,5	28,2	48,6	1,7	2,9	13,2	22,7	2,7	4,7	4,0	6,9
Anoia	59.053	43.550	73,7	26,3	6,6	9,0	1,7	2,4	26,1	35,4	4,1	5,6	26,5	35,9	2,3	3,2	6,3	8,6
Bages	116.766	84.016	72,0	28,0	5,2	7,2	2,4	3,3	28,5	39,7	3,4	4,7	22,4	31,1	2,7	3,8	7,4	10,2
Baix Camp	89.802	57.128	63,6	36,4	7,5	11,7	4,4	6,9	19,6	30,8	3,2	5,0	21,2	33,3	1,9	3,1	5,9	9,2
Baix Ebre	52.463	36.662	69,8	30,2	15,9	22,7	3,3	4,7	19,4	27,8	1,0	1,5	22,2	31,7	2,7	3,9	5,3	7,7
Baix Empordà	62.840	43.344	69,0	31,0	5,1	7,4	2,3	3,3	25,5	37,0	3,6	5,3	23,8	34,5	1,9	2,8	6,7	9,7
Baix Llobregat	374.893	252.582	67,4	32,6	4,7	6,9	4,1	6,1	11,5	17,0	1,5	2,2	31,6	46,9	6,8	10,1	7,3	10,8
Baix Penedès	23.550	17.294	73,4	26,6	6,6	8,9	2,5	3,4	26,9	36,6	2,3	3,1	27,3	37,2	1,5	2,0	6,4	8,7
Barcelonès	1.875.151	1.257.496	67,1	32,9	8,9	13,3	4,3	6,4	15,4	22,9	2,2	3,3	25,9	38,6	3,6	5,3	6,9	10,2
Berguedà	32.345	23.885	73,8	26,2	3,6	4,8	1,9	2,6	40,1	54,4	4,1	5,5	15,5	21,0	1,1	1,5	7,5	10,2
Cerdanya	9.495	6.819	71,8	28,2	9,4	13,0	3,2	4,4	30,4	42,3	4,7	6,5	17,1	23,8	1,0	1,4	6,1	8,5
Conca de Barberà	14.495	10.064	69,4	30,6	7,9	11,4	2,4	3,5	31,3	45,0	2,4	3,5	15,1	21,8	3,3	4,8	7,0	10,0
Garraf	55.339	38.553	69,7	30,3	4,6	6,6	5,4	7,8	16,1	23,1	2,4	3,4	26,9	38,6	4,7	6,7	9,6	13,8
Garrigues	18.275	12.503	68,4	31,6	9,4	13,8	2,4	3,4	24,2	35,4	5,5	8,0	20,7	30,2	1,0	1,4	5,3	7,7
Garrotxa	36.251	24.474	67,5	32,5	5,8	8,6	2,2	3,3	31,3	46,3	3,7	5,5	15,6	23,0	1,4	2,0	7,5	11,1
Gironès	106.101	71.657	67,5	32,5	6,0	8,9	3,2	4,7	25,0	37,0	3,5	5,2	19,7	29,1	2,3	3,4	7,9	11,7
Maresme	280.261	189.678	67,7	32,3	7,9	11,7	3,9	5,7	21,1	31,2	2,8	4,2	23,0	34,0	2,3	3,4	6,7	9,9
Montsià	38.322	27.842	72,7	27,3	10,2	14,1	4,1	5,7	21,7	29,8	1,7	2,4	23,8	32,8	5,6	7,7	5,5	7,5
Noguera	35.300	25.385	71,9	28,1	9,5	13,2	2,8	4,0	29,5	41,0	4,2	5,8	18,2	25,3	1,5	2,1	6,2	8,6
Osona	85.854	57.830	67,4	32,6	5,5	8,2	1,7	2,5	32,2	47,8	5,7	8,5	12,6	18,7	1,2	1,7	8,4	12,5
Pallars Jussà	14.618	9.419	64,4	35,6	6,5	10,1	3,5	5,4	29,0	44,9	1,9	3,0	17,3	26,9	0,9	1,4	5,4	8,3
Pallars Sobirà	4.723	3.546	75,1	24,9	5,9	7,8	4,1	5,5	32,3	43,0	7,0	9,3	20,9	27,9	0,6	0,8	4,3	5,8

					AP		CDS		CiU		ERC		PSC		PSUC		Altres	
	Electors	Votants	% Part.	% Abst.	% s/C.	% s/V.	% s/c.	% s/V.	% s/C.	% s/V.	% s/C.	% s/V.	% s/C.	% s/V.	% s/C.	% s/V.	% s/C.	% s/V.
Priorat	8.157	5.886	72,2	27,8	8,4	11,7	2,0	2,7	27,2	37,7	5,6	7,7	20,2	27,9	1,8	2,5	7,0	9,8
Ribera d'Ebre	18.682	13.336	71,4	28,6	8,4	11,8	1,8	2,6	22,8	31,9	6,5	9,1	21,7	30,5	3,3	4,6	6,8	9,6
Ripollès	25.278	18.821	74,5	25,5	4,0	5,4	1,6	2,1	37,7	50,7	3,6	4,9	19,1	25,7	1,5	2,0	6,9	9,3
Segarra	11.777	7.493	63,6	36,4	10,4	16,3	2,1	3,3	36,7	57,7	1,8	2,8	7,0	11,0	1,1	1,7	4,6	7,3
Segrià	49.332	33.448	67,8	32,2	9,1	13,4	3,9	5,7	24,0	35,4	2,7	4,1	21,0	31,0	1,7	2,4	5,4	8,0
Selva	66.906	46.881	70,1	29,9	5,1	7,3	2,4	3,4	30,4	43,3	3,0	4,3	19,8	28,3	2,7	3,9	6,5	9,3
Solsonès	9.016	5.468	60,6	39,4	10,5	17,3	1,5	2,5	31,4	51,7	4,9	8,1	6,9	11,3	0,4	0,6	5,1	8,4
Tarragonès	110.321	73.715	66,8	33,2	9,5	14,3	5,4	8,0	16,2	24,3	2,0	3,0	23,1	34,5	2,3	3,4	8,4	12,5
Terra Alta	10.971	8.159	74,4	25,6	18,0	24,3	1,3	1,7	30,2	40,6	2,6	3,5	15,7	21,2	1,4	1,9	5,1	6,9
Urgell	28.031	19.617	70,0	30,0	9,3	13,3	3,0	4,2	32,0	45,7	4,6	6,6	15,0	21,4	0,5	0,8	5,6	8,0
Vall d'Aran	4.816	3.648	75,7	24,3	13,5	17,8	3,7	4,8	27,7	36,6	1,0	1,3	21,4	28,3	1,0	1,4	7,4	9,8
Vallès Occidental	446.107	299.809	67,2	32,8	5,2	7,7	3,5	5,2	14,3	21,3	1,9	2,9	28,3	42,2	6,2	9,2	7,7	11,4
Vallès Oriental	166.348	114.992	69,1	30,9	5,9	8,6	2,5	3,6	21,1	30,5	2,1	3,0	26,1	37,7	4,1	5,9	7,4	10,7
CATALUNYA	4.497.067	3.053.003	67,9	32,1	7,5	11,1	3,7	5,5	18,7	27,6	2,5	3,7	24,8	36,6	3,6	5,3	7,0	10,3

					AP		CDS		CiU		ERC		PSC		PSUC		Altres	
	Electors	Votants	% Part.	% Abst.	% s/C.	% s/V.	% s/c.	% s/V.	% s/C.	% s/V.	% s/C.	% s/V.	% s/C.	% s/V.	% s/C.	% s/V.	% s/C.	% s/V.
Alt Camp	26.532	17.529	66,1	33,9	2,3	3,6	1,4	2,2	36,8	55,7	4,7	7,1	16,1	24,4	2,3	3,5	1,5	2,3
Alt Empordà	63.862	40.574	63,5	36,5	3,0	4,7	2,5	3,9	34,2	53,8	3,7	5,8	15,7	24,6	1,4	2,2	2,2	3,5
Alt Penedès	50.748	34.122	67,2	32,8	2,5	3,7	1,4	2,1	36,0	53,5	4,6	6,8	17,9	26,6	2,6	3,9	1,6	2,3
Alt Urgell	15.137	9.094	60,1	39,9	2,9	4,8	1,7	2,9	38,8	64,5	2,3	3,9	11,3	18,8	1,6	2,6	1,1	1,8
Alta Ribagorça	2.892	1.635	56,5	43,5	1,6	2,8	1,9	3,4	27,1	48,0	2,8	5,0	18,7	33,1	1,8	3,2	2,0	3,5
Anoia	60.209	39.434	65,5	34,5	2,6	3,9	1,4	2,1	35,8	54,7	3,3	5,1	18,1	27,6	2,3	3,5	1,4	2,2
Bages	117.350	78.518	66,9	33,1	1,7	2,6	1,6	2,4	38,0	56,8	3,6	5,3	16,5	24,6	3,5	5,2	1,3	2,0
Baix Camp	92.529	52.901	57,2	42,8	2,9	5,0	2,3	4,0	28,1	49,2	3,1	5,4	15,6	27,3	2,5	4,4	1,9	3,3
Baix Ebre	52.735	29.534	56,0	44,0	6,8	12,2	2,3	4,1	26,8	47,8	1,7	3,0	13,9	24,7	2,6	4,7	1,2	2,2
Baix Empordà	62.951	41.389	65,7	34,3	1,9	2,9	2,1	3,2	35,3	53,6	3,2	4,8	17,9	27,2	2,6	4,0	2,0	3,1
Baix Llobregat	382.686	210.082	54,9	45,1	1,9	3,4	2,5	4,6	17,0	30,9	1,3	2,4	23,1	42,0	6,8	12,5	1,8	3,2
Baix Penedès	24.417	15.494	63,5	36,5	2,3	3,6	2,5	3,9	30,6	48,3	2,5	3,9	21,0	33,1	2,0	3,1	1,6	2,6
Barcelonès	1.888.381	1.084.558	57,4	42,6	3,8	6,6	2,5	4,4	24,3	42,4	2,0	3,5	17,4	30,2	5,1	8,9	1,7	2,9
Berguedà	32.570	22.058	67,7	32,3	2,1	3,1	1,1	1,7	42,8	63,2	4,2	6,2	13,2	19,5	2,2	3,2	1,4	2,0
Cerdanya	9.461	6.397	67,6	32,4	3,0	4,4	1,7	2,5	42,0	62,2	4,3	6,4	12,6	18,6	0,9	1,3	2,2	3,2
Conca de Barberà	14.481	9.507	65,7	34,3	3,7	5,7	1,7	2,6	37,9	57,7	4,0	6,1	11,9	18,1	3,6	5,5	1,6	2,5
Estany	16.469	11.706	71,1	28,9	2,7	3,8	2,9	4,1	45,0	63,4	4,4	6,1	10,8	15,2	2,1	3,0	2,0	2,9
Garraf	56.857	33.118	58,2	41,8	2,2	3,8	3,0	5,1	24,5	42,1	2,6	4,5	18,6	32,0	5,3	9,1	1,5	2,5
Garrigues	16.175	10.470	64,7	35,3	4,0	6,2	1,9	2,9	33,9	52,4	5,9	9,1	14,2	21,9	3,1	4,9	0,9	1,4
Garrotxa	36.263	24.707	68,1	31,9	2,4	3,6	1,8	2,7	41,1	60,4	3,9	5,8	12,7	18,6	2,1	3,1	1,5	2,3
Gironès	90.379	58.389	64,6	35,4	2,9	4,4	2,2	3,5	32,5	50,4	3,7	5,7	17,0	26,4	3,2	5,0	2,1	3,3
Maresme	200.890	126.212	62,8	37,2	3,1	5,0	1,8	2,8	32,2	51,2	2,5	4,0	17,5	27,9	3,6	5,7	1,6	2,6
Montsià	38.368	22.649	59,0	41,0	3,5	5,9	2,9	5,0	28,0	47,5	2,3	3,9	14,7	25,0	5,5	9,2	1,1	1,8
Noguera	31.181	20.494	65,7	34,3	3,8	5,8	2,0	3,1	38,2	58,2	4,3	6,5	12,6	19,2	2,7	4,1	1,3	2,0
Osona	86.477	59.227	68,5	31,5	2,1	3,1	0,9	1,3	45,0	65,7	5,8	8,5	9,8	14,3	2,7	3,9	1,5	2,2

					AP		*CDS*		*CiU*		*ERC*		*PSC*		*PSUC*		*Altres*	
	Electors	*Votants*	*% Part.*	*% Abst.*	*% s/C.*	*% s/V.*	*% s/c.*	*% s/V.*	*% s/C.*	*% s/V.*	*% s/C.*	*% s/V.*	*% s/C.*	*% s/V.*	*% s/C.*	*% s/V.*	*% s/C.*	*% s/V.*
Pallars Jussà	11.260	6.782	60,2	39,8	1,7	2,8	3,3	5,4	36,0	59,7	3,5	5,7	11,5	19,1	2,3	3,7	1,1	1,9
Pallars Sobirà	4.573	2.825	61,8	38,2	1,7	2,7	2,6	4,2	34,0	55,1	5,4	8,7	11,7	19,0	1,8	2,9	4,2	6,7
Pla del'Urgell	22.452	14.927	66,5	33,5	4,8	7,3	1,9	2,8	36,7	55,2	5,0	7,5	14,4	21,7	1,5	2,3	1,3	2,0
Priorat	8.120	5.706	70,3	29,7	3,7	5,3	1,3	1,8	35,4	50,4	6,5	9,2	16,7	23,7	4,2	6,0	1,4	2,0
Ribera d'Ebre	18.657	11.566	62,0	38,0	3,8	6,1	1,3	2,1	29,5	47,5	8,7	14,0	12,3	19,8	4,0	6,4	1,4	2,3
Ripollès	25.130	17.870	71,1	28,9	1,5	2,1	1,5	2,1	44,2	62,2	4,4	6,2	14,2	20,0	2,8	3,9	1,6	2,2
Segarra	13.756	9.034	65,7	34,3	3,1	4,8	3,6	5,5	45,3	69,0	4,4	6,7	5,9	9,0	1,4	2,2	1,1	1,7
Segrià	120.309	68.935	57,3	42,7	4,2	7,4	3,3	5,7	25,1	43,9	2,6	4,5	17,1	29,9	2,5	4,4	1,6	2,9
Selva	67.543	43.418	64,3	35,7	1,9	3,0	1,6	2,5	38,4	59,8	3,0	4,6	13,8	21,5	3,0	4,7	2,0	3,0
Solsonès	8.523	5.338	62,6	37,4	4,3	6,9	1,5	2,4	42,7	68,1	4,5	7,2	5,8	9,3	0,9	1,4	1,7	2,7
Tarragonès	111.962	64.346	57,5	42,5	4,5	7,8	3,0	5,2	23,4	40,8	2,4	4,2	17,8	31,0	3,5	6,2	2,2	3,9
Terra Alta	10.891	6.892	63,3	36,7	11,4	17,9	1,2	2,0	32,0	50,6	3,9	6,2	10,1	15,9	3,1	4,9	0,6	1,0
Urgell	23.683	15.537	65,6	34,4	3,0	4,6	1,6	2,4	41,7	63,6	5,3	8,1	10,4	15,9	1,5	2,3	1,2	1,8
Vall d'Aran	4.808	3.016	62,7	37,3	3,2	5,0	2,4	3,8	38,0	60,6	0,8	1,2	14,4	23,0	1,1	1,8	2,1	3,4
Vallès Occidental	460.774	265.046	57,5	42,5	2,1	3,6	2,0	3,5	22,2	38,5	1,7	3,0	20,7	36,0	6,7	11,6	1,6	2,7
Vallès Oriental	168.528	102.664	60,9	39,1	2,3	3,8	1,7	2,7	29,4	48,2	2,0	3,3	19,4	31,9	3,9	6,4	1,7	2,7
CATALUNYA	4.550.969	2.703.700	59,4	40,6	3,1	5,3	2,3	3,8	27,0	45,5	2,4	4,1	17,6	29,6	4,6	7,7	1,7	2,8

2. ELECCIONS MUNICIPALS

— *RESULTATS PER CIRCUNSCRIPCIONS 1983*

Circumscripció	*Electors*	*Votants*	*% Partic.*	*% Absten.*	*AP*			*CDS*			*CiU*			*ERC*		
					Vots	*(1)*	*(2)*	*Vots*	*(1)*	*(2)*	*Vots*	*(1)*	*(2)*	*Vots*	*(1)*	*(2)*
Barcelona	3.414.751	2.309.926	67,6	32,4	204.000	6,0	8,8	12.669	0,4	0,5	537.494	15,7	23,3	61.562	1,8	2,7
Girona	352.947	246.577	69,9	30,1	15.153	4,3	6,1	1.449	0,4	0,6	95.280	27,0	38,6	8.443	2,4	3,4
Lleida	273.541	178.003	65,1	34,9	22.449	8,2	12,6	2.610	0,9	1,5	46.726	17,1	26,2	7.520	2,7	4,2
Tarragona	394.857	266.127	67,4	32,6	37.384	9,5	14,0	2.700	0,7	1,0	71.385	18,1	26,8	8.187	2,1	3,1
CATALUNYA	4.436.096	3.000.633	67,6	32,4	278.986	6,3	9,3	19.428	0,4	0,6	750.885	16,9	25,0	85.712	1,9	2,9

1. *% sobre electors.*

2. *% sobre votants.*

Circumscripció	PSC			PSUC			Agr. Indep. Cons.			Agr. Indep. Progr.			Agr. Indep. Indet.			Altres Partits		
	Vots	*(1)*	*(2)*	*Vots*	*(1)*	*(2)*	*Vots*	*(1)*	*(2)*	*Vots*	*(1)*	*(2)*	*Vots*	*(1)*	*(2)*	*Vots*	*(1)*	*(2)*
Barcelona	966.741	28,3	41,8	310.905	9,1	13,5	28.048	0,8	1,2	47.236	1,4	2,0	22.836	0,7	1,0	118.362	3,5	5,1
Girona	73.062	20,7	29,6	8.438	2,4	3,4	8.266	2,3	3,3	18.948	5,4	7,7	8.122	2,3	3,3	9.583	2,7	3,9
Lleida	52.863	19,3	29,7	2.518	0,9	1,4	11.887	4,3	6,7	13.224	4,8	7,4	12.717	4,6	7,1	5.396	2,0	3,0
Tarragona	84.236	21,3	31,6	11.429	2,9	4,3	15.946	4,0	6,0	13.404	3,4	5,0	12.194	3,1	4,6	9.261	2,3	3,5
CATALUNYA	1.176.902	26,5	39,2	333.290	7,5	11,1	64.147	1,4	2,1	92.812	2,1	3,1	55.869	1,3	1,9	142.602	3,2	4,7

1. *% sobre electors.*

2. *% sobre votants.*

RESULTATS PER CIRCUNSCRIPCIONS 1987

Circumscripció	*Electors*	*Votants*	*% Partic.*	*% Absten.*	*AP*			*CDS*			*CiU*		
					Vots	*(1)*	*(2)*	*Vots*	*(1)*	*(2)*	*Vots*	*(1)*	*(2)*
Barcelona	3.449.013	2.351.853	68,2	31,8	129.407	3,7	5,5	75.061	2,2	3,2	703.481	20,4	29,9
Girona	356.026	250.742	70,4	29,6	9.664	2,7	3,8	5.124	1,4	2,0	112.114	31,5	44,7
Lleida	275.427	187.941	68,2	31,8	12.173	4,4	6,5	4.409	1,6	2,3	80.088	29,1	42,6
Tarragona	394.705	273.858	69,4	30,6	25.454	6,4	9,3	10.140	2,6	3,7	100.851	25,6	36,8
CATALUNYA	4.475.171	3.064.394	68,5	31,5	176.698	3,9	5,8	94.734	2,1	3,1	996.534	22,3	32,5

1. *% sobre electors.*

2. *% sobre votants.*

Circumscripció	*ERC*			*PSC*			*IC*			*Agrup. Indep.*			*Altres Partits*		
	Vots	*(1)*	*(2)*	*Vots*	*(1)*	*(2)*	*Vots*	*(1)*	*(2)*	*Vots*	*(1)*	*(2)*	*Vots*	*(1)*	*(2)*
Barcelona	50.374	1,5	2,1	934.748	27,1	39,7	299.389	8,7	12,7	80.807	2,3	3,4	78.586	2,3	3,3
Girona	7.636	2,1	3,0	66.938	18,8	26,7	7.247	2,0	2,9	32.995	9,3	13,2	9.024	2,5	3,6
Lleida	7.113	2,6	3,8	49.817	18,1	26,5	3.478	1,3	1,8	25.072	9,1	13,3	5.791	2,1	3,1
Tarragona	9.637	2,4	3,5	82.379	20,9	30,1	12.920	3,3	4,7	22.994	5,8	8,4	9.483	2,4	3,5
CATALUNYA	74.760	1,7	2,4	1.133.882	25,3	37,0	323.034	7,2	10,5	161.868	3,6	5,3	102.884	2,3	3,4

1. *% sobre electors.*

2. *% sobre votants.*

ELECCIONS MUNICIPALS 1983

COMARQUES	*Electors*	*Votants*	*% Part.*	*% Abst.*	*AP % s/C.*	*AP % s/V.*
Alt Camp	25.409	18.064	71,1	28,9	4,0	5,6
Alt Empordà	61.968	42.310	68,3	31,7	4,5	6,6
Alt Penedès	47.148	35.115	74,5	25,5	4,2	5,7
Alt Urgell	16.128	9.622	59,7	40,3	7,2	12,1
Anoia	57.473	41.022	71,4	28,6	5,6	7,8
Bages	116.025	84.394	72,7	27,3	2,9	3,9
Baix Camp	89.200	54.099	60,6	39,4	7,1	11,7
Baix Ebre	61.626	43.140	70,0	30,0	12,9	18,4
Baix Empordà	60.950	42.561	69,8	30,2	3,7	5,3
Baix Llobregat	362.574	241.211	66,5	33,5	3,8	5,7
Baix Penedès	21.467	16.074	74,9	25,1	6,3	8,5
Barcelonès	1.892.845	1.255.397	66,3	33,7	7,4	11,2
Bergueda	33.147	22.936	69,2	30,8	2,1	3,0
Cerdanya	9.392	6.646	70,8	29,2	11,0	15,5
Conca de Barberà	14.431	9.700	67,2	32,8	8,3	12,4
Garraf	52.604	37.246	70,8	29,2	4,6	6,5
Garrigues	18.440	12.781	69,3	30,7	6,4	9,2
Garrotxa	35.993	25.288	70,3	29,7	2,7	3,9
Gironès	100.905	70.021	69,4	30,6	5,3	7,7
Maresme	181.612	126.742	69,8	30,2	4,8	6,9
Montsià	37.469	27.938	74,7	25,4	15,7	21,0
Noguera	35.480	24.621	69,4	30,6	9,9	14,3
Osona	81.330	57.930	71,2	28,8	2,2	3,1
Pallars Jussà	15.214	9.323	61,3	38,7	6,1	10,0
Pallars Sobirà	4.838	3.284	67,9	32,1	2,7	4,0
Priorat	8.398	6.002	71,5	28,5	1,5	2,1
Ribera d'Ebre	19.444	12.921	66,5	33,5	5,2	7,8
Ripollès	26.018	19.861	76,3	23,7	2,6	3,4
Segarra	13.876	9.449	68,1	31,9	6,1	8,9
Segrià	126.227	79.104	62,7	37,3	9,8	15,7
Selva	62.077	42.740	68,8	31,2	3,5	5,0
Solsonès	8.385	5.965	71,1	28,9	5,7	8,0
Tarragonès	106.114	69.998	66,0	34,0	9,7	14,7
Terra Alta	11.192	8.088	72,3	27,7	20,1	27,8
Urgell	28.006	18.723	66,9	33,1	3,9	5,9
Vall s'Aran	4.428	3.426	77,4	22,6	13,8	17,8
Vallès Occidental	435.773	298.722	68,5	31,5	4,9	7,2
Vallès Oriental	152.490	108.169	70,9	29,1	4,2	6,0
CATALUNYA	4.436.096	3.000.633	67,6	32,4	6,3	9,3

CiU		*ERC*		*PSC*		*PSUC*		*A.I.C.*		*A.I.P.*		*A.I.I.*		*Altres*	
% s/C.	*% s/V.*	*% s/C.*	*% s/V.*	*% s/C.*	*% s/V.*	*% s/C.*	*% s/V.*	*% s/C.*	*% s/V.*	*% s/C.*	*% s/V.*	*% s/C.*	*% s/V.*	*% s/C.*	*% s/V.*
28,1	39,5	0,7	1,0	21,9	30,9	2,6	3,6	2,2	3,0	7,5	10,5	1,5	2,1	2,7	3,8
25,6	37,6	2,1	3,0	22,8	33,4	0,8	1,2	4,1	6,0	2,5	3,7	1,7	2,5	3,7	5,4
22,7	30,5	1,8	2,4	26,0	35,0	1,6	2,2	4,2	5,7	7,9	10,6	4,3	5,7	1,7	2,3
21,1	35,3	0,0	0,0	20,5	34,3	0,0	0,0	1,1	1,9	4,2	7,0	3,8	6,4	1,8	3,0
25,6	35,8	0,9	1,2	25,8	36,1	2,0	2,8	0,0	0,0	4,5	6,3	4,5	6,3	2,5	3,5
27,3	37,6	1,4	1,9	24,1	33,1	4,1	5,7	3,4	4,7	2,9	4,0	2,7	3,6	3,9	5,4
16,7	27,6	3,8	6,3	22,2	36,6	3,3	5,4	3,1	5,2	0,5	0,8	1,4	2,3	2,1	3,4
16,8	24,0	0,2	0,3	16,6	23,7	0,3	0,4	10,0	14,2	2,5	3,5	9,6	13,7	1,1	1,5
26,0	37,3	3,6	5,1	19,1	27,4	5,8	8,3	1,8	2,6	5,0	7,2	2,5	3,6	2,2	3,2
9,3	14,0	1,2	1,7	28,8	43,2	16,1	24,2	1,2	1,8	0,9	1,4	0,2	0,2	4,9	7,4
25,0	33,4	0,0	0,0	31,9	42,6	1,1	1,5	2,8	3,8	4,8	6,4	1,5	2,0	1,3	1,8
14,6	22,1	2,1	3,2	31,0	46,7	7,8	11,7	0,0	0,0	0,1	0,2	,0	,0	2,8	4,2
34,7	50,1	2,0	2,8	0,1	0,1	2,0	2,9	0,3	0,4	24,8	35,9	0,7	1,0	2,6	3,7
35,5	50,1	0,0	0,0	12,4	17,6	0,0	0,0	1,4	1,9	0,0	0,0	5,7	8,0	4,8	6,8
23,3	34,6	0,0	0,0	3,4	5,1	0,0	0,0	13,2	19,7	11,5	17,1	4,3	6,3	3,2	4,7
11,3	16,0	2,4	3,4	34,6	48,9	3,2	4,5	1,7	2,5	5,7	8,1	3,3	4,6	2,6	3,6
19,9	28,8	4,9	7,1	24,1	34,7	0,0	0,0	2,1	3,1	3,4	5,0	6,3	9,2	1,6	2,4
32,9	46,8	0,0	0,0	4,9	7,0	0,0	0,0	1,7	2,5	20,0	28,5	4,4	6,3	2,3	3,3
24,0	34,6	3,4	4,9	26,4	38,0	3,2	4,5	1,5	2,1	1,7	2,4	1,2	1,8	2,2	3,2
20,9	30,0	3,3	4,8	25,1	35;9	4,1	5,8	3,2	4,6	2,6	3,8	2,4	3,5	2,8	4,0
17,0	22,7	0,7	0,9	25,6	34,3	7,5	10,1	1,0	1,4	0,0	0,0	0,0	0,0	3,3	4,4
20,3	29,2	4,0	5,7	9,9	14,2	1,8	2,6	1,3	1,8	13,5	19,4	7,0	10,1	1,4	2,0
31,7	44,5	0,4	0,6	6,8	9,5	0,5	0,8	2,6	3,6	17,0	23,9	5,5	7,7	4,4	6,2
13,4	21,9	1,0	1,6	14,8	24,1	0,0	0,0	15,4	25,1	1,5	2,5	7,4	12,1	1,0	1,6
21,4	31,5	14,1	20,8	13,9	20,5	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	9,4	13,9	2,7	3,9
21,1	29,5	5,6	7,9	14,6	20,5	1,7	2,3	6,8	9,5	7,6	10,6	9,9	13,8	2,6	3,7
18,0	27,1	4,3	6,5	16,5	24,8	0,0	0,0	3,9	5,9	13,9	20,9	2,5	3,8	2,2	3,2
28,1	36,8	0,7	0,9	23,7	31,0	0,0	0,0	3,2	4,2	11,8	15,4	4,4	5,7	1,9	2,5
31,7	46,6	0,0	0,0	2,3	3,4	0,0	0,0	7,4	10,9	14,7	21,6	2,3	3,5	3,1	4,5
12,6	20,1	2,6	4,2	27,4	43,7	1,5	2,4	1,3	2,1	1,6	2,6	2,2	3,5	2,4	3,8
29,1	42,3	2,2	3,2	19,0	27,6	2,0	2,9	2,3	3,4	5,4	7,8	2,0	2,9	3,1	4,5
53,7	75,5	2,3	3,2	5,1	7,2	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	2,9	4.1	1,5	2,1
14,3	21,7	2,4	3,7	24,9	37,8	4,2	6,4	1,6	2,5	2,8	4,2	2,2	3,4	3,0	4,6
30,8	42,7	2,8	3,9	6,5	8,9	0,0	0,0	4,2	5,9	5,7	7,9	0,0	0,0	2,1	3,0
12,9	19,2	3,1	4,7	11,3	16,9	0,0	0,0	18,0	26,9	3,7	5,5	11,0	16,5	1,4	2,1
0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	18,8	24,3	40,3	52,1	2,7	3,5	1,8	2,3
12,9	18,8	1,3	1,9	24,6	35,9	17,9	26,1	0,8	1,2	0,1	0,2	0,1	0,2	5,8	8,4
21,1	29,7	0,3	0,5	29,4	41,5	7,0	9,9	3,5	4,9	0,2	0,3	2,0	2,8	3,2	4,5
16,9	25,0	1,9	2,9	26,5	39,2	7,5	11,1	1,4	2,1	2,1	3,1	1,3	1,9	3,2	4,8

ELECCIONS MUNICIPALS 1983

— RESULTATS PER COMARQUES. (VALORS ABSOLUTS)

Absoluts	*Cens*	*Vots*	*Abs.*	*AP*	*CDS*	*CiU*	*ERC*
Alt Camp	25.409	18.064	7.345	1.006		7.128	188
Alt Empordà	61.968	42.310	19.658	2.773	231	15.891	1.289
Alt Penedès	47.148	35.115	12.033	1.999		10.700	856
Alt Urgell	16.128	9.622	6.506	1.163		3.395	
Anoia	57.473	41.022	16.451	3.209		14.698	493
Bages	116.025	84394	31631	3.317		31705	1.631
Baix Camp	89.200	54.099	35.101	6.343	358	14.915	3.422
Baix Ebre	61.626	43.140	18.486	7.923	110	10.333	123
Baix Empordà	60.950	42.561	18.389	2.275		15.859	2.180
Baix Llobregat	362.574	241.211	121.363	13.663	671	33.728	4.194
Baix Penedès	21.467	16.074	5.393	1.363		5.366	
Barcelonès	1.892.845	1.255.397	637.448	140.246	10.335	276.903	39.790
Berguedà	33.147	22.936	10.211	684		11.486	648
Cerdanya	9.392	6.646	2.746	1.033		3.330	
Conca de Barberà	14.431	9.700	4.731	1.204		3.360	
Garraf	52.604	37.246	15.358	2.427	731	5.963	1.264
Garrigues	18.440	12.781	5.659	1.174	87	3.676	907
Garrotxa	35.993	25.288	10.705	984	448	11.833	
Gironès	100.905	70.021	30.884	5.382	584	24.208	3.408
Maresme	181.612	126.742	54.870	8.738	932	38.028	6.069
Montsià	37.469	27.938	9.531	5.865	1.433	6.353	264
Noguera	35.480	24.621	10.859	3.522	156	7.185	1.411
Osona	81.330	57.930	23.400	1.812		25.787	319
Pallars Jussà	15.214	9.323	5.891	929	96	2.044	153
Pallars Sobirà	4.838	3.284	1.554	131	175	1.036	683
Priorat	8.398	6.002	2.396	126		1.772	473
Ribera d'Ebre	19.444	12.921	6.523	1.012		3.496	842
Ripollès	26.018	19.861	6.157	678		7.313	186
Segarra	13.876	9.449	4.427	845	55	4.401	
Segrià	126.227	79.104	47.123	12.384	1.615	15.920	3.302
Selva	62.077	42.740	19.337	2.142	186	18.083	1.380
Solsonès	8.385	5.965	2.420	475		4.501	191
Tarragonès	106.114	69.998	36.116	10.294	799	15.160	2.559
Terra Alta	11.192	8.088	3.104	2.248		3.450	316
Urgell	28.006	18.723	9.283	1.103	426	3.600	873
Vall d'Aran	4.428	3.426	1.002	609			
Vallès Occidental	435.773	298.722	137.051	21.441		56.164	5.808
Vallès Oriental	152.490	108.169	44.321	6.464		32.115	490
	4.436.096	3.000.633	1.435.463	278.986	19.428	750.885	85.712

— *RESULTATS PER COMARQUES. (VALORS ABSOLUTS)*

Absoluts	*PSC*	*PSUC*	*A.I.C.*	*A.I.P.*	*A.I.I.*	*Altres*
Alt Camp	5.577	650	549	1.901	378	687
Alt Empordà	14.143	493	2.548	1.572	2.305	
Alt Penedès	12.275	767	1.992	3.707	2.012	807
Alt Urgell	3.299		180	678	617	290
Anoia	14.827	1.148		2.594	2.598	1.455
Bages	27.932	4.770	3.997	3.395	3.076	4.571
Baix Camp	19.817	2.905	2.802	407	1.269	1.861
Baix Ebre	10.241	159	6.144	1.510	5.930	667
Baix Empordà	11.658	3.536	1.109	3.070	1.514	1.360
Baix Llobregat	104.303	58.456	4.369	3.424	549	17.854
Baix Penedès	6.849	246	611	1.026	329	284
Barcelonès	586.065	146.836		2.261	252	52.709
Berguedà	33	661	90	8.237	238	859
Cerdanya	1.168		127		533	455
Conca de Barberà	492		1.909	1.661	614	460
Garraf	18.203	1.667	915	3.017	1.715	1.344
Garrigues	4.436		396	633	1.170	302
Garrotxa	1.766		623	7.201	1.595	838
Gironès	26.612	3.181	1.489	1.708	1238	2.211
Maresme	45.536	7.374	5.841	4.765	4.389	5.070
Montsià	9.591	2.821	387			1.224
Noguera	3.498	640	444	4.774	2.488	503
Osona	5.507	447	2.105	13.866	4.483	3.604
Pallars Jussà	2.247		2.340	234	1.131	149
Pallars Sobirà	673				457	129
Priorat	1.229	140	573	639	829	221
Ribera d'Ebre	3.206		758	2.700	488	419
Ripollès	6.166		825	3.067	1.138	488
Segarra	322		1.030	2.043	326	427
Segrià	34.560	1.878	1.623	2.042	2.785	2.995
Selva	11.800	1.228	1.436	3.326	1.233	1.926
Solsonès	428				246	124
Tarragonès	26.461	4.508	1.739	2.923	2.357	3.198
Terra Alta	723		474	637		240
Urgell	3.166		5.042	1.035	3.081	397
Vall d'Aran			832	1.785	120	80
Vallès Occidental	107.223	78.069	3.519	632	629	25.237
Vallès Oriental	44.870	10.710	5.329	342	2.997	4.852
	1.176.902	338.290	64.147	92.812	55.869	142.602

ELECCIONS MUNICIPALS 1987

COMARQUES	Electors	Votants	% Part.	% Abst.	AP % s/C.	AP % s/V.	CDS % s/C.	CDS % s/V.
Alt Camp	26.478	18.757	70,8	29,2	5,7	8,0	1,0	1,4
Alt Empordà	60.672	43.177	71,2	28,8	3,3	4,7	2,1	2,9
Alt Penedès	49.777	36.804	73,9	26,1	2,8	3,8	1,2	1,6
Alt Urgell	15.749	9.259	58,8	41.2	5,5	9,4	0,0	0,0
Anoia	57.882	43529	75,2	24,8	2,5	3,3	0,1	0,1
Bages	115.189	83940	72,9	27,1	2,4	3,2	0,5	0,8
Baix Camp	90.967	59.379	65,3	34,7	4,7	7,2	3,2	4,9
Baix Ebre	52.563	37.893	72,1	27,9	12,1	16,7	2,2	3,0
Baix Empordà	50.025	34.902	69,8	30,2	2,8	4,0	2,0	2,8
Baix Llobregat	374.893	253.403	67,6	32,4	2,5	3,7	2,9	4,4
Baix Penedès	23.550	17.422	74,0	26,0	3,5	4,8	1,6	2,1
Barcelonès	1.869.958	1.259.595	67,4	32,6	4,6	6,9	2,5	3,8
Bergueda	31.668	23.923	75,5	24,5	0,0	0,0	0,3	0,4
Cerdanya	8.929	6.448	72,2	27,8	5,0	6,9	2,1	2,9
Conca de Barberà	14.493	10.166	70,1	29,9	4,0	5,7	1,2	1,7
Garraf	55.169	38.727	70,2	29,8	3,3	4,6	4,8	6,9
Garrigues	29.978	21.164	70,6	29,4	4,5	6,3	0,0	0,0
Garrotxa	35.074	24390	69,5	30,5	2,8	4,0	1,0	1,5
Gironès	102.972	70.005	68,0	32,0	3,1	4,5	1,4	2,1
Maresme	197.641	137.132	69,4	30,6	3,3	4,7	1,5	2,1
Montsià	38.322	28.350	74,0	26,0	6,7	9,1	2,7	3,7
Noguera	35.795	26.514	74,1	25,9	4,5	6,1	2,1	2,8
Osona	83.412	57.187	68,6	31,4	1,3	1,9	0,4	0,5
Pallars Jussà	14.384	9.664	67,2	32,8	1,9	2,8	0,0	0,0
Pallars Sobirà	4.718	3.662	77,6	22,4	0,0	0,0	4,4	5,7
Priorat	8.255	5.939	71,9	28,1	4,4	6,1	0,0	0,0
Ribera d'Ebre	21.478	15.538	72,3	27,7	5,1	7,0	0,0	0,0
Ripollès	21.683	16.362	75,5	24,5	1,2	1,7	0,7	0,9
Segarra	13.407	9.014	67,2	32,8	3,0	4,5	3,0	4,4
Segrià	130.103	86.972	66,8	33,2	5,1	7,6	2,3	3,4
Selva	66.807	47.826	71,6	28.4	1,7	2,4	1,1	1,6
Solsonès	8.521	5.234	61.4	38,6	9,8	16,0	1,2	1,9
Tarragonès	110.321	74.086	67,2	32,8	5,7	8,4	3,9	5,8
Terra Alta	10.971	8.325	75,9	24,1	15,1	20,0	0,0	0,0
Urgell	27.813	20.212	72,7	27,3	1,7	2,4	0,0	0,0
Vall s'Aran	3.825	2.937	76,8	23,2	0,0	0,0	0,0	0,0
Vallès Occidental	449.564	303.899	67,6	32,4	3,0	4,4	1,8	2,6
Vallès Oriental	162.165	112.658	69,5	30,5	2,9	4,2	0,9	1,3
CATALUNYA	4.475.171	3.064.394	68,5	31,5	3,9	5,8	2,1	3,1

CiU		ERC		PSC		PSUC		IND		Altres	
o s/C.	% s/V.	% s/C.	% s/V.	% s/C.	% s/V.	% s/C.	% s/V.	% s/C.	% s/V.	% s/C.	% s/V.
30,5	43,1	4,7	6,6	21,1	29,8	0,0	0,0	5,1	7,1	2,8	3,9
31,1	43,7	2,7	3,8	20,7	29,1	0,7	1,0	8,2	11,5	2,4	3,3
31,8	43,0	4,0	5,4	28,1	38,0	0,8	1,0	2,8	3,8	2,5	3,3
26,2	44,6	0,0	0,0	21,0	35,7	0,0	0,0	4,3	7,4	1,8	3,0
30,2	40,2	3,0	4,0	29,8	39,7	4,2	5,6	3,5	4,6	1,8	2,4
30,8	42,3	0,8	1,1	21,6	29,6	3,5	4,7	11,0	15,1	2,3	3,1
23,5	36,0	3,9	6,0	22,3	34,1	2,8	4,3	3,2	4,9	1,7	2,6
21,7	30,0	0,3	0,5	18,2	25,3	3,4	4,7	12,7	17,6	1,6	2,2
31,5	45,1	2,6	3,7	16,2	23,2	2,2	3,2	9,6	13,8	2,9	4,2
12,9	19,1	0,8	1,2	28,5	42,2	14,5	21,4	3,1	4,6	2,3	3,5
30,6	41,3	0,0	0,0	27,7	37,4	2,4	3,3	6,0	8,2	2,2	2,9
19,8	29,3	1,2	1,8	30,2	44,9	6,6	9,9	0,0	0,0	2,3	3,4
37,6	49,8	1,7	2,2	3,6	4,8	1,0	1,3	29,3	38,8	2,0	2,7
39,6	54,8	5,1	7,0	12,8	17,7	0,0	0,0	4,6	6,4	3,1	4,3
31,3	44,7	0,0	0,0	12,4	17,7	2,8	4,0	14,4	20,5	4,1	5,8
17,1	24,4	1,6	2,3	26,8	38,2	5,2	7,4	9,8	14,0	1,5	2,1
31,0	44,0	2,6	3,7	26,9	38,0	1,3	1,8	1,9	2,7	2,4	3,4
38,7	55,6	2,7	3,9	0,0	0,0	0,0	0,0	21,2	30,5	3,1	4,5
27,1	39,8	1,7	2,6	23,3	34,3	2,2	3,3	6,5	9,5	2,7	4,0
25,6	36,8	2,6	3,8	24,0	34,5	4,3	6,2	6,5	9,3	1,8	2,5
26,7	36,1	1,6	2,1	22,9	31,0	8,5	11,6	3,5	4,7	1,3	1,8
32,2	43,5	3,2	4,3	14,7	19,8	1,7	2,3	13,5	18,2	2,2	3,0
37,7	54,9	6,0	8,8	0,0	0,0	0,3	0,4	19,7	28,8	3,2	4,7
31,3	46,5	0,0	0,0	14,9	22,2	0,0	0,0	16,8	25,1	2,3	3,4
33,1	42,6	9,9	12,8	28,1	36,2	0,0	0,0	0,0	0,0	2,1	2,7
27,8	38,7	7,9	11,0	12,5	17,3	2,7	3,7	11,2	15,6	5,5	7,7
25,5	35,3	9,5	13,1	22,2	30,7	7,2	9,9	0,0	0,0	2,9	4,0
36,2	47,9	3,1	4,1	17,4	23,1	0,0	0,0	14,1	18,7	2,8	3,7
42,0	62,5	6,3	9,3	2,8	4,2	1,2	1,8	5,6	8,3	3,3	4,9
23,8	35,7	1,9	2,9	22,7	34,0	2,1	3,1	7,2	10,8	1,7	2,6
33,2	46,4	1,2	1,7	18,6	26,0	4,5	6,3	9,0	12,6	2,2	3,1
39,5	64,4	6,5	10,6	0,0	0,0	0,0	0,0	0,6	1,0	3,8	6,2
24,5	36,5	1,2	1,8	21,6	32,1	2,2	3,2	5,2	7,7	3,0	4,5
37,0	48,7	2,0	2,7	11,5	15,1	1,9	2,5	5,1	6,7	3,2	4,3
35,6	49,0	3,0	4,2	13,3	18,2	0,0	0,0	17,0	23,4	2,1	2,8
38,2	49,8	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	36,7	47,8	1,9	2,5
16,5	24,4	1,4	2,0	22,5	33,3	19,6	29,0	0,6	1,0	2,2	3,3
23,8	34,3	1,2	1,8	25,8	37,1	8,7	12,5	3,8	5,4	2,4	3,4
22,3	32,5	1,7	2,4	25,3	37,0	7,2	10,5	3,6	5,3	2,3	3,4

ELECCIONS MUNICIPALS 1987

RESULTATS PER COMARQUES. (VALORS ABSOLUTS)

Absoluts	*Cens*	*Elect.*	*Abs.*	*AP*	*CDS*
Alt Camp	26.478	18.757	7.721	1.508	255
Alt Empordà	60.672	43.177	17.495	2.010	1.244
Alt Penedès	49.777	36.804	12.973	1.403	590
Alt Urgell	15.749	9.259	6.490	866	
Anoia	57.882	43.529	14.353	1.431	56
Bages	115.189	83.940	31.249	2.722	631
Baix Camp	90.967	59.379	31.588	4264	2.898
Baix Ebre	52.563	37.893	14.670	6.339	1.140
Baix Empordà	50.025	34.902	15.123	1.400	981
Baix Llobregat	374.893	253.403	121.490	9.409	11.040
Baix Penedès	23.550	17.422	6.128	835	368
Barcelonès	1.869.958	1.259.595	610.363	86.891	47.417
Berguedà	31.668	23.923	7.745		88
Cerdanya	8.929	6.448	2.481	442	190
Conca de Barberà	14.493	10.166	4.327	581	172
Garraf	55.169	38.727	16.442	1.794	8.672
Garrigues	29.978	21.164	8.814	1.342	
Garrotxa	35.074	24.390	10.684	966	368
Gironès	102.972	70.005	32.967	3.152	1.437
Maresme	197.641	137.132	60.509	6.441	2.926
Montsià	38.322	28.350	9.972	2.569	1.040
Noguera	35.795	26.514	9.281	1.619	742
Osona	83.412	57.187	26.225	1.082	309
Pallars Jussà	14.384	9.664	4.720	269	
Pallars Sobirà	4.718	3.662	1.056		207
Priorat	8.255	5.939	2.316	360	
Ribera d'Ebre	21.478	15.538	5.940	1.087	
Ripollès	21.683	16.362	5.321	271	145
Segarra	13.407	9.014	4.393	403	398
Segrià	130.103	86.972	43.131	6.640	2.963
Selva	66.807	47.826	18.981	1.132	759
Solsonès	8.521	5.234	3.287	839	99
Tarragonès	110.321	74.086	36.235	6.249	4.267
Terra Alta	10.971	8.325	2.646	1.662	
Urgell	27.813	20.212	7.601	486	
Vall d'Aran	3.825	2.937	888		
Vallès Occidental	449.564	303.899	145.665	13.479	7.915
Vallès Oriental	162.165	112.658	49.507	4.755	1.417
	4.475.171	3.064.394	1.410.777	176.698	94.734

RESULTATS PER COMARQUES. (VALORS ABSOLUTS)

Absoluts	*CiU*	*ERC*	*PSC*	*PSUC*	*IND*	*Altres*
Alt Camp	8.085	1.235	5.594		1.341	739
Alt Empordà	18.854	1.657	12.558	448	4.973	1.433
Alt Penedès	15.829	1.999	13.999	374	1.385	1.225
Alt Urgell	4.134		3.301		681	277
Anoia	17.498	1.762	17.273	2.437	2.014	1.058
Bages	35.531	965	24.842	3.985	12.652	2.612
Baix Camp	21.381	3.584	20.253	2.541	2.908	1.550
Baix Ebre	11.381	176	9.582	1.766	6.675	834
Baix Empordà	15.739	1.291	8.094	1.122	4.822	1.453
Baix Llobregat	48.277	3.006	106.924	54.281	11.668	8.798
Baix Penedès	7.198		6.518	567	1.424	512
Barcelonès	369.609	22.671	565.408	124.319		43.280
Berguedà	11.902	535	1.152	314	9.290	642
Cerdanya	3.534	453	1.140		412	277
Conca de Barberà	4.540		1.798	403	2.082	590
Garraf	9.448	893	14.804	2.881	5.428	807
Garrigues	9.302	788	8.051	381	571	729
Garrotxa	13.560	954			7.450	1.092
Gironès	27.881	1.795	24.020	2.297	6.647	2.776
Maresme	50.500	5.176	47.337	8.478	12.786	3.488
Montsià	10.228	604	8.791	3.276	1.335	507
Noguera	11.540	1.133	5.244	621	4.821	794
Osona	31.413	5.004		229	16.468	2.682
Pallars Jussà	4.498		2.149		2.421	327
Pallars Sobirà	1.561	468	1.326			100
Priorat	2.299	651	1.029	219	925	456
Ribera d'Ebre	5.483	2.039	4.772	1.541		616
Ripollès	7.839	674	3.773		3.060	600
Segarra	5.637	841	375	165	750	445
Segrià	31.022	2.482	29.556	2.692	9.387	2.230
Selva	22.178	811	12.446	2.999	6.027	1.474
Solsonès	3.369	553			52	322
Tarragonès	27.009	1.313	23.817	2.401	5.694	3.336
Terra Alta	4.057	223	1.261	206	560	356
Urgell	9.894	848	3.686		4.723	575
Vall d'Aran	1.462				1.403	72
Vallès Occidental	74.253	6.167	101.178	88.002	2.910	9.995
Vallès Oriental	38.609	2.009	41.831	14.089	6.123	3.825
	996.534	74.760	1.133.882	323.034	161.868	102.884

3. REFERÈNDUM OTAN

— RESULTATS PER CIRCUMSCRIPCIONS

					SÍ			NO			BLANCS			NULS		
	Electors	Votants	% Part.	% Abst.	Absol.	% s/C.	% s/V.	Absol.	% s/C.	% s/V.	Absol.	% s/C.	% s/V.	Absol.	% s/C.	% s/V.
Barcelona	3.577.504	2.296.122	64,2	35,8	1.009.477	28,2	44,0	1.162.075	32,5	50,6	107.573	3,0	4,7	16.997	0,5	0,7
Girona	371.052	222.294	59,9	40,1	87.410	23,6	39,3	117.513	31,7	52,9	14.778	4,0	6,6	2.593	0,7	1,2
Lleida	285.282	151.398	53,1	46,9	63.246	22,2	41,8	76.549	26,8	50,6	10.161	3,6	6,7	1.442	0,5	1,0
Tarragona	406.849	236.076	58,0	42,0	106.880	26,3	45,3	112.970	27,8	47,9	14.165	3,5	6,0	2.061	0,5	0,9
CATALUNYA	4.640.687	2.905.890	62,6	37,4	1.267.013	27,3	43,6	1.469.107	31,7	50,6	146.677	3,2	5,0	23.093	0,5	0,8

— RESULTATS PER COMARQUES

					SÍ			NO			BLANCS			NULS		
	Electors	Votants	% Part.	% Abst.	Absol.	% s/C.	% s/V.	Absol.	% s/C.	% s/V.	Absol.	% s/C.	% s/V.	Absol.	% s/C.	% s/V.
Alt Camp	26.048	16.451	63,2	36,8	6.839	26,3	41,6	8.317	31,9	50,6	1.119	4,3	6,8	176	0,7	1,1
Alt Empordà	64.182	37.990	59,2	40,8	15.547	24,2	40,9	19.511	30,4	51,4	2.532	3,9	6,7	400	0,6	1,1
Alt Penedès	49.128	31.698	64,5	35,5	11.705	23,8	36,9	17.690	36,0	55,8	1.971	4,0	6,2	332	0,7	1,0
Alt Urgell	15.123	7.092	46,9	53,1	2.769	18,3	39,0	3.772	24,9	53,2	463	3,1	6,5	88	0,6	1,2
Anoia	60.356	36.245	60,1	39,9	16.607	27,5	45,8	16.878	28,0	46,6	2.387	4,0	6,6	373	0,6	1,0
Bages	118.211	75.089	63,5	36,5	27.714	23,4	36,9	42.252	35,7	56,3	4.242	3,6	5,6	881	0,7	1,2
Baix Camp	95.831	53.474	55,8	44,2	24.356	25,4	45,5	25.959	27,1	48,5	2.767	2,9	5,2	392	0,4	0,7
Baix Ebre	53.473	28.431	53,2	46,8	13.280	24,8	46,7	12.827	24,0	45,1	2.039	3,8	7,2	285	0,5	1,0
Baix Empordà	63.623	39.214	61,6	38,4	16.783	26,4	42,8	19.694	31,0	50,2	2.298	3,6	5,9	439	0,7	1,1
Baix Llobregat	378.200	253.881	67,1	32,9	123.586	32,7	48,7	120.552	31,9	47,5	8.436	2,2	3,3	1.307	0,3	0,5
Baix Penedès	23.794	14.714	61,8	38,2	6.391	26,9	43,4	7.417	31,2	50,4	794	3,3	5,4	112	0,5	0,8
Barcelonès	1.955.248	1.247.918	63,8	36,2	550.541	28,2	44,1	628.717	32,2	50,4	60.122	3,1	4,8	8.538	0,4	0,7

— *RESULTATS PER COMARQUES*

					SÍ			*NO*			*BLANCS*			*NULS*		
	Electors	*Votants*	*% Part.*	*% Abst.*	*Absol.*	*% s/C.*	*% s/V.*	*Absol.*	*% s/C.*	*% s/V.*	*Absol.*	*% s/C.*	*% s/V.*	*Absol.*	*% s/C.*	*% s/V.*
Berguedà	32.084	18.550	57,8	42,2	5.919	18,4	31,9	11.206	34,9	60,4	1.199	3,7	6,5	224	0,7	1,2
Cerdanya	9.531	5.237	54,9	45,1	1.962	20,6	37,5	2.857	30,0	54,6	372	3,9	7,1	46	0,5	0,9
Conca de Barberà	14.543	7.957	54,7	45,3	2.814	19,3	35,4	4.456	30,6	56,0	615	4,2	7,7	72	0,5	0,9
Garraf	56.086	36.460	65,0	35,0	16.027	28,6	44,0	18.588	33,1	51,0	1.608	2,9	4,4	237	0,4	0,7
Garrigues	18.515	10.029	54,2	45,0	3.854	20,8	38,4	5.440	29,4	54,2	651	3,5	6,5	84	0,5	0,8
Garrotxa	36.874	21.711	58,9	41,1	7.697	20,9	35,5	12.004	32,6	55,3	1.655	4,5	7,6	355	1,0	1,6
Gironès	106.227	65.070	61,3	38,7	24.310	22,9	37,4	35.464	33,4	54,5	4.495	4,2	6,9	801	0,8	1,2
Maresme	195.459	125.243	64,1	35,9	54.179	27,7	43,3	63.758	32,6	50,9	6.456	3,3	5,2	850	0,4	0,7
Montsià	38.215	22.184	58,1	41,9	9.924	26,0	44,7	10.557	27,6	47,6	1.445	3,8	6,5	258	0,7	1,2
Noguera	36.179	18.997	52,5	47,5	7.314	20,2	38,5	10.163	28,1	53,5	1.348	3,7	7,1	172	0,5	0,9
Osona	87.745	52.404	59,7	40,3	14.670	16,7	28,0	34.191	39,0	65,2	3.025	3,4	5,8	518	0,6	1,0
Pallars Jussà	15.037	7.599	50,5	49,5	3.683	24,5	48,5	3.310	22,0	43,6	555	3,7	7,3	51	0,3	0,7
Pallars Sobirà	4.647	2.231	48,0	52,0	921	19,8	41,3	1.142	24,6	51,2	145	3,1	6,5	23	0,5	1,0
Priorat	8.289	5.257	63,4	36,6	1.955	23,6	37,2	2.893	34,9	55,0	306	3,7	5,8	103	1,2	2,0
Ribera d'Ebre	19.056	10.994	57,7	42,3	4.527	23,8	41,2	5.584	29,3	50,8	783	4,1	7,1	100	0,5	0,9
Ripollès	26.804	16.381	61,1	38,9	5.685	21,2	34,7	9.504	35,5	58,0	1003	3,7	6,1	189	0,7	1,2
Segarra	13.466	6.264	46,5	53,5	1.908	14,2	30,5	3.729	27,7	59,5	548	4,1	8,7	79	0,6	1,3
Segrià	134.549	75.556	56,2	43,8	34.005	25,3	45,0	36.192	26,9	47,9	4.750	3,5	6,3	609	0,5	0,8
Selva	66.532	38.830	58,4	41,6	15.971	24,0	41,1	19,912	29,9	51,3	2.574	3,9	6,6	373	0,6	1,0
Solsonès	8.482	3.612	42,6	57,4	897	10,6	24,8	2.407	28,4	66,6	271	3,2	7,5	37	0,4	1,0
Tarragonès	114.631	70.616	61,6	38,4	34.371	30,0	48,7	31.832	27,8	45,1	3.905	3,4	5,5	508	0,4	0,7
Terra Alta	11.082	5.463	49,3	50,7	2.191	19,8	40,1	2.840	25,6	52,0	378	3,4	6,9	54	0,5	1,0
Urgell	28.268	14.976	53,0	47,0	5.630	19,9	37,6	8.193	29,0	54,7	1.031	3,6	6,9	122	0,4	0,8
Vall d'Aran	4.534	2.466	54,4	45,6	1.278	28,2	51,8	922	20,3	37,4	244	5,4	9,9	22	0,5	0,9
Vallès Occidental	460.253	305.142	66,3	33,7	138.850	30,2	45,5	152.230	33,1	49,9	12.332	2,7	4,0	1.730	0,4	0,6
Vallès Oriental	164.219	104.649	63,7	36,3	45.998	28,0	44,0	52.521	32,0	50,2	5.415	3,3	5,2	715	0,4	0,7
CATALUNYA	4.614.524	2.896.075	62,8	37,2	1.262.658	27,4	43,6	1.465.481	31,8	50,6	146.279	3,2	5,1	21.655	0,5	0,7

II. RESULTATS ELECTORALS A LA CIUTAT DE BARCELONA

1. ELECCIONS GENERALS, AUTONÒMIQUES I MUNICIPALS

— *RESULTATS PER DISTRICTES*

— *PARTICIPACIÓ I ABSTENCIÓ*

Districtes	*Generals 1982*				*Municipals 1983*				*Autonòmiques 1984*				*Generals 1986*			
	Electors	*Votants*	*(1)*	*(2)*	*Electors*	*Votants*	*(1)*	*(2)*	*Electors*	*Votants*	*(1)*	*(2)*	*Electors*	*Votants*	*(1)*	*(2)*
I	94.890	71.100	74,9	25,1	104.768	64.366	61,4	38,6	96.563	56.832	58,8	41,2	94.828	57.849	61,0	39,0
II	238.108	194.616	81,7	18,3	250.792	175.863	70,1	29,9	240.307	167.636	69,8	30,2	238.297	167.205	70,2	29,8
III	143.556	115.322	80,3	19,7	147.729	97.237	65,8	34,2	147.833	92.168	62,3	37,7	146.927	97.261	66,2	33,8
IV	60.203	50.060	83,2	16,9	56.401	40.060	71,0	29,0	62.714	43.675	69,6	30,4	65.549	46.380	70,8	29,2
V	111.059	92.331	83,1	16,9	111.864	83.459	74,6	25,4	115.488	86.139	74,6	25,4	119.211	87.931	73,8	26,2
VI	109.989	89.498	81,4	18,6	109.940	75.808	69,0	31,0	111.524	76.458	68,6	31,4	110.692	75.858	68,5	31,5
VII	145.732	118.722	81,5	18,5	144.988	96.624	66,6	33,4	149.505	94.045	62,9	37,1	152.586	102.547	67,2	32,8
VIII	149.728	121.356	81,1	19,0	156.671	103.872	66,3	33,7	152.964	91.821	60,0	40,0	157.605	105.856	67,2	32,8
IX	112.132	91.722	81,8	18,2	105.870	72.002	68,0	32,0	114.465	72.725	63,5	36,5	114.837	78.205	68,1	31,9
X	164.836	132.675	80,5	19,5	160.037	106.040	66,3	33,7	170.737	105.322	61,7	38,3	174.247	115.704	66,4	33,6
Barcelona	1.330.233	1.077.402	81,0	19,0	1.349.060	915.331	67,8	32,2	1.362.100	886.821	65,1	34,9	1.374.779	934.796	68,0	32,0

(1) *% Participació*
(2) *% Abstenció*

— *RESULTATS PER DISTRICTES*

— *PARTICIPACIÓ I ABSTENCIÓ*

Districtes	*Municipals 1987*				*Europees 1987*				*Autonòmiques 1988*			
	Electors	*Votants*	*(1)*	*(2)*	*Electors*	*Votants*	*(1)*	*(2)*	*Electors*	*Votants*	*(1)*	*(2)*
I	85.315	53.318	62,5	37,5	85.315	53.217	62,4	37,6	85.375	44.778	52,5	47,5
II	236.982	167.023	70,5	29,5	236.982	166.412	70,2	29,8	237.744	152.767	64,3	35,7
III	145.351	97.661	67,2	32,8	145.351	97.594	67,1	32,9	146.859	84.158	57,3	42,7
IV	67.269	48.220	71,7	28,3	67.269	48.089	71,5	28,5	68.668	44.050	64,2	35,8
V	118.414	88.173	74,5	25,5	118.414	88.011	74,3	25,7	121.364	85.351	70,3	29,7
VI	107.519	75.691	70,4	29,6	107.519	75.384	70,1	29,9	108.418	69.379	64,0	36,0
VII	147.960	100.163	67,7	32,3	147.960	100.391	67,8	32,2	150.786	85.227	56,5	43,5
VIII	151.575	101.762	67,1	32,9	151.575	101.435	66,9	33,1	153.807	81.253	52,8	47,2
IX	112.824	78.368	69,5	30,5	112.824	77.610	68,8	31,2	114.223	65.826	57,6	42,4
X	168.960	114.360	67,7	32,3	168.960	114.074	67,5	32,5	171.567	94.916	55,3	44,7
Barcelona	1.342.169	924.739	68,9	31,1	1.342.169	922.217	68,7	31,3	1.358.811	807.705	59,4	40,6

(1) % Participació
(2) % Abstenció

— *RESULTATS PER DISTRICTES*

CP/AP

Districtes	*Generals 1982*			*Municipals 1983*			*Autonòmiques 1984*			*Generals 1986*		
	Absoluts	*%Cens*	*%Vots*	*Absoluts*	*%Cens*	*%Vots*	*Absoluts*	*%Cens*	*%Vots*	*Absoluts*	*%Cens*	*%Vots*
I	10.158	10,7	14,3	6.777	6,5	10,5	4.785	5,0	8,4	7.283	7,7	12,6
II	43.619	18,3	22,4	28.502	11,4	16,2	19.050	7,9	11,4	29.858	12,5	17,9
III	16.742	11,7	14,5	9.464	6,4	9,7	7.716	5,2	8,4	10.974	7,5	11,3
IV	13.174	21,9	26,3	7.289	12,9	18,2	5.907	9,4	13,5	9.533	14,5	20,5
V	29.985	27,0	32,5	18.479	16,5	22,1	13.849	12,0	16,1	22.345	18,7	25,4
VI	15.324	13,9	17,1	8.736	7,9	11,5	6.592	5,9	8,6	10.184	9,2	13,4
VII	18.795	12,9	15,8	10.210	7,0	10,6	8.684	5,8	9,2	12.898	8,4	12,6
VIII	17.101	11,4	14,1	9.932	6,3	9,6	8.480	5,5	9,2	11.845	7,5	11,2
IX	13.208	11,8	14,4	7.014	6,6	9,7	6.045	5,3	8,3	8.915	7,8	11,4
X	19.657	11,9	14,8	10.339	6,5	9,8	9.404	5,5	8,9	13.323	7,7	11,5
Barcelona	197.763	14,9	18,4	116.742	8,6	12,8	90.512	6,7	10,2	137.158	10,0	14,7

— *RESULTATS PER DISTRICTES*

CP/AP

Districtes	*Municipals 1987*			*Europees 1987*			*Autonòmiques 1988*		
	Absoluts	*%Cens*	*%Vots*	*Absoluts*	*%Cens*	*%Vots*	*Absoluts*	*%Cens*	*%Vots*
I	3.674	4,3	6,9	6.416	7,5	12,1	2.930	3,4	6,5
II	14.841	6,3	8,9	30.914	13,0	18,6	13.275	5,6	8,7
III	5.582	3,8	5,7	10.818	7,4	11,1	4.557	3,1	5,4
IV	4.904	7,3	10,2	10.879	16,2	22,6	4.427	6,4	10,1
V	10.561	8,9	12,0	26.599	22,5	30,2	10.118	8,3	11,9
VI	5.003	4,7	6,6	10.963	10,2	14,5	4.245	3,9	6,1
VII	6.480	4,4	6,4	12.554	8,5	12,5	5.726	3,8	6,7
VIII	6.198	4,1	6,1	11.069	7,3	10,9	4.974	3,2	6,1
IX	4.668	4,1	6,0	8.937	7,9	11,5	3.797	3,3	5,8
X	7.490	4,4	6,5	13.216	7,8	11,6	5.948	3,5	6,3
Barcelona	69.401	5,2	7,5	142.365	10,6	15,4	59.997	4,4	7,4

— *RESULTATS PER DISTRICTES*

CDS

Districtes	*Generals 1982*			*Municipals 1983*			*Autonòmiques 1984*			*Generals 1986*		
	Absoluts	*%Cens*	*%Vots*	*Absoluts*	*%Cens*	*%Vots*	*Absoluts*	*%Cens*	*%Vots*	*Absoluts*	*%Cens*	*%Vots*
I	975	1,0	1,4	484	0,5	0,8	—	—	—	2.505	2,6	4,3
II	5.072	2,1	2,6	1.718	0,7	1,0	—	—	—	6.870	2,9	4,1
III	2.607	1,8	2,3	848	0,6	0,9	—	—	—	4.938	3,4	5,1
IV	1.255	2,1	2,5	432	0,8	1,1	—	—	—	2.119	3,2	4,6
V	1.866	1,7	2,0	708	0,6	0,9	—	—	—	2.503	2,1	2,8
VI	2.014	1,8	2,3	655	0,6	0,9	—	—	—	3.076	2,8	4,1
VII	2.829	1,9	2,4	953	0,7	1,0	—	—	—	5.606	3,7	5,5
VIII	2.715	1,8	2,2	1.000	0,6	1,0	—	—	—	6.709	4,3	6,3
IX	2.264	2,0	2,5	724	0,7	1,0	—	—	—	4.654	4,1	5,9
X	2.967	1,8	2,2	927	0,6	0,9	—	—	—	6.682	3,8	5,8
Barcelona	24.564	1,9	2,3	8.449	0,6	0,9	—	—	—	45.662	3,3	4,9

— *RESULTATS PER DISTRICTES*

CDS

Districtes	*Municipals 1987*			*Europees 1987*			*Autonòmiques 1988*		
	Absoluts	*%Cens*	*%Vots*	*Absoluts*	*%Cens*	*%Vots*	*Absoluts*	*%Cens*	*%Vots*
I	1.584	1,9	3,0	2.791	3,3	5,2	1.457	1,7	3,3
II	4.867	2,0	2,9	10.738	4,5	6,4	5.115	2,2	3,3
III	3.471	2,4	3,6	6.404	4,4	6,6	3.559	2,4	4,2
IV	1.568	2,3	3,3	3.316	4,9	6,9	1.753	2,5	4,0
V	1,778	1,5	2,0	4.667	3,9	5,3	1.970	1,6	2,3
VI	2.031	1,9	2,7	4.432	4,1	5,9	2.101	1,9	3,0
VII	3.904	2,6	3,9	6.591	4,4	6,6	3.991	2,7	4,7
VIII	4.539	3,0	4,5	6.932	4,6	6,8	4.585	3,0	5,6
IX	2.897	2,6	3,7	5.096	4,5	6,6	3.184	2,8	4,8
X	4.379	2,6	3,8	7.668	4,5	6,7	4.365	2,5	4,6
Barcelona	31.018	2,3	3,4	58.635	4,4	6,4	32.080	2,4	4,0

— *RESULTATS PER DISTRICTES*

CiU

Districtes	*Generals 1982*			*Municipals 1983*			*Autonòmiques 1984*			*Generals 1986*		
	Absoluts	*%Cens*	*%Vots*	*Absoluts*	*%Cens*	*%Vots*	*Absoluts*	*%Cens*	*%Vots*	*Absoluts*	*%Cens*	*%Vots*
I	14.589	15,4	20,5	14.198	13,6	22,1	27.599	28,6	48,6	17.809	18,8	30,8
II	63.257	26,6	32,5	67.579	27,0	38,4	100.228	41,7	59,8	74.763	31,4	44,7
III	23.140	16,1	20,1	20.680	14,0	21,3	42.492	28,7	46,1	29.963	20,4	30,8
IV	14.860	24,7	29,7	15.201	27,0	38,0	24.962	39,8	57,2	19.303	29,5	41,6
V	34.409	31,0	37,3	40.964	36,6	49,1	56.155	48,6	65.2	45.197	37,9	51,4
VI	28.618	26,0	32,0	26.116	23,8	34,5	44.637	40,0	58,4	34.060	30,8	44,9
VII	21.177	14,5	17,8	19.356	13,4	20,0	38.142	25,5	40,6	26.878	17,6	26,2
VIII	10.417	7,0	8,6	10.491	6,7	10,1	26.054	17,0	28,4	16.740	10,6	15,8
IX	16.650	14,9	18,1	14.233	13,4	19,8	30.426	26,6	41,8	21.475	18,7	27,5
X	21.307	12,9	16,1	18.022	11,3	17,0	42.021	24,6	39,9	29.082	16,7	25,1
Barcelona	248.424	18,7	23,1	246.840	18,3	27,0	432.716	31,8	48,8	315.270	22,9	33,7

— *RESULTATS PER DISTRICTES*

CiU

Districtes	*Municipals 1987*			*Europees 1987*			*Autonòmiques 1988*		
	Absoluts	*%Cens*	*%Vots*	*Absoluts*	*%Cens*	*%Vots*	*Absoluts*	*%Cens*	*%Vots*
I	16.382	19,2	30,7	13.681	16,0	25,7	20.958	24,5	46,8
II	78.431	33,1	47,1	58.958	24,9	35,4	88.064	37,0	57,7
III	29.760	20,5	30,5	25.013	17,2	25,6	38.107	26,0	45,3
IV	22.289	33,1	46,3	15.540	23,1	32,3	24.582	35,8	55,8
V	52.456	44,3	59,6	33.207	28,0	37,7	56.256	46,3	65,9
VI	33.486	31,1	44,4	26.806	24,9	35,6	39.081	36,0	56,3
VII	26.791	18,1	26,7	21.427	14,5	21,3	32.841	21,8	38,5
VIII	16.525	10,9	16,3	13.137	8,7	12,9	22.233	14,5	27,4
IX	21.304	18,9	27,2	17.713	15,7	22,8	26.588	23,3	40,4
X	27.935	16,5	24,4	23.578	13,9	20,7	36.778	21,4	38,8
Barcelona	325.359	24,2	35,2	249.060	18,6	27,0	385.488	28,4	47,7

— *RESULTATS PER DISTRICTES*

ERC

Districtes	*Generals 1982*			*Municipals 1983*			*Autonòmiques 1984*			*Generals 1986*		
	Absoluts	*%Cens*	*%Vots*	*Absoluts*	*%Cens*	*%Vots*	*Absoluts*	*%Cens*	*%Vots*	*Absoluts*	*%Cens*	*%Vots*
I	3.898	4,1	5,5	2.668	2,5	4,2	3.013	3,1	5,3	2.087	2,2	3,6
II	9.747	4,1	5,0	7.776	3,1	4,4	8.090	3,4	4,8	5.836	2,5	3,5
III	6.516	4,5	5,7	4.567	3,1	4,7	5.272	3,6	5,7	3.616	2,5	3,7
IV	1.896	3,2	3,8	1.313	2,3	3,3	1.828	2,9	4,2	1.302	2,0	2,8
V	2.942	2,7	3,2	2.378	2,1	2,8	2.777	2,4	3,2	2.099	1,8	2,4
VI	5.482	5,0	6,1	3.948	3,6	5,2	4.478	4,0	5,9	3.223	2,9	4,3
VII	4.656	3,2	3,9	3.330	2,3	3,5	4.090	2,7	4,3	2.799	1,8	2,7
VIII	2.882	1,9	2,4	2.121	1,4	2,0	2.787	1,8	3,0	1.804	1,1	1,7
IX	3.880	3,5	4,2	2.602	2,5	3,6	3.362	2,9	4,6	2.372	2,1	3,0
X	6.257	3,8	4,7	3.978	2,5	3,8	5.365	3,1	5,1	3.653	2,1	3,2
Barcelona	48.156	3,6	4,5	34.681	2,6	3,8	41.062	3,0	4,6	28.791	2,1	3,1

— *RESULTATS PER DISTRICTES*

ERC

Districtes	*Municipals 1987*			*Europees 1987*			*Autonòmiques 1988*		
	Absoluts	*%Cens*	*%Vots*	*Absoluts*	*%Cens*	*%Vots*	*Absoluts*	*%Cens*	*%Vots*
I	1.212	1,4	2,3	1.868	2,2	3,5	1.850	2,2	4,1
II	4.647	2,0	2,8	8.123	3,4	4,9	6.704	2,8	4,4
III	2.582	1,8	2,7	4.136	2,8	4,2	3.892	2,7	4,6
IV	1.035	1,5	2,2	1.959	2,9	4,1	1.753	2,5	4,0
V	1.634	1,4	1,9	3.447	2,9	3,9	2.710	2,2	3,2
VI	2.472	2,3	3,3	4.232	3,9	5,6	3.727	3,4	5,4
VII	2.010	1,4	2,0	3.371	2,3	3,4	3.129	2,1	3,7
VIII	1.340	0,9	1,3	1.914	1,3	1,9	1.966	1,3	2,4
IX	1.774	1,6	2,3	2.795	2,5	3,6	2.729	2,4	4,2
X	2.512	1,5	2,2	3.846	2,3	3,4	3.844	2,2	4,1
Barcelona	21.218	1,6	2,3	35.691	2,7	3,9	32.304	2,4	4,0

— *RESULTATS PER DISTRICTES*

PSC

Districtes	*Generals 1982*			*Municipals 1983*			*Autonòmiques 1984*			*Generals 1986*		
	Absoluts	*%Cens*	*%Vots*	*Absoluts*	*%Cens*	*%Vots*	*Absoluts*	*%Cens*	*%Vots*	*Absoluts*	*%Cens*	*%Vots*
I	31.783	33,5	44,7	32.506	31,0	50,5	15.242	15,8	26,8	21.316	22,5	36,8
II	53.449	22,5	27,5	55.706	22,2	31,7	27.558	11,5	16,4	36.518	15,3	21,8
III	52.346	36,5	45,4	50.038	33,9	51,5	26.135	17,7	28,4	37.524	25,5	38,6
IV	14.663	24,4	29,3	12.807	22,7	32,0	7.774	12,4	17,8	10.937	16,7	23,6
V	15.908	14,3	17,2	15.673	14,0	18,8	8.503	7,4	9,9	10.755	9,0	12,2
VI	28.561	26,0	31,9	28.824	26,2	38,0	14.072	12,6	18,4	18.680	16,9	24,6
VII	56.782	39,0	47,8	50.920	35,1	52,7	31.874	21,3	33,9	43.677	28,6	42,6
VIII	71.577	47,8	59,0	66.929	42,7	64,4	40.712	26,6	44,3	56.707	36,0	53,6
IX	45.084	40,2	49,2	38.990	36,8	54,2	24.274	21,2	33,4	32.640	28,4	41,7
X	66.021	40,0	49,8	60.108	37,6	56,7	36.137	21,2	34,3	49.983	28,7	43,2
Barcelona	436.174	32,8	40,5	412.501	30,6	45,1	232.281	17,0	26,2	318.737	23,2	34,1

— *RESULTATS PER DISTRICTES*

PSC

Districtes	*Municipals 1987*			*Europees 1987*			*Autonòmiques 1988*		
	Absoluts	*%Cens*	*%Vots*	*Absoluts*	*%Cens*	*%Vots*	*Absoluts*	*%Cens*	*%Vots*
I	25.402	29,8	47,7	20.537	24,1	38,6	12.404	14,5	27,7
II	52.016	22,0	31,2	36.458	15,4	21,9	23.301	9,8	15,3
III	47.316	32,5	48,5	37.538	25,8	38,5	23.528	16,0	28,0
IV	15.260	22,7	31,7	10.965	16,3	22,8	7.234	10,5	16,4
V	16.922	14,3	19,2	10.817	9,1	12,3	7.700	6,3	9,0
VI	26.138	24,3	34,7	18.983	17,7	25,2	12.310	11,4	17,7
VII	51.541	34,8	51,3	42.195	28,5	42,0	28.142	18,7	33,0
VIII	63.108	41,6	62,2	53.612	35,4	52,8	35.959	23,4	44,3
IX	40.680	36,1	51,9	31.883	28,3	41,1	20.929	18,3	31,8
X	61.763	36,5	53,9	49.595	29,4	43,5	31.509	18,4	33,2
Barcelona	400.146	29,8	43,3	312.583	23,3	33,9	203.016	14,9	25,1

— RESULTATS PER DISTRICTES

PSUC/UEC/IC

Districtes	Generals 1982			Municipals 1983			Autonòmiques 1984			Generals 1986		
	Absoluts	%Cens	%Vots	Absoluts	%Cens	%Vots	Absoluts	%Cens	%Vots	Absoluts	%Cens	%Vots
I	3.783	4,0	5,3	4.345	4,2	6,8	2.807	2,9	4,9	2.446	2,6	4,2
II	6.352	2,7	3,3	9.789	3,9	5,6	5.559	2,3	3,3	6.153	2,6	3,7
III	6.166	4,3	5,3	7.567	5,1	7,8	5.449	3,7	5,9	4.550	3,1	4,7
IV	1.464	2,4	2,9	2.050	3,6	5,1	1.501	2,4	3,4	1.580	2,4	3,4
V	1.813	1,6	2,0	3.397	3,0	4,1	1.957	1,7	2,3	2.375	2,0	2,7
VI	3.132	2,8	3,5	4.966	4,5	6,6	2.897	2,6	3,8	3.380	3,0	4,5
VII	5.625	3,9	4,7	7.367	5,1	7,6	5.484	3,7	5,8	4.590	3,0	4,5
VIII	7.228	4,8	6,0	8.478	5,4	8,2	7.369	4,8	8,0	4.921	3,1	4,7
IX	4.620	4,1	5,0	5.818	5,5	8,1	4.612	4,0	6,3	3.696	3,2	4,7
X	7.516	4,6	5,7	8.364	5,2	7,9	6.359	3,7	6,0	5.237	3,0	4,5
Barcelona	47.699	3,6	4,4	62.141	4,6	6,8	43.994	3,2	5,0	38.928	2,8	4,2

— *RESULTATS PER DISTRICTES*

PSUC/UEC/IC

Districtes	*Municipals 1987*			*Europees 1987*			*Autonòmiques 1988*		
	Absoluts	*%Cens*	*%Vots*	*Absoluts*	*%Cens*	*%Vots*	*Absoluts*	*%Cens*	*%Vots*
I	2.609	3,1	4,9	2.072	2,4	3,9	2.983	3,5	6,7
II	7.512	3,2	4,5	4.884	2,1	2,9	10.419	4,4	6,8
III	5.446	3,8	5,6	4.319	3,0	4,4	7.187	4,9	8,5
IV	1.945	2,9	4,0	1.240	1,8	2,6	2.694	3,9	6,1
V	2.662	2,3	3,0	1.433	1,2	1,6	3.867	3,2	4,5
VI	4.234	3,9	5,6	2.602	2,4	3,5	5.365	4,9	7,7
VII	5.962	4,0	5,9	4.632	3,1	4,6	7.639	5,1	9,0
VIII	6.107	4,0	6,0	5.212	3,4	5,1	7.897	5,1	9,7
IX	4.520	4,0	5,8	3.598	3,2	4,6	5.946	5,2	9,0
X	6.357	3,8	5,6	5.222	3,1	4,6	8.423	4,9	8,9
Barcelona	47.354	3,5	5,1	35.214	2,6	3,8	62.420	4,6	7,7

2. REFERÈNDUM OTAN

— *RESULTATS PER DISTRICTES*

					SÍ			*NO*			*BLANCS*			*NULS*		
	Electors	*Votants*	*% Part.*	*% Abst.*	*Absol.*	*% s/C.*	*% s/V.*	*Absol.*	*% s/C.*	*% s/V.*	*Absol.*	*% s/C.*	*% s/V.*	*Absol.*	*% s/C.*	*% s/V.*
I	95.380	56.563	59,30	40,70	23.767	24,92	42,02	29.706	31,14	52,52	2.616	2,74	4,62	474	0,50	0,84
II	243.131	146.914	60,43	39,57	55.334	22,76	37,66	78.782	32,40	53,62	11.603	4,77	7,90	1.195	0,49	0,81
III	148.319	96.482	65,05	34,95	39.862	26,88	41,32	52.057	35,10	53,96	4.079	2,75	4,23	484	0,33	0,50
IV	65.147	38.692	59,39	40,61	16.033	24,61	41,44	19.404	29,78	50,15	2.981	4,58	7,70	274	0,42	0,71
V	119.953	63.901	53,27	46,73	24.948	20,80	39,04	30.447	25,38	47,65	7.798	6,50	12,20	708	0,59	1,11
VI	111.207	69.772	62,74	37,26	25.229	22,69	36,16	39.566	35,58	56,71	4.499	4,05	6,45	478	0,43	0,69
VII	152.314	99.287	65,19	34,81	44.004	28,89	44,32	50.501	33,16	50,86	4.268	2,80	4,30	514	0,34	0,52
VIII	157.049	107.619	68,53	31,47	51.267	32,64	47,64	52.234	33,26	48,54	3.626	2,31	3,37	492	0,31	0,46
IX	114.876	78.324	68,18	31,82	32.868	28,61	41,96	41.643	36,25	53,17	3.369	2,93	4,30	444	0,39	0,57
X	174.022	117.102	67,29	32,71	50.655	29,11	43,26	61.370	35,27	52,41	4.533	2,60	3,87	544	0,31	0,46
BARCELONA	1.381.398	874.656	63,32	36,68	363.967	26,35	41,61	455.710	32,99	52,10	49.372	3,57	5,64	5.607	0,41	0,64

III. RESULTATS ELECTORALS DE LES CANDIDATURES NO PARLAMENTÀRIES

RESULTATS PER CIRCUMSCRIPCIONS DE LES CANDIDATURES NO PARLAMENTÀRIES

Candidatures	*Barcelona*			*Girona*			*Lleida*			*Tarragona*			*Catalunya*		
	Vots	*(1)*	*(2)*	*Vots*	*(1)*	*(2)*	*Vots*	*(1)*	*(2)*	*Vots*	*(1)*	*(2)*	*Vots*	*(1)*	*(2)*
C.C.	1.889	0,1	0,1	478	0,1	0,2	—	—	—	230	0,1	0,1	2.597	0,1	0,1
C.C.-V.C.D.	40.223	1,2	1,5	5.991	1,8	2,2	11.484	4,3	5,7	12.532	3,4	4,3	70.230	1,6	2,0
F.C.C.	3.937	0,1	0,2	224	0,1	0,1	255	0,1	0,1	484	0,1	0,2	4.900	0,1	0,1
F.E.-J.O.N.S.	38	0,0	0,0	4	0,0	0,0	—	—	—	72	0,0	0,0	114	0,0	0,0
F.N.	8.718	0,3	0,3	1.377	0,4	0,5	743	0,3	0,4	1.277	0,3	0,4	12.115	0,3	0,4
L.C.	45	0,0	0,0	161	0,1	0,1	—	—	—	106	0,0	0,0	312	0,0	0,0
M.F.E.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	168	0,1	0,1	168	0,0	0,0
N.E.	24.361	0,7	0,9	2.589	0,8	1,0	1.630	0,6	0,8	2.042	0,6	0,7	30.622	0,7	0,9
P.C.C.	41.364	1,2	1,5	1.569	0,5	0,6	1.960	0,7	1,0	2.349	0,6	0,8	47.242	1,1	1,4
P.C.E. (M.L.)	2.011	0,1	0,1	331	0,1	0,1	227	0,1	0,1	186	0,1	0,1	2.755	0,1	0,1
P.C.O.C.	2.693	0,1	0,1	—	—	—	—	—	—	435	0,1	0,2	3.128	0,1	0,1
P.S.	280	0,0	0,0	—	—	—	—	—	—	—	—	—	280	0,0	0,0
P.S.A.	6.681	0,2	0,3	—	—	—	—	—	—	717	0,2	0,2	7.398	0,2	0,2
P.S.T.	15.450	0,5	0,6	1.597	0,5	0,6	1.273	0,5	0,6	1.779	0,5	0,6	20.099	0,5	0,6
S.E	2.392	0,1	0,1	—	—	—	—	—	—	321	0,1	0,1	2.713	0,1	0,1
U.C.E.	1.688	0,1	0,1	205	0,1	0,1	216	0,1	0,1	198	0,1	0,1	2.307	0,1	0,1
	151.770	4,5	5,6	14.526	4,3	5,3	17.788	6,6	8,7	22.896	6,1	7,8	206.980	4,8	5,9

(1) % sobre electors
(2) % sobre votants

RESULTATS PER CIRCUMSCRIPCIONS DE LES CANDIDATURES NO PARLAMENTÀRIES

Candidatures	*Barcelona*			*Girona*			*Lleida*			*Tarragona*			*Catalunya*		
	Vots	*(1)*	*(2)*	*Vots*	*(1)*	*(2)*	*Vots*	*(1)*	*(2)*	*Vots*	*(1)*	*(2)*	*Vots*	*(1)*	*(2)*
E.E.C.	24.711	0,7	1,1	3.861	1,1	1,6	2.917	1,1	1,6	4.456	1,1	1,8	35.945	0,8	1,2
L.C.R.	1.375	0,0	0,1	151	0,0	0,1	155	0,1	0,1	203	0,1	0,1	1.884	0,0	0,1
M.C.C.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	164	0,0	0,1	164	0,0	0,0
P.C.C.	60.907	1,8	2,8	2.333	0,7	0,9	2.147	0,8	1,2	3.457	0,9	1,4	68.844	1,5	2,4
P.C.E. (M.L.)	1.419	0,0	0,1	213	0,1	0,1	—	—	—	203	0,1	0,1	1.835	0,0	0,1
P.C.O.C	2.132	0,1	0,1	—	—	—	—	—	—	463	0,1	0,2	2.595	0,1	0,1
P.E.D.	1.110	0,0	0,1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1.110	0,0	0,0
P. Lleidatà	—	—	—	—	—	—	856	0,3	0,5	—	—	—	856	0,0	0,0
P.N.A.	—	—	—	—	—	—	787	0,3	0,4	—	—	—	787	0,0	0,0
P.O.R.E	1.921	0,1	0,1	221	0,1	0,1	229	0,1	0,1	380	0,1	0,2	2.751	0,1	0,1
P.O.S.I	2.467	0,1	0,1	435	0,1	0,2	234	0,1	0,1	378	0,1	0,2	3.514	0,1	0,1
P.S.D.C.	5.246	0,2	0,2	569	0,2	0,2	334	0,1	0,2	620	0,2	0,3	6.769	0,2	0,2
P.S.T.	3.934	0,1	0,2	636	0,2	0,3	312	0,1	0,2	502	0,1	0,2	5.384	0,1	0,2
V.E.R.D.E.	8.712	0,3	0,4	—	—	—	—	—	—	—	—	—	8.712	0,2	0,3
	113.934	3,3	5,1	8.419	2,4	3,4	7.971	2,9	4,5	10.826	2,8	4,4	141.150	3,1	4,9

(1) % sobre electors
(2) % sobre votants

RESULTATS PER CIRCUMSCRIPCIONS DE LES CANDIDATURES NO PARLAMENTÀRIES

Candidatures	*Barcelona*			*Girona*			*Lleida*			*Tarragona*			*Catalunya*		
	Vots	*(1)*	*(2)*	*Vots*	*(1)*	*(2)*	*Vots*	*(1)*	*(2)*	*Vots*	*(1)*	*(2)*	*Vots*	*(1)*	*(2)*
A.V.	14.969	0,4	0,6	3.045	0,8	1,2	2.222	0,8	1,2	2.603	0,6	0,9	22.839	05	0,7
F.E.-J.O.N.S.	2.996	0,1	0,1	380	0,1	0,1	211	0,1	0,1	—	—	—	3.587	0,1	0,1
L.O.C.	1.363	0,0	0,1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1.363	0,0	0,0
M.U.C	15.644	0,4	0,6	873	0,2	0,3	642	0,2	0,3	1.200	0,3	0,4	18.359	0,4	0,6
P.C.C.	44.756	1,3	1,8	1.607	0,4	0,6	1.430	0,5	0,7	2.899	0,7	1,0	50.692	1,1	1,6
P.E.C.	11.556	0,3	0,5	—	—	—	—	—	—	—	—	—	11.556	0,3	0,4
P.E.D.	897	0,0	0,0	—	—	—	—	—	—	—	—	—	897	0,0	0,0
P.O.R.E.	1.615	0,0	0,1	324	0,1	0,1	179	0,1	0,1	349	0,1	0,1	2.467	0,1	0,1
P.O.S.I.	2.351	0,1	0,1	509	0,1	0,2	241	0,1	0,1	293	0,1	0,1	3.394	0,1	0,1
P.P.	677	0,0	0,0	—	—	—	—	—	—	—	—	—	677	0,0	0,0
P.S.D.C.	2.960	0,1	0,1	667	0,2	0,3	395	0,1	0,2	689	0,2	0,2	4.711	0,1	0,2
P.S.T.	7.979	0,2	0,3	1.640	0,4	0,6	704	0,3	0,4	1.217	0,3	0,4	11.540	0,3	0,4
V.C.E.	4.121	0,1	0,2	362	0,1	0,1	243	0,1	0,1	453	0,1	0,2	5.179	0,1	0,2
U.P.R.	2.629	0,1	0,1	372	0,1	0,1	187	0,1	0,1	287	0,1	0,1	3.475	0,1	0,1
	114.513	3,2	4,6	9.779	2,6	3,7	6.454	2,3	3,4	9.990	2,5	3,6	140.736	3,0	4,4

(1) % sobre electors
(2) % sobre votants

RESULTATS PER CIRCUMSCRIPCIONS DE LES CANDIDATURES NO PARLAMENTÀRIES

Candidatures	*Barcelona*			*Girona*			*Lleida*			*Tarragona*			*Catalunya*		
	Vots	*(1)*	*(2)*	*Vots*	*(1)*	*(2)*	*Vots*	*(1)*	*(2)*	*Vots*	*(1)*	*(2)*	*Vots*	*(1)*	*(2)*
A.R.	783	0,0	0,0	136	0,0	0,1	68	0,0	0,0	132	0,0	0,1	1.119	0,0	0,0
A.V.-M.E.C.	11.589	0,3	0,6	2.228	0,6	0,9	1.265	0,5	0,7	1.264	0,3	0,5	16.346	0,4	0,6
E.V.E	6.526	0,2	0,3	866	0,2	0,4	645	0,2	0,4	693	0,2	0,3	8.730	0,2	0,3
F.E.-J.O.N.S.	2.009	0,1	0,1	193	0,1	0,1	—	—	—	—	—	—	2.202	0,0	0,1
JJ.EE.	3.729	0,1	0,2	205	0,1	0,1	151	0,1	0,1	439	0,1	0,2	4.524	0,1	0,2
L.O.C.	1.661	0,0	0,1	196	0,1	0,1	127	0,0	0,1	244	0,1	0,1	2.228	0,0	0,1
L.V.	6.096	0,2	0,3	770	0,2	0,3	510	0,2	0,3	729	0,2	0,3	8.105	0,2	0,3
P.A.C.	4.947	0,1	0,2	472	0,1	0,2	106	0,0	0,1	290	0,1	0,1	5.815	0,1	0,2
P.E.C.-V.E.R.D.E.	5.017	0,1	0,2	—	—	—	—	—	—	910	0,2	0,4	5.927	0,1	0,2
P.E.D.	590	0,0	0,0	134	0,0	0,1	73	0,0	0,0	108	0,0	0,0	905	0,0	0,0
P.H.C.	1.679	0,0	0,1	144	0,0	0,1	250	0,1	0,1	122	0,0	0,1	2.195	0,0	0,1
P.O.R.E.	1.938	0,1	0,1	268	0,1	0,1	225	0,1	0,1	296	0,1	0,1	2.727	0,1	0,1
P.S.D.C.	3.731	0,1	0,2	726	0,2	0,3	—	—	—	699	0,2	0,3	5.156	0,1	0,2
P.S.T.	4.031	0,1	0,2	742	0,2	0,3	445	0,2	0,3	576	0,1	0,2	5.794	0,1	0,2
U.C.E.	2.684	0,1	0,1	205	0,1	0,1	153	0,1	0,1	316	0,1	0,1	3.358	0,1	0,1
U.P.R.	788	0,0	0,0	160	0,0	0,1	118	0,0	0,1	—	—	—	1.066	0,0	0,0
	57.798	1,6	2,8	7.445	2,0	3,1	4.136	1,5	2,4	6.818	1,7	2,9	76.197	1,7	2,8

(1) % sobre electors
(2) % sobre votants

IV. DISTRIBUCIÓ D'ESCONS/ ELECCIONS LEGISLATIVES

— *ELECCIONS CONGRÉS DE DIPUTATS DEL 28 D'OCTUBRE DE 1982*

Circumscripció	*PSC*	*CiU*	*AP*	*PSUC*	*ERC*	*Total*
Barcelona	18	8	5	1	1	33
Girona	2	2	1	—	—	5
Lleida	2	1	1	—	—	4
Tarragona	3	1	1	—	—	5
Total Catalunya	25	12	8	1	1	47

ELECCIONS AL PARLAMENT DE CATALUNYA DE 29 D'ABRIL DE 1984

Circumscripció	*CiU*	*PSC*	*AP*	*PSUC*	*ERC*	*Total*
Barcelona	41	29	7	5	3	85
Girona	11	4	1	—	1	17
Lleida	10	3	1	—	1	15
Tarragona	10	5	2	1	—	18
Total Catalunya	72	41	11	6	5	135

ELECCIONS CONGRÉS DE DIPUTATS DEL 22 DE JUNY DE 1986

Circumscripció	*PSC*	*CiU*	*AP*	*CDS*	*UEC*	*Total*
Barcelona	16	11	4	1	1	33
Girona	2	3	—	—	—	5
Lleida	1	2	1	—	—	4
Tarragona	2	2	1	—	—	5
Total Catalunya	21	18	6	1	1	47

ELECCIONS AL PARLAMENT DE CATALUNYA DEL 29 DE MAIG DE 1988

Circumscripció	*CiU*	*PSC*	*IC*	*AP*	*ERC*	*CDS*	*Total*
Barcelona	39	28	8	4	3	3	85
Girona	11	5	—	—	1	—	17
Lleida	9	4	—	1	1	—	15
Tarragona	10	5	1	1	1	—	18
Total Catalunya	69	42	9	6	6	3	135

V. DISTRIBUCIÓ D'ALCALDES I REGIDORS ELECCIONS MUNICIPALS

DISTRIBUCIÓ D'ALCALDES DE CATALUNYA PER CIRCUMSCRIPCIONS

Circumscripció	*n.º alc.*	*CP*	*CiU*	*CDS*	*ERC*	*PSC*	*PSUC*	*Agr. Inde. Cons.*	*Agr. Indep. Progr.*	*Agr. Indep. Indet.*	*Altres partits (4)*
Barcelona (1)	305	—	130 (42,6)	—	2 (0,7)	61 (20,0)	12 (3,9)	26 (8,5)	45 (14,8)	26 (8,5)	3 (1,0)
Girona (2)	221	1 (0,4)	126 (57,0)	1 (0,4)	4 (1,8)	28 (12,7)	1 (0,4)	15 (6,8)	22 (10,0)	22 (10,0)	1 (0,4)
Lleida (3)	228	15 (6,6)	102 (44,7)	1 (0,4)	5 (2,2)	33 (14,5)	—	20 (8,8)	19 (8,3)	33 (14,5)	— —
Tarragona	181	7 (3,9)	80 (44,2)	—	3 (1,7)	29 (16,0)	1 (0,5)	24 (13,3)	17 (9,4)	20 (11,0)	—
Catalunya	935	23 (2,5)	438 (46,8)	2 (0,2)	14 (1,5)	151 (16,1)	14 (1,5)	85 (9,1)	103 (11,0)	101 (10,8)	4 (0,4)

1. Manquen. Gisclareny i Sant Jaume Frontenyà (Consell Obert)
2. Manquen. Avinyonet de Puigventós, no s'han realitzat eleccions
3. Manquen. Sonadell, no s'han realitzat eleccions
4. PCC: 3 alcaldes, NE: 1 alcalde

DISTRIBUCIÓ DE REGIDORS DE CATALUNYA PER CIRCUMSCRIPCIONS

Municipi	*N.º Reg.*	*CP*	*CiU*	*CDS*	*ERC*	*PSC*	*PSUC*	*PCC*	*Agr. Elec. Cons.*	*Agr. Elec. Progr.*	*Agr. Elec. Indet.*	*NE*
Barcelona (1)	3.291	114 (3,5)	1.180 (35,8)	1 (0,0)	35 (1,1)	842 (25,6)	225 (6,8)	58 (1,8)	223 (6,8)	371 (11,3)	241 (7,3)	1 (0,0)
Girona	1.791	45 (2,5)	914 (51,0)	5 (0,3)	41 (2,3)	319 (17,8)	15 (0,8)	—	110 (6,1)	180 (10,1)	155 (8,7)	7 (0,4)
Lleida	1.726	158 (9,2)	691 (40,0)	14 (0,8)	55 (3,2)	266 (15,4)	1 (0,1)	1 (0,1)	149 (8,6)	153 (8,9)	238 (13,8)	— —
Tarragona	1.505	144 (9,6)	548 (36,4)	3 (0,2)	25 (1,6)	313 (20,8)	24 (1,6)	1 (0,1)	154 (10,2)	141 (9,4)	152 (10,1)	—
Catalunya	8.313	461 (5,5)	3.333 (40,1)	23 (0,3)	156 (1,9)	1.740 (20,9)	265 (3,2)	60 (0,7)	636 (7,6)	845 (10,2)	786 (9,5)	8 (0,1)

DISTRIBUCIÓ D'ALCALDES DE CATALUNYA PER CIRCUMSCRIPCIONS

Circumscripció	*N.º Alc.*	*AP*	*CDS*	*CiU*	*ERC*	*PSC*	*IC*	*A. Ind. Conserv.*	*A. Ind. Progress.*	*A. Ind. Sudeterm.*	*Altres*
Barcelona	308	2 (0,6)	—	163 (52,9)	3 (1,0)	64 (20,8)	11 (3,6)	20 (6,5)	25 (8,1)	20 (6,5)	—
Girona	222	—	2 (0,9)	164 (73,9)	3 (1,4)	19 (8,6)	—	11 (4,9)	15 (6,8)	8 (3,6)	—
Lleida (1)	228	2 (0,9)	1 (0,4)	157 (68,9)	1 (0,4)	28 (12,3)	—	6 (2,6)	26 (11,4)	7 (3,1)	—
Tarragona	181	5 (2,8)	—	112 (61,9)	6 (3,3)	27 (14,9)	1 (0,6)	10 (5,5)	11 (6,1)	9 (5,0)	—
Catalunya	939	9 (1,0)	3 (0,3)	596 (63,5)	13 (1,4)	138 (14,7)	12 (1,3)	47 (5,0)	77 (8,2)	44 (4,7)	—

1. Manca Sonadell. No s'han realitzat eleccions

DISTRIBUCIÓ DE REGIDORS DE CATALUNYA PER CIRCUMSCRIPCIONS

Circumscripció	*N.º Reg.*	*AP*	*CDS*	*CiU*	*ERC*	*PSC*	*IC*	*Indep. Conserv.*	*Indep. Progress.*	*Indep. Sudeterm.*	*Altres*
Barcelona	3.265	57	23	1.492	75	845	260	151	217	144	1
		(1,7)	(0,7)	(45,7)	(2,3)	(25,9)	(8,0)	(4,6)	(6,6)	(4,4)	(0,0)
Girona	1.801	16	20	1.136	36	268	13	85	155	71	1
		(0,9)	(1,1)	(63,1)	(2,0)	(14,9)	(0,7)	(4,7)	(8,6)	(3,9)	(0,1)
Lleida (1)	1.678	51	21	999	40	278	5	50	184	49	1
		(3,0)	(1,3)	(59,5)	(2,4)	(16,6)	(0,3)	(3,0)	(11,0)	(2,9)	(0,1)
Tarragona	1.463	95	11	738	40	316	21	86	81	74	1
		(6,5)	(0,7)	(50,4)	(2,7)	(21,6)	(1,4)	(5,9)	(5,5)	(5,1)	(0,1)
Catalunya	8.207	219	75	4.365	191	1.707	299	372	637	338	4
		(2,7)	(0,9)	(53,2)	(2,3)	(20,8)	(3,6)	(4,5)	(7,8)	(4,1)	(0,0)

1. Manca Sonadell. No s'han realitzat eleccions.

DISTRIBUCIÓ D'ALCALDES PER COMARQUES

Comarques	*PSC*	*CiU*	*PSUC*	*CP*	*ERC*	*Altres Partits (2)*	*Agr. Elec. Prog.*	*Agr. Elec. Cons.*	*Agr. Elec. Indet.*	*Total Alcaldes*
ALT CAMP	2	13	—	—	—	—	4	1	3	23
ALT EMPORDÀ	12	39	—	—	2	2	4	5	3	67
ALT PENEDÈS	5	10	—	—	1	—	2	4	3	25
ALT URGELL	2	8	—	1	—	—	2	3	3	19
ANOIA	6	16	—	—	—	—	5	—	7	34
BAGES	4	20	1	—	—	—	2	5	3	35
BAIX CAMP	6	12	—	1	—	—	—	7	1	27
BAIX EBRE	5	4	—	2	—	—	—	2	1	14
BAIX EMPORDÀ	3	22	1	—	1	—	5	—	4	36
BAIX LLOBREGAT	13	3	4	—	—	1	4	1	1	27
BAIX PENEDÈS	5	5	—	—	—	—	1	1	—	12
BARCELONÈS	6	—	1	—	—	—	—	—	—	7
BERGUEDÀ	—	18	—	—	—	—	9	1	—	28
CERDANYA	—	13	—	—	—	—	—	1	2	16
CONCA BARBERÀ	—	11	—	1	—	—	3	3	3	21
GARRAF	2	2	—	—	—	—	3	—	1	8
GARRIGUES	6	13	—	—	1	—	—	2	3	25
GARROTXA	2	10	—	—	—	—	5	1	3	21
GIRONÈS	5	26	—	—	1	—	2	4	—	38
MARESME	7	13	—	—	1	—	6	3	—	30
MONTSIÀ	4	5	1	—	—	—	—	1	—	11

DISTRIBUCIÓ D'ALCALDES PER COMARQUES

Comarques	*PSC*	*CiU*	*PSUC*	*CP*	*ERC*	*Altres Partits*	*Agr. Elec. Prog.*	*Agr. Elec. Cons.*	*Agr. Elec. Indet. (2)*	*Total Alcaldes*
NOGUERA	4	18	—	3	1	—	3	1	5	35
OSONA	—	23	—	—	—	—	11	4	9	47
PALLARS JUSSÀ	1	4	—	1	—	—	2	6	3	17
PALLARS SOBIRÀ	4	8	—	—	1	1	—	—	1	15
PRIORAT	3	7	—	—	1	—	3	3	7	24
RIBERA D'EBRE	2	5	—	—	1	—	3	1	2	14
RIPOLLÈS	2	6	—	—	—	—	5	2	9	24
SEGARRA	—	13	—	3	—	—	2	1	2	21
SEGRIÀ	15	10	—	3	1	—	2	5	5	41
SELVA	4	14	—	1	—	—	3	3	1	26
SOLSONÈS	—	13	—	—	—	—	—	—	1	14
TARRAGONÈS	2	11	—	1	—	—	1	4	3	22
TERRA ALTA	—	6	—	2	1	—	2	1	—	12
URGELL	1	8	—	3	1	—	3	2	8	26
VALL D'ARAN	—	2(1)	—	1	—	—	5	—	1	9
VALLÈS OCCIDENTAL	8	7	3	—	—	2	1	2	—	23
VALLÈS ORIENTAL	10	20	3	—	—	—	—	5	3	41
CATALUNYA	151	438	14	23	14	6	103	85	101	935

1. Alcaldes del Partit Demòcrata Aranès
2. PCC (3); CDS (2); NE (1)

DISTRIBUCIÓ DE REGIDORS PER COMARQUES

Comarques	*PSC*	*CiU*	*PSUC*	*CP*	*ERC*	*PCC*	*Altres Partits (2)*	*Agr. Elec. Prog.*	*Agr. Elec. Cons.*	*Agr. Elec. Indet.*	*Total Regid.*
ALT CAMP	17	83	1	3	1	—	—	30	11	23	169
ALT EMPORDÀ	112	245	—	10	18	—	11	26	38	21	481
ALT PENEDÈS	54	81	1	5	6	—	—	29	26	25	227
ALT URGELL	12	65	—	7	—	—	—	13	20	18	135
ANOIA	59	121	1	14	2	—	—	26	—	47	270
BAGES	69	158	12	6	1	1	—	21	34	29	331
BAIX CAMP	54	84	5	16	4	—	—	4	47	13	227
BAIX EBRE	51	38	—	27	—	—	—	2	15	17	150
BAIX EMPORDÀ	51	155	9	7	7	—	—	36	5	30	300
BAIX LLOBREGAT	175	78	68	14	4	21	—	28	20	9	417
BAIX PENEDÈS	47	40	1	5	—	—	—	9	7	1	110
BARCELONÈS	102	28	37	14	1	1	—	—	—	—	183
BERGUEDÀ	—	124	2	1	1	—	—	78	9	3	218
CERDANYA	6	73	—	5	—	—	—	—	4	16	104
CONCA BARBERÀ	3	66	—	14	—	—	—	26	17	21	147
GARRAF	36	17	1	4	1	—	—	19	6	10	94
GARRIGUES	49	77	—	9	10	—	3	5	9	19	181
GARROTXA	15	81	—	2	—	—	—	45	11	25	179
GIRONÈS	56	188	4	6	12	—	—	27	31	6	330
MARESME	96	141	16	18	12	—	1	41	30	15	370
MONTSIÀ	39	36	9	22	—	1	3	—	7	—	117

DISTRIBUCIÓ DE REGIDORS PER COMARQUES

Comarques	PSC	CiU	PSUC	CP	ERC	PCC	Altres Partits	Agr. Elec. Prog.	Agr. Elec. Cons.	Agr. Elec. Indet. (2)	Total Regid.
NOGUERA	28	117	1	38	11	—	2	36	8	36	277
OSONA	17	169	1	4	1	—	1	103	32	75	403
PALLARS JUSSÀ	15	26	—	6	—	—	—	9	44	25	125
PALLARS SOBIRÀ	20	47	—	1	13	—	5	—	—	11	97
PRIORAT	24	39	3	3	5	—	—	22	15	43	154
RIBERA D'EBRE	23	44	—	5	7	—	—	27	7	11	124
RIPOLLÈS	31	57	—	1	1	—	—	38	7	49	184
SEGARRA	4	80	—	17	—	1	1	19	9	12	143
SEGRIÀ	116	102	—	41	11	—	1	22	40	40	373
SELVA	50	138	2	15	3	—	1	24	18	13	264
SOLSONÈS	1	75	—	7	3	—	—	—	—	10	96
TARRAGONÈS	44	78	5	18	—	—	—	10	22	23	200
TERRA ALTA	9	37	—	31	8	—	—	11	6	—	102
URGELL	21	60	—	22	7	—	2	19	19	52	202
VALL D'ARAN	—	15(1)	—	9	—	—	—	30	—	5	59
VALLÈS OCCIDENTAL	112	92	56	16	6	31	—	9	19	4	345
VALLÈS ORIENTAL	122	178	30	18	—	4	—	1	43	29	425
CATALUNYA	1.740	3.333	265	461	156	60	31	845	636	786	8.313

1. Regidors del Partit Demòcrata Aranès
2. CDS (23); NE (8)

DISTRIBUCIÓ D'ALCALDES PER COMARQUES

Comarques	*AP*	*CPS*	*CiU*	*ERC*	*PSC*	*IC*	*Indep. Conser.*	*Indep. Prog.*	*Indep. Indet.*	*Altres*	*Total Alcaldes*
ALT CAMP	—	—	17	—	3	—	1	1	1	—	23
ALT EMPORDÀ	—	1	49	2	8	—	3	5	—	—	68
ALT PENEDÈS	—	—	11	1	8	—	4	—	1	—	25
ALT URGELL	—	—	15	—	1	—	—	3	—	—	19
ANOIA	—	—	15	1	8	—	4	2	4	—	34
BAGES	1	—	23	—	4	—	1	3	3	—	35
BAIX CAMP	—	—	23	—	3	—	1	—	—	—	27
BAIX EBRE	2	—	7	—	2	—	2	—	1	—	14
BAIX EMPORDÀ	—	1	28	1	3	—	—	2	1	—	36
BAIX LLOBREGAT	—	—	9	—	13	2	—	3	—	—	27
BAIX PENEDÈS	—	—	6	—	5	—	—	1	—	—	12
BARCELONÈS	—	—	—	—	6	1	—	—	—	—	7
BERGUEDÀ	—	—	20	—	—	—	2	6	2	—	30
CERDANYA	—	—	15	—	—	—	1	—	—	—	16
CONCA BARBERÀ	—	—	17	—	1	—	1	1	1	—	21
GARRAF	—	—	1	—	3	—	—	3	1	—	8
GARRIGUES	—	—	20	—	4	—	1	—	—	—	25
GARROTXA	—	—	14	—	—	—	2	3	2	—	21
GIRONÈS	—	—	28	—	5	—	3	2	—	—	38
MARESME	1	—	16	—	7	—	2	1	3	—	30

DISTRIBUCIÓ D'ALCALDES PER COMARQUES

Comarques	*AP*	*CPS*	*CiU*	*ERC*	*PSC*	*IC*	*Indep. Conser.*	*Indep. Prog.*	*Indep. Indet.*	*Altres*	*Total Alcaldes*
MONTSIÀ	—	—	6	—	3	1	1	—	—	—	11
NOGUERA	—	—	20	1	4	—	—	7	3	—	35
OSONA	—	—	36	1	—	—	2	5	3	—	47
PALLARS JUSSÀ	—	—	11	—	1	—	1	3	1	—	17
PALLARS SOBIRÀ	—	1	9	—	5	—	—	—	—	—	15
PRIORAT	—	—	10	1	5	—	1	4	3	—	24
RIBERA D'EBRE	—	—	6	4	3	—	—	1	—	—	14
RIPOLLÈS	—	—	15	—	2	—	1	3	3	—	24
SEGARRA	—	—	19	—	—	—	1	1	—	—	21
SEGRIÀ	2	—	21	—	10	—	2	5	1	—	41
SELVA	—	—	20	—	1	—	2	2	1	—	26
SOLSONÈS	—	—	14	—	—	—	—	—	—	—	14
TARRAGONÈS	—	—	13	—	2	—	3	1	3	—	22
TERRA ALTA	3	—	7	1	—	—	—	1	—	—	12
URGELL	—	—	17	—	3	—	1	4	1	—	26
VALL D'ARAN	—	—	4	—	—	—	—	4	1	—	9
VALLÈS OCCIDENTAL	—	—	10	—	6	6	1	—	—	—	23
VALLÈS ORIENTAL	—	—	24	—	9	2	3	—	4	—	42
CATALUNYA	9	3	596	13	138	12	47	77	44	—	939

DISTRIBUCIÓ DE REGIDORS PER COMARQUES

Comarques	AP	CDS	CiU	ERC	PSC	IC	A. Ind. Conser.	A. Indep. Prog.	A. Indep. Sudet.	Altres	Total Regid.
ALT CAMP	—	1	113	2	27	—	11	8	7	—	169
ALT EMPORDÀ	4	9	301	15	97	—	19	35	10	—	490
ALT PENEDÈS	2	5	109	11	72	—	20	—	10	—	229
ALT URGELL	5	—	73	—	19	—	2	24	—	—	123
ANOIA	4	—	125	4	76	7	23	12	13	—	264
BAGES	6	2	173	3	66	9	9	19	39	—	326
BAIX CAMP	11	3	127	8	48	—	4	6	10	—	217
BAIX EBRE	24	2	53	—	42	4	19	—	10	—	154
BAIX EMPORDÀ	3	5	207	7	44	4	5	23	4	—	302
BAIX LLOBREGAT	4	7	117	4	168	72	6	31	9	1	419
BAIX PENEDÈS	4	—	49	—	42	2	5	10	2	—	114
BARCELONÈS	6	4	41	1	96	35	—	—	—	—	183
BERGUEDÀ	—	—	131	1	2	—	12	45	5	—	196
CERDANYA	3	4	76	4	6	—	4	4	—	—	101
CONCA BARBERÀ	3	—	88	—	18	—	7	6	8	—	130
GARRAF	2	3	24	—	29	3	—	27	6	—	94
GARRIGUES	5	—	115	5	42	—	7	—	2	—	176
GARROTXA	1	—	103	1	—	—	23	33	18	—	179
GIRONÈS	3	2	220	2	57	1	19	29	—	1	334
MARESME	13	1	184	11	107	17	20	10	17	—	380

DISTRIBUCIÓ DE REGIDORS PER COMARQUES

Comarques	*AP*	*CDS*	*CiU*	*ERC*	*PSC*	*IC*	*A. Ind. Conser.*	*A. Indep. Prog.*	*A. Indep. Sudet.*	*Altres*	*Total Regid.*
MONTSIÀ	12	2	46	1	35	11	7	—	3	—	117
NOGUERA	9	10	152	10	29	2	3	43	16	1	275
OSONA	3	—	258	26	—	—	16	58	26	—	387
PALLARS JUSSÀ	1	—	70	—	17	—	8	23	4	—	123
PALLARS SOBIRÀ	—	5	44	7	31	—	—	—	—	—	87
PRIORAT	2	—	67	6	27	—	7	23	17	—	149
RIBERA D'EBRE	9	—	54	19	28	2	—	8	—	—	120
RIPOLLÈS	—	—	108	6	19	—	4	23	20	—	180
SEGARRA	2	3	117	3	3	—	5	6	2	—	141
SEGRIÀ	21	3	169	5	107	3	16	40	7	—	371
SELVA	2	—	152	3	47	8	18	22	14	—	266
SOLSONÈS	6	—	83	4	—	—	1	—	2	—	96
TARRAGONÈS	7	3	95	—	37	2	22	6	17	1	190
TERRA ALTA	23	—	46	4	12	—	4	9	—	—	98
URGELL	1	—	118	6	28	—	8	31	12	—	204
VALL D'ARAN	1	—	21	—	—	—	—	18	4	—	44
VALLÈS OCCIDENTAL	9	1	120	4	113	82	7	4	2	—	342
VALLÈS ORIENTAL	8	—	216	8	116	35	31	1	22	—	437
CATALUNYA	219	75	4.365	191	1.707	299	372	637	338	4	8.207

VI. RESULTATS ELECTORALS A ESPANYA

RESULTATS DE LES ELECCIONS AL CONGRÉS DE DIPUTATS

	1982				1986			
		% Cens	*% Vots*	*N.º Dip.*		*% Cens*	*% Vots*	*N.º Dip.*
CENS ELECTORAL	26.853.909				29.117.613			
VOTANTS	21.441.673	79,8			20.487.812	70,4		
VOTS EN BLANC	100.291	0,4	0,5		121.186	0,4	0,6	
VOTS NULS	417.404	1,5	1,9		321.939	1,1	1,6	
PSOE-PSC	10.127.392	37,7	47,2	202	8.901.718	30,6	43,4	184
AP/CP	5.478.533	20,4	25,6	106	5.247.677	18,0	25,6	105
UCD	1.494.667	5,6	7,0	12	—	—	—	—
PCE-PSUC/IU-UEC	865.267	3,2	4,0	4	935.504	3,2	4,6	7
CiU	772.726	2,9	3,6	12	1.014.258	3,5	5,0	18
CDS	604.309	2,2	2,8	2	1.838.799	6,3	9,0	19
PNV	395.656	1,5	1,8	8	309.610	1,1	1,5	6
HB	210.601	0,8	1,0	2	231.722	0,8	1,1	5
ERC	138.116	0,5	0,6	1	84.628	0,3	0,4	—
EE	100.326	0,4	0,5	1	107.053	0,4	0,5	2
CG	—	—	—	—	79.972	0,3	0,4	1
PAR	—	—	—	—	73.004	0,3	0,4	1
AIC	—	—	—	—	65.664	0,2	0,3	1
UV	—	—	—	—	64.403	0,2	0,3	1
ALTRES	736.385	2,7	3,4	—	1.090.675	3,7	5,3	—

Font: Junta Electoral Central, segons publicació a Anuario El País 1983 i 1987.

RESULTATS DE LES ELECCIONS AL PARLAMENT EUROPEU

	1987			
		% Cens	*% Vots*	*Escans*
CENS ELECTORAL	28.450.491			
VOTANTS	19.616.445	68,9		
VOTS EN BLANC	189.729	0,7	1,0	
VOTS NULS	232.872	0,8	1,2	
PSOE-PSC	7.552.706	26,5	38,5	28
AP	4.747.283	16,7	24,2	17
CDS	1.976.093	6,9	10,1	7
IU-IPE	1.011.830	3,6	5,2	3
CiU	853.603	3,0	4,3	3
HB	360.952	1,3	1,8	1
Europa dels Pobles	326.911	1,1	1,7	1
ALTRES	2.364.466	8,3	12,0	—

Font: «Boletín Oficial del Estado». 10 juliol 1987.

RESULTATS DEL REFERÈNDUM SOBRE LA PERMANÈNCIA D'ESPANYA A L'OTAN DE 1986

		% Cens	% Votants
CENTS ELECTORAL	29.025.494		
VOTANTS	17.246.756	59,4	
ABSTENCIONS	11.778.738	40,6	
VOTS SÍ	9.054.509	31,2	52,5
VOTS NO	6.872.421	23,7	39,8
VOTS EN BLANC	1.127.873	3,9	6,5
VOTS NULS	191.953	0,6	1,1

Font: Junta Electoral Central, segons publicació a Anuario El País, 1987.

APÈNDIXS

APÈNDIX I

Fonts dels Resultats

CATALUNYA

Eleccions legislatives de 1982

Resultats de les eleccions legislatives a Catalunya. Congrés de Diputats 28-X-1982. Institut Central d'Estadística i Documentació i Equip de Sociologia Electoral (UAB). Edició Generalitat de Catalunya. Departament de Governació. Barcelona, 1984.

Eleccions Municipals de 1983

Resultats de les elecciones municipals del 8 de maig de 1983 a Catalunya. Consorci d'Informació i Documentació de Catalunya. Edició Generalitat de Catalunya. Departament de Governació. Barcelona, 1985.

Els resultats comarcals han estat elaborats per l'Equip de Sociologia Electoral.

Eleccions al Parlament de Catalunya de 1984

Resultats de les eleccions al Parlament de Catalunya, 29 d'abril de 1984. Consorci d'Informació i Documentació de Catalunya. Edició Generalitat de Catalunya. Departament de Governació. Barcelona, 1984.

Referèndum sobre la permanència d'Espanya a l'OTAN

Elaboració de l'Equip de Sociologia Electoral a partir dels resultats provisionals, per municipis, facilitats pels Governs Civils.

Eleccions Legislatives de 1986

Resultats de les eleccions legislatives a Catalunya. 22-VII-1986. Congrés de Diputats. Consorci d'Informació i Documentació de Catalunya. Edició Generalitat de Catalunya. Departament de Governació. Barcelona, 1988.

Eleccions Municipals de 1987

Elaboració de l'Equip de Sociologia Electoral a partir dels resultats provisionals, per municipis, facilitats pels Governs Civils.

Eleccions al Parlament Europeu de 1987

Elaboració de l'Equip de Sociologia Electoral a partir dels resultats provisionals, per municipis, facilitats pels Governs Civils.

Eleccions al Parlament de Catalunya de 1988

Resultats proclamats per les juntes Electorals provincials, facilitats pel Consorci d'Informació i Documentació de Catalunya.

BARCELONA

Per a totes les consultes electorals (eleccions i referèndum) resultats provisionals facilitats pel Servei d'Estadística de l'Ajuntament de Barcelona.

APÈNDIX II

Sigles de Partits i Coalicions

SIGLES	*NOM*
AP	Alianza Popular
AR	Aliança per la república
AV	Alternativa Verda
CC	Conservadors de Catalunya
CC-UCD	Centristes de Catalunya - Unión de Centro democrático
CDC	Convergència Democràtica de Catalunya
CDS	Centre Democràtic i Social
CiU	Convergència i Unió: CDC i UDC
CP	Coalición Popular: AP, PDP i UL
EC	Estat Català
EEC	Entesa de l'Esquerra Catalana: ENE i EC
ENE	Entesa dels Nacionalistes d'Esquerra
ERC	Esquerra Republicana de Catalunya
EVE	Els Verds Ecologistes
FCC	Front Comunista de Catalunya: MCC i LCR
FE-JONS	Falange Española de las JONS
FN	Fuerza Nueva
IC	Iniciativa per Catalunya: PSUC, ENE i PCC
JJEE	Juntas Españolas
LC	Liga Comunista
LCR	Liga Comunista Revolucionaria
LOC	Liga Obrera Comunista
LV	Els Verds
MCC	Moviment Comunista de Catalunya
MFE	Movimiento Falangista de España
MUC	Mesa para la Unidad de los Comunistas
NE	Nacionalistes d'Esquerra
PAC	Partido Andaluz de Cataluña
PCC	Partit dels Comunistes de Catalunya
PCE (ML)	Partido Comunista de España - Marxista Leninista
PCOC	Partit Comunista Obrer de Catalunya
PDP	Partido Demócrata Popular
PEC	Partido Ecologista de Cataluña
PED	Partido Español Demócrata
PHC	Partit Humanista de Cataluña
P. Lleidatà	Partit Lleidatà
PNA	Partit Nacionalista Aranès
PORE	Partido de los Obreros Revolucionarios de España
POSI	Partit Obrer Socialista Internacionalista
PP	Partido Proverista
PS	Partido Sindicalista
PSA	Partido Socialista Andaluz
PSC	Partit dels Socialistes de Catalunya

SIGLES	*NOM*
PSDC	Partit Socialdemòcrata de Catalunya
PST	Partido Socialista de los Trabajadores
PSUC	Partit Socialista Unificat de Catalunya
SE	Solidaridad Española
UCE	Unificació Comunista d'Espanya
UDC	Unió Democràtica de Catalunya
UEC	Unió de l'Esquerra Catalana: PSUC i ENE
UL	Unió Liberal
UPR	Unidad Popular Republicana
VERDE	Vértice Español de Reivindicación y Desarrollo Ecológico

APÈNDIX III

Perfil dels electorats segons algunes variables sòcio-demogràfiques

Eleccions Autonòmiques 1988

	AP %	*CiU* %	*CDS* %	*ERC* %	*PCS* %	*IC* %	*ABST* %	*NC* %	*Nombre Absolut*
Edat									
18-25	2	25	1	6	18	7	34	7	(477)
26-40	1	22	2	2	25	8	28	12	(861)
41-50	2	30	3	2	20	8	19	16	(488)
51-60	3	35	3	1	19	4	14	19	(459)
+ 61	3	36	1	3	14	3	24	16	(631)
Estudis									
No primaris	2	23	2	1	23	5	23	21	(715)
Primaris	2	31	2	3	21	5	23	13	(1161)
Batxiller	2	32	3	4	15	6	27	9	(736)
Superiors	3	33	1	4	15	10	25	9	(293)
Sòcio-laboral									
Treballa	2	26	2	3	22	6	24	12	(1398)
Aturat	1	19	1	2	23	8	30	16	(148)
Jubilat	2	33	1	3	17	3	19	21	(397)
Estudiant	3	28	1	8	11	10	31	5	(137)
Mestressa	3	36	3	1	16	2	25	14	(795)
Naixement/ Ascendència									
Progs. Nadius	1	47	1	5	7	4	18	16	(1134)
1 Prog. Immig.	3	32	5	4	14	9	22	10	(230)
2 Prog. Immig.	2	22	3	2	24	10	30	7	(446)
Nascuts fora	3	14	3	—	30	14	28	20	(1101)
Identificació Nacional									
Només Esp.	7	8	3	—	33	6	27	16	(265)
Prefer. Esp.	6	13	5	—	27	5	30	14	(247)
Cat. i Esp.	2	21	2	—	25	8	26	16	(1177)
Prefer. Cat.	1	48	1	4	11	5	19	10	(819)
Només Cat.	1	47	—	12	4	4	17	13	(323)
NS/NC									(83)
Ideologia									
Esquerra	—	4	—	8	24	35	22	6	(224)
Esq. Moderada	—	7	—	6	47	11	21	7	(881)
Centre	1	59	6	1	4	1	18	10	(931)
Dreta Moder.	13	61	—	—	1	—	15	10	(212)
Dreta	54	20	2	—	5	—	8	10	(46)
NS/NC									(620)
TOTAL	2	29	2	3	19	6	24	14	(2914)

Font: Estudio CIS, n.º 1750. Encuesta post-electoral Catalunya. Junio 1988.

Publicacions de la **FundacióJaumeBofill**